

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΒ΄

Παρασκευή 2 Δεκεμβρίου 2011 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, σελ. 2171

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2157

3. Ανακοινώνεται ότι η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία ΕΣΑ με Α κατέθεσε ψήφισμα με το οποίο εκφράζει την αντίθεσή της στην πολιτική της Κυβέρνησης και στην ολιγωρία της Πολιτείας να εφαρμόσει μέτρα προστασίας των ατόμων με ειδικές ανάγκες και ζητεί τη θωράκιση των μελών της και των οικογενειών τους από την ανεργία, τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, σελ. 2196-2201

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012", σελ. 2157-2210

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. 2157-2170

ΠΡΟΕΔΡΕΟΝΤΕΣ

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε.	σελ. 2177 - 2186
ΖΗΣΗ Ρ.	σελ. 2170 - 2177
ΝΙΩΤΗΣ Γ.	σελ. 2194 - 2210
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β.	σελ. 2186 - 2194

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 2157

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 2206, 2207, 2209
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. ,	σελ. 2182
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 2189
ΖΩΪΔΗΣ Ν. ,	σελ. 2191
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 2171
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ. ,	σελ. 2193
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. ,	σελ. 2158, 2164
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ. ,	σελ. 2187
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ. ,	σελ. 2202
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 2175, 2176
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ. 2167
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 2204, 2206, 2207
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 2177, 2178
ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ Ι. ,	σελ. 2185
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. ,	σελ. 2180

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΒ'

Παρασκευή 2 Δεκεμβρίου 2011 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 2 Δεκεμβρίου 2011, ημέρα Παρασκευή και ώρα 18.51' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ**

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012».

Η συζήτηση επί του προϋπολογισμού του κράτους θα διεξαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής μέσα σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις.

Σήμερα θα μιλήσουν οι ορισθέντες από τα κόμματα γενικοί και ειδικοί εισηγητές. Ο χρόνος αγορεύσεως των γενικών εισηγητών είναι τριάντα λεπτά της ώρας και των ειδικών εισηγητών είκοσι λεπτά της ώρας.

Στην Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε να δοθούν από τα κόμματα, εάν το επιθυμούν, κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο. Θα ήθελα, λοιπόν, να προτείνω στο Σώμα να δεχθεί, όπως προβλέπει και ο Κανονισμός της Βουλής στο άρθρο 65 παράγραφος 5, την υποβολή καταλόγου ομιλητών από τα κόμματα ή το κόμμα που θα το θελήσει ή θα επιθυμεί κάτι τέτοιο.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να μιλήσουν και δεν θα συμπεριλαμβάνονται στον ενδεχόμενο κατάλογο του κόμματός τους, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα ως το τέλος της ομιλίας των γενικών εισηγητών και θα καταρτιστεί ενιαίος κατάλογος με εναλλαγή των ομιλητών.

Οι ομιλητές που θα δοθούν από τα κόμματα με κατάλογο, θα προηγηθούν των ομιλητών που θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα.

Επίσης, στη Διάσκεψη των Προέδρων, συμφωνήθηκε μετά τις ομιλίες των εισηγητών, να υπάρξει ένας κύκλος ομιλητών κατά προτεραιότητα, με ομιλητές, έναν Βουλευτή από κάθε κόμμα, καθώς και έναν Ανεξάρτητο Βουλευτή. Δηλαδή κατά προτεραιότητα μετά τους Εισηγητές, θα έχουμε πέντε εναλλασσόμενους Βουλευτές από τα πέντε κόμματα και τον Ανεξάρτητο Βουλευτή. Στη συνέχεια και για να τηρηθεί όσο το δυνατόν η κατ' αναλογία βουλευτικών εδρών εκπροσώπηση των κομμάτων, προτείνω στον ενιαίο κατάλογο να εγγράφονται πέντε Βουλευτές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και ένας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Θα ακολουθήσει πάλι ο ίδιος κύ-

κλος, δηλαδή πέντε ομιλητές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και ένας από το ΛΑΟΣ. Κατόπιν ο ίδιος κύκλος με πέντε ομιλητές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και έναν από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και πέντε ομιλητές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και έναν από το ΣΥΡΙΖΑ και τέλος ο ίδιος κύκλος με πέντε ομιλητές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και έναν από τους Ανεξάρτητους.

Σας θυμίζω ότι αυτή η διαδικασία ακολουθούνταν και όλα τα προηγούμενα χρόνια. Επειδή ο αριθμός των Ανεξάρτητων είναι μεγαλύτερος από κάθε άλλη φορά, δηλαδή δεκαοκτώ πλέον, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα να ομιλούν ή και να μη συνωστίζονται προς το τέλος οι ανεξάρτητοι, αφού δούμε πόσοι συνάδελφοι θα εγγραφούν, θα μπορούσαμε ίσως να κάνουμε σύντμηση του αριθμού των συμμετεχόντων σε κάθε κύκλο, εάν δηλαδή εγγραφεί και μεγάλος αριθμός Ανεξαρτήτων ή εάν εγγραφούν όλοι οι Ανεξάρτητοι συνάδελφοι. Αντί δηλαδή να είναι πέντε ομιλητές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία κ.λπ., θα μπορούσαμε να πάμε για τρεις, δύο, έναν. Θα το δούμε, ανάλογα με το πόσοι θα εγγραφούν.

Τυχόν αλλαγές στη σειρά των εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να γίνονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις, με έγκριση του Προεδρείου και με έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, που θα απευθύνεται στο Προεδρείο και με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής ως τη λήξη της δεύτερης συνεδρίασης.

Θα καταβάλουμε και φέτος κάθε προσπάθεια, όπως γίνεται τα τελευταία χρόνια, ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Ο στόχος μου είναι να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι που θα εγγραφούν. Αυτό θα καταστεί δυνατόν, αν περιοριζόμαστε όλοι στον χρόνο που δικαιούται ο καθένας και αν οι συνεδριάσεις μας αρχίζουν ακριβώς στην ώρα που έχει καθοριστεί από την ημερήσια διάταξη. Γι' αυτό τονίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θα είναι αυστηρότατη η τήρηση του χρόνου και η έναρξη των συνεδριάσεων θα γίνεται την ώρα που έχει προβλεφθεί.

Αναλόγως των εγγεγραφομένων ομιλητών, θα υπάρξουν αν χρειαστεί, κατά τα ειωθότα και εμβόλιμες πρωινές συνεδριάσεις. Εάν χρειαστεί να έχουμε πρωινές συνεδριάσεις, αυτές θα αρχίζουν στις 10.00' το πρωί. Εάν χρειαστεί και την Κυριακή πρωινή συνεδρίαση –γιατί όλα εξαρτώνται από τον αριθμό των συναδέλφων που θα εγγραφούν– προτείνω η ενδεχόμενη πρωινή συνεδρίαση της Κυριακής να αρχίσει στις 12.00' το μεσημέρι. Το βράδυ της Τρίτης, όπως ορίζεται από τον Κανονισμό, η συζήτηση θα κλείσει ακριβώς στις 12.00' τα μεσάνυχτα και θα αρχίσει η ψηφοφορία.

Σας υπενθυμίζω και πάλι ότι ο χρόνος ομιλίας των γενικών εισηγητών είναι τριάντα λεπτά, των ειδικών εισηγητών είκοσι, του Πρωθυπουργού, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας είναι τριάντα πέντε λεπτά, των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας, του ΛΑΟΣ και του ΣΥΡΙΖΑ είναι τριάντα λεπτά, του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης δεκαοκτώ λεπτά, του Αντιπροέδρου και αρμοδίου Υπουργού Οικονομικών τριάντα πέντε λεπτά, των Αναπληρωτών Υπουργών Οικονομικών δεκαοκτώ λεπτά, του Υφυπουργού Οικονομικών δέκα λεπτά, των Υπουργών των άλλων Υπουργείων δεκαοκτώ λεπτά και των Αναπληρωτών Υπουργών δέκα λεπτά και οι δευτερολογίες των ανωτέρων είναι το μισό του χρόνου της πρωτολογίας τους. Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν για δώδεκα λεπτά, εφόσον όμως, προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Άλλως, θα περιοριστούν στο χρόνο της δευτερολογίας και στα τρία λεπτά της τριτολογίας, σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής. Επίσης ο χρόνος της ομιλίας για όλους τους εγγεγραμμένους στον κατάλογο ομιλητές, θα είναι επτά λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής.

Τέλος, προτείνω η σημερινή συνεδρίαση να λήξει μετά το πέρας των ομιλιών και των ειδικών εισηγητών, δηλαδή να έχουμε τις ομιλίες των γενικών και των ειδικών εισηγητών.

Η Βουλή συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Συνεπώς η Βουλή συμφώνησε ομοφώνως.

Καλείται τώρα στο Βήμα, ο γενικός εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Μιχαήλ Κατρίνης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012 είναι πράγματι ιστορικός. Ιστορικός λόγω της πρωτοφανούς δημοσιονομικής συγκυρίας στην οποία βρίσκεται η χώρα. Ιστορικός λόγω της ιστορικής συναίνεσης που αντικατοπτρίζει η Κυβέρνηση Παπαδήμου σε απόλυτη ευθυγράμμιση με το αίσθημα του ελληνικού λαού. Ιστορικός λόγω των παρεμβάσεων και των τομών που επιχειρούνται, ώστε το ελληνικό κράτος από παραγωγός των ελλειμμάτων και διαχειριστής χρέους να γίνει επιτέλους δημιουργός πλεονασμάτων και φορέας αξίας.

Όλοι θα θέλαμε να είμαστε σε θέση να πούμε ευχάριστα πράγματα σε αυτήν τη συζήτηση, αντί να μιλήσουμε ξανά για επώδυνες και δύσκολες αποφάσεις. Ωστόσο στην προετοιμασία των οικονομικών στοιχείων του 2012, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μία σκληρή και αδήριτη πραγματικότητα, μία πραγματικότητα, που μπορούμε να την υπερβούμε και σταδιακά να την ανατρέψουμε, μόνο με βάση την αλήθεια. Σε ένα οικονομικό περιβάλλον που κατέρρευσε, γιατί βασίστηκε σε σαθρά θεμέλια και σε μια οικονομία που στηρίχθηκε κυρίως σε δανεική και επίπλαστη ευημερία, δεν έχουμε παρά μία μόνο οδό: να αντιπροτείνουμε και να δημιουργήσουμε ένα νέο παραγωγικό δημοσιονομικό μοντέλο, που θα μας οδηγήσει επιτέλους με αξιώσεις στη νέα εποχή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα τελευταία δύο χρόνια, σηματοδοτήθηκαν από μια μεγάλη συλλογική προσπάθεια προς την κατεύθυνση της σωτηρίας της χώρας, μια προσπάθεια που ξεκίνησε από την πολιτική ηγεσία, από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και στηρίχθηκε έμπρακτα από τον ελληνικό λαό, με μεγάλες θυσίες που άλλαξαν άρδην και την πραγματικότητα, αλλά και την προοπτική του. Κύριο μέλημά μας ήταν και παραμένει η ασφάλεια και η ευημερία της χώρας. Απαραίτητες προϋποθέσεις γι' αυτό είναι η αποφυγή με κάθε τρόπο, της χρεοκοπίας και η εξασφάλιση της παραμονής της χώρας στην Ευρωζώνη, μια Ευρωζώνη που σήμερα βρίσκεται αντιμέτωπη με τη σοβαρότερη κρίση της ιστορίας της, κρίση που συμπίπτει με τη συζήτηση του πιο κρίσιμου προϋπολογισμού της μεταπολεμικής Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω μία ιστορική παραβολή. Την περιγράφει στο τελευταίο βιβλίο του «Η Ευημερία του κακού», ο Γάλλος οικονομολόγος Ντανιέλ Κοέν. Στο δαπανηρό πόλεμο μεταξύ Αγγλίας και Γαλλίας το 1690, η Αγγλία χρηματοδότησε τις στρατιωτικές της ανάγκες με δάνεια. Αντίθετα, η Γαλλία σκοντάφτει στις δυσκολίες χρηματοδότησης και αναχρηματοδότησης ενός ολοένα αυξανόμενου δημοσίου χρέους. Μην έχοντας άλλη επιλογή, ο Γάλλος βασιλιάς καταφεύγει σε έναν Ελβετό τραπεζίτη, για να διαχειριστεί τα δημόσια οικονομικά του. Τελικά, τα χαμηλά επιτόκια δίνουν το συγκριτικό πλεονέκτημα, το αποφασιστικό πλεονέκτημα στην Αγγλία και οι ομοιότητες με τη σημερινή εποχή, νομίζω ότι είναι κάτι παραπάνω από προφανείς. Ο σημερινός οικονομικός πόλεμος έχει τις ρίζες του στις απόψεις που επέβαλαν ολοένα και λιγότερο κράτος, ολοένα και λιγότερο έλεγχο στην οικονομική λειτουργία, στις απόψεις που θεωρούσαν τις αγορές σταθερές και απόλυτα αυτορρυθμιζόμενες.

Σε αυτό το επικίνδυνο τοπίο, όπου τα κρατικά ελλείμματα γίνονται πλέον βορά στις ορέξεις των κερδοσκόπων, πρέπει να δούμε τα πράγματα καθαρά, να συνειδητοποιήσουμε πως η ελληνική οικονομία βρέθηκε σε αυτήν τη συγκυρία απροετοίμαστη και αμέριμνη, δέσμια από τη μία, της δημοσιονομικής πολιτικής και των δομικών αδυναμιών της και από την άλλη, θύμα της διευθυντικής οικονομικής κρίσης. Και αν σήμερα θέλουμε να αλλάξουν οι συνθήκες στη χώρα μας, θα πρέπει να αναρωτηθούμε: ποια είναι τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας; Αυτά τα προβλήματα δεν είναι βεβαίως νέα. Από τη δεκαετία του 1950 εκθέσεις σπουδαίων επιστημόνων για την ελληνική οικονομία και τη διοίκηση, θυμίζουν έντονα όσα διαβάζουμε σήμερα, σε αντίστοιχες μελέτες τόσο του ΟΟΣΑ όσο και της τεχνικής βοήθειας των εταίρων. Μιλούν για μια Δημόσια Διοίκηση που λειτουργεί με όρους πελατειακούς, για ένα πολιτικό σύστημα που παράγει πληθωρισμό ρυθμίσεων με ταυτόχρονο έλλειμμα λύσεων, για μια οικονομία που παρά τις όποιες αναλαμπές, δεν αγκάλισε ποτέ την καινοτομία ούτε προσέλαβε χαρακτηριστικά που θα τις επέτρεπαν να ξεπεράσει τους όποιους καθοδικούς κύκλους.

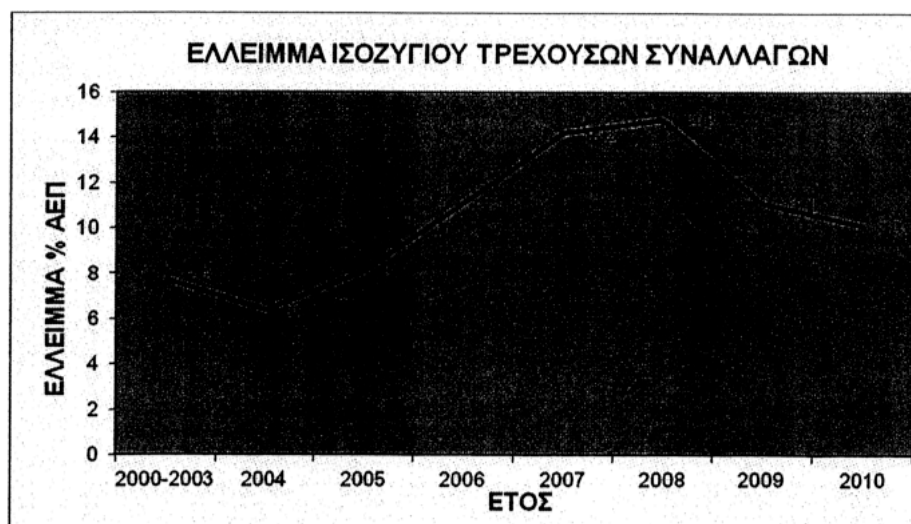
Και αν σε όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσθέσουμε την έλλειψη στρατηγικού προσανατολισμού σε δραστηριότητες προσιθέμενης αξίας, νομίζω ότι έχουμε την απάντηση. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι το ισοζύγιο τρεχουσών αλλαγών ήταν πάντα αρνητικό για τη χώρα μας, ακόμα και όταν η οικονομία έτρεχε με ρυθμούς ανάπτυξης που έφταναν έως και 8%. Το ισοζύγιο αυτό παρέμεινε σε υψηλά αρνητικά επίπεδα σε όλη τη δεκαετία του 2000, παρά τους πραγματικά υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Το 2008, τη χρονιά που άρχισε να εκτροχιάζεται εντελώς η κατάσταση στα δημοσιονομικά, το έλλειμμα του ισοζυγίου πλέον φτάνει στο 15% του ΑΕΠ, τροφοδοτώντας την οικονομία με δυσθεώρητα ελλείμματα. Τέλος το 2004, χρονιά των Ολυμπιακών Αγώνων, ήταν η μόνη χρονιά που το έλλειμμα του ισοζυγίου κρατήθηκε στα επίπεδα του 6,5% και καταθέτω το σχετικό πίνακα στα Πρακτικά, ο οποίος είναι απόλυτα εύγλωττος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Κατρίνης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ
Γενικός Εισηγητής, 2-12-2012

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΙΣΟΖΥΓΙΟΥ ΤΡΕΧΟΥΣΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ	
Έτος	Ελλείμμα % του ΑΕΠ
2000- 2003	7,7
2004	6,4
2005	8,1
2006	11,1
2007	14,2
2008	14,8
2009	11,1
2010	10,1
2011	9,8 (εκτ.)

Πηγή: Εκθέσεις Διοικητή Τράπεζας της Ελλάδας 2000-2010

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Η εικόνα αυτή φανερώνει όλη την παθολογία της οικονομικής λειτουργίας της χώρας, για την οποία ο Τζον Κέινς είναι βέβαιο ότι θα έλεγε ότι έχει πρόβλημα γεννήτριας, μια οικονομία με έντονο, δομικό παραγωγικό πρόβλημα και με μόνες ατμομηχανές, όλα αυτά τα χρόνια, τον τουρισμό, τις κοινοτικές εισροές, τον χρηματοπιστωτικό τομέα, τη ναυτιλία, τον πρωτογενή τομέα και την κτηματαγορά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ελληνική οικονομία σε λιγότερο από δέκα χρόνια, έκανε μία μεγάλη αλλαγή. Κινήθηκε ταχύτατα προς μία οικονομία υπηρεσιών. Από ποσοστό 70% το 2000, φθάσαμε το 2009 στο 79%. Αυτή η μετάβαση εξηγεί την παραγωγική υστέρηση της χώρας και την ανατροπή της οικονομίας σε μία κυριολεκτικά αυτοτροφοδοτούμενη φούσκα, μία φούσκα που στο τέλος της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας το 2009, ήταν έτοιμη να τινάξει στον αέρα ολόκληρη τη λειτουργία του κράτους.

Η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου παρέλαβε μία κατάσταση οριακή και αυτά τα δύο χρόνια, έγινε πραγματικά μία πολύ δύσκολη προσπάθεια, χωρίς την οποία όχι απλώς, δεν θα βρισκόμασταν εδώ, αλλά καλύτερα να μη φανταστούμε πού θα είχαμε καταλήξει. Αυτή η προσπάθεια καταβλήθηκε με τεράστιο πολιτικό, ιδεολογικό, κοινωνικό, προσωπικό κόστος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, οδηγώντας τελικά στη διακομματική στήριξη αυτού του πολιτικού πλαισίου, στην Κυβέρνηση

Παπαδήμου.

Όμως, μέχρι να φθάσουμε εδώ, το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε την απόλυτη, αλλά δυσανάλογη πραγματικά ευθύνη διάσωσης της χώρας. Δεν φοβηθήκαμε και δεν κρυφτήκαμε. Και είναι σίγουρο ότι δεν θα φοβηθούμε και δεν θα κρυφτούμε όσο αυτή η μεγάλη προσπάθεια συνεχίζεται, γιατί είναι ζήτημα αρχής για τη μεγάλη δημοκρατική παράταξη, να μη φυγομαχεί, να μην κρύβεται απ' αυτήν την ευθύνη απέναντι στον ελληνικό λαό! Το κάναμε στο παρελθόν, το κάνουμε τώρα, θα το κάνουμε οποτεδήποτε χρειαστεί!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012 αποτελεί ακόμα έναν συνδυαστικό κρίκο σ' αυτήν την πολύ δύσκολη προσπάθεια. Ας δούμε, λοιπόν, τα στοιχεία και τα μεγέθη αυτού του προϋπολογισμού. Το 2009, ως γνωστόν, το δημοσιονομικό έλλειμμα κλείνει στο πραγματικά δυσθεώρητο ποσοστό 15,8% του ΑΕΠ. Η προσπάθεια που έγινε, ήταν πραγματικά τιτάνια. Το 2010, το έλλειμμα έπεσε στο 10,6%, το 2011 κατεβαίνει στο 9%, ενώ στον προϋπολογισμό που συζητάμε, το έλλειμμα θα καταλήξει στο 5,4% του ΑΕΠ.

Καταθέτω το σχετικό γράφημα στα Πρακτικά, για να φανεί αυτή η εντυπωσιακή μετάβαση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Κατρίνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν γράφημα, το οποίο έχει ως εξής:

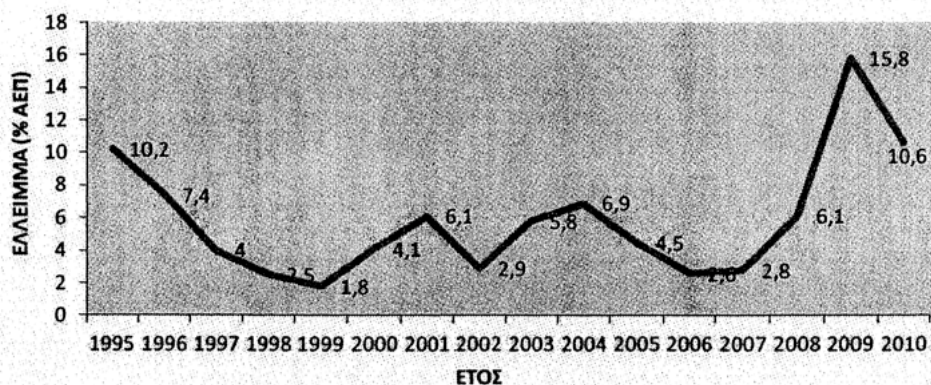
ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ
Γενικός Εισηγητής, 2-12-2012

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

ΕΞΕΛΙΞΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ 1995-2010

ΕΤΟΣ	ΕΛΛΕΙΜΜΑ (ΠΟΣΟΣΤΟ ΔΕΠ)
1995	10,2
1996	7,4
1997	4
1998	2,5
1999	1,8
2000	4,1
2001	6,1
2002	2,9
2003	5,8
2004	6,9
2005	4,5
2006	2,6
2007	2,8
2008	6,1
2009	15,8
2010	10,6
2011	9 (εκτ.)
2012	5,4 (εκτ.)

ΕΞΕΛΙΞΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ 1995-2010

Σημείωση: Στο διάγραμμα αποτυπώνεται η μείωση του ποσοστού του δημοσιονομικού ελλείμματος το έτος 2010. Δεν περιλαμβάνονται σε αυτό τα στοιχεία (2011, 2012) που δεν είναι ακόμη οριστικά, αποτυπώνονται όμως στον σχετικό πίνακα. **Πηγή:** Eurostat, Εκθέσεις Διοικητή Τράπεζας της Ελλάδος

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Στο τέλος του 2011, η μείωση του ελλείμματος σε σχέση με το 2009, θα φθάσει τα 22 δισεκατομμύρια ευρώ, επίτευγμα μοναδικό στην ιστορία της Ευρωζώνης. Αυτό το επίτευγμα έχει ονοματεπώνυμο. Αυτό το επίτευγμα έχει την υπογραφή ευθύνης της δημοκρατικής παράταξης. Αυτό το επίτευγμα έχει τη σφραγίδα της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η στρατηγική του προϋπολογισμού που συζητάμε, έχει ως αναγκαία συνθήκη, αλλά όχι βέβαια ως εύκολο σύνθημα, έναν απαραίτητο, αλλά και εμβληματικό όρο ταυτόχρονα, τα πρωτογενή πλεονάσματα. Ο προϋπολογισμός αυτός θα είναι ο πρώτος μετά από πάρα πολλά χρόνια, που θα οδηγήσει σε πρωτογενή πλεονάσματα σε ποσοστό 1,1% του ΑΕΠ.

Η σημασία ενός προϋπολογισμού με πρωτογενή πλεονάσματα είναι πολλαπλή. Είναι οικονομική, πολιτική, συμβολική, ειδικά αν πρόκειται για το ελληνικό κράτος, σ' αυτήν την πολύ οριακή κατάσταση, στην οποία έχει περιέλθει, γιατί έτσι στέλνουμε ένα πολύ δυνατό μήνυμα στους εταίρους μας και στις αγορές ότι η Ελλάδα είναι εδώ και είναι αποφασισμένη. Στέλνουμε το μήνυμα στον ελληνικό λαό που τόσο πιέζεται, που έχει υποστεί τόσες μεγάλες θυσίες, ότι αυτή η προσπάθεια δεν είναι ούτε μάταιη ούτε χαμένη, αλλά μπορεί να οδηγήσει –και θα οδηγήσει– στο σημείο που θα αντικρίσουμε και πάλι την ελπίδα.

Θα πρέπει να τονίσουμε, βεβαίως, ότι η ορατή προοπτική του πρωτογενούς πλεονάσματος για το 2012, αποτέλεσε και ένα από τα κεντρικά επιχειρήματα για την επίτευξη της ιστορικής απόφασης της 26ης Οκτωβρίου, η οποία συμπυκνώνει μία δύσκολη διατήρηση πολιτικής μοναξιάς του ΠΑΣΟΚ, με υψηλό αίσθημα ευθύνης απέναντι στη χώρα και απέναντι στο μέλλον αυτής της χώρας. Πρόκειται για μία απόφαση που κάποιοι με ευκολία τώρα, χαρακτηρίζουν αναπόφευκτη. Αναπόφευκτη, όμως, είναι μόνο η σωτηρία της χώρας. Αυτή ήταν, αυτή παραμένει, αυτή θα είναι η

μοναδική πυξίδα για μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον προϋπολογισμό του 2012, τα έσοδα αναμένονται αυξημένα και θα φθάσουν τα 58 δισεκατομμύρια ευρώ. Παρά την ύφεση, η οποία κυμαίνεται στο 5,5%, στο τρίτο τρίμηνο του 2011, τα έσοδα είναι και αυτά αυξημένα σε ποσοστό 5,5%. Η αναλογία άμεσων-έμμεσων φόρων βελτιώνεται με την έμμεση φορολογία να παραμένει στα επίπεδα του 2011.

Οι δαπάνες του προϋπολογισμού για το 2012, υπολογίζονται μειωμένες σε ποσοστό 8%. Οι δαπάνες για τόκους αναμένεται να διαμορφωθούν στα 12,7 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή αισθητά μειωμένες σε σχέση με τις αντίστοιχες δαπάνες του 2011 και, βέβαια, αρκετά λιγότερες από τα 18 δισεκατομμύρια ευρώ τα οποία θα πληρώναμε, αν δεν είχε επιτευχθεί η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου. Μάλιστα η συνολική ωφέλεια απ' αυτήν την απόφαση, εκτιμάται πως θα ξεπεράσει τα 13 δισεκατομμύρια ευρώ έως το 2014.

Βεβαίως, οι δαπάνες το 2011, εμφανίζονται αυξημένες λόγω του αυξημένου κόστους για τόκους και γιατί έπρεπε να στηριχθούν και τα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά και τα επιδόματα ανεργίας. Οι φωνές που ακούγονται τώρα ότι οι δαπάνες δεν θα μειωθούν αρκετά, θυμίζουν μία διαπίστωση του Τζον Γκάλμπρεϊθ που λέει ότι τίποτα δεν είναι τόσο αξιοθαύμαστο στην πολιτική όσο η βραχεία μνήμη.

Επειδή η κριτική είναι εύκολη, όταν η μνήμη ασθενεί, επιτρέψτε μου να σας θυμίσω πώς εκτοξεύθηκαν οι δαπάνες από το 2005 και μετά, όταν η Ελλάδα άρχισε να μπαίνει στην επιτήρηση, αλλά να βγαίνει από τις αξιόπιστες χώρες.

Και επειδή εδώ οι αριθμοί λένε την αλήθεια, επιτρέψτε μου να καταθέσω στα Πρακτικά τον πίνακα με τα σχετικά μεγέθη.

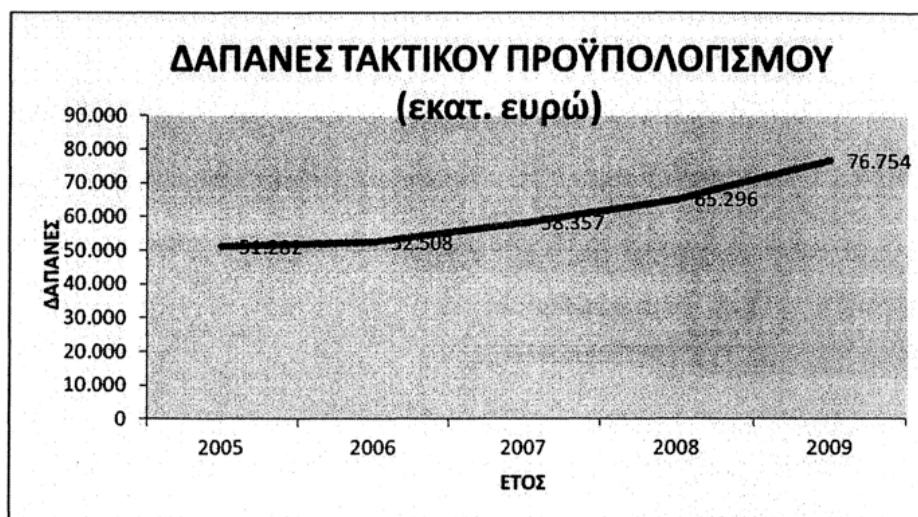
(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Κατρίνης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ
Γενικός Εισηγητής, 2-12-2012

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

ΛΛ

ΔΑΠΑΝΕΣ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ (εκατ. Ευρώ)	
ΕΤΟΣ	ΔΑΠΑΝΕΣ
2005	51.282
2006	52.508
2007	58.357
2008	65.296
2009	76.754

ΔΑΠΑΝΕΣ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ (εκατ. Ευρώ)	
ΕΤΟΣ	ΔΑΠΑΝΕΣ
2005	58.800
2006	60.692
2007	67.166
2008	74.920
2009	86.342

Πηγή: Εκθέσεις Διοικητή Τράπεζας της Ελλάδος 2005-2009

>>>

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ας αφήσουμε, όμως, για λίγο το πρόσφατο παρελθόν και ας δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε όσα μας κληροδότησε το παρελθόν στο παρόν, αλλά και στο μέλλον. Ο προϋπολογισμός αυτός δεν είναι νούμερα, δεν είναι υπολογισμοί, δεν είναι ποσοστά. Είναι αποτέλεσμα συστηματικής δουλειάς και ορθολογικής διαχείρισης που αν και ήταν αυτονόητη, ήταν σχεδόν απύσχα από παντού.

Ο ορθολογισμός απουσίαζε, για παράδειγμα, από τη διαχείριση των ΔΕΚΟ. Πώς αλλιώς να εξηγηθεί στους Έλληνες πολίτες ότι μέσα στο 2011, το οικονομικό αποτέλεσμα βελτιώθηκε κατά 800 εκατομμύρια ευρώ; Μεγάλα βήματα έγιναν και στον κοινωνικό προϋπολογισμό, όπου συνεχίζεται η επιτυχημένη προσπάθεια του προηγούμενου έτους.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Κατρίνη, με συγχωρείτε, αλλά διαμαρτύρονται –και δικαίως– συνάδελφοι στην Αίθουσα ότι πάλι δεν μπορούν να ακούσουν ευκρινώς τον ομιλητή, γιατί θορυβείτε. Θα σας παρακαλέσω να κάνετε ησυχία. Έχουμε υποχρέωση να ακούσουμε τους ομιλητές, χωρίς ενοχλήσεις.

Μπορείτε να συνεχίσετε, κύριε Κατρίνη.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ύφεση, βέβαια, μειώνει τα έσοδα κατά 580 εκατομμύρια ευρώ το 2012, αλλά με τη μείωση των φαρμακευτικών και λειτουργικών δαπανών, η εξοικονόμηση θα αγγίξει τελικά το ποσό των 2 δισεκατομμυρίων ευρώ. Στα νοσοκομεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα οικονομικά αποτελέσματα επιτυγχάνονται χωρίς εκπτώσεις στις θεμελιώδεις αρχές του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Η διαβόητη «μαύρη τρύπα» της υγείας αρχίζει, επιτέλους, να κλείνει, αφού το 2011, έχουμε μείωση των ανεξόφλητων υποχρεώσεων που υπήρξαν από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, κατά 850 εκατομμύρια ευρώ και το 2012, το λογιστικό πλεόνασμα των νοσοκομείων θα διαμορφωθεί στα 400 εκατομμύρια ευρώ, όσα σχεδόν και το 2011.

Καίριες παρεμβάσεις, όπως η ηλεκτρονική συνταγογράφηση, η ανατιμολόγηση φαρμάκων και ιατρικών πράξεων, αποφέρουν άμεσα αποτελέσματα και εξοικονομούν δαπάνες. Η λειτουργία του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας θα φέρει, από τη μία πλευρά, νέες μειώσεις στις δαπάνες και, από την άλλη πλευρά, ενιαία αντιμετώπιση όλων των πολιτών με αυξημένο επίπεδο παροχής υπηρεσιών.

Σημείο αιχμής της ίδιας της λειτουργίας του κράτους είναι και οι αλλαγές στο φορολογικό σύστημα. Η υιοθέτηση ενός εθνικού φορολογικού συστήματος που θα είναι σταθερό, δίκαιο, αλλά κυρίως αποτελεσματικό, αποτελεί πάντα τον κύριο στόχο. Η άρση του απορρήτου προς τη φορολογική διοίκηση, η αυστηροποίηση των προβλεπόμενων ποινών και η δράση της Οικονομικής Αστυνομίας είναι απλώς, ενδείξεις ενός συστήματος που πλέον αλλάζει ριζικά.

Το ίδιο συμβαίνει με την υποχρεωτική διαβίβαση από τις τράπεζες στις αρμόδιες αρχές, των εμβασμάτων μεταφοράς κεφαλαίων στο εξωτερικό, με την επέκταση ηλεκτρονικών δηλώσεων

και την επικείμενη κατάργηση του κώδικα βιβλίων και στοιχείων.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναρωτηθείτε αν είχαμε δει ξανά, συλλήψεις για φοροδιαφυγή και χρέη προς το δημόσιο. Είναι, βέβαια, γεγονός ότι οι ατέλειες του μηχανισμού και των διαδικασιών δεν επιτρέπουν την είσπραξη στο ποσοστό και στο βαθμό που θα έπρεπε. Έχουμε, όμως, ήδη μετρήσιμα αποτελέσματα.

Είχαμε δει ποτέ άνοιγμα λογαριασμών και, μάλιστα, με το ρυθμό που συμβαίνει τώρα; Σε ένα μόλις χρόνο, τα αιτήματα του ΣΔΟΕ για άνοιγμα λογαριασμών, ξεπέρασαν τις τέσσερις χιλιάδες, ενώ οι πρώτοι εκατό έλεγχοι επέφεραν πρόστιμα πάνω από 200 εκατομμύρια ευρώ! Μόνο τις τελευταίες δύο εβδομάδες εισπράχθηκαν 2,5 εκατομμύρια ευρώ, ενώ την τελευταία εβδομάδα, αυτήν την εβδομάδα, 1,5 εκατομμύριο ευρώ εισέρρευσαν στα δημόσια ταμεία από ελέγχους περιουσιακών στοιχείων off shore εταιρειών.

Αυτό δεν είναι τίποτε άλλο από ένα ισχυρό μήνυμα προς τους πολίτες ότι η εποχή που σήκωναν τα βάρη μόνο όσοι ήθελαν ή μόνο όσοι δεν μπορούσαν να κρύψουν τίποτα, πλέον ανήκει στο παρελθόν.

Οι παρεμβάσεις, όμως, στη διετία που πέρασε, δεν εστιάζονται μόνο στις αμιγώς οικονομικές λειτουργίες. Επιτυγχάνονται σ' όλο το φάσμα της δημόσιας διοίκησης, σ' όλο το φάσμα της δημόσιας πολιτικής, γιατί η πραγματική και ουσιώδης δημοσιονομική προσαρμογή είναι εφικτή μόνο σ' ένα κράτος το οποίο από τη μία, ξοδεύει λιγότερα και από την άλλη, πετυχαίνει ποιοτικότερα αποτελέσματα.

Έτσι στην παιδεία και ειδικά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, έγιναν και γίνονται γενναίες μεταρρυθμίσεις, με συναίνεση, κάτι που δεν είχε συμβεί ποτέ μέχρι σήμερα και αυτό δεν είναι τυχαίο. Η αναμόρφωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης θα ενισχύσει μία οικονομία έντασης γνώσης, αφού η οικονομία τής προόδου και η κοινωνία της συνοχής είναι αδιανόητη χωρίς ισχυρή παιδεία.

Την ίδια στιγμή, το νέο πλαίσιο προμηθειών για την εθνική άμυνα, επιτυγχάνει περιορισμό των δαπανών, αλλά υπόσχεται και περισσότερη διασύνδεση με την τεχνολογία και την ανάπτυξη. Η τελευταία αυτή έννοια, η ανάπτυξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το μεγάλο ζητούμενο ειδικά σ' αυτήν την πολύ δύσκολη, την πολύ κρίσιμη, την πολύ οριακή συγκυρία.

Πράγματι ο δείκτης της ανάπτυξης ήταν θετικός σχεδόν τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια και μάλιστα ως το 2004, ήταν και πάνω από το ευρωπαϊκό μέσο όρο. Στον πίνακα που θα καταθέσω στα Πρακτικά αποτυπώνεται η εξέλιξη του ελληνικού ΑΕΠ σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση τόσο των είκοσι επτά όσο και των δεκαπέντε κρατών από το 1995 μέχρι και το 2008. Από αυτόν τον πίνακα προκύπτει ότι η ελληνική οικονομία πράγματι μεγεθυνόταν, όμως δεν εξελισσόταν και αυτό είναι το μεγάλο δομικό διαχρονικό πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας.

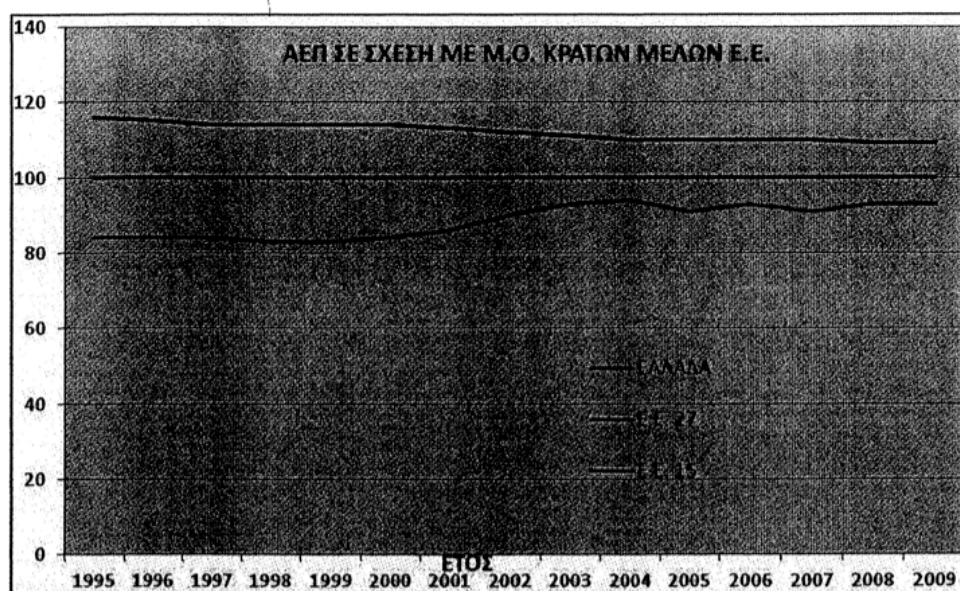
(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Κατρίνης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

Λ

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ
Γενικός Εισηγητής, 2-12-2012

ΠΙΝΑΚΑΣ 4

ΑΕΠ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ Μ.Ο. ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ Ε.Ε.			
Έτος	ΕΕ 27	ΕΕ 15	Ελλάδα
1995	100	116	84
1996	100	115	84
1997	100	114	84
1998	100	114	83
1999	100	114	83
2000	100	114	84
2001	100	113	86
2002	100	112	90
2003	100	111	93
2004	100	110	94
2005	100	110	91
2006	100	110	92
2007	100	110	90
2008	100	109	92

Πηγή: Eurostat

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Οι αλλαγές που καταγράφονται πλέον, στην οικονομική λειτουργία δείχνουν μια αναγκαία ποιοτική μεταβολή, μια μεταβολή που αποτυπώνεται στη μεγάλη άνοδο των εξαγωγών, μειώνει το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, αλλά και συμβάλλει στην αύξηση των νέων παραγγελιών στη βιομηχανία.

Η πραγματική και ολοκληρωμένη ανάπτυξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτυγχάνεται όμως από τη συνέργεια όλων των κλάδων και ο αγροτικός τομέας δεν μπορεί να λείπει από την αναπτυξιακή διαδικασία. Ο αγροτικός κόσμος συνεχίζει μία μεγάλη παράδοση και ενσωματώνει μία μεγάλη ελπίδα, την παραγωγική Ελλάδα που τόσο έχουμε ανάγκη.

Τα κίνητρα που παρέχονται σε νέους αγρότες με την παραχώρηση γεωργικής γης, με συμβολικό βεβαίως τίμημα, κινούνται και εντάσσονται ακριβώς σ' αυτήν την αντίληψη. Το ίδιο ισχύει και για τις εισροές από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Γεωργικών Εγγυήσεων, που ξεπερνούν τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ και χρηματοδοτούν τη στήριξη του αγροτικού πληθυσμού, τονώνοντας την οικονομία της υπαίθρου.

Οι κοινοτικές ενισχύσεις φέτος, καταβλήθηκαν νωρίτερα από κάθε άλλη φορά, στο πρώτο δίμηνο, ενώ περί τα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως, θα είναι οι άμεσες ενισχύσεις ως και το 2013. Οι συνεταιρισμοί αναδιарθρώνονται και εξυγιαίνονται. Επίσης τα έργα του γεωργικού τομέα για την ενίσχυση των υποδομών, αλλά και της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων χρηματοδοτούνται με 400 εκατομμύρια ευρώ από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, ένα πρόγραμμα που αποτελεί το κυρίαρχο αναπτυξιακό εργαλείο.

Βέβαια, η κριτική, που παντού είναι εύκολη και ανέξοδη, θεωρεί χαμηλούς τους πόρους του προγράμματος. Όμως μέσα σ' αυτήν την τόσο δύσκολη συγκυρία, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για το νέο έτος, αναμένεται αυξημένο κατά 12%, σε σχέση με το 2011. Μπορεί έτσι να χρηματοδοτήσει δράσεις που στηρίζονται αποκλειστικά σε εθνικούς πόρους, όπως οι πρωτοβουλίες των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και οι ενισχύσεις των ιδιωτικών επενδύσεων.

Στο όριο πληρωμών του εθνικού σκέλους του Προγράμματος για το 2011, περιλαμβάνονται και οι δωρεές τρίτων στις πυρόπληκτες περιοχές. Γνωρίζω πολύ καλά ότι οι πυρόπληκτες περιοχές, με πρώτη την Ηλεία -περιοχές που δοκιμάστηκαν και δοκιμάζονται, που περίμεναν και θα περιμένουν ισχυρότερη στήριξη από την πολιτεία- θέλουν να δουν πραγματικά μία έμπρακτη στήριξη, μια έμπρακτη απόδειξη ότι η πολιτεία δεν έβγαλε αυτές τις μεγάλες πληγές και θα απλώσει ένα ουσιαστικό χέρι βοήθειας, κάτι το οποίο αποτελεί νομίζω, κύριε Πρωθυπουργέ, ένα από τα μεγαλύτερα στοιχεία της Κυβέρνησης, αλλά και των επόμενων κυβερνήσεων, δυστυχώς όχι των προηγούμενων.

Η σπουδαιότερη αναπτυξιακή παράμετρος, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παραμένει το ΕΣΠΑ. Εδώ βεβαίως, ακούγεται κριτική για υστερήσεις και όχι άδικα. Όμως, η επιτάχυνση της απορρόφησης οδηγεί στο 27% φέτος, από 3% το 2009, ενώ συγκεκριμένα προγράμματα εμφανίζουν μεγαλύτερους και ταχύτερους ρυθμούς απορρόφησης.

Σίγουρα μπορούν να γίνουν ακόμα περισσότερα και ακόμα πιο γρήγορα μπορούν να απορροφηθούν αυτοί οι τόσο αναγκαίοι, οι τόσο πολύτιμοι, οι τόσο αναπτυξιακοί πόροι. Πρέπει να γίνει συνείδηση, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι το κάθε ευρώ πρέπει να έχει πολλαπλασιαστική αξία.

Έργα- κλειδιά με προστιθέμενη αξία θα πρέπει να έχουν μια προτεραιότητα. Οδικόί άξονες, όπως η Ολυμπία Οδός, η Ιονία Οδός και όλα τα έργα υποδομής -έργα τα οποία αλλάζουν όχι μόνο το χάρτη, όχι μόνο την οικονομία, αλλά και τη ζωή ολόκληρης της περιφέρειας και των κατοίκων της- αυτήν τη στιγμή βρίσκονται σ' ένα τέλμα και οι Έλληνες πολίτες περιμένουν μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα σ' αυτά τα έργα ζωτικής σημασίας. Αυτήν την προσπάθεια βεβαίως, θα πρέπει το τραπεζικό σύστημα, που αποτελεί βασικό φορέα χρηματοδότησης, να την στηρίζει έμπρακτα και άμεσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομία τον τελευταίο χρόνο, βλέπει σταδιακά να μπαίνουν σε κίνηση ολόένα και περισσότεροι μοχλοί. Η απλούστευση διαδικασιών για την έναρξη

νέων επιχειρήσεων και το χτύπημα στη γραφειοκρατία αποτελούν πρωτεύοντα στόχο, με απτά πλέον αποτελέσματα, μικρά, αλλά απτά.

Γεγονός αποτελεί η ίδρυση τρειςήμισι χιλιάδων νέων επιχειρήσεων, μέσω της Υπηρεσίας Μίας Στάσης. Γεγονός που επιβεβαιώνει μάλιστα και η ίδια η έκθεση του ΟΟΣΑ, είναι και η απλοποίηση διαδικασιών κοινοποίησης εκατοντάδων επενδυτικών σχεδίων, τα οποία βρίσκονταν ερμητικά κλειδωμένα στα συρτάρια. Σ' αυτό αποσκοπεί να συμβάλλει και η νέα περιβαλλοντική νομοθεσία που, χωρίς να κάνει εκπτώσεις στην προστασία του φυσικού κεφαλαίου, διευκολύνει και επιταχύνει αυτές τις επενδύσεις.

Ο τουρισμός δεν μπορεί να μένει βεβαίως έξω από τον αναπτυξιακό σχεδιασμό. Η άρση του καμποτάζ ανοίγει νέους δρόμους και προοπτικές και υποσχεται το άνοιγμα σε μία νέα και πολλά υποσχόμενη αγορά, με καινούργιες εισροές εισοδημάτων. Ταυτόχρονα, η αύξηση των αεροπορικών αφίξεων επιβεβαιώνει τη δυναμική της χώρας και δείχνει ότι ο τουρισμός θα συνεχίσει να αποτελεί τον ισχυρό αναπτυξιακό πυλώνα.

Όλες αυτές οι δράσεις, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι μεν θεματικές, συμβάλλουν όμως εμπράκτως, στην ενεργοποίηση της ανάπτυξης που θα μας οδηγήσει στην απεμπλοκή από την παγίδα της ύφεσης. Πράγματι, η ύφεση θα φθάσει σωρευτικά τα τελευταία χρόνια το 12%. Πράγματι, η ύφεση θα συνεχιστεί και το τρέχον έτος, με ποσοστό που θα κυμανθεί κοντά στο 3%.

Και ξέρουμε όλοι πολύ καλά τι σημαίνει αυτό. Σημαίνει κυρίως αύξηση της ανεργίας, που από μόνη της δεν είναι απλά ένας οικονομικός δείκτης, αλλά ένα τεράστιο κοινωνικό δράμα. Στο συνολικό πληθυσμό η ανεργία θα ξεπεράσει το 17%, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ποτέ τη φράση του Γιώργου Γεννηματά ότι για έναν άνεργο η ανεργία είναι 100%.

Η ανεργία αποτελεί το μεγάλο αντίπαλο αυτής της Κυβέρνησης. Η ανεργία ναρκοθετεί το μέλλον αυτής της χώρας, που δεν μπορεί να αλλάξει με τη νέα γενιά να είναι παροπλισμένη παγιδευμένη και ξεντεμένη.

Βεβαίως, σ' αυτήν την κατεύθυνση, σημαντικές ανάσες θα δώσουν τα προγράμματα κοινωνικής εργασίας, που ξεκινούν άμεσα, όπως και τα προγράμματα αυτεπιστασίας των δήμων, που φιλοδοξούν να καταφέρουν ένα καίριο πλήγμα στην επέκταση της ανεργίας.

Για την πλήρη, όμως, καταπολέμηση της ανεργίας, για την πυροδότηση της ανάπτυξης, για τον περιορισμό των ελλειμμάτων είναι απαραίτητες δράσεις σε κάθε τομέα δημόσιας πολιτικής. Αναγκαίες είναι βεβαίως και οι περιβόητες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, που κάθε χρόνο σ' αυτήν τη συζήτηση, σ' αυτήν την Αίθουσα, αποτελούν εδώ και δεκαετίες, τον κύριο στόχο, αλλά πολλές από αυτές κατάφεραν να γίνουν πράξη μόλις τα τελευταία δύο χρόνια.

Η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας που, αντί να προσφέρει στον ελληνικό λαό κόστιζε και κοστίζει στον κρατικό προϋπολογισμό, είναι μια μεγάλης κλίμακας προσπάθεια. Υπάρχει ακόμα πολλός δρόμος, δρόμος όμως που έχει αρχίσει να διανύεται, δρόμος δύσβατος, αλλά φιλόδοξος. Ο δημόσιος τομέας αναδιарθρώνεται και εκσυγχρονίζει την οργάνωση και τη λειτουργία του. Η μελετημένη απελευθέρωση των κλειστών επαγγελματιών μπορεί να γίνει απελευθέρωση δημιουργικών και αναπτυξιακών δυνάμεων.

Οι ιδιωτικοποιήσεις μπορεί να προσελκύσουν άμεσα επενδύσεις, να διευρύνουν την οικονομική δραστηριότητα, να βελτιώσουν το επίπεδο υπηρεσιών. Μπορούν ακόμη, να απομειώσουν σημαντικά το δημόσιο χρέος, ακόμα και αν ο στόχος για 50 δισεκατομμύρια ως το 2015, φαντάζει εξαιρετικά φιλόδοξος.

Όλα αυτά, μαζί με τη μάχη κατά της φοροδιαφυγής και τον εκσυγχρονισμό του εθνικού φορολογικού συστήματος, εντάσσονται στις στρατηγικές διαρθρωτικές αλλαγές, που είναι απαραίτητες όσο ποτέ, για να ενισχύσουμε την εξωστρέφεια και να βελτιώσουμε την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Χωρίς αυτές είναι αδύνατον να κερδίσουμε μάχες στον πόλεμο κατά του δημοσίου χρέους, που είναι η μεγάλη σκιά πάνω από το σήμερα και το αύριο της χώρας μας, χρέους που μετά την πρόσφατη ιστορική απόφαση του Οκτωβρίου, θα είναι πλέον βιώ-

σιμο και θα φθάσει το 120%, ίσως και χαμηλότερα, του ΑΕΠ το 2020. Πρόκειται για μια απόφαση –θέλω να το τονίσω και να το επαναλάβω– η οποία δεν θα ήταν εφικτή χωρίς τη δημοσιονομική προσαρμογή, αλλά κυρίως χωρίς τις πρωτοφανείς θυσίες του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική είναι κατ' εξοχήν επιλογή. Με τον προϋπολογισμό αυτόν, η Ελλάδα επιλέγει να παραμείνει στο ευρώ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, υπερασπίζοντας τις πιο πετυχημένες στρατηγικές επιλογές της. Και οφείλουμε μία απάντηση στους εύκολους λόγους των συνθημάτων που ακούγονται από την Αριστερά, όχι την Αριστερά της ευθύνης. Λάθη γίνονται, αδικίες συμβαίνουν, πολλά πρέπει να διορθωθούν, αλλά αυτήν τη χώρα ούτε θα την οδηγήσουμε στην καταστροφή ούτε θα επιτρέψουμε την επιστροφή της πολλές δεκαετίες πίσω. Όσοι το ονειρεύονται αυτό ας προσπαθήσουν να γίνουν δημιουργικοί στις προτάσεις τους παρά θορυβώδεις στις πράξεις τους. Κανείς δεν έχει σ' αυτήν την Αίθουσα, το μονοπώλιο της κοινωνικής ευαισθησίας.

Γνωρίζουμε ότι ο ελληνικός λαός δοκιμάζεται και υφίσταται πρωτοφανή μέτρα, που είναι οριζόντια, άρα κατ' εξοχήν δίκαια, και πολλές φορές είναι και αναποτελεσματικά. Πράγματι η κοινωνική συνοχή, που για μας είναι πάντα το ζητούμενο, φθάνει στα όριά της. Πράγματι η κοινωνική ευημερία, που για μας είναι πάντα ο σκοπός, φθίνει σε ανησυχητικό βαθμό. Μπορεί όμως κανείς να αναλογιστεί βαθύτερο κοινωνικό κόστος από την άτακτη και ανεξέλεγκτη χρεοκοπία; Υπάρχει μεγαλύτερη ευθύνη από το να διαφυλάξουμε την κοινωνική ειρήνη, να εγγυηθούμε τη σταθερότητα και να προσπαθήσουμε την εθνική ακεραιότητα;

Για να τα διασφαλίσουμε, όμως, όλα αυτά, που τόσο εύκολα τα υιοθετούν αλλά δεν τα στηρίζουν, θα πρέπει οριστικά να φύγουμε από τις εποχές που θεωρούσαμε τα πάντα εύκολα και δυνατά. Θα πρέπει οριστικά να φύγουμε από τις εποχές που υποσχόμασταν τα πάντα στους πάντες. Μπροστά μας έχουμε ένα δρόμο που είναι επώδυνος αλλά δεν είναι αδιέξοδος, ένα δρόμο γεμάτο με δομικές αλλαγές που κλονίζουν στερεότυπα, ένα δρόμο γεμάτο με μεταρρυθμίσεις που ανατρέπουν παγιωμένες αντιλήψεις. Αυτόν το δρόμο θα πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τον διασχίσουμε με σοβαρότητα, εθνική συνεννόηση και ευθύνη, αλλά κυρίως αυτόν το δρόμο θα πρέπει να τον διαβούμε μαζί με τους πολίτες, γιατί χωρίς τους πολίτες αυτή η πορεία είναι μάταιη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν εδώ τη συζήτηση, σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα δεν υπάρχουν περισσότερο ή λιγότερο πατριώτες. Δεν αντιμάχονται οι κοινωνικά ευαίσθητοι από τη μία και οι πολιτικά ανάλγητοι από την άλλη. Δεν συναντούμε τις κλασικές διαχωριστικές γραμμές μιας τυπικής συζήτησης ενός συνηθισμένου προϋπολογισμού. Σ' αυτήν την Αίθουσα, σ' αυτήν τη συζήτηση, σ' αυτήν την πολιτική διαδικασία συμμετέχουν από τη μία πλευρά αυτοί που συζητούν επίμονα μόνο για το παρελθόν και από την άλλη αυτοί που οραματίζονται τη μετάβαση σε μια νέα εποχή. Σ' αυτήν τη συζήτηση θα διακριθούν αυτοί που μιλούν την επώδυνη γλώσσα της αλήθειας απ' αυτούς που αναμασούν την εύπεπτη γλώσσα του λαϊκισμού. Αυτοί που στηρίζουν εμπράκτως την ευρωπαϊκή τροχιά της χώρας απ' αυτούς που υποκριτικά ξεχνούν τις δεσμεύσεις που απορρέουν απ' αυτήν την πορεία. Αυτοί που υποτάσσουν τις προσωπικές τους φιλοδοξίες αλλά κι αυτοί που υποτάσσονται στις ατομικές τους αγωνίες. Από τη μία, αυτοί που αγωνίζονται για τη νέα Ελλάδα με τη δύναμη της κοινής λογικής και, από την άλλη αυτοί, που προσπαθούν να προσαρμόσουν τη λογική στην πολιτική τους επιβίωση. Αυτά είναι τα πραγματικά ερωτήματα, στα οποία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να απαντήσουμε με θάρρος και ειλικρίνεια. Αυτό είναι το διακύβευμα για το οποίο θα πρέπει να αποφασίσει σύντομα ο ελληνικός λαός.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, «η Ελλάς προώρισται να ζήσει και θα ζήσει». Σ' αυτή την ιστορική φράση του Χαρίλαου Τρικούπη θυμόμαστε πάλι την ιστορική μοίρα της πατρίδας μας. Είναι βέβαιο ότι απ' αυτήν την κρίση θα βγούμε πιο δυνατοί. Είναι πλέον πολύ αργά για να είμαστε απαισιόδοχοι. Οφείλουμε να είμαστε αισιόδοχοι, αλλά κυρίως οφείλουμε να είμαστε αξιόπιστοι και αποτελεσματικοί.

Ο προϋπολογισμός του 2012 συμβολίζει τη μετάβαση από την εποχή της απαισιοδοξίας και το παρελθόν σε μια νέα αφετηρία ευθύνης, ανάπτυξης και σταθερότητας. Σας καλώ, λοιπόν, να υπερψηφίσετε αυτόν τον προϋπολογισμό, αλλά κυρίως σας καλώ να τον στηρίξετε απ' όποια θέση και αν βρίσκεστε, απ' όποια θέση και αν βρεθείτε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Ευχαριστούμε τον κ. Κατρίνη. Ήταν μια ενδιαφέρουσα ομιλία, αν και δεν πρέπει να κάνω σχόλια.

Τώρα το λόγο έχει ο γενικός εισηγητής από πλευρά της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης. Κι αυτή η ομιλία μπορεί να είναι ενδιαφέρουσα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προϋπολογισμός αποτυπώνει σε αριθμούς την οικονομική κατάσταση της χώρας και προδικάζει τη μελλοντική της πορεία. Έχω την τιμή να τον εισηγούμαι εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας με απόλυτη συναίσθηση της σημερινής ζοφερής πραγματικότητας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, μισό εκατομμύριο άνθρωποι ζουν σήμερα σε νοικοκυριά χωρίς εισόδημα, χωρίς κανέναν εργαζόμενο. Όχι έναν, αλλά κανέναν εργαζόμενο! Νέοι, ηλικιωμένοι, απολυμένοι δεν μπορούν πια να αυτοσυντηρηθούν. Διεθνείς έρευνες καταγράφουν ραγδαία αύξηση της τοξικομανίας, των αυτοκτονιών και της πορνείας. Η εθνική αξιοπρέπεια «αιμορραγεί».

Θα ήθελα να ανατρέξω στην Ιστορία. Στα 1923, μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, ο τότε Υπουργός Οικονομικών Γεώργιος Καφαντάρης εξάρτησε την ανασυγκρότηση της χώρας από την αναστήλωση της πίστης των Ελλήνων στις λανθάνουσες δυνάμεις του τόπου.

Ανατρέχω και στη μυθολογία. Ο Δίας, που άρπαξε την Ευρώπη, της χάρισε ένα όπλο που ποτέ δεν αστοχούσε. Και η Ευρώπη, «ο πολυτιμότερος καρπός της Ελλάδας», για να θυμηθούμε και τον Παναγιώτη Κανελλόπουλο, επιβεβαίωσε το μύθο. Με ποιον τρόπο; Με την ειρηνική συνύπαρξη των λαών της. Αμέτρητοι πολιτισμοί, είκοσι τρεις επίσημες γλώσσες, δέκα και ένα νομίσματα, πεντακόσια εκατομμύρια κάτοικοι, μία ενιαία αγορά όπου κυκλοφορούν ελεύθερα άνθρωποι, κεφάλαια, αγαθά και υπηρεσίες. Κοινές θέσεις, συλλογική δράση, εξωστρέφεια στον υπόλοιπο κόσμο: Σε αυτήν την Ευρώπη είναι η θέση μας και οι λανθάνουσες δυνάμεις του τόπου έχουν χρέος να την διασφαλίζουν. Όμως το αντίτιμο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι η κοινωνική μας συνοχή. Και αυτό θα πρέπει να το καταλάβουν όλοι και μέσα στη χώρα και έξω.

«Όταν ο θεός λέει «σήμερα», ο διάβολος λέει «αύριο»». Είναι μια παλιά γερμανική παροιμία, που συνοψίζει το πώς φθάσαμε ως εδώ ως Ευρώπη και ως Ελλάδα.

Θα επιχειρήσω, λοιπόν, ένα σύντομο οδοιπορικό από τότε που «έσκασε» το μπαλόνι δανεισμού στις Ηνωμένες Πολιτείες μέχρι την έκρηξη του παγκόσμιου χρέους και τη σημερινή πιστωτική κρίση ή κρίση εμπιστοσύνης. Είναι το ίδιο πράγμα, κατά τη γνώμη μου.

Η πρώτη άμυνα έγινε με σκληρή λιτότητα, που συρρίκνωσε τις οικονομίες, αύξησε τα χρέη και ενεργοποίησε τις επιθέσεις στα κρατικά ομόλογα, πρώτα απ' όλα στα ομόλογα της Ελλάδας που ήδη είχε στοχοποιηθεί από την ηγεσία της. «Η άγνοια είναι ευλογία», λένε οι Άγγλοι. Στην περίπτωση της χώρας μας αποδείχθηκε κατάρη, γιατί η αδράνεια της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και οι δηλώσεις για «κίνδυνο χρεοκοπίας», για «Τιτανικό», για «οικονομία στην Εντατική», για «διεφθαρμένη χώρα» μας έφεραν στα διεθνή πρωτοσέλιδα, εκτόξευσαν τα επιτόκια δανεισμού, προκάλεσαν αναταραχή, ξύπνησαν την κερδοσκοπία και μας φόρεσαν ζουρλομανδύα.

Καταθέτω στα Πρακτικά τη σχετική τεκμηρίωση.

Αποτέλεσμα: Έξωση από τις αγορές και αντικατοπτρισμός στο πρόσωπο κάθε Έλληνα, ενός φουκαρά «λαθρεπιβάτη» της Ευρώπης! Τότε, κύριε Πρωθυπουργέ, ο προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα επιτόκια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και τα δάνεια της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων

θα μπορούσαν να είχαν αποκρούσει τις επιθέσεις. Όμως Βρυξέλλες, Φραγκφούρτη και Λουξεμβούργο αδράνησαν. Για την Αθήνα δεν το συζητάμε.

Η Νέα Δημοκρατία όμως δεν αδράνησε. Κάλεσε τον κ. Παπανδρέου να αναλάβει δράση και να λάβει μέτρα. Πρότεινε μέτρα διακυβέρνησης και τόνωσης της οικονομίας. Υπέδειξε το δρόμο για μια αμιγώς ευρωπαϊκή λύση στην κρίση δανεισμού, αλλά αγνοήθηκε.

Αυτήν την ευρωπαϊκή λύση καταθέτω στα Πρακτικά, γιατί είχα την τιμή να την εισηγηθώ από αυτό εδώ το Βήμα πριν από πολύ καιρό, τρεις τουλάχιστον μήνες πριν από την υπογραφή του μνημονίου.

Η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε όμως αποφασίσει να προσφύγει στο ΔΝΤ. Το μάθαμε στις 23 Απριλίου του 2010 με την αναμνηστική καρτ-ποστάλ από το Καστελλόριζο. Στις 6 Μαΐου υπό την απειλή «ή ψηφίζουμε ή χρεοκοπούμε» νομοθέτησε τυφλά το μνημόνιο και σύναψε δανειακή σύμβαση έναντι υποχρέωσης να κόψει με το μαχαίρι της λιτότητας τις δαπάνες για να μειώσει το έλλειμμα, το οποίο όμως είχε ήδη φουσκώσει λογιστικά. Καταθέτω στα Πρακτικά τη σχετική, επίσημη τεκμηρίωση.

Τα οριζόντια μέτρα του μνημονίου συνέγραψαν αφηνιασμένοι εμπειρογνώμονες και συνυπέγραψαν εμβρόντητοι Υπουργοί. Οι δαπάνες μειώθηκαν προσωρινά, όμως τα έσοδα μειώθηκαν μόλις αφού έπεσε η ζήτηση και αυξήθηκε η ανεργία.

Ο Πρόεδρος μας έγκαιρα επεσήμανε πως λήφθηκαν μέτρα αδιακρίτως για τη μείωση του συνολικού δημοσιονομικού ελλείμματος και όχι στοχευμένα για το διαρθρωτικό, που επιδρά στο χρέος.

Με τους στόχους, κύριοι συνάδελφοι, συμφωνήσαμε. Διαφωνήσαμε, όμως, -και μάλιστα ριζικά- με την πολιτική. Γιατί; Γιατί θα επιφέρει αντίθετα αποτελέσματα. Ό,τι είπαμε, επαληθεύτηκε μέχρι κεραίας. Τα μέτρα εξουδετερώθηκαν χωρίς να μειώνεται το έλλειμμα, η οικονομία χάθηκε στην ύφεση και το χρέος εκτινάχθηκε. Επί μήνες η Κυβέρνηση -γιατί υπήρχε και πρόβλημα διακυβέρνησης τότε- πήγαινε προς την αντίθετη κατεύθυνση, με αποτέλεσμα ο ένας Υπουργός -τα θυμόμαστε πολύ καλά- να πέφτει πάνω στον άλλο. Η διοίκηση έμεινε ακέφαλη για καιρό, η φορολογική διοίκηση αχρηστεύτηκε, οι αλλαγές τίτλων Υπουργείων όξυναν τις αδυναμίες -είχαμε μία απίστευτη άσκοπη ανακύκλωση ανθρώπων, υπηρεσιών και αρμοδιοτήτων- αναπτυξιακά εργαλεία παροπλίστηκαν, διεθνείς συμφωνίες πάγωσαν. Ημιτελείς ή αποσπασματικές αλλαγές προκάλεσαν σύγχυση, όπως η βιομηχανική αδειοδότηση, αποδείχθηκαν ανεφάρμοστες, όπως το fast track, παρέλυσαν την Αυτοδιοίκηση, όπως ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Οι πολίτες, εν τω μεταξύ πλήρωναν και ο πρώην Πρωθυπουργός τους καθισούχαζε: «Η προσπάθεια αποδίδει. Τα χειρότερα είναι πίσω, η ανάκαμψη έχει αρχίσει, οι θυσίες πιάνουν τόπο», δήλωνε καθησυχαστικά. Καταθέτω στα Πρακτικά σχετική αποδελτίωση όλων αυτών των δηλώσεων.

Κατά τα λοιπά η διεθνής κοινότητα μας περιεργαζόταν με αμηχανία και με καχυποψία θα μπορούσα να πω.

Παραθέτω σημερινό αποτέλεσμα από έρευνα σε μηχανή αναζήτησης του διαδικτύου: αν πληκτρολογήσετε τη λέξη «Ακρόπολη», θα βρείτε είκοσι ένα εκατομμύρια αποτελέσματα. Αν πληκτρολογήσετε «ελληνική διαφθορά» στα αγγλικά, θα βρείτε σαράντα δύο εκατομμύρια αποτελέσματα. Και αν πληκτρολογήσετε «ελληνική κρίση», θα βρείτε εξήντα τρία εκατομμύρια αποτελέσματα. Γίναμε, λοιπόν, παγκοσμίως διάσημοι αλλά για λάθος λόγους.

Και επειδή τη χώρα την ενδιαφέρει το αποτέλεσμα των πράξεων και η υπευθυνότητα των πολιτικών παρατάξεων -αυτά είναι που έχουν αξία, που έχουν σημασία- μετά απ' όλα αυτά, συγχωρείστε με που θα το πω, το καλύτερο για τη χώρα θα ήταν ένα ΠΑΣΟΚ minus και όχι ένα ΠΑΣΟΚ plus, που ακούσαμε προχθές. Και είμαι σίγουρος πως εκφράζω τη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών.

Όπως είπα, κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία στάθηκε απέναντι στο λάθος. Ο Αντώνης Σαμαράς δέχθηκε σφοδρή κριτική από εκείνους που τον στήριξαν και μετά πήραν δρόμο. Δεν επικρίναμε μόνο, ψηφίσαμε διαρθρωτικές αλλαγές και προτεί-

ναμε ολοκληρωμένα μέτρα ανάπτυξης.

Όταν η Ευρωζώνη συνειδητοποίησε την αποτυχία, η οποία οφείλετο, αν θέλετε και στο κατασκευαστικό σφάλμα του νομίματος δηλαδή στο γεγονός, ότι το ευρώ δεν στηρίχθηκε στην οικονομική ενοποίηση, δηλαδή στη σύγκλιση μισθών, συντάξεων, ισοζυγίου, φορολογίας, αλλά στην ονομαστική σύγκλιση πληθωρισμού, χρέους και ελλείμματος και το λάθος είχε εντοπίσει εγκαίρως ο κ. Ντελόρ, αλλά ήταν πολιτική η απόφαση να προχωρήσει- βελτίωσε τους όρους δανεισμού της Ελλάδας έναντι νέων μέτρων, που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ νομοθέτησε πάλι υπό την απειλή «ή ψηφίζουμε ή χρεοκοπούμε». Αναφέρομαι στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, που έγινε νόμος του κράτους ένα χρόνο μετά το αρχικό μνημόνιο. Με το χρέος στο 162% του ΑΕΠ και τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας δικαιωμένες στο ακέραιο, το καταψηφίσαμε.

Θυμίζω ότι το Υπουργείο Οικονομικών σε αυτό το σημείωμα που καταθέτω στα πρακτικά, χρέωνε την αποτυχία στο διεθνές οικονομικό περιβάλλον, στην αστάθεια των αγορών και στις παλινδρομήσεις της Ευρώπης. Την δε εκ νέου εκτόξευση των spreads την απέδιδε στη φημολογούμενη τότε αναδιάρθρωση του χρέους, το γνωστό ως PSI, που ένα χρόνο πριν ξόρκιζε ως καταστροφική. Καταθέτω στα πρακτικά το σχετικό κείμενο από την ιστοσελίδα του ΠΑΣΟΚ.

Όλες οι τότε ενδείξεις προμήνυαν μετάσταση της κρίσης στο σκληρό πυρήνα της Ευρωζώνης. Λύσεις, όπως το ευρωμόλογο, που θα αποκλιμάκωναν τα spreads και θα αποκαθιστούσαν τη σταθερότητα του ευρώ, δεν προχώρησαν. Οι αγορές αντέδρασαν στην αβεβαιότητα με επακόλουθο την κρίση φερεγγυότητας που βιώνει σήμερα όλη η Ευρώπη. Τότε, στις 21 Ιουλίου, η Ευρωζώνη φοβούμενη ντόμινο, αφού η μία χώρα δανείζει στην άλλη, αποφάσισε το «κούρεμα» του ελληνικού χρέους κατά 21%. Με την απόφαση αυτή, που κατά τον κ. Βενιζέλο έβαλε πιάτο στο βαρέλι, η Κυβέρνηση πήγε καλοκαιρινές διακοπές. Τον Οκτώβριο, στις 3 του μήνα, ο κ. Βενιζέλος κατέθεσε στη Βουλή το προσχέδιο του προϋπολογισμού διαβεβαιώνοντας ότι η εφαρμογή της συμφωνίας της 21ης Ιουλίου καθιστά το ελληνικό χρέος βιώσιμο και ότι η έκτη δόση του αρχικού δανείου έχει εξασφαλιστεί. Από τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεσολάβησαν κρίσιμα οικονομικά και πολιτικά γεγονότα.

Στις 22 Οκτωβρίου η τρόικα παρουσίασε έκθεση-βόμβα για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους αποκαλύπτοντας ότι τα νούμερα δεν βγαίνουν, ότι τα δημοσιονομικά μας συνεχώς επιδεινώνονται, ότι αποκρατικοποιήσεις και διαρθρωτικές αλλαγές δεν γίνονται σε αντίθεση με αυτά που είπατε, αγαπητέ εισηγητά του ΠΑΣΟΚ, και ότι φαίνεται αναγκαίο και αναπόφευκτο το περαιτέρω «κούρεμα» του χρέους, πλέον του 21%. Για ποιο λόγο; Για να καταστεί το χρέος βιώσιμο.

Στις 26 Οκτωβρίου υπογράφεται νέα ευρωπαϊκή συμφωνία για κούρεμα 50% και νέο δανειακό πρόγραμμα για την Ελλάδα με τον κ. Παπανδρέου, εκτός αιθούσης, όταν αποφάσιζαν τις λεπτομέρειες. Άλλη μία ευρωπαϊκή πρωτιά.

Στις 31 Οκτωβρίου κι ενώ είχαν κορυφωθεί οι κοινωνικές αντιδράσεις και τα προβλήματα διακυβέρνησης της χώρας, ο πρώην Πρωθυπουργός εξαπέλυσε την τορπίλη του δημοψηφίσματος. Με αυτήν την κίνηση έθεσε σε αμφισβήτηση της συμφωνία που ο ίδιος είχε υπογράψει και προκάλεσε παροξυσμό στους Ευρωπαίους και στις αγορές. Η εικόνα μιας Ελλάδας αναξιόπιστης και αναποφάσιστης παγιώθηκε.

Μπορεί να αποσύραμε το δημοψήφισμα, ωστόσο και μόνο η εξαγγελία του είχε καταφέρει ένα συντριπτικό πολιτικό χτύπημα στη χώρα. Την εκτόνωση της κρίσης ανέλαβε η μεταβατική κυβέρνηση υπό τον κ. Παπαδήμο, για να εξασφαλίσει την έκτη δόση και την εφαρμογή των αποφάσεων του Οκτωβρίου, όπως είχε συμφωνηθεί υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Θυμίζω ότι αν δεν είχε παρέμβει δυναμικά ο Πρόεδρος μας, ο Αντώνης Σαμαράς, μεθαύριο Κυριακή 4 Δεκεμβρίου, η Ελλάδα θα οδηγείτο σε δημοψήφισμα, διακινδυνεύοντας την εξοδό της από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, όχι προς όφελός της βεβαίως.

Υπό αυτές τις συνθήκες επιβεβαιώνουμε την ψήφο εμπιστοσύνης στη μεταβατική κυβέρνηση κυρώνοντας τον προϋπολογισμό του 2012.

Ο προϋπολογισμός αυτός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον οποίο βρήκαμε, όπως τον βρήκε και ο κ. Παπαδήμος, έχει τέσσερα χαρακτηριστικά:

Πρώτον, αποτυπώνει τα αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής που εφάρμοσε το ΠΑΣΟΚ.

Δεύτερον, θεμελιώνεται στη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου, την οποία και ενσωματώνει.

Τρίτον, αποτελεί προαπαιτούμενο για τη μονοσήμαντη πλέον συνέχιση του δανεισμού της χώρας.

Τέταρτον, είναι ο τελευταίος που δεν υπόκειται σε αυτόματες κურσώσεις σε περίπτωση που αποκλίνει από τους στόχους.

Θυμίζω εδώ ότι ο προϋπολογισμός του 2013, που θα καταρτιστεί το 2012, διέπεται από διαφορετική ευρωπαϊκή νομική βάση. Συμφωνώ με αυτή, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο θα εξετάζουν τα προσχέδια των προϋπολογισμών και θα εισηγούνται αλλαγές πριν αποφασίσουν τα εθνικά κοινοβούλια. Η δε επιτροπή, δικαιούται να παρακολουθεί την πρόοδο εκτέλεσης των προϋπολογισμών και να επιβάλει πρόστιμα εφόσον οι συστάσεις της αγνοούνται. Νομίζω ότι το πρόστιμο αντιστοιχεί σε 0,1% του ΑΕΠ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι οργανωμένες λύσεις μπορεί να είναι χρήσιμες σε μία δεδομένη φάση της ιστορίας, όμως ο άνθρωπος χρειάζεται ένα ήθος, όχι ένα ύφος. Αυτό έλεγε ο Άγγελος Τερζάκης. Και αυτό το ήθος λείπει σήμερα. Και όσο λείπει, το χάσμα βαθιάει. Και όσο βαθιάει, η Ευρώπη κινδυνεύει να βρεί το χειρότερο ιστορικό της εαυτό.

Η διάγνωση του λάθους αυτού σε ό,τι μας αφορά προκύπτει από μία απλή ανάγνωση του προϋπολογισμού.

Θυμίζω στο σημείο αυτό ότι πέρυσι, ο ειδικός εισηγητής του ΠΑΣΟΚ προέβλεπε για το 2011 μικρότερη ύφεση, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα των φορολογικών μηχανισμών, περισσότερα όπλα στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και προσέθετε ότι πρόχει να πιάσουν τόπο οι θυσιές των Ελλήνων.

Το τι συνέβη τελικά; Μας το είπε και η Τράπεζα της Ελλάδος μόλις προχθές. Δεκαεπτά μήνες μετά την υπογραφή του μνημονίου η ύφεση είναι βαθύτερη και μεγαλύτερης διάρκειας, ενώ η δυναμική του χρέους παραμένει δυσμενής. Πράγματι η ύφεση εκτιμάται ότι θα κλείσει στο 5,5%, μακριά από το 3% πέρυσι.

Η κ. Κατσέλη στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, έκανε επιστημονικές εκτιμήσεις για ακόμη μεγαλύτερο ποσοστό. Και η ύφεση είναι ακόμα μεγαλύτερη από εκείνη που γνωρίσαμε το 1974, όταν η Τουρκία είχε εισβάλει στην Κύπρο, έπεσε η χούντα και είχαμε και την τεράστια πετρελαϊκή κρίση. Νομίζω ότι τότε ήταν στο 4,5%. Πάντως, ο ΟΟΣΑ για φέτος την εκτιμά στο 6%.

Η ύφεση αυτή είχε δύο αποτελέσματα. Συρρίκνωσε κέρδη και τα εισοδήματα, με τελικό αποτέλεσμα τα έσοδα αντί για +9% να αυξάνονται οριακά +1%. Το δε έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης να πλησιάζει τα 20 δισεκατομμύρια ευρώ, σχεδόν το 9% του ΑΕΠ, δηλαδή 3 δισεκατομμύρια παραπάνω από τις προβλέψεις που είχαμε κάνει τον Ιούνιο, πριν από πέντε-έξι μήνες και αυτό παρά τις περικοπές, παρά τη φοροκαταιγίδα και παρά το ψαλίδισμα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο θα κλείσει κάτω από 7 δισεκατομμύρια.

Επειδή έχω τη σχετική εμπειρία του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, μπορώ να σας πω ότι στις 31 Δεκεμβρίου –βέβαια υπάρχουν πληρωμές και τον Ιανουάριο– το τελικό ποσό θα είναι πολύ πιο κάτω από τα 6,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Και το ποσό αυτό ως ποσοστό του ΑΕΠ, είναι το ιστορικά χαμηλότερο της τελευταίας δεκαετίας. Μιλάμε για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων που είναι το μοναδικό εργαλείο ανάπτυξης. Και όλα αυτά παρά τα μέτρα που λήφθηκαν ύψους 10% του ΑΕΠ.

Η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προ ολίγων ημερών, στις φθινοπωρινές οικονομικές της προβλέψεις, αναφέρθηκε σε επίπονη δημοσιονομική προσαρμογή της Ελλάδας με τις σκληρότερες προοπτικές από οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Θα καταθέσω στα Πρακτικά –μία περίληψη αυτής της έκθεσης.

Είναι, λοιπόν, σαφές ότι η κακή εκτέλεση του φετινού προϋπολογισμού επηρεάζει τον προϋπολογισμό του 2012, στον οποίο μεταβιβάζει όλες τις υστερήσεις που προανέφερα. Μόνο που η συνεχιζόμενη ύφεση δεν τις χωρά, δεν μπορεί να τις απορροφήσει. Έτσι, καθίστανται επισφαλείς οι δημοσιονομικοί στόχοι που

επιπλέον βασίζονται στην εθελοντική συμμετοχή των ιδιωτών, δηλαδή στο PSI, οι όροι του οποίου πρέπει να προσεχθούν πάρα πολύ, ώστε να γίνει, όπως είπατε σήμερα το πρωί, κύριε Πρωθυπουργέ, επ' ωφελεία της χώρας.

Από τις λεπτομέρειες εφαρμογής του PSI θα καθοριστούν το προσεχές διάστημα πολλά μεγέθη του προϋπολογισμού. Η ύφεση πάντως για το 2012 εκτιμάται στο 2,8% –σας θυμίζω– από πρόβλεψη για ανάπτυξη +1% μόλις προ εξαμήνου, δηλαδή πέντε συνεχιζόμενα χρόνια ύφεσης, ένα παγκόσμιο ρεκόρ που επισκιάζει την αισιοδοξία ενός προϋπολογισμού που προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα.

Και δεν μπορώ παρά να αναρωτηθώ από πού θα έλθει αυτή η ανάκαμψη, όταν το τραπεζικό σύστημα πρέπει κατ' αρχάς να απορροφήσει τις επιπτώσεις του PSI, όταν η ιδιωτική κατανάλωση περιορίζεται, όταν οι ιδιωτικές επενδύσεις βρίσκονται σε ελεύθερη πτώση –αυτό το καταγράφει επίσης η έκθεση που προανέφερα– και όταν η ανεργία αυξάνεται διαρκώς.

Αυτά τα ερωτήματα, σε συνδυασμό με το δυσμενές εξωτερικό περιβάλλον, αναδεικνύουν ως ιδιαίτερα φιλόδοξους δύο στόχους του προϋπολογισμού: το στόχο για φορολογικά έσοδα 53 δισεκατομμύρια, δηλαδή 4 δισεκατομμύρια περισσότερα από όσα μαζέψαμε φέτος, καθώς επίσης και το στόχο για μείωση του ελλείμματος στο 5,4% του Α.Ε.Π. από 9%, δηλαδή μια μείωση 8,2 δισεκατομμυρίων.

Απ' ό,τι φαίνεται, κύριοι συνάδελφοι, πίσω από τα νούμερα κρύβεται κάτι άλλο. Η άσκηση έγινε ανάποδα. Όλα ξεκινούν από το επιθυμητό αποτέλεσμα που είναι η επίτευξη –εννοώ πολιτικά και οικονομικά ίσως– πρωτογενούς πλεονάσματος και καταλήγουν στις παραδοχές που πρέπει να γίνουν, για να επιτευχθεί το πρωτογενές πλεόνασμα. Φοβάμαι, όμως, ότι θύμα αυτής της διόρθωσης και αυτή τη φορά θα είναι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Ίσως και γι' αυτό να προβλέπεται τόσο αυξημένο.

Εκείνο που δεν καταλαβαίνω, είναι πώς θα διασφαλίσουμε απολήψεις ύψους 4 δισεκατομμυρίων ευρώ από το ΕΣΠΑ. Πρέπει πολλά να γίνουν και φοβάμαι ότι υπό το σημερινό διοικητικό και πολιτικό σχήμα του αρμόδιου Υπουργείου δεν θα πιάσουμε το ποσό αυτό.

Επίσης, θα ήθελα να κάνω και μια γενική παρατήρηση με βάση τη δημοσιονομική ιστορία των τελευταίων είκοσι πέντε ετών. Παραδοσιακά, κύριοι συνάδελφοι, όταν καταρτίζεται ο προϋπολογισμός, τα έσοδα υπερεκτιμώνται και οι δαπάνες υποεκτιμώνται.

Όταν ο προϋπολογισμός εκτελείται, η απόκλιση στα έσοδα προηγείται πάντα της απόκλισης στις δαπάνες για δύο βασικούς λόγους: η αύξηση των εσόδων έχει πολιτικό κόστος, ενώ η αύξηση των δαπανών έχει πολιτικό όφελος. Όμως και οι δύο αποκλίσεις δρουν αθροιστικά στη συνολική απόκλιση του ελλείμματος και μένει μόνο κόστος και μάλιστα οικονομικό, το οποίο το επωμίζεται ο λαός.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, διεθνείς οικονομολόγοι υποδεικνύουν τα λάθη της πολιτικής που ασκήθηκε. Ο επικεφαλής της ομάδας κρούσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το ΕΣΠΑ κ. Ράιχενπαχ, επισημαίνει ότι τα λάθη τώρα εκδικούνται και μάλιστα με πολύ αυξημένο κόστος. Γι' αυτό και εμείς κυρώνουμε μεν τον προϋπολογισμό, όμως οι ενστάσεις μας, όπου και όπως τις έχουμε καταθέσει, παραμένουν.

Πρέπει, να αλλάξουν πολλά. Να σταματήσουμε κατ' αρχάς την υπονόμευση της χώρας με τη φιλολογία περί χρεοκοπίας. Να δούμε το πρόβλημα στη σωστή του διάσταση. Να στη δημοσιονομική εξυγίανση, αλλά δεν είναι ο μόνος τρόπος για να επιστρέψει η χώρα στις αγορές.

Να αποκατασταθεί η φορολογική δικαιοσύνη. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Ένας ελεύθερος επαγγελματίας που δεν έχει δουλειές ή ένας μισθωτός που απολύθηκε, δεν μπορούν, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, να πληρώνουν φέτος έκτακτες εισφορές με βάση το εισόδημα που είχαν πέρυσι όταν δούλευαν και οι δύο.

Να ενισχυθεί η ρευστότητα. Να ελεγχθούν οι δημόσιες δαπάνες, στη βάση τους όμως, όχι ό,τι περισσεύει –όχι «όσα βλέπει η πεθερά» που λέει και ο λαός– και μάλιστα με υποκειμενικές κρίσεις για το τι είναι περιττό και τι όχι.

Αναλύοντας τον προϋπολογισμό κωδικό προς κωδικό θα

δούμε ότι υπάρχουν πάρα πολλές δαπάνες που μπορούν να φύγουν. Θα σας δώσω ένα φρέσκο παράδειγμα –προ διμήνου- για το τι θα πει σπατάλη. Με το νομοσχέδιο «Ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό» ιδρύθηκε μόνιμο αμειβόμενο συλλογικό όργανο, κύριοι συνάδελφοι, με τον τίτλο «Σύννοδος Συνεργασίας», παρά το γεγονός, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, ότι τις αμοιβές των συλλογικών οργάνων εσείς τις είχατε καταργήσει με το πολυνομοσχέδιο.

Για τη φαρμακευτική δαπάνη δεν έχω να πω τίποτα. Τα είπε όλα η κ. Κατσέλη στην αρμόδια επιτροπή: ότι έχει αρχίσει να αυξάνεται, αφού δεν υλοποιείται ο νόμος, ότι δεν γίνεται σωστή τιμολόγηση, ότι δεν χρησιμοποιείται το Παρατηρητήριο Τιμών, ότι η ηλεκτρονική συνταγογράφηση δεν έχει προχωρήσει. Δεν τα λέει άλλος συνάδελφος.

Όμως, πρώτα και πάνω απ' όλα αυτά τι είναι, αυτό που προέχει κύριοι συνάδελφοι; Το να αντιμετωπίσουμε το κύμα φτώχειας που πλήττει τη χώρα. Το Άλφα και το Ωμέγα είναι η αλληλεγγύη. Προς τους άστεγους και τους εξαρτημένους δεν μπορεί να τριγυρνούν αβοήθητοι στους δρόμους. Προς τους ανάπηρους και τους άρρωστους δεν μπορεί να νιώθουν παρατημένοι. Προς τους ηλικιωμένους δεν μπορεί να μεταναστεύουν για να βρουν μια καλύτερη έξοδο από τη ζωή σε γηροκομεία της Βουλγαρίας, γιατί αυτό συμβαίνει. Και προς τους νέους, δεν μπορεί να χάνουν την αισιοδοξία τους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όποια συζήτηση για την προσαρμογή των πολιτικών προς όφελος της χώρας θα γίνει επίσημα, όταν οι Έλληνες πολίτες μάς δώσουν την εντολή διακυβέρνησης και αυτήν τη συζήτηση θα την κάνουμε με σοβαρότητα και με υπευθυνότητα, αλλά και με προσήλωση στη δημοσιονομική εξυγίανση, στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και στον αδιαπραγμάτευτο ευρωπαϊκό μας προσανατολισμό. Δεν φτάνει όμως να ξεορκίζουμε το κακό. Πρέπει να πούμε πώς θα τα κάνουμε όλα αυτά.

Μας ρωτούσατε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, πώς θα πετύχουμε την τεράστια δημοσιονομική προσαρμογή αν μειωθούν οι φόροι. Σας το είπα και ο Πρόεδρός μας, σας το λέμε και εμείς: ασφαλώς με την ανάπτυξη.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά τις προτάσεις που κάναμε επί δύο ολόκληρα χρόνια. Αυτές οι προτάσεις, κύριοι συνάδελφοι, είναι που μας διακρίνουν από τους όψιμα προβληματισμένους για το μνημόνιο αλλά και από το πολιτικό αναβάπτισμα που τελευταία ακούμε να επιχειρείται με το «άνθρωποι είμαστε, σφάλματα κάναμε».

Δεν είναι τόσο απλό. Εδώ δεν μιλάμε για λάθος στα κοινόχρηστα. Μιλάμε για μια ολόκληρη χώρα και, τέλος πάντων, ας ακούγατε. Ας ακούγατε τις προτάσεις. Λέγαμε για περιστασιακή δαπάνη, αλλά και για αύξηση της αποδοτικότητας της κρατικής δαπάνης. Δεν είναι γάγγραινα να την κόψεις, η κρατική δαπάνη. Έχει άλλον τρόπο προσέγγισης.

Λέγαμε «όχι σε νόμους-λαβυρίνθους που υποθάλπουν τη συναλλαγή, την παρανομία και την παραοικονομία». Μιλούσαμε για «χρήση της φορολογίας ως εργαλείου ανάπτυξης», «Όχι άλλοι φόροι». Η λύση είναι στην αντίθετη κατεύθυνση. Σε μια νέα παραγωγική επανάσταση που θα αλλάξει ριζικά το οικονομικό υπόβαθρο της χώρας.

Κύριοι συνάδελφοι, τις δυνατότητες τις έχουμε. Όμως, θα πρέπει να αναπτύξουμε κάθε είδους συνέργεια και συμπληρωματικότητα μεταξύ τους. Δεν είναι μόνο αυτοτελείς οι δυνατότητες αυτές. Λειτουργούν αθροιστικά. Θα πρέπει όμως και να μετράμε σωστά, κάτι που δεν έγινε ποτέ ουσιαστικά σε αυτήν τη χώρα. Ποτέ δεν μετρήσαμε ό,τι έπρεπε και ποτέ δεν το μετρήσαμε σωστά! Πώς θα διαπραγματευθείς για τη φορολογία, όταν δεν ξέρεις τι παραγωγή θέλεις και πού τη θέλεις, πόσο κάνει, πόσοι και ποιοι είναι οι παραγωγοί;

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, ισχυρά εργαλεία, αλλά χρειαζόμαστε και στρατηγική σε τομείς προτεραιότητας. Στο θεσμικό, ρυθμιστικό, ανταγωνιστικό περιβάλλον διότι αυτό προδιαγράφει και κατευθύνει τις επενδυτικές πρωτοβουλίες. Στην επιχειρηματικότητα, όχι μόνο απλή υποστήριξη αλλά με συνέργειες μεταξύ αυτοδιοίκησης και τοπικής κοινωνίας. Στις υποδομές με έμφαση στη χωροθέτηση. Στην τεχνολογική ικανότητα για να αυξηθεί η

παραγωγικότητα. Στην αποδοτικότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Δεν μπορεί, κύριοι συνάδελφοι, να εισάγουμε –εμείς μια χώρα διάσημη για την παραγωγή της- ελαιόλαδο από μία χώρα που δεν έχει ούτε ένα ελαιόδεντρο. Δείτε τις εισαγωγές, 1,5 εκατομμύριο ευρώ!

Χρειαζόμαστε εργαλεία αλλά και στρατηγική στον τουρισμό, που είναι το ζωτικό μας νεύρο. Στη ναυτιλία με την ανασύσταση του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, με πληρότητα αρμοδιοτήτων και ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του εθνικού νηολογίου. Το να υποβαθμίζεται η ναυτιλία και να πλήττονται οι απόμαχοι της θάλασσας δείχνει ένα πράγμα: ότι ξεχάσαμε πως ο μύλος της οικονομικής μας ζωής γυρίζει με αλμυρό νερό. Συγκεκριμένα: στην τόνωση της οικονομικής δραστηριότητας, στην ορθολογική χρήση της ακίνητης περιουσίας. Και, στην ανάπτυξη της περιφέρειας, με έμφαση στον πολιτισμό, τη γεωργία, την εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου και με μια οριζόντια νησιωτική πολιτική.

Δεν είναι ομοιόμορφες οι επιπτώσεις της κρίσης στην ελληνική περιφέρεια, κύριε Πρωθυπουργέ. Υπάρχουν οι τρεις Περιφέρειες της Μακεδονίας, για παράδειγμα, όπου η οικονομική δραστηριότητα έχει πέσει κατά 50%. Σε άλλες Περιφέρειες η καταπόνηση βιομηχανικού ρεύματος έχει πέσει περισσότερο από το μέσο όρο της χώρας. Αυτό δείχνει, μείωση της βιομηχανικής παραγωγής. Είναι πολλά τα στοιχεία. Δεν μπορούμε να εφαρμόσουμε τυφλά οριζόντιες πολιτικές. Πρέπει να πάμε σε επίπεδο περιφέρειας. Και αυτό πρέπει να γίνει άμεσα.

Θέλω να πω και κάτι ακόμα. Δεν θα αναπτυχθούμε ούτε θα ξεχρεώσουμε φορολογώντας τα ιδρύματα που παλεύουν να επιβιώσουν, ενώ δέχονται κάθε μέρα παιδιά για να ταΐσουν.

Η πατρίδα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξίζει περισσότερα. Εμείς εάν τα κάνουμε αυτά, θα γίνουμε ξανά περήφανοι. Διότι εκτός από τα οικονομικά, το μεγαλύτερο απόκτημα της προηγούμενης κυβέρνησης ήταν η λαιμοδείκτης της χώρας διεθνώς. Σας το λέω, γιατί κι εγώ αλλά και οι περισσότεροι από εσάς έχουμε αίσθηση αυτού που εδώ στη χώρα μας αποκαλούμε «εξωτερικό». Εάν με εξυβρίσει κάποιος, μπορώ να τον πάω στα δικαστήρια για προσβολή προσωπικότητας. Εάν με συκοφαντήσει, μπορώ να κάνω το ίδιο. Όταν συκοφαντηθεί ένας ολόκληρος λαός, τι πρέπει να γίνει;

Κάτι ακόμα. Υπάρχουν πολλοί –και είναι οι περισσότεροι- που δεν τα έφαγαν μαζί με κανέναν. Κανείς δεν νομιμοποιείται να τους κουνά το δάκτυλο. Είναι αυτοί που κάθε μήνα πληρώνουν από φόρους, από μισθούς, από συντάξεις. Σε αυτούς δεν μπορείς να λες ότι οι στόχοι έπεσαν έξω. Δεν μπορείς να το λες!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρέπει να λέμε αλήθειες στο λαό, να λέμε τι μπορούμε να κάνουμε και τι δεν μπορούμε να κάνουμε. Και να δώσουμε αισιοδοξία στους Έλληνες και κυρίως στη νέα γενιά.

Κύριοι Βουλευτές, εμείς που ανταποκριθήκαμε στις αναπόφευκτες πολιτικές εξελίξεις, ξέρουμε και δεσμευόμαστε. Αμέσως μετά τις εθνικές εκλογές, μαζί με όλους τους Έλληνες, με όλες τις υγιείς δυνάμεις του τόπου, θα αντιστρέψουμε την επικίνδυνη πορεία που έχει πάρει η χώρα. Θέσαμε όρους και όρια για την οικονομία, για την κοινωνία, για την εξωτερική πολιτική. Με τον κοινωνικό φιλελευθερισμό δώσαμε το επίκαιρο στίγμα μας. Αυτός θα είναι ο πυλώνας της κοινωνικής συμμαχίας που επιδιώκουμε.

Η Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρός μας κ. Αντώνης Σαμαράς είμαστε έτοιμοι να πάρουμε την προδομένη ψήφο του Έλληνα, την προδομένη ψήφο του ελληνικού λαού και να την κάνουμε επιβίωση. Ας οραματιστούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα νέο ελληνικό μέλλον, το μπορούμε!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε το γενικό εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Μουσουρούλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης της Βουλής: είκοσι δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα συζητάμε τον κρατικό προϋπολογισμό για το 2012, τον οποίο κατέθεσε η Κυβέρνηση συνεργασίας ΠΑΣΟΚ, Νέας Δημοκρατίας και του κόμματος του Καρατζαφέρη.

Αυτός ο προϋπολογισμός αποτυπώνει τα μέτρα του προγράμματος οικονομικής στήριξης, δηλαδή του μνημονίου και πιο συγκεκριμένα της πέμπτης αναθεώρησής του, συμπεριλαμβάνει και εξειδικεύει τα μέτρα και τους στόχους του μεσοπρόθεσμου προγράμματος δημοσιονομικής στρατηγικής και βεβαίως λαμβάνει υπ' όψιν τη νέα δανειακή σύμβαση και τα νέα βάρβαρα μέτρα που απορρέουν από αυτήν τη σύμβαση στη βάση της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου.

Πρόκειται με άλλα λόγια για έναν σκληρό, για έναν βάρβαρο ταξικό προϋπολογισμό, που πολύ περισσότερο σε συνθήκες βαθέματος της καπιταλιστικής κρίσης σηματοδοτεί ένα νέο κύκλο κλιμάκωσης της βάρβαρης και αντιλαϊκής πολιτικής.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε εισηγητά, με συγχωρείτε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Προεδρείο σας παρακαλεί θερμά να κάνετε ησυχία. Θέλουμε να ακούσουμε το γενικό εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Σας ακούμε, κύριε Καραθανασόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Η υλοποίησή του θα έχει ως αποτέλεσμα τη διεύρυνση των συνθηκών απόλυτης εξαθλίωσης ευρύτερων στρωμάτων της εργατικής τάξης και του λαού. Βάζει στην ημερήσια διάταξη το ζήτημα της επιβίωσης για τη λαϊκή οικογένεια. Θυσιάζεται, δηλαδή, το βιοτικό επίπεδο του λαού στο όνομα της ενίσχυσης, της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των μονοπωλιακών μονοπωλίων.

Είναι ένας προϋπολογισμός που αποκαλύπτει την κοροϊδία της αντιμνημονιακής αντιπολίτευσης της Νέας Δημοκρατίας αλλά ταυτόχρονα τη συνενοχή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Τα μέτρα που περιλαμβάνει δεν αποτελούν κεραυνό εν αιθρία ούτε, βεβαίως, καθορίστηκαν από τις όποιες αποκλίσεις εκτέλεσής του προϋπολογισμού για το 2011. Αντίθετα αποτυπώνουν την επιδείνωση και την επέκταση της κρίσης, αποτυπώνουν τα αδιέξοδα της αστικής πολιτικής διαχείρισης της κρίσης.

Με τον κρατικό προϋπολογισμό επιδιώκεται να εξυπηρετηθούν συνδυαστικά δύο απαραίτητοι και πρωταρχικοί στόχοι, οι οποίοι υπηρετούν τις βασικές ανάγκες της πλουτοκρατίας, υπηρετούν τις βασικές ανάγκες της αστικής τάξης, της οποίας άλλωστε αποτελείτε και το πολιτικό προσωπικό.

Ο πρώτος στόχος είναι τα βάρος της διαχείρισης των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και της εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους να τα πληρώσει η λαϊκή οικογένεια, η οποία δεν ευθύνεται για τη διαμόρφωση του δημόσιου χρέους.

Το δημόσιο χρέος και στη χώρα μας αλλά και παντού στον καπιταλιστικό κόσμο αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης. Αποτελεί στοιχείο ως αποτέλεσμα της πολύμορφης στήριξης των επιχειρηματικών ομίλων με τα αναπτυξιακά προγράμματα αλλά και με τις τεράστιες σκανδαλώδεις φοροαπαλλαγές. Αποτελεί το αποτέλεσμα των τεράστιων δαπανών εξυπηρέτησης των ιμπεριαλιστικών, νατοϊκών σχεδιασμών.

Αποτυπώνει, ιδιαίτερα για τη χώρα μας, τις συνέπειες από την ενσωμάτωση της ελληνικής οικονομίας στις δομές της Ευρωπαϊ-

κής Ένωσης μέσα από τη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης, στο όνομα της απελευθέρωσης της κυκλοφορίας εμπορευμάτων, κεφαλαίων, υπηρεσιών και εργαζόμενων. Στο πλαίσιο αυτό δεκάδες επιχειρήσεις, επιχειρηματικοί όμιλοι εγκατέλειψαν την παραγωγική δραστηριότητα στην Ελλάδα για να μπορέσουν να ισχυροποιήσουν τη θέση τους μέσα από την εξαγωγή κεφαλαίων και την αξιοποίηση φθηνότερου εργατικού δυναμικού.

Η δε διόγκωση του δημοσίου χρέους αποτελεί το αποτέλεσμα της διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης με τα τεράστια κονδύλια, με τα τεράστια πακέτα για τη διάσωση των επιχειρηματικών ομίλων και ιδιαίτερα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Γι' αυτό άλλωστε στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το δημόσιο χρέος αυξήθηκε κατά 30% την τελευταία τριετία.

Ο δεύτερος συνδυασμένος στόχος είναι να διαμορφώσετε μέσα από την προώθηση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων ένα ακόμη πιο ευνοϊκό περιβάλλον για τη δράση των επιχειρηματικών ομίλων μέσα από την περαιτέρω απαξίωση της εργατικής δύναμης, μέσα από την επέκταση της δράσης του σε νέους τομείς, εμπορευματοποιώντας ακόμη περισσότερο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Η αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, η απόσπαση από τους άμεσους παραγωγούς και η ιδιοποίηση από τους καπιταλιστές ενός όλο και μεγαλύτερου τμήματος του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου, αποτελεί τη μοναδική πηγή ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας και κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης είναι αυτός που οδηγεί στη σχετική αλλά και απόλυτη εξαθλίωση της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων. Βεβαίως, σε συνθήκες κρίσης αυτή η εξαθλίωση γίνεται ακόμη πιο επώδυνη και βάρβαρη.

Ο κρατικός προϋπολογισμός και το δημόσιο χρέος, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αξιοποιούνται ιστορικά ως εργαλεία για την επιτάχυνση της καπιταλιστικής συσσώρευσης και της συγκεντροποίησης, αξιοποιούνται ως εργαλεία ενίσχυσης της κερδοφορίας των μονοπωλίων.

Βεβαίως, η Κυβέρνηση αυτή αποτελεί μια εχθρική συμμαχία απέναντι στο λαό. Τη σύμπραξη την επέβαλε η ανάγκη για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στην εφαρμογή της βάρβαρης αντιλαϊκής πολιτικής, αλλά και ταυτόχρονα στο να μπορέσετε να χειραγωγήσετε το λαό, ο οποίος οργανώνει την πάλη του και επιδιώκει να αξιοποιήσει τις όποιες ρωγμές για να παρεμποδίσει τη βάρβαρη αυτή πολιτική. Όχημα γι' αυτήν την εχθρική συμμαχία δεν αποτέλεσε τίποτα άλλο παρά ο ανοικτός εκβιασμός που κάνατε στον ελληνικό λαό ότι κινδυνεύει η ευρωπαϊκή πορεία της Ελλάδας.

Βεβαίως, όλα τα κόμματα, πλην «Λακεδαιμονίων», πλην του ΚΚΕ, έδωσαν όρκους υποταγής στην ευρωπαϊκή πορεία της Ελλάδας, στην ενσωμάτωση δηλαδή της ελληνικής οικονομίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία, Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, ΣΥΡΙΖΑ, βγήκαν στα «κεραμείδια» και είπαν ότι δεν πρέπει να αμφισβητηθεί η ευρωπαϊκή πορεία της Ελλάδας. Έκαναν, δηλαδή, δήλωση μετάνοιας. Εκφράστηκαν ως πρόθυμοι.

Βεβαίως, δεν περιμέναμε από τα αστικά κόμματα να βγάλουν κανένα απολύτως συμπέρασμα, αλλά οι οιορτουμιστές θα αρνούνται να βγάλουν έστω και το παραμικρό συμπέρασμα για το ποιος είναι ο χαρακτήρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τη λυκοσυμμαχία δηλαδή των καπιταλιστών των μονοπωλιακών ομίλων, για να ληστέψουν τους λαούς και τις πλουτοπαραγωγικές πηγές των χωρών. Δεν βγάζουν συμπεράσματα για το ποια τάξη στη χώρα μας ήταν η επιλογή της συμμετοχής της Ελλάδας στην ΕΟΚ και μετέπειτα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν ήταν επιλογή του λαού, ήταν της αστικής τάξης και μάλιστα ενός συγκεκριμένου τμήματος, του πιο δυναμικού τμήματος αυτό το οποίο βγήκε κερδισμένο, είδε τη θέση του να ενισχύεται στην ευρύτερη περιοχή της βαλκανικής -και όχι μόνο- αξιοποιώντας την ανατροπή του σοσιαλιστικού συστήματος.

Ποιοι κέρδισαν, λοιπόν, από αυτήν τη διαδικασία, από τη συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Δεν σηκώνει καμμία αμφιβολία. Μια χούφτα κεφαλαιοκρατών κέρδισε. Η αστική τάξη της χώρας μας κέρδισε. Οι χαμένοι ποιοι ήταν; Οι

εργαζόμενοι, που είδαν να απαξιώνεται ακόμα περισσότερο η εργατική τους δύναμη, να αμφισβητούνται και να ανατρέπονται εργατικά και ασφαλιστικά δικαιώματα, να διευρύνεται η ανεργία, η μερική απασχόληση και η υποαπασχόληση. Έχασαν οι επαγγελματίες, οι βιοπαλαιστές και οι βιοτέχνες, γιατί η απελευθέρωση των αγορών διευκολύνει την επιδρομή των μονοπωλιακών ομίλων και την καταλήστευση. Έχασε η φτωχή αγροτιά, τα φτωχά αγροτικά λαϊκά νοικοκυριά που οδηγήθηκαν στο ξεκλήρισμα, ένα ξεκλήρισμα που θα συνεχίσει και θα κλιμακωθεί και το υπόλοιπο χρονικό διάστημα εξαιτίας της αναθεώρησης της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής.

Άρα, λοιπόν, τι συμφέρον έχουν αυτά τα λαϊκά στρώματα, η εργατική τάξη και οι σύμμαχες κοινωνικές της δυνάμεις να υπερασπίζονται την ευρωπαϊκή πορεία της Ελλάδας; Κανένα απολύτως συμφέρον δεν έχουν. Αντίθετα, μέσα από μια τέτοια διαδικασία θα θυσιάζουν όλο και περισσότερο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, θα βλέπουν με μαθηματική ακρίβεια τη θέση τους να χάνει, ανεξάρτητα αν έχουμε σήμερα συνθήκες κρίσης ή αύριο μπορεί να έχουμε συνθήκες καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Έτσι, λοιπόν, όλα αυτά τα κόμματα -και τα αστικά και τα oportunistικά κόμματα- είναι υπόλογα απέναντι στον ελληνικό λαό γιατί τόσες δεκαετίες τον έχουν καλέσει σε άσκοπες θυσίες για τη συμμετοχή της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για τη συμμετοχή στην ΟΝΕ και στο ευρώ και αυτές οι άσκοπες θυσίες αποτέλεσαν τον τροφодότη λογαριασμό για να ενισχυθεί η δράση και ο ρόλος των μονοπωλιακών ομίλων και των εγχώριων μονοπωλιακών ομίλων.

Οδηγείτε, λοιπόν, στην καταστροφή το λαό για να σώσετε το μεγάλο κεφάλαιο. Αυτός είναι ο πραγματικός σας στόχος και αυτός ο στόχος υπερβαίνει απλά και μόνο τη διαχείριση της κρίσης, όταν μάλιστα, όταν αυτή η προσπάθεια διαχείρισης γίνεται σε μια περίοδο που βαθιάει η κρίση στην ελληνική οικονομία. Οι δικοί σας υπολογισμοί λένε για μείωση 5,5% του ΑΕΠ για το 2011, σωρευτικά για την τελευταία τριετία πάνω από 12%. Βεβαίως, θα είναι πολύ μεγαλύτερη. Θα ακολουθήσει και το 2012 συρρίκνωση της αύξησης του ΑΕΠ.

Έχουμε μια πολύ μεγάλη συρρίκνωση της βιομηχανικής παραγωγής. Στο 78% βρίσκεται η βιομηχανική παραγωγή στη χώρα μας σε σχέση με το 2005. Υπάρχουν βασικοί δείκτες που σημειώνουν τεράστια πτώση, όπως των κεφαλαιουχικών αγαθών, η συρρίκνωση της κατασκευαστικής βιομηχανίας. Η ανεργία θεριεύει. Η επίσημη ανεργία στο τέλος τους χρόνων θα προσεγγίσει το 1 εκατομμύριο ευρώ, όταν στην επίσημη ανεργία τοποθετείτε ακόμα και αυτούς που δούλεψαν έστω και μία ώρα την εβδομάδα, γιατί αυτή είναι η ευρωπαϊκή οδηγία, λες και με μια ώρα την εβδομάδα μπορείς να θρέψεις την οικογένεια και να βάλεις το τσουκάλι στη φωτιά. Αυτές οι δυσκολίες στη διαχείριση αυξάνουν και το δημόσιο χρέος. Το δημόσιο χρέος θα φτάσει 365 δισεκατομμύρια ευρώ, όπως λέει ο προϋπολογισμός, στο τέλος του 2012.

Έτσι, λοιπόν, οι εξελίξεις αυτές στην ελληνική οικονομία δεν βρίσκονται εν κενώ, αλλά σχετίζονται και συνδέονται άμεσα με τις εξελίξεις στην παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία. Εξελίξεις, οι οποίες αποδεικνύουν ότι μια σειρά χαρακτηρισμών οι οποίοι έγιναν για την κρίση, κρίση του καπιταλισμού, κρίση των golden boys, του νεοφιλελεύθερου μοντέλου διαχείρισης, κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος ή κρίση τώρα του χρέους, καταρρίπτει αυτά τα ιδεολογήματα. Γιατί; Γιατί καθιστάτε κυρίαρχο τα συμπτώματα της κρίσης και όχι την αιτία. Βεβαίως, όταν καθιστάς κυρίαρχο το σύμπτωμα, δεν μπορείς να αντιμετωπίσεις την αιτία, γιατί ο πυρετός μπορεί να έχει διαφορετικές αιτίες.

Βεβαίως, δεν μπορείτε να αντιμετωπίσετε την αιτία, γιατί είναι σύμφυτη με το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, το οποίο εσείς υπερασπίζεστε, είναι σύμφυτη με την αναρχία στην αγορά, είναι σύμφυτη με την υπερπαραγωγή και την υπερσυσσώρευση πλούτου και κεφαλαίου σε όλο και λιγότερα χέρια, που αυτός ο πλούτος, αυτό το κεφάλαιο δεν μπορεί να επαναεπενδυθεί, δεν μπορεί να βρει διέξοδο γι' αυτό και πρέπει να καταστραφεί, καταστρέφοντας ταυτόχρονα πρώτα και κύρια την ίδια την εργατική δύναμη.

Γιατί λέμε ότι καταρρίπτονται τα ιδεολογήματά σας; Καταρρίπτονται τα ιδεολογήματα περί αδυναμίας της κυβέρνησης Παπανδρέου να διαχειριστεί την κατάσταση. Καταρρίπτονται περί λάθους μείγματος τα επιχειρήματα. Καταρρίπτονται μια σειρά από ιδεολογήματα, ότι εδώ φταίει το σπάταλο δημόσιο κράτος, το υπερμεγέθες δημόσιο κράτος για την κρίση. Βεβαίως, έχει επίπτωση αλλά δεν είναι το κυρίαρχο αυτό.

Η Ιρλανδία, για παράδειγμα, που έχει πολύ στενό δημόσιο τομέα, που έχει προχωρήσει, έχει κάνει άλματα στην ανταγωνιστικότητα, ήταν ο πιο καλός μαθητής στην εφαρμογή των ευρωπαϊκών κατευθύνσεων, γιατί βρίσκεται στην ίδια κατάσταση με τη χώρα μας και γιατί οι εκθέσεις των ιμπεριαλιστικών οργανισμών στο σύνολό τους λένε στις τελευταίες τους προβλέψεις ότι επιβραδύνεται η οικονομική ανάπτυξη, η πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης της οικονομίας το 2012 θα είναι στάσιμη, αν όχι υφεσιακά, χαρακτηριστικά και μεγάλη επιβράδυνση στην πορεία της οικονομίας των Ηνωμένων Πολιτειών;

Ποιος επιβεβαιώνεται από όλα αυτά; Δεν επιβεβαιώνεται το ΚΚΕ, το οποίο από την πρώτη στιγμή ισχυρίζεται ότι έχουμε να κάνουμε με κρίση του καπιταλιστικού συστήματος και η οποία ανάκαμψη από αυτήν την κρίση θα έχει αναμικτικό χαρακτήρα, θα είναι ασθενική αυτή η ανάπτυξη και θα ακολουθήσει πολύ γρήγορα νέα συγχρονισμένη κρίση στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές οικονομίες; Μια κρίση την οποία μπορούμε να τη δούμε και μέσα στο 2012.

Έτσι, λοιπόν, έχουμε την επιβράδυνση της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομίας. Έχουμε ταυτόχρονα την όξυνση των ανισομετριών ανάμεσα στις ίδιες πρώτα και κύρια χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανισομετρίες, οι οποίες διαμορφώνουν τις συνθήκες δύο πόλων μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτός είναι ο πυρήνας των προβλημάτων και των αντιθέσεων.

Ο ένας πυρήνας είναι αυτός που έχει εμπορικά πλεονάσματα, που έχει ανάκαμψη της βιομηχανικής παραγωγής πάνω από τα επίπεδα της κρίσης, που έχει υψηλότερη παραγωγικότητα στην εργασία και είναι βεβαίως η Γερμανία με τις υπόλοιπες δορυφορικές της χώρες.

Ο άλλος πυρήνας είναι αυτός ο οποίος καταγράφει εμπορικά ελλείμματα, δεν έχει ανάκαμψη της βιομηχανικής της παραγωγής, έχει χαμηλότερη παραγωγικότητα στην εργασία για ιστορικά διαμορφωμένους λόγους και συνθήκες και όχι λόγω των κριτηρίων με τα οποία δημιουργήθηκε το ευρώ, όπως είπε ο εισηγητής ο κ. Μουσουρούλης. Είναι πολύ πιο ιστορικοί αυτοί οι λόγοι.

Έτσι, λοιπόν και η Γαλλία προσεγγίζει όλο και περισσότερο τον αδύναμο πόλο, εξασθενεί οικονομικές θέσεις και γι' αυτό υπάρχουν τριβές ανάμεσα στο γαλλογερμανικό άξονα.

Δεν είναι, λοιπόν, ζήτημα ιδεοληψίας της κ. Μέρκελ η επιλογή την οποία κάνει. Είναι ζήτημα προάσπισης των συμφερόντων της Γερμανίας, του κεφαλαίου της και του χρηματοπιστωτικού της συστήματος. Αποτελεί ισχυροποίηση ακόμη περισσότερο της γερμανικής οικονομίας και της θέσης της. Υπάρχουν οξυμένες αντιθέσεις και στο εσωτερικό της Γερμανίας, γιατί ακριβώς αναζητάει άλλες προτεραιότητες. Αναζητάει προτεραιότητες ενίσχυσης των οικονομικών της σχέσεων με τη Ρωσία και με την Κίνα και αμφισβήτησης του ευρωατλαντικού της χαρακτήρα και του ρόλου που έχει για τη γερμανική οικονομία η ευρωπαϊκή Μεσόγειος, οι ευρωπαϊκές μεσογειακές χώρες.

Σε αυτό το πλαίσιο της όξυνσης των αντιθέσεων προσπαθούν να γίνουν νέοι συμβιβασμοί και μπορεί, ενδεχόμενα, να καταλήξει και πάλι σε νέους. Και πάλι, όμως, πρέπει να σταθεί ο αυτός τους συμβιβασμούς του Συμβουλίου Κορυφής για ένα ακόμη πιο αυστηρότερο σύμφωνο σταθερότητας, για ακόμη πιο αυστηρή οικονομική και δημοσιονομική πειθαρχία.

Όμως, αυτό θα ανοίξει το δρόμο, ταυτόχρονα, για να επιβληθεί μέσα από την αλλαγή της Ευρωσυνθήκης και η αποβολή χωρών. Βεβαίως, όλες αυτές είναι προτάσεις, είναι σκέψεις, ακόμη και αυτές οι οποίες προβάλλονται εναλλακτικά, όπως για παράδειγμα να κόψει χρήμα η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Και λοιπόν; Η αμερικάνικη τράπεζα δεν έκοψε χρήμα; Αντιμετώπισε τα ελλείμματα και το δημόσιο χρέος; Διευρύνθηκαν. Ή μήπως αντιμετώπισε και βελτίωσε τη θέση των εργαζομένων; Σαράντα

πέντε εκατομμύρια Αμερικανοί πολίτες ζουν από τα συσσίτια της κυβερνητικής πρόνοιας με την επεκτατική πολιτική του κ. Ομπάμα.

Έτσι, λοιπόν, φαίνεται ότι όλο αυτό επιβεβαιώνει και τον τρίτο παράγοντα, την αδυναμία της αστικής διαχείρισης, τόσο όσον αφορά το μείγμα της πολιτικής -αν θα είναι δημοσιονομικής πειθαρχίας, που το βλέπουμε στη χώρα μας και στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης- όσο και στον επεκτατικό της χαρακτήρα και περιεχόμενο, όπως είναι αυτό που βλέπουμε στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Επιβεβαιώνονται, επίσης, οι ανιστόρητες απόψεις και αντιλήψεις, οι οποίες ακούγονται ότι ο Ρούσβελτ και ο Κέινς με την πολιτική τους έσωσαν την καπιταλιστική οικονομία από την κρίση του 1930. Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος με την τεράστια καταστροφή. Κανείς άλλος! Και αυτός ο κίνδυνος του πολέμου διευρύνεται και στη χώρα μας.

Έτσι, λοιπόν, η νέα δανειακή σύμβαση, την οποία αυτή η Κυβέρνηση θα κριθεί να υπηρετήσει, αποτελεί εύθραυστο συμβιβασμό. Είναι η επιλεκτική χρεοκοπία. Η προηγούμενη κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου έλεγε ότι δεν πρέπει να πάμε σε επιλεκτική χρεοκοπία, χωρίς, όμως, να αμφισβητεί και την πορεία στην ανεξέλεγκτη χρεοκοπία. Ακόμη και το σύνολο αυτής της δανειακής σύμβασης να γίνει, θα έχει πολύ μικρές επιπτώσεις στο δημόσιο χρέος. Η μείωσή του υπολογίζεται στα 5 δισεκατομμύρια και στον κρατικό προϋπολογισμό και από τον κ. Προβόπουλο -και, βεβαίως, αν το σύνολο γίνει- γιατί αυτό θα εξαρτηθεί από τους ιδιώτες, καθώς το ποσοστό συμμετοχής των ιδιωτών δεν είναι δεδομένο. Με το προηγούμενο 21% συμμετείχε λιγότερο από το 75%. Σήμερα με το 50% είστε σίγουροι ότι θα συμμετέχει και το 100%;

Δεύτερο θέμα είναι το επιτόκιο των ομολόγων. Ο κ. Προβόπουλος στην επιτροπή της Βουλής είπε ότι με 6% επιτόκιο είναι «δωρό άδωρο» να γίνει το «κούρεμα», όχι για 8% που είπε ο κ. Νταλάρα.

Αρα, μέσα από όλη αυτήν τη διαδικασία, δεν πρόκειται να διαχειριστείτε το δημόσιο χρέος, ούτε, βεβαίως, θα μειωθεί το έλλειμμα, ούτε, βεβαίως, θα έχετε διευκόλυνση για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους μέσω των λιγότερων τόκων.

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο και υπολογίζοντας το PSI στο σύνολο του ανακαλύπτεται δημοσιονομικό κενό τώρα 7 δισεκατομμυρίων ευρώ για την τριετία 2013-2015. Με το σύνολο της εφαρμογής του PSI έχουμε δημοσιονομικό κενό στο μεσοπρόθεσμο. Φανταστείτε να μην πετύχει και ολόκληρο! Το ότι είναι «δωρό άδωρο» γιατί αναπαράγεται και αναβιώνει το δημόσιο χρέος, φαίνεται από το εξής παραστατικό: πόσο είναι το σύνολο που θα διατεθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό του 2012 για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους, αλλά και για την επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, τα 30 δισεκατομμύρια; Είναι 120,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Έτσι λέει ο κρατικός προϋπολογισμός στη σελίδα 57, στον πίνακα 3.9. Από πού θα χρηματοδοτηθεί αυτό; Από τη νέα δανειακή σύμβαση του μηχανισμού στήριξης, τα 106 δισεκατομμύρια και από το βραχυπρόθεσμο δανεισμό δώδεκα δισεκατομμυρίων, σύνολο 118. Αρα, λοιπόν, υπάρχουν και 2 δισεκατομμύρια που θα τα πληρώσει από τη φορολογία του ο Έλληνας πολίτης.

Να, λοιπόν, πού πάνε τα χρήματα του μηχανισμού στήριξης: στην επανεξυπηρέτηση του χρέους. Γι' αυτό ακριβώς δεν είναι τυχαίος και ο πίνακας 4.7 στη σελίδα 115. Την τελευταία εικοσαετία, όπως λένε τα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών, πληρώσαμε για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους, για τόκους και χρεολύσια, χωρίς να συμπεριλαμβάνεται ο βραχυχρόνιος δανεισμός, 507,9 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 508. Πόσο υπολογίζουν ότι θα είναι το χρέος στις 31/12/2011; Τριακόσια εξήντα πέντε.

Τα 508 δισεκατομμύρια που πήγανε, κύριοι; Στο «πηγάδι»! Σ' αυτό το «πηγάδι» που δεν έχει πάτο και δεν πρόκειται να έχει πάτο.

Έτσι, λοιπόν, ανεξάρτητα από τη ρύθμιση και τα μέτρα, οδηγείτε σε χρεοκοπία το λαό για να μπορέσετε να σώσετε τους επιχειρηματικούς ομίλους. Έτσι, ο βασικός ρόλος του κρατικού προϋπολογισμού είναι η αφαίμαξη των λαϊκών εισοδημάτων

μέσω της αύξησης της φορολογίας για τη χρηματοδότηση των αναγκών του κεφαλαίου και της λειτουργίας του καπιταλιστικού κράτους. Αυτός ο ρόλος δεν αναιρείται από ορισμένες επιλεκτικές παροχές, οι οποίες όλο και περισσότερο περιορίζονται. Η αναδιανομή του λαϊκού εισοδήματος, η οποία γίνεται μέσω του κρατικού προϋπολογισμού, γίνεται προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου και στα δύο του σκέλη και στα έσοδα και στις δαπάνες.

Όσον αφορά τα έσοδα, τι προβλέπει ο κρατικός προϋπολογισμός; Διαμορφώνει συνθήκες πρωτόγνωρης φοροεπιδρομής ενάντια στα λαϊκά εισοδήματα. Σε συνθήκες κορύφωσης της καπιταλιστικής κρίσης, σε συνθήκες πρωτόγνωρης επίθεσης και μείωσης του λαϊκού εισοδήματος, αλματώδους αύξησης της ανεργίας, προβλέπεται ότι θα αυξηθούν τα φορολογικά έσοδα κατά 7%.

Από πού θα προκύψει αυτή η αύξηση των φορολογικών εσόδων; Θα προκύψει από τη φορολογία των φυσικών προσώπων. Οι φόροι θα αυξηθούν 29% στα φυσικά πρόσωπα, δηλαδή στους μισθωτούς και στους συνταξιούχους κατά κύριο λόγο. Θα προέλθουν από αυτήν την αύξηση 2,5 εκατομμύρια. Πώς θα πληρωθούν αυτά; Μέσα από τη μείωση του αφορολόγητου στα 5.000 ευρώ και μέσα από την κατάργηση φοροαπαλλαγών.

Ουσιαστικά, λοιπόν, αυτοί οι νέοι φόροι των 2,5 δισεκατομμυρίων, θα προέλθουν από τα πιο φτωχά λαϊκά νοικοκυριά με εισόδημα μέχρι 25.000 ευρώ, από τις τρίτεκνες και τις πολύτεκνες οικογένειες.

Είναι τρομακτική αύξηση το 217% στο φόρο της ακίνητης περιουσίας. Συζητάμε για τη μεγάλη ακίνητη περιουσία, γι' αυτήν που έχουν οι off-shore εταιρείες; Όχι. Αυτή η αύξηση -το λέτε μέσα στην εισηγητική σας έκθεση- θα προέλθει από το «χαράτσι» στους λογαριασμούς της ΔΕΗ. Θέλετε να εισπράξετε από αυτούς τους λογαριασμούς της ΔΕΗ 2,9 δισεκατομμύρια για το 2012, ίσως και παραπάνω.

Τα δε έσοδα από τους αντιλαϊκούς φόρους παραμένουν στο ίδιο επίπεδο, ενώ την ίδια ώρα που δρομολογείτε αυτή τη βαρβαρότητα, αυτήν τη βάρβαρη φοροεπιδρομή, από την άλλη μεριά τι κάνετε με το άλλο χέρι; Δίνετε μία ακόμη πιο εκτεταμένη φοροαπαλλαγή στο μεγάλο κεφάλαιο: μείωση των φορολογικών εσόδων από τα νομικά πρόσωπα κατά 22%, εξαιτίας ακριβώς της μείωσης του φορολογικού συντελεστή από 24% σε 20%. Πόσο θα συνδράμουν, τέλος πάντων, τα νομικά πρόσωπα στο σύνολο των φορολογικών εσόδων; Το 3,9%. Σε λίγο θα τους ζητήσουμε να μην πληρώνουν και καθόλου φορολογία και να τους ενισχύουν περισσότερο. Το 3,9% θα δώσουν οι επιχειρηματικοί όμιλοι ως συνεισφορά τους στα φορολογικά έσοδα και το υπόλοιπο η λαϊκή οικογένεια.

Από την άλλη μεριά, ακούμε προπαγανδιστικές κορωνίδες καθώς προβλέπονται μηδενικά έσοδα το 2012 από το ανελέητο -όπως λέτε- κυνήγι για την εισπράξη των ληξιπρόθεσμων οφειλών των 44 δισεκατομμυρίων. Δεν προβλέπεται ούτε 1 ευρώ! Ζητήσαμε να μας πείτε πού προβλέπεται η εισπράξη ληξιπρόθεσμων οφειλών; Πού προβλέπονται αυξημένα έσοδα από την πάταξη της φοροδιαφυγής; Όλα αυτά που λέτε ότι ενισχύετε τους ελεγκτικούς μηχανισμούς, είναι «δωρό άδωρο», είναι προπαγανδιστική κατεύθυνση και δεν μπορεί να ακυρώσει αυτήν την εικόνα της φοροεπιδρομής. Γιατί; Γιατί και τα ίδια τα δικά σας τα στοιχεία σας διαψεύδουν. Το 2010 βάλατε πρόστιμα 1,2-1,3 δισεκατομμύρια ευρώ για να εισπράξετε 29,1 εκατομμύρια. Το 2,3%. Μη βάζετε κι άλλα πρόστιμα γιατί αυξάνετε απλά και μόνο τις ληξιπρόθεσμες οφειλές και στο τέλος θα αναγκαστείτε να τα διαγράψετε και αυτά, αν είναι να εισπράξετε τόσα πολλά χρήματα.

Από την άλλη μεριά, στο σκέλος των δαπανών οι δαπάνες για τους μισθούς και τις συντάξεις προβλέπονται μειωμένες 5,6%. Θα εξοικονομήσετε 2,5 δισεκατομμύρια από το ενιαίο μισθολόγιο-φτωχολόγιο, άλλο 1,2 δισεκατομμύρια προβλέπεται ότι θα εξοικονομήσετε από τις νέες μειώσεις στις συντάξεις, κύριες και επικουρικές και 300 εκατομμύρια θα εξοικονομήσετε από το εφάπαξ.

Θα κάνετε μείωση της χρηματοδότησης των ασφαλιστικών ταμείων κατά 9%, στο ΙΚΑ 41%, εν μέσω κρίσης, όπου τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων θα είναι ακόμη περισσότερο μει-

ωμένα, γιατί ακριβώς θα είναι πολύ μικρότερες οι εισφορές λόγω της μείωσης των μισθών, της αλλαγής στις εργασιακές σχέσεις, της αύξησης της ανεργίας. Υπολογίζεται ότι 4% μείωση των μισθών στον ιδιωτικό τομέα επηρεάζει τις εισπράξεις των ασφαλιστικών ταμείων κατά 500 εκατομμύρια σε ετήσια βάση.

Άρα, λοιπόν, πού οδηγείτε τα ασφαλιστικά ταμεία; Στη χρεοκοπία. Κι έτσι, ή θα κάνουν στάση πληρωμών, συντάξεων ή θα μειώσουν ακόμη περισσότερο τις συντάξεις και τις παροχές.

Στο ΕΚΑΣ η μείωση για τους χαμηλοσυνταξιούχους είναι 20%. Η χρηματοδότηση του ΟΑΕΔ είναι κατά 250 εκατομμύρια μείον, τη στιγμή που αυξάνονται οι άνεργοι. Τι σημαίνει αυτό; Ή θα μειωθούν οι δικαιούχοι, παρ' ότι αυξάνεται η ανεργία, ή θα μειωθεί το επίδομα ανεργίας. Θα ζήσουν δηλαδή με πενταροδεκάρες.

Ταυτόχρονα, ενισχύετε με φτηνό εργατικό δυναμικό, στο πλαίσιο των προγραμμάτων της κοινωνικής εργασίας και της ενεργητικής μορφής απασχόλησης, τους κεφαλαιοκράτες, τις μεγάλες επιχειρήσεις.

Οι δαπάνες για την υγεία και την πρόνοια είναι μειωμένες σε σχέση με πέρυσι. Άρα, λοιπόν, η λαϊκή οικογένεια θα βάλει βαθύτερα το χέρι στην τσέπη, για να καλύψει τις βασικές ανάγκες στην πρόνοια. Οι δαπάνες για την παιδεία έχουν μειωθεί και πού; Εκεί που υπάρχει άμεση συσχέτιση με τη λαϊκή οικογένεια. Πόσο μειώνονται οι λειτουργικές δαπάνες για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση; Μειώνονται κατά 83,3% σε σχέση με πέρυσι και για τη δευτεροβάθμια 57,8%. Δηλαδή, οι δαπάνες για τα σχολεία, για τα γυμνάσια και τα λύκεια μειώνονται πάνω από 50%. Ποιος θα καλύψει αυτές τις μειωμένες λειτουργικές δαπάνες; Η λαϊκή οικογένεια που στέλνει το παιδί της στο σχολείο, για να πάρει αναλυσίμα, για να πληρώσει το ρεύμα, για να βάλει πετρέλαιο.

Από την άλλη μεριά, τι κάνετε; Αυξάνετε με υψηλούς ρυθμούς -αυξήσατε κατά 40%- τις δαπάνες που σχετίζονται άμεσα με τις ανάγκες του κεφαλαίου στα ζητήματα της εκπαίδευσης για φτηνή αναλυσίμα και αναλφάβητη εργατική δύναμη, όπως είναι για παράδειγμα οι δαπάνες, οι οποίες δίνονται στη Γενική Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης, για να εφαρμόσει αυτά τα προγράμματα της κατάρτισης.

Έτσι, λοιπόν, επιβεβαιώνονται ακόμη περισσότερο και με τον προϋπολογισμό οι θέσεις μας για τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» για τα ζητήματα που αφορούν τον πολιτισμό και τον αθλητισμό. Είναι μειωμένα. Δεν τα αναφέρω αυτά.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι ΔΕΚΟ για το πώς θα περιορίσετε τις δημόσιες δαπάνες και σπατάλες. Τι λέτε για παράδειγμα στο διάγραμμα 5.4; Λέτε ότι την τριετία 2010-2012 η μείωση της μισθοδοσίας για τις ΔΕΚΟ φτάνει σωρευτικά στο 52%, ενώ η μείωση των λοιπών δαπανών παρουσιάζει μείωση μόνο 14%. Άρα, λοιπόν, από τους μισθούς και τις συντάξεις θέλετε να τα πάρετε και όχι από τις σπατάλες, από τις προμήθειες και από τις ρεμούλες που κάνουν οι διοικήσεις των ΔΕΚΟ με τους επιχειρηματικούς ομίλους.

Προσπερνάω το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, όλα αυτά, για να μπορέσω να ολοκληρώσω μέσα στο συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο.

Ποιο είναι το σημαντικό, όμως, αυτού του κρατικού προϋπολογισμού, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Ότι τα μέτρα που περιλαμβάνει είναι ακόμη έωλα, γιατί βασίζεται σε μια σειρά υπεραισιόδοξων εκτιμήσεων, ότι θα έχουμε ύφεση μόνο 2,8% το 2012, ενώ θα είναι μεγαλύτερη, πολύ περισσότερο αν έχουμε συνθήκες κρίσης στην ίδια την ευρωπαϊκή οικονομία και στην Ευρωζώνη. Θα επηρεαστούν ακόμη περισσότερο τα φορολογικά έσοδα λόγω της μείωσης του λαϊκού εισοδήματος. Δεν θα φθάσουν σε αυτό το ποσοστό. Είναι ιδιαίτερα αισιόδοξες οι προβλέψεις που κάνετε για το PSI. Άρα, λοιπόν, θα αναγκαστείτε να κάνετε τι; Το κάνετε συνειδητά, βάζετε υπεραισιόδοξα στοιχεία, για να κάνετε τι; Για να προετοιμάσετε -και ήδη τα προετοιμάζετε από τώρα- τα νέα πακέτα αντιλαϊκών μέτρων για το 2012.

Έτσι, λοιπόν, αυτός δεν είναι μονόδρομος για το λαό. Αυτός είναι μονόδρομος για τη σωτηρία των κεφαλαιοκρατών, ούτε, βεβαίως και ικανοποίηση του νέου μοντέλου, το οποίο ευαγγελίζεστε, γιατί δεν απαντά στο ζήτημα ανάπτυξη -για λογαριασμό ποιου;- και ούτε η ανάπτυξη είναι γενικά μάννα εξ ουρανού. Είναι μία τεχνοκρατική απλώς διαδικασία.

Λέτε «ενίσχυση του εξαγωγικού μοντέλου». Και ο άλλος πώς θα φάει; Η οικογένεια πώς θα φάει; Πώς θα καλύψει τις ανάγκες της, αν πηγαίνουν στην εξαγωγή, αν είναι προσανατολισμένο στις εξαγωγές; Είναι οι ίδιες προτεραιότητες, οι ίδιες ανάγκες, οι ίδιες ιεραρχήσεις;

Και πού βάζετε στόχο; Στον τουρισμό, τη ναυτιλία, το χρηματοπιστωτικό σύστημα, το διαμετακομιστικό κέντρο και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Αυτό δεν είναι το ιστορικά διαμορφωμένο μοντέλο στη χώρα μας; Αυτό είναι το ιστορικά διαμορφωμένο μοντέλο που οδηγεί στη ραγδαία συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης, που οδηγεί στην καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων, στη μη αξιοποίηση των δυνατοτήτων, στην καταστροφή της εργατικής δύναμης.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, για καμμία απάντηση απέναντι στην κατάσταση που βιώνει σήμερα η λαϊκή οικογένεια το νέο αναπτυξιακό μοντέλο. Αντίθετα, θα ενισχύσει την ανισομετρία, θα ενισχύσει ακόμα περισσότερο τις κοινωνικές ανισότητες, γιατί αυτός είναι ο χαρακτήρας της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Ποια είναι η διέξοδος; Εμείς το λέμε καθαρά. Υπάρχει διέξοδος. Υπάρχουν τρόποι να αξιοποιηθούν οι αναγκαίες δυνατότητες που έχει αυτή η χώρα. Ακόμα και σε συνθήκες κρίσης παράγεται πλούτος. Υπάρχουν τεράστιες δυνατότητες εξοικονόμησης πόρων από τις σπατάλες που γίνονται. Διακόσιες χιλιάδες οικίες μένουν αναξιοποίητες, γιατί δεν μπορεί κανείς να τις αγοράσει. Τα νέα λαϊκά ζευγάρια δεν μπορούν να καλύψουν τις στεγαστικές τους ανάγκες.

Πώς μπορούν να αξιοποιηθούν, λοιπόν, αυτές οι παραγωγικές δυνατότητες, το πλούσιο και έμπειρο εργατοτεχνικό δυναμικό; Μόνο όταν αλλάξει χέρια η εξουσία, όταν από την εξουσία του κεφαλαίου περάσουμε στην εξουσία του λαού, της εργατικής τάξης και των συμμάχων της. Μόνο τότε τα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής μπορούν και πρέπει να γίνουν λαϊκή ιδιοκτησία, για να δουλεύουν προς όφελος της ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών και όχι για την κερδοφορία του κεφαλαίου.

Σε αυτό το πλαίσιο, χρειάζεται να αποδεδμευτούμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από τους υπόλοιπους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, να αποκτήσουμε ισότιμες διεθνείς σχέσεις με τα άλλα κράτη.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο μπορεί να οργανωθεί ο κεντρικός επιστημονικός σχεδιασμός, που θα εξαλείψει την ανεργία, θα αντιμετωπίσει τις ανισομετρίες σε κλάδους και σε περιφέρειες. Βεβαίως, θα έχει ως προτεραιότητα αυτός ο κεντρικός σχεδιασμός την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών με τον εργατικό έλεγχο του λαού, με τον ελεύθερο χρόνο για τους εργαζομένους, για το λαό που θα μπορεί να εξυπηρετεί όλα αυτά τα πλούτη του πολιτισμού και του αθλητισμού. Σήμερα τα στερείται.

Βεβαίως, θα υπάρχει τεράστια εξοικονόμηση πόρων μέσα από τη διαγραφή του χρέους -που είναι χρέος για τους κεφαλαιοκράτες- και τη μη αναγνώριση του συνόλου του δημοσίου χρέους μέσα από τη μη εξυπηρέτηση των στρατιωτικών δαπανών του ΝΑΤΟ.

Να, λοιπόν, ποιο είναι το τρίπτυχο που απαντά σήμερα στο σύνολο των λαϊκών αναγκών. Είναι η μοναδική ρεαλιστική πρόταση. Επειδή ακριβώς είναι η μοναδική ρεαλιστική πρόταση που έχει μπροστά του ο λαός, συκοφαντείται το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Προσπαθείτε να το τρομοκρατήσετε. Συμμετέχετε δραστήρια στην αντικομμουνιστική εκστρατεία. Ο κύριος Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, ο κ. Πάγκαλος, ταύτισε το φασισμό με τον κομμουνισμό. Είναι ανιστόρητο, γιατί το φασισμό τον συνέτριψαν οι κομμουνιστές και στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Και ο φασισμός, όμως, προήλθε από τα σπλάχνα της σοσιαλδημοκρατίας στην Ιταλία και αλλού.

Έτσι, λοιπόν, εμείς το λέμε καθαρά σήμερα στο λαό. Πρέπει να σηκώσει ψηλά το κεφάλι, να μην ταλαντεύεται, να μην τους φοβηθεί, να τους γυρίσει την πλάτη, να τους εγκαταλείψει μαζικά, να συμπορευθεί αποφασιστικά με το ΚΚΕ και στους αγώνες, αλλά και στην κάλπη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε το γενικό εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, τον κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο.

Καλείται να λάβει το λόγο ο γενικός εισηγητής του Λαϊκού Ορ-
θόδοξου Συναγερμού κ. Παύλος Μαρκάκης.

Ορίστε, κύριε Μαρκάκη, έχετε το λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να παρα-
δεχθούμε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα ότι η συζήτηση για τον προ-
ϋπολογισμό του 2012 έχει μία ιδιαιτερότητα. Πρώτα-πρώτα η
συζήτηση γίνεται μετά από μία ψήφο εμπιστοσύνης που δόθηκε
στη νέα Κυβέρνηση Παπαδήμου πριν από λίγες μέρες και μάλι-
στα, με τη θετική ψήφο διακοσίων πενήντα πέντε Βουλευτών των
τριών κομμάτων και μιας ομάδας ανεξαρτήτων Βουλευτών, δη-
λαδή όλων όσων έχουν ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Δεν ψήφι-
σαν μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ και το κόμμα της κ. Παπαρήγα.

Επομένως, η θετική ψήφιση του προϋπολογισμού του 2012,
χωρίς να θέλω να κάνω μαθήματα κοινοβουλευτισμού, είναι αυ-
τονόητη. Συνάδελφοι, όταν συμμετέχεις σε μία Κυβέρνηση και
έχεις δώσει ψήφο εμπιστοσύνης, δεν μπορείς μέσα σε λίγες
μέρες και χωρίς να έχει μεσολαβήσει κάτι ανατρεπτικό να μην
ψηφίσεις τον προϋπολογισμό που είναι συνυφασμένος και ισο-
δυναμεί πάλι με ψήφο εμπιστοσύνης.

Αυτό πάλι δεν μας αφαιρεί το δικαίωμα, αλλά και την υποχρέ-
ωση να κάνουμε κριτική στον προϋπολογισμό, ιδίως μετά από
όλες τις αστοχίες και τις αδράνειες που οδήγησαν σε αποτυχία
τη διαμόρφωση των δημοσιονομικών μεγεθών του 2011.

Γι' αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, ούτε οι θριαμβολογίες από με-
ριάς ΠΑΣΟΚ δικαιολογούνται. Μπορεί να σας έφυγε το άγχος,
επειδή δεν ψηφίζετε μόνοι σας τον προϋπολογισμό, παρά τα
λάθη και τις αστοχίες της κυβέρνησής σας, για την οποία και
εσείς αγανακτήσατε πολλές φορές και κουτσουρεύτηκε, εκ του
λόγου τούτου, επικίνδυνα η Κοινοβουλευτική σας Ομάδα.

Όμως, δεν χρειάζεται και αυτοθαυμασμός! Επειδή τον προ-
ϋπολογισμό τον στηρίζουν τρία κόμματα και μία ομάδα Ανεξαρ-
τήτων, δεν σημαίνει ότι τα μεγέθη του προϋπολογισμού είναι
αλάνθαστα και θα επαληθευτούν και ότι τάχα το ΠΑΣΟΚ διαμόρ-
φωσε τον τέλει προϋπολογισμό, επειδή πιθανόν θα πάρει δια-
κόσιες πενήντα πέντε ψήφους!

Από τώρα και πέρα χρειάζεται ψυχραιμία, αυτοκριτική και
υπευθυνότητα. Κύριοι Υπουργοί, πρέπει να παραδεχθείτε ότι ο
προϋπολογισμός του 2012 είναι ένας προϋπολογισμός με πολ-
λούς αστερίσκους, με πολλές προϋποθέσεις για να πετύχετε την
υλοποίησή του και πολλές αμφισβητήσεις στην υποστήριξή του.
Είναι μία δύσκολη υπόθεση και θα σας πω γιατί. Είναι μία δύ-
σκολη υπόθεση, γιατί υποστηρίζεται από ένα νέο Πρωθυπουργό
που υπέγραψε, αλλά δεν συνδιαμόρφωσε με τις επιλογές του τα
μεγέθη του προϋπολογισμού. Όλες οι επιλογές ήταν της προ-
ηγούμενης κυβέρνησης. Οι αποκλίσεις των βασικών μεγεθών
οφείλονται σε λάθη, καθυστερήσεις μεταρρυθμίσεων και, κυ-
ρίως, σε νοοτροπία ΠΑΣΟΚ.

Επομένως και εμείς θα κάνουμε κριτική για τα μεγέθη που δια-
μορφώθηκαν μέχρι το 2011 και θα ψηφίσουμε τα μεγέθη του
προϋπολογισμού του 2012 με τις επισημάνσεις και τις παραλεί-
ψεις που θα σας αναφέρουμε, οι οποίες δεν αμφισβητούνται
ακόμα και από τους αρμοδίους Υπουργούς. Εξάλλου, ένας προ-
ϋπολογισμός έχει πάντα την ελπίδα ότι θα πετύχει, ανεξάρτητα
αν στο τέλος του έτους νιώθεις την πικρία της αστοχίας και διε-
ρευνάς τις αιτίες στις οποίες οφείλονται οι αποκλίσεις.

Πριν αναφερθώ, αγαπητοί συνάδελφοι, σε νούμερα και αριθ-
μούς, θέλω να κάνω δύο επισημάνσεις. Πρώτα θα αναφερθώ στο
έλλειμμα. Δεν μιλώ για το έλλειμμα του προϋπολογισμού, αλλά
για το έλλειμμα αξιοπιστίας που έχει η χώρα μας στην Ευρώπη
και είναι το χειρότερο μέγεθος που έχουμε να αντιμετωπίσουμε.
Θα σας θυμίσω ότι το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε τη διακυβέρνηση το 2009
και είχε να αντιμετωπίσει πάλι έλλειμμα αξιοπιστίας από την πο-
λιτική της Νέας Δημοκρατίας. Άλλα παρέδωσε σε μία άλλη θε-
ωρητικά κυβέρνηση, σε έναν άλλο Πρωθυπουργό και έχουμε
πάλι έλλειμμα αξιοπιστίας και αυτήν τη φορά ακόμα μεγαλύτερο.

Ξέρετε ότι το επόμενο βήμα για την ολοκλήρωση της διαδικα-
σίας για τη νέα δανειακή σύμβαση και τις αποφάσεις της 26ης
Οκτωβρίου είναι να διαπραγματευτούμε με την τρόικα πιο γρή-
γορα και πιο ολοκληρωμένα. Ιδού, λοιπόν, η πρόκληση για τη
Νέα Δημοκρατία, για το οικονομικό επιτελείο και τον εκπρόσωπό

του, προκειμένου να πετύχει καλύτερους όρους! Ας σταματήσει,
λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία τα κωμειδύλλια και τις δικαιολογίες
για τη στροφή που έκανε, γιατί οι αποφάσεις αυτής της Κυβέρ-
νησης θα οριοθετήσουν και τις αποφάσεις της επόμενης. Ιδού,
λοιπόν, το Ζάππειο 3!

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012 είναι ένα
μέρος μόνο, ένα κομμάτι μίας σειράς σωστικών ενεργειών και
μίας σειράς γεγονότων που πρέπει να υλοποιηθούν. Επίσης, ο
προϋπολογισμός του 2012 είναι τμήμα του μεσοπρόθεσμου προ-
γράμματος 2011-2015, το οποίο παρ' όλο που συντάχθηκε πριν
από λίγους μήνες, έπεσε έξω και χρειάζεται αναπροσαρμογή εκ
των υστέρων λόγω αστοχιών του προϋπολογισμού του 2011.
Όμως, οι αστοχίες του 2011 δεν έχουν, δυστυχώς, οριστικοποι-
ηθεί. Υποθέτουμε ότι η ύφεση δεν θα περάσει το 5,5%, όταν η
Τράπεζα της Ελλάδος και ο ΟΟΣΑ την προβλέπουν να διαμορ-
φώνεται μέχρι τέλος του έτους στο 6%. Υποθέτουμε ότι το έλ-
λειμμα θα παραμείνει στο 9%, όταν το προσχέδιο πριν από ένα
μήνα υπολογιζόταν στο 8,5%. Έχουμε, δηλαδή, μία απόκλιση
0,5% μόλις σε ένα μήνα.

Αυτήν τη διαφορά και όποια άλλη διαμορφωθεί μέχρι τέλος
του έτους, αν το 9% αυξηθεί –δηλαδή μιλάμε για ένα ποσό πάνω
από 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ– θα το πληρώσουμε το 2012.

Είμαστε, λοιπόν, υποχρεωμένοι να αναδείξουμε τα λάθη που
έκανε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Λάθος, διότι το μέτρο των απο-
δείξεων μείωσε το φόρο εισοδήματος των φυσικών προσώπων
κατά 12%! Λάθος, γιατί με την ανικανότητα να εισπράξει το ΕΤΑΚ
του 2009 και του 2010, μείωσε το φόρο των προηγούμενων οι-
κονομικών ετών κατά 29%! Λάθος, γιατί άφησε ανεξέλεγκτους
τους μεγαλοοφειλότες του ΦΠΑ και είχε μείωση των εισπράξεων
κατά 3,5%! Και τι έκανε; Αναγκάστηκε, για να έχει αυτό το απο-
τέλεσμα που σας ανέφερα, να πάει στο δυσμενέστερο και να αυ-
ξήσει το ΦΠΑ κατά 23%!

Στη μάχη της φοροδιαφυγής, αγαπητοί συνάδελφοι, χαρίστη-
καν ακόμα και τα πρόστιμα της απάτης των σκαφών αναψυχής!
Στη μάχη της διαφθοράς και της απάτης, βγαίνουν κερδισμένοι οι
απατεώνες! Έχουμε καταντήσει να βγαίνουν κερδισμένοι
ακόμα και αν σε πιάσουν να κλέβεις!

Κύριε Πρωθυπουργέ, θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα από
τον τομέα του φαρμάκου, όπου είναι γνωστό τι γίνεται μέχρι σή-
μερα. Όταν έχεις και πληρώνεις πρόστιμο 260.000 ευρώ και φυ-
σικά το έχεις το ποσό, γιατί έχεις κλέψει 700.000 ευρώ, το
υπόλοιπο είναι κέρδος. Το χειρότερο ξέρετε ποιο είναι; Δεν σε
αποβάλλουν από το σύστημα, αλλά συνεχίζεις να είσαι στον
ΕΟΠΥΥ! Λένε ότι θα κλείσουν τέσσερις χιλιάδες φαρμακεία. Θα
κλείσουν, όμως, τα τίμια φαρμακεία, γιατί οι άλλοι που κάνουν
απάτες και λαμογίες θα επιβιώσουν και δεν τους απασχολεί το
ποσοστό κέρδους.

Αναρωτιέται κάποιος γιατί το ΠΑΣΟΚ έκανε αυτά τα λάθη; Γιατί
τα κάνει αυτά το ΠΑΣΟΚ; Απλούστατα, γιατί πέφτει πάνω στα
κομματικά του στελέχη. Εδώ, έχουμε και το άδικο και επαχθές
μέτρο της εφεδρείας, σε συνδυασμό με τις μετατάξεις. Ακόμα
και γι' αυτό διατυπώθηκαν αμφιβολίες, ότι δηλαδή πιθανόν να
την πληρώσουν πάλι τα κορόιδα και να φύγουν από τη Δημόσια
Διοίκηση οι ακομμάτιστοι, οι οποίοι συνήθως είναι και τα ικανό-
τερα στελέχη και να μείνουν όσοι έχουν κομματικές στηρίξεις.

Αυτά τα λάθη, τις παραλείψεις και την αδράνεια του ΠΑΣΟΚ,
αγαπητοί συνάδελφοι, είχε εντοπίσει και η τρόικα το Φεβρουά-
ριο. Γι' αυτό είχαμε δυσκολίες στην εκταμίευση της τέταρτης
δόσης και αργότερα της πέμπτης, μέχρι να φθάσουμε στα όρια
του εξευτελισμού για την εκταμίευση της έκτης δόσης που μόλις
προχθές απελευθερώθηκε.

Θα σας θυμίσω ότι για να αντισταθμιστούν τα λάθη και οι πα-
ραλείψεις του εννιάμηνου του 2011, χρειάστηκαν έκτακτα μέτρα,
βιαιτικά μέτρα, μέτρα σε συνθήκες πανικού σε ένα σύντομο διά-
στημα δύο μηνών. Έτσι, χρειάστηκε να ληφθούν μέτρα 5,5 δισε-
κατομμυρίων ευρώ μέσω ενός πολυνομοσχεδίου. Θυμίζω τα
μέτρα: Ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα φυσικά πρόσωπα, έκτα-
κτη εισφορά στα οχήματα, το τέλος επιτηδεύματος στους επαγ-
γελματίες, την έκτακτη εισφορά σε επιχειρήσεις! Ομοίως, θυμίζω
το περίφημο χαράτσι μέσω της ΔΕΗ, το οποίο ήρθε με τροπολο-
γία σε νομοσχέδιο. Τέλος, επιστρατεύθηκαν και τα αυθαίρετα,

για τα οποία, όταν ήταν υπεύθυνη η κ. Μπιρμπίλη, έκανε νάζια!

Θέλω να σημειώσω ότι για το τέλος των ακινήτων μέσω της ΔΕΗ έχουμε ξεκάθαρα διατυπώσει σαν Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός την άποψή μας. Θέλουμε άμεση διόρθωση των λαθών και απαλλαγή των ευπαθών ομάδων και των κραυγαλέων περιπτώσεων αδικιών. Αμέσως πρέπει να εκλογικευθεί το τέλος και να μεταφερθεί μέσω των εφοριών. Δεν μπορεί –και θα κριθεί παράνομο– να σου κόβουν το ρεύμα, επειδή καθυστερείς ή δεν πληρώνεις ένα φόρο.

Όμως, θέλω να τονίσω ακόμα δύο στοιχεία, τα οποία έπαιξαν ρόλο το τελευταίο δίμηνο. Πρώτον, η ψυχολογία του κόσμου, η αβεβαιότητα και η ανασφάλεια, συναισθήματα που δημιούργησε η εξαγγελία του δημοψηφίσματος, καθώς και ο εξευτελισμός της πολιτικής ηγεσίας στις Κάννες, είχαν σαν αποτέλεσμα τη μεγάλη ροή κεφαλαίων εκταμίευσης από τις τράπεζες.

Όπως ανέφερε ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, μόνο το τελευταίο δίμηνο είχαμε εκροή αποταμιεύσεων 13 με 14 δισεκατομμύρια. Αυτό το γεγονός έχει μεγαλύτερη σημασία κι από το κούρεμα του 50%.

Επιπλέον, οι εισπρακτικοί μηχανισμοί έχουν αδρανήσει και δεν εκτελούνται ούτε βασικές λειτουργικές εργασίες για την είσπραξη των φόρων, όπως αποστολή σημειωμάτων, εκκαθαριστικών των επομένων δόσεων, παλαιών ΕΤΑΚ κ.λπ., έσοδα τα οποία φυσικά έχουν καταρρεύσει και δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν οι στόχοι στο εναπομένον χρονικό διάστημα των τριάντα ημερών μαζί με τις γιορτές των Χριστουγέννων.

Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί επίσης έχουν ατονήσει. Κανείς δεν ελέγχει αν κόβονται αποδείξεις, ιδίως για το ΦΠΑ. Θα σας πω, κύριε Πρωθυπουργέ, ένα περιστατικό σε μία πόλη της βορείου Ελλάδας, που πήγα προχθές και αγόρασα μερικά σουβενίρ, όπου μου είπε ο καταστηματούχος: «30 ευρώ με απόδειξη, 25 χωρίς απόδειξη». Του είπα: «Αν το ξανακάνεις αυτό τώρα που έχουμε τα στοιχεία δεν σε σώζουν ούτε οι πολιτικοί σου φίλοι». Δεν φτάνει αυτό, αλλά όταν πήγα σε άλλο μαγαζί έστειλε ένα υπάλληλο, να τους ειδοποιήσει να κόβουν αποδείξεις. Υπάρχει και ένα σύστημα αλληλεγγύης στην απάτη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μ' αυτές τις αφετηρίες το 2012 δεν ξεκινάμε με τους καλύτερους αιωνούς. Όλοι οι βασικοί δείκτες της οικονομίας παραμένουν αρνητικοί για πέμπτη συνεχή χρονιά, παρά την ελάττωσή τους, πλην των εξαγωγών.

Όμως κι αυτός ο κλάδος δεν θα κρατηθεί. Εξαγωγή ζημιά. Γιατί; Γιατί πλήττονται. Πλήττονται από τη μη επιστροφή του ΦΠΑ. Πλήττονται από την αύξηση του κόστους του χρήματος. Πλήττονται από την αύξηση του μεταφορικού κόστους, από την αύξηση του ενεργειακού κόστους. Και το μεγαλύτερο πλήγμα στο εξαγωγικό εμπόριο είναι η δυσφήμιση που υφίσταται το ελληνικό όνομα στο εξωτερικό.

Κατά τη γνώμη μου όμως, ο πιο επώδυνος δείκτης είναι αυτός της ανεργίας, που θα αυξηθεί σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2012 κατά 17%, ενώ ο ΟΟΣΑ εκτιμά ότι θα ξεπεράσει το 21%. Είναι, λοιπόν, επιβεβλημένο να ξεκινήσουν αμέσως τα προγράμματα απασχόλησης.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να αναφερθώ, κύριε Πρωθυπουργέ, και σε ένα σημείο που δεν περνάει στον προϋπολογισμό σαν μέγεθος, τον επηρεάζει όμως σημαντικά. Είναι η λαθρομετανάστευση. Μία λαθρομετανάστευση που αυξάνεται αντί να ελαττώνεται. Τα ποσοστά μετανάστευσης στην Ελλάδα βρίσκονται κοντά στο 20%, ενώ σε άλλες χώρες στο 2% με 3%. Το παραμπόριο, που συντηρείται κυρίως από τους λαθρομετανάστες, υπολογίζεται κοντά στα 20 με 25 δισεκατομμύρια ετησίως. Κι ό,τι αυτό συνεπάγεται σε χαμένα έσοδα από εισφοροδιαφυγή, φοροδιαφυγή, μη απόδοση ΦΠΑ κ.λπ.. Βέβαια, από τη λαθρομετανάστευση υπάρχουν επιπτώσεις και στις δαπάνες της υγείας. Ο κ. Λοβέρδος το έχει επισημάνει.

Επίσης, η οικονομία χάνει από τη συστηματική εξαγωγή συναλλάγματος. Το Υπουργείο Οικονομικών το ξέρει πάρα πολύ καλά. Όμως, υπάρχουν επιπτώσεις στα κοινωνικά επιδόματα, στα επιδόματα ανεργίας, στις επιδοτήσεις ενοικίων, στις εικονικές συντάξεις, όπου οι μετανάστες έχουν προνομιακή μεταχείριση έναντι των Ελλήνων, γιατί εκμεταλλεύονται την έλλειψη των ελεγκτικών μηχανισμών. Ο Υπουργός Εργασίας το ομολόγησε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στην αστοχία των μέτρων για το 2011 πρέπει να προστεθεί και η μη υλοποίηση του Προγράμματος Ιδιωτικοποιήσεων και Αξιοποίησης της Δημόσιας Περιουσίας, παρ' όλο που στην εισηγητική έκθεση προβάλλεται σαν επίτευγμα. Ο Υπουργός των Οικονομικών υποστήριξε ότι θα είχε μέχρι τον Οκτώβριο έσοδα από αποκρατικοποιήσεις και αξιοποιήσεις δημόσιας περιουσίας 1,8 δισεκατομμύρια και μέχρι τέλος του χρόνου 5 δισεκατομμύρια. Τώρα είναι φανερό ότι τα μεγέθη αυτά είναι άπιαστα και θα περιοριστούν συνολικά στα αρχικά 1,8 δισεκατομμύρια. Αυτό όμως έχει άμεση επίπτωση. Υπάρχει αστοχία στην ελάττωση του ελλείμματος και στην ελάττωση του χρέους.

Τώρα, θέλω να κάνω κι ένα σχολιασμό και για τα έξοδα, δηλαδή τον περιορισμό των εξόδων-δαπανών, κάτι που θεωρείται πιο εφικτό και προβλέψιμο από τις αυξήσεις των εσόδων. Εδώ κατορθώθηκε το ακατόρθωτο. Να αυξηθούν οι δαπάνες του 2011 σε σχέση με το 2010 κατά 5,9%. Επίσης, δεν κατορθώθηκε να προβλεφθεί ούτε η αύξηση των τόκων, που έφτασε στα 16,5 δισεκατομμύρια.

Υπάρχει δε και η κατάρπτωση των εγγυήσεων σε βάρος του δημοσίου, που έχει γίνει ένας βραχνάς. Έχει φτάσει σε ύψος 1,5 δισεκατομμυρίου. Εδώ, κύριε Πρωθυπουργέ, υπάρχει μία αντίφαση. Η Τράπεζα της Ελλάδος προτείνει και επιμένει ότι η σχέση μείωση δαπανών, σε σχέση με αύξηση εσόδων, πρέπει να είναι πιο επιθετική με 2/3 δαπάνες και 1/3 έσοδα. Όμως, αυτή η σχέση δεν τηρείται πουθενά στο μεσοπρόθεσμο, όπου υπάρχει μία τάση ισοδυναμίας εσόδων και δαπανών.

Κανένας μέχρι σήμερα δεν μας έδωσε μία πειστική απάντηση, ποια είναι η ενδεδειγμένη συνταγή και προφανώς δεν είναι η λύση που προτείνει το μεσοπρόθεσμο.

Το άλλο σκέλος επιτυχίας ενός προϋπολογισμού είναι η ανάπτυξη. Κι εδώ έρχομαι στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, στο ΕΣΠΑ. Εδώ φτάσαμε σε ένα άλλο τραγικό αποτέλεσμα. Έναντι 8,5 δισεκατομμύρια του 2010 θα έχουμε μείωση 18,5% γιατί οι πληρωμές του προγράμματος συνολικά θα φτάσουν στα 6,9 δισεκατομμύρια από 7,6 που προέβλεπε το μεσοπρόθεσμο. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων εμφανίζεται μειωμένο για τρίτη συνεχή χρονιά και είναι το μικρότερο σε επίπεδο δεκαετίας. Αυτό σημαίνει ότι κυρίως χρησιμοποιείται σαν εργαλείο συγκράτησης του ελλείμματος, με επιπτώσεις όμως στην ανάπτυξη, αφού μειώνονται τα κονδύλια για πληρωμές έργων συγχρηματοδοτούμενων με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και των έργων που είναι αιμώγως με εθνικούς πόρους. Κυρίως εμφανίζεται μία αδυναμία εισροής πόρων από το ΕΣΠΑ του οποίου η απορρόφηση εξακολουθεί να είναι χαμηλή.

Σήμερα ανακοινώθηκε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε την αύξηση της κοινοτικής συμμετοχής στα συγχρηματοδοτούμενα έργα σε ποσοστό 95%, από το προηγούμενο που ήταν 85% και το αρχικό που ήταν 75%.

Αυτό σημαίνει ότι τα έργα μπορεί να προχωρήσουν με μειωμένη συμμετοχή της Ελλάδας που λόγω της κρίσης μπορεί να μην έχει στη διάθεσή της ποσά, που είχαν αρχικά προβλεφθεί. Από την άλλη όμως, επειδή τα συνολικά ποσά του ΕΣΠΑ δεν αυξάνονται, θα ματαιωθούν έργα συνολικού προϋπολογισμού 5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Επομένως, πρέπει να επιταχυνθεί η εκτέλεση έργων, καθώς ο κίνδυνος απώλειας και άλλων πόρων παραμένει, παρά τη μείωση της ελληνικής συμμετοχής.

Πρέπει κάτι να γίνει και με τα διόδια. Τα έργα στους μεγάλους άξονες έχουν σταματήσει. Και είναι άδικο οι έντιμοι φορολογούμενοι πολίτες που περνάνε καθημερινά από τα διόδια να δίνουν τον όβολό τους και τα έργα να είναι σταματημένα. Πρέπει να τα ξεκινήσετε αμέσως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ο Υπουργός Υποδομών φταίει.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ελπίζω ο κ. Βορίδης να το λύσει γρήγορα, μέσα στην προθεσμία που δίνει η Νέα Δημοκρατία για το χρονικό περιθώριο της Κυβέρνησης.

Κύριοι Υπουργοί, θα αναφερθώ σε δύο παράγοντες του προϋπολογισμού του 2012, δύο μεγέθη που πρέπει να επαληθευθούν για να φτάσουμε και να ελπίζουμε ότι θα υλοποιηθούν τα μεγέθη του προϋπολογισμού.

Πρώτα πρώτα η ύφεση θα παραμείνει στο 2,8%; Διότι αν για την φετινή ύφεση η πρόγνωση ήταν 3,8%, η δε Τράπεζα της Ελλάδος την υπολόγιζε στα 2,9% και στο τέλος καταλήξαμε στο 5,5%, μέγεθος που σήμερα παρακαλάμε για να μην μεγαλώσει. Άρα πρέπει να βρούμε τις προϋποθέσεις που χρειάζονται για να έχουμε αυτήν την ύφεση.

Δείτε πόσες προϋποθέσεις χρειάζονται για να έχουμε έστω αυτήν την ύφεση, για να λειτουργήσει το ΕΣΠΑ, για να πετύχουμε ρευστότητα στην αγορά, για να πληρώσει το κράτος τις υποχρεώσεις που έχει στην αγορά, για να πετύχουμε την ανακεφαλαίωση των τραπεζών, για να έχουμε τα ίδια αποτελέσματα στον τουρισμό που είχαμε πέρυσι, για να συνεχιστούν οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών, αλλά με πιο υγιή τρόπο, όπως επεσήμανε και ο κ. Κιλιτζίδης στην επιτροπή.

Η δεύτερη αβεβαιότητα του προϋπολογισμού του 2012 έχει σχέση με την επίτευξη του στόχου του PSI. Η συμμετοχή των ιδιωτών θα φτάσει σε ποσοστό 100%, ώστε το χρέος να μειωθεί στα 100 δισεκατομμύρια και να έχουμε ελάφρυνση της εξυπηρέτησης των τόκων κατά 5 δισεκατομμύρια, σε σχέση με τις πληρωμές χωρίς το PSI;

Και επειδή δεν μπορεί να υπάρξει χρηματοδοτικό κενό, αν η εξυπηρέτηση των τόκων δεν γίνει σε όλο το ποσό, θα πρέπει να βρούμε ισόποση οικονομική λύση. Και εδώ, αγαπητοί συνάδελφοι, μπαίνουν οι κόκκινες γραμμές που έβαλε ο Πρόεδρός μας και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός. Όχι έκτακτα μέτρα, όχι περικοπές μισθών και συντάξεων.

Πού πρέπει να στραφούμε πλέον; Υπάρχουν πολλά περιθώρια για εισπραξη χρημάτων από μεγάλους οφειλότες. Πρώτα, πρώτα, υπάρχουν φορολογικές δίκες με μεγάλο οικονομικό αντικείμενο που με την ανοχή της πολιτείας καθυστερούν αδικαιολόγητα.

Η προηγούμενη κυβέρνηση έχει δεσμευθεί για τη φορολόγηση των καταθέσεων του εξωτερικού. Εκεί υπάρχει και το πολιτικό χρήμα από τα εξοπλιστικά προγράμματα και όχι μόνο. Οι λογαριασμοί πρέπει να ανοίξουν και τα ονόματα να δημοσιοποιηθούν.

Υπάρχουν, επίσης, φορολογικά έσοδα που λιμνάζουν και μιλάμε για χρέη όχι των σκελετών εταιρειών που δεν υφίστανται σήμερα και τα οποία δόθηκαν στη δημοσιότητα, αλλά χρέη που δημιουργήθηκαν τα δύο τελευταία χρόνια και αν δεν τα πάρετε γρήγορα και έγκαιρα, θα γίνουν και αυτά σκελετοί.

Το πρόβλημα των ΔΕΚΟ δεν έχει αντιμετωπιστεί. Παρά τη μείωση του μισθολογικού κόστους, έχουν πολύ χαμηλά έσοδα και επομένως δημιουργούν συσσωρευμένα χρέη. Τα θέματα της διαχείρισης των ΔΕΚΟ, εισηγμένων ή μη, πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Ο κ. Βενιζέλος είπε ότι άνοιξε το τραπεζικό απόρρητο. Σულαμβάνονται φοροφυγάδες, συλλαμβάνονται οφειλότες. Παρέλειψε, ίσως εσκεμμένα, να μας πει για την απαίτηση του ελληνικού λαού να δει να τιμωρούνται και πολιτικά πρόσωπα που έχουν πλουτίσει, απέκτησαν τεράστια περιουσία και είναι ακόμα στο απυρόβλητο. Δεν ξέρω αν θα μπουν στη φυλακή -ίσως όχι, αφού καλύπτονται από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία- αλλά η κοινή γνώμη απαιτεί να επιστρέψουν τουλάχιστον τα κλεμμένα.

Επίσης, έχετε υποχρέωση να δημοσιοποιήσετε τα ονόματα εκείνων που έβγαλαν στο εξωτερικό σημαντικά ποσά, ιδίως μέσα σε κρίσιμες περιόδους και μέρες, που δεν δικαιολογούνται από τα εισοδήματά τους.

Κύριε Πρωθυπουργέ, πέρα των μέτρων για τα οποία δώσατε χρονοδιάγραμμα και για τα οποία έχουν συμφωνήσει οι πολιτικοί Αρχηγοί, είναι ευκαιρία τώρα που υπάρχει συναίνεση να προχωρήσετε σε τρία μέτρα που πρέπει να έχουν κοινή αποδοχή και να συνεχιστούν για πολλά χρόνια και ανεξαρτήτως των κυβερνήσεων που θα προκύψουν μετά τις εκλογές.

Πρώτον, πρέπει να προχωρήσετε στη σύνταξη ενός εθνικού αναπτυξιακού προγράμματος με συγκεκριμένους στόχους και στοχευμένα αποτελέσματα. Για τη χρηματοδότησή του πρέπει να ζητήσετε κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Ένωση -και είστε ικανός να το κάνετε- όσο και από τους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς μεγάλων χωρών, όπως είναι η Ρωσία και η Κίνα.

Δεύτερον, προϋπόθεση του προηγούμενου αναπτυξιακού προγράμματος είναι να συνεννοηθούμε για ένα σταθερό μακροχρόνιο φορολογικό σύστημα που θα εγγυάται την προσέλκυση

επενδύσεων, αλλά και θα δίνει επαγγελματική σταθερότητα και στην επιχειρησιακή δραστηριότητα, για να μπορούν και οι ντόπιοι και οι ξένοι επιχειρηματίες να επενδύσουν χωρίς να αμφιβάλουν αν αυτό το φορολογικό σύστημα θα αλλάξει την επομένη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Τρίτον, αν θέλετε να έχετε αποτελέσματα μαζί με την επανεκκίνηση της οικονομίας, πρέπει να πάρετε μέτρα επανεκκίνησης της Δημόσιας Διοίκησης. Τελευταία οι μειώσεις μισθών, οι εφεδρείες και οι μαζικές συνταξιοδοτήσεις την έχουν φέρει κοντά στη διάλυση, για να μην πω στην καλύτερη περίπτωση, στην πλήρη αδρανοποίηση.

Ελπίζοντας ότι τουλάχιστον αυτές οι θέσεις του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού θα βρουν έκφραση στην υλοποίηση του προγράμματος του 2011, ψηφίζουμε θετικά τον προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρκάκη.

Το λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δημήτριος Παπαδημούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012 που συζητούμε έρχεται με εισήγηση της τρικομματικής συγκυβέρνησης, μετά την ολοφάνερη αποτυχία της μονοκομματικής κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να εφαρμόσει την ίδια αποτυχημένη πολιτική και μάλιστα σε πιο σκληρή δοσολογία. Για να το πω απλά, άλλαξε ο αρχιμάγειρας, ο Πρωθυπουργός, αλλά η συνταγή παραμένει η ίδια και χειρότερη και επιπλέον, ανακατεύονται και περισσότεροι στην κουζίνα, κύριε Παπαδήμο.

Βλέποντας τους καβγάδες ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία και τους καβγάδες μέσα στο ΠΑΣΟΚ και μέσα στη Νέα Δημοκρατία για τη στάση των κομμάτων έναντι της Κυβέρνησής σας, βλέποντας τους καβγάδες μέσα στην κυβερνητική επιτροπή για το δέον γενέσθαι, έθλω να πω μια απλή αλήθεια: Όσοι ψηφίζουν αυτόν τον προϋπολογισμό, είτε ανήκουν στο ΠΑΣΟΚ είτε ανήκουν στη Νέα Δημοκρατία είτε ανήκουν στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, είναι 100% συνυπεύθυνοι για τα μέτρα πολιτικής που αυτός ο προϋπολογισμός έχει και για τις συνέπειες που αυτός ο προϋπολογισμός θα φέρει εφαρμοζόμενος.

Εμείς τον καταψηφίζουμε, γιατί εκτιμούμε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι η εφαρμογή αυτού του προϋπολογισμού -ακόμα και αν πετύχει 100% στην εφαρμογή του, πράγμα που δεν έχει γίνει ποτέ όλα τα προηγούμενα χρόνια- θα φέρει νέα ύφεση, νέα αύξηση της ανεργίας, νέα μείωση μισθών και συντάξεων με ακόμα πιο άδικη κατανομή των θυσιών και νέα συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους. Και γι' αυτό δεν καταλαβαίνω αυτήν την υποκρισία και αυτήν τη διγλωσσία, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, σήμερα που ξεκινά η συζήτηση του προϋπολογισμού να μοιράζετε ένα non-paper του πολιτικού σχεδιασμού και να λέτε «ψηφίζουμε μεν, αλλά δεν συμφωνούμε δε». Ξέρετε σ' αυτά τα πράγματα αστερίσκο δεν υπάρχουν. Όταν ψηφίζεις τον προϋπολογισμό, ψηφίζεις να εφαρμοστούν όλα τα μέτρα που προβλέπει ο προϋπολογισμός, προκειμένου να πετύχει τους στόχους του.

Κύριε Παπαδήμο, είστε διαπρεπής οικονομολόγος. Η ελληνική οικονομία είναι η μόνη που με τον προϋπολογισμό του 2012 θα έχει ύφεση για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά.

Τα τελευταία δύο χρόνια, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, χάθηκαν πεντακόσιες τριάντα χιλιάδες θέσεις εργασίας. Μόνο τους τελευταίους δώδεκα μήνες χάθηκαν τριακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας. Και την ίδια ώρα, εσείς, ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία και ΛΑΟΣ, που ετοιμάζεστε να ψηφίσετε τον προϋπολογισμό του 2012, ξέρετε τι στόχο έχει από τον περιορισμό της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας;

Έχει ένα ολοστρόγγυλο μηδέν. Όπως είχε μηδέν για το 2011, έχει μηδέν και για το 2012. Κι αυτό το ψηφίζετε.

Την πενταετία με το μεσοπρόθεσμο, η δέσμευση για έσοδα από περιορισμό φοροδιαφυγής και παραοικονομίας είναι 1,3 τρι-

σεκατομμύρια ευρώ. Τι δείχνει αυτό; Δείχνει ότι και πολιτική βούληση δεν υπάρχει για περιορισμό της παραοικονομίας και της φοροδιαφυγής και για δικαιότερη κατανομή των βαρών. Και υπάρχει μία ομολογία διάλυσης του φοροελεγκτικού και φοροεισπρακτικού μηχανισμού.

Θέλετε μια παραπάνω απόδειξη; Θα σας αναφέρω τα επίσημα στοιχεία του 2010: Επιβλήθηκαν πρόστιμα ύψους 1,3 δισεκατομμυρίων ευρώ. Ξέρετε πόσα εισπράχτηκαν; Μόλις 29 εκατομμύρια ευρώ. Ξέρετε πόσα διαγράφηκαν την ίδια χρονιά; Τα διπλάσια, 55 εκατομμύρια ευρώ.

Εσείς με την πολιτική που εμπεριέχει ο προϋπολογισμός -διότι ο προϋπολογισμός είναι το πιο πολιτικό νομοθέτημα της Βουλής- ξέρετε τι λέτε; Ότι θα μειώσετε και άλλο τις αμοιβές των μισθών, θα μειώσετε και άλλο τις συντάξεις και ταυτόχρονα θα πάρετε 2 δισεκατομμύρια ευρώ παραπάνω φόρους μόνο από τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους. Και αυτά την ώρα που η φοροδιαφυγή, η παραοικονομία, η ασυλία των υψηλών εισοδημάτων κάνουν πάρτι.

Γι' αυτό λέμε με βάση τους αριθμούς και τα στοιχεία ότι όπως η Κυβέρνηση Παπαδήμου ήταν ένα πλυντήριο για την άκρα δεξιά -απόγονοι της γενιάς του Πολυτεχνείου μαζί με τους μυντήρες της δικτατορίας στα ίδια κυβερνητικά έδρανα- έτσι στα θέματα της οικονομικής πολιτικής η τρικομματική συγκυβέρνηση είναι ένα απόλυτο πλυντήριο της κυβερνητικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ που υλοποιείται με το ίδιο κυβερνητικό επιτελείο, αλλά με τη σύμπραξη και σε κυβερνητικό πόστο και με την ψήφιση του προϋπολογισμού και της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ.

Και μια που αναφέρθηκα στο οικονομικό επιτελείο, να ρωτήσω το εξής: πού είναι ο κ. Μουρμούρας, κύριε Βενιζέλο; Είναι συμβασιούχος Υφυπουργός;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Παρακολουθεί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Όσοι μετέχουν στο κυβερνητικό επιτελείο έχουν 100% συνυπευθυνότητα. Δεν καταλαβαίνω το «ολίγον συμμετέχουμε». Δεν υπάρχει συμπολιτευόμενη αντιπολίτευση.

Κύριε Μαρκόπουλε, είστε συμπολίτευση, όσες συνεντεύξεις και να δίνετε περί του αντιθέτου.

Θέλετε να πάμε λίγο στις δαπάνες; Παρά τις μεγάλες μειώσεις μισθών και συντάξεων, που θα συνεχιστούν και το 2012, δεν γίνονται και πολλά στον περιορισμό των δαπανών, διότι δεν έχει μπει χέρι και μαχαίρι στη σπατάλη του κρατικού πελατειακού κράτους: έργα, προμήθειες, απευθείας αναθέσεις, εξυπηρέτηση φίλων, χρηματοδοτήσεις περιέργων μη κυβερνητικών οργανώσεων, μυστικά κονδύλια, υπουργικές αποφάσεις.

Τις ημέρες που ετοιμαζόταν αυτή η Κυβέρνηση -η δική σας, κύριε Παπαδήμο- ελέγξατε τα Υπουργεία που άλλαξαν πόστο, πόσες υπουργικές αποφάσεις με οικονομικές συνέπειες υπογράφηκαν; Θα έπρεπε να το ελέγξετε. Διότι την τελευταία στιγμή υπέγραψαν διάφοροι -όλως τυχαίως για τις εκλογικές τους περιφέρειες, πριν αλλάξουν πόστο ή πριν φύγουν εντελώς από την Κυβέρνηση- αποφάσεις δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ ή πολλών εκατομμυρίων ευρώ. Ψάξτε τα αυτά.

Να έρθω λίγο στο θέμα του πληθωρισμού; Ο πληθωρισμός είναι η πιο άγρια μορφή λεηλασίας του εισοδήματος των φτωχότερων ανθρώπων που καταναλώνουν, αυτό που λέει ο κόσμος «ακρίβεια».

Ε, στην Ελλάδα, κύριε Παπαδήμο, η γνωστή συνταγή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου της εσωτερικής υποτίμησης, που λέει «κουρεύονται οι αμοιβές, αλλά κουρεύονται και οι τιμές», δεν δουλεύει. Διότι οι αμοιβές κουρεύονται, αλλά οι τιμές παραμένουν ψηλά.

Στη διετία αυτή με τις μεγάλες μειώσεις μισθών και συντάξεων, ο πληθωρισμός έτρεξε αθροιστικά γύρω στο 9%. Τα τελευταία επίσημα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ λένε ότι τρέχει με 3%, όταν το μνημόνιο που υπέγραψε η προηγούμενη Κυβέρνηση, προέβλεπε για το 2011 αρνητικό πληθωρισμό. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει πως υπάρχουν καρτέλ, υπάρχει έλλειμμα ανταγωνισμού, υπάρχουν εναρμονισμένες πρακτικές, υπάρχει πληθωρισμός κερδών, υπάρχει αδυναμία ρύθμισης και ελέγχων.

Σας είπα στην αρχή και ακούστηκε ίσως αυθαίρετο, ότι η συν-

ταγή είναι λάθος και παρ' όλο αυτά επιμένετε στην ίδια συνταγή και τη χειροτερεύετε. Θέλετε μια κραυγαλέα απόδειξη αυτού του ισχυρισμού; Η ύφεση που τη λογάριζε ο περσινός προϋπολογισμός ότι θα πάει στο 3%, θα κλείσει διπλάσια. Ο κ. Προβόπουλος πριν λίγες μέρες μας είπε 6%, ούτε καν 5,5%, που αναφέρει ο προϋπολογισμός. Το χρέος -στο όνομα της αντιμετώπισης του οποίου μπήκαμε σ' αυτό το τούνελ και σ' αυτή την πολιτική- όταν μπήκαμε ήταν περίπου 120% και τώρα είναι στο 165%.

Με αυτή την πολιτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα το 2012 μας φαίνεται ανέφικτος. Και το υπογραμμίζω γιατί εκτιμώ ότι και το 2012 θα ξαναγίνει ό,τι έγινε και το 2011 και το 2010 και το 2009. Το 2009 ψηφίστηκε ένας προϋπολογισμός που προέβλεπε έλλειμμα 2% και κατέληξε -κατά τη δική σας εκτίμηση, κύριε Πρωθυπουργέ- στο 15,7% και όχι στο 9% που λέει ότι έκλεισε η συγκυβερνώσα Νέα Δημοκρατία.

Με τέτοια ύφεση, με τέτοια αποδιοργάνωση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού, με τέτοια αδυναμία να ελέγξετε τις δαπάνες και τις σπατάλες ενός παλιωμένου πελατειακού, αναποτελεσματικού κράτους, πώς θα πετύχετε πρωτογενή πλεονάσματα; Ξέρετε τι εκτιμώ; Έχετε κρυφή ατζέντα που προβλέπει ότι θα πάρετε τους πρώτους μήνες του 2012 και νέα μέτρα σε βάρος των γνωστών υποζυγίων: μισθωτοί, συνταξιούχοι, έμμεση φορολογία, περιορισμός του κοινωνικού κράτους.

Όταν ρωτάται ο επικεφαλής του οικονομικού επιτελείου κ. Βενιζέλος αν θα ληφθούν άλλα μέτρα, λέει αυτό που έλεγε και το Σεπτέμβριο και τον Αύγουστο και τον Ιούλιο: «Δεν θα χρειαστούν άλλα μέτρα, αρκεί να υλοποιήσουμε 100% αυτά που έχουμε αποφασίσει». Ε, την τελευταία φορά που το είπε, τρεις μέρες μετά επέβαλε το χαράτσι στα ακίνητα. Και μια εβδομάδα μετά την αναγγελία του χαρατσιού, διπλασίασε τη στόχευση εισπράξεων μέσω του χαρατσιού στα ακίνητα.

Είναι ντροπή να ομολογεί η Κυβέρνηση ότι αναγκάζεται να εισπράττει το χαράτσι στα ακίνητα μέσω της ΔΕΗ γιατί είναι ο μόνος αξιόπιστος φοροεισπρακτικός μηχανισμός. Σε όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες υπάρχει φορολογία της μεγάλης ακίνητης περιουσίας, η οποία αποδίδει αξιόλογα έσοδα στους εκεί κρατικούς προϋπολογισμούς. Αλλά εξαιρεί τα χαμηλά εισοδήματα, εξαιρεί τη μικρή ιδιοκτησία και έχει μια προοδευτικότητα. Στην Ελλάδα επειδή αρνήθηκαν χρόνια τώρα οι κυβερνήσεις να κάνουν αυτό το πράγμα, έρχονται και κόβουν κεφάλια και λένε στον μικροεισοδηματία, στον φτωχό, σ' αυτόν που έχει το δυαράκι «θα πληρώνεις ένα είδος ενοικίου στο σπίτι σου, αλλιώς θα σου κόψουμε το ρεύμα αν δεν είσαι εντελώς άπαιμπωτος ή αν δεν είσαι ετοιμοθάνατος».

Και μια που αναφέρομαι στο θέμα της ΔΕΗ, να πω ότι διάβασα την εγκύκλιο. Και αναφέρει ότι θα συσταθούν τριμελείς επιτροπές να εξετάσουν το θέμα, να κάνουν δόσεις, να κάνουν ευκολίες πληρωμής. Θυμήθηκα μια σωστή κουβέντα που είπε κάποιος: «Στην Ελλάδα αν δεν θες να λύσεις ένα πρόβλημα, φτιάξε μια επιτροπή». Νομίζω ότι κάτι τέτοιο κάνετε και εσείς.

Έρχομαι στο θέμα των φορολογικών εσόδων και θέλω να σταθώ λίγο παραπάνω. Στον προϋπολογισμό προβλέπεται αύξηση εσόδων 5,3 δισεκατομμύρια. Από τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους που θα πάρουν λιγότερα το χρόνο θα τους πάρετε επιπλέον 2 δισεκατομμύρια παρ' ό,τι είναι υπερφορολογούμενοι. Αναλογικά μισθωτοί και συνταξιούχοι πληρώνουν πιο πολύ από ό,τι οι μισθωτοί και συνταξιούχοι σε άλλες χώρες της Ευρώπης, γιατί υπάρχει η Ελλάδα που δεν πληρώνει, που φοροκλέπτει, που φοροδιαφεύγει νόμιμα ή παράνομα.

Και θα πάρετε και από το τέλος ακινήτων με αυτό το απαράδεκτο και αντίθετο σε ευρωπαϊκές οδηγίες χαράτσι μέσω της ΔΕΗ του κόσμου τα λεφτά. Ξέρετε πόσο είναι η αύξηση που προβλέπεται; Είναι 218%. Και σαν να μην έφτανε αυτό, προβλέπεται με μια οικοδομή να έχει κάσσι, με την αγορά ακινήτων και την αγορά ενοικίων να έχει πέσει, να αυξήσετε και τις αντικειμενικές αξίες στα ακίνητα μέσα στο 2012. Μα, αυτό θα το ψηφίσετε συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ ή θα λέτε μετά «εγώ έδωσα μια κριτική ψήφο και δεν ήξερα τι ψήφιζα» όπως έλεγαν διάφοροι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ για το πρώτο μνημόνιο;

Έρχομαι σε ένα θέμα και το θεωρώ πολύ σημαντικό και συνήθως αδικείται όταν συζητάμε τον προϋπολογισμό, τις επιχορηγήσεις στα ασφαλιστικά ταμεία. Εδώ ο προϋπολογισμός σχεδιάζει ένα κοινωνικό και οικονομικό σκάνδαλο και το προωθεί, το υλοποιεί. Από την ύφεση και την ανεργία που προβλέπει ο ίδιος ο προϋπολογισμός θα έχουμε μια μείωση εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων. Έχει υπολογιστεί ότι για κάθε επιπλέον μονάδα ανεργίας, μόνο το ΙΚΑ χάνει 300 εκατομμύρια ευρώ και μαζί με τα επιδόματα που πρέπει να δώσει στους καινούργιους ανέργους το ποσό φτάνει στα 450 εκατομμύρια ευρώ.

Το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ που στελεχώνεται κατά πλειοψηφία από στελέχη του ΠΑΣΟΚ –δεν έχουν καμμία αντιπολιτευτική μανία προς την Κυβέρνηση, θέλω να πω- εκτιμά ότι από τη μείωση μισθών που προβλέπει η πολιτική σας και από την αύξηση της ανεργίας, θα υπάρξει για τα ασφαλιστικά ταμεία το '12 μείωση κατά 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Προσθέστε σ' αυτό μια τρομακτική μείωση της κρατικής χρηματοδότησης, η οποία επιχειρείται να περάσει στο ντούκου. Στο ΙΚΑ η μείωση της κρατικής επιχορήγησης είναι κατά 41,6%. Στον ΟΓΑ κατά 23,5%. Στο ΝΑΤ κατά 11,5%. Στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών κατά 10,6%. Και συνολικά για όλα τα ασφαλιστικά ταμεία κατά 9,1%.

Έχουμε, λοιπόν, μια μείωση εσόδων από την ύφεση και την ανεργία, μια μείωση της κρατικής επιχορήγησης και έχουμε και μια μείωση της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων που θα προκύψει από το κούρεμα, καθώς τα ταμεία στο σύνολό τους έχουν αγοράσει ομόλογα του ελληνικού δημοσίου ύψους 26 δισεκατομμυρίων. Από αυτό το τελευταίο κούρεμα που εξομοιώνει τα ασφαλιστικά ταμεία με τους ιδιώτες δανειστές, το χρέος δεν θα μειωθεί ούτε κατά 1 ευρώ αλλά η περιουσία των ταμείων θα μειωθεί και τα ετήσια έσοδά τους, τα έσοδα που παίρνουν από τους τόκους από αυτά τα ομόλογα θα μειωθούν κατά 500 εκατομμύρια ευρώ.

Άρα, τα ταμεία έχουν να χάνουν από τρεις μεριές: Από την ύφεση και την ανεργία, από τη μείωση της κρατικής επιχορήγησης και από το κούρεμα. Πώς θα το αντιμετωπίσετε αυτό; Μέχρι τώρα ο προηγούμενος Πρωθυπουργός μας έλεγε «Μην ανησυχείτε, σας το εγγυώμαι». Έχει την ίδια αξία με το περιφημο «Λεφτά υπάρχουν», που προσπαθείτε τώρα να το ξεχάσετε.

Τι εκτιμούμε εμείς και παρακαλούμε να το διαψεύσετε αλλά με δέσμευση; Ότι έχετε κρυφά ατζέντα για νέες μειώσεις συντάξεων και μέσα στο 2012.

Έρχομαι στο θέμα της ανεργίας. Ο προϋπολογισμός κάνει μια πρόβλεψη ότι η ανεργία θα πάει στο 17,1%. Είναι εντελώς εκτός πραγματικότητας. Το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ προβλέπει ότι η στατιστική ανεργία το 2012 θα ανέβει στο 21% και η πραγματική ανεργία στο 26% και δυστυχώς οι προβλέψεις του Ινστιτούτου Εργασίας στην απώλεια θέσεων εργασίας και στην αύξηση ανεργίας έχουν δικαιωθεί. Με τέτοια ανεργία, με τέτοια αποσάθρωση της κοινωνικής συνοχής, με τέτοια όξυνση των ανισοτήτων πώς μπορεί να βγει μια πολιτική δημοσιονομικής εξυγίανσης;

Έρχομαι σε ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο του προϋπολογισμού: Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Δεν υπάρχει ούτε μια χώρα που να είχε ύφεση και να προσπάθησε να βγει από αυτή ακόμη και με την πιο νεοφιλελεύθερη, την πιο μονεταριστική κυβέρνηση που να μη χρησιμοποίησε το εργαλείο των δημοσίων επενδύσεων, προσπαθώντας και με άλλες επενδύσεις να βγάλει την οικονομία σε θετικό πρόσημο.

Τι έχουν γίνει τα δυο αυτά χρόνια στην Ελλάδα; Σε σχέση με το 2009 στη διετία 2010-2011 έχουμε μια μείωση των δημοσίων επενδύσεων κατά 28%. Και η πραγματικότητα για το 2012 φαίνεται αν συγκρίνουμε τους αριθμούς. Πρέπει να συγκρίνουμε τι προέβλεπε ο προϋπολογισμός του '11 και τι προβλέπει ο προϋπολογισμός του '12. Σε σύγκριση με το κονδύλι που προβλεπόταν για τον προϋπολογισμό του '11, κύριε Παπαδήμο –δεν το αποδίδω σε εσάς- έχουμε το '12 μείωση κατά 18,5%. Αν δείτε το κείμενο του προϋπολογισμού θα δείτε ότι εμφανίζει μια αύξηση γιατί συγκρίνει μήλα με πορτοκάλια, συγκρίνει το στόχο του προϋπολογισμού του 2012 με την εκτίμηση εφαρμογής του προϋπολογισμού του 2011. Αλλά το 2011 η Κυβέρνηση, επειδή απέτυχε

να μαζέψει έσοδα, επειδή απέτυχε να περιορίσει τις κρατικές πελατειακές σπατάλες, το κόστος της γραφειοκρατίας, της διαφθοράς, έκοψε με τον μπαλτά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Στους πρώτους δέκα μήνες από τα 7,5 δισεκατομμύρια που προβλέπονταν είχαν πάρει μόνο τα 3,5 δισεκατομμύρια. Έτσι μπορεί να γίνει πολιτική που να νοικοκυρέψει τα δημόσια οικονομικά και να βγάλει τη χώρα στην ανάπτυξη;

Προϋπολογισμός είναι μια ευκαιρία για μια σοβαρή πολιτική συζήτηση σε όλα τα κοινοβούλια όλης της Ευρώπης. Μόνο στην Ελλάδα γίνεται με όρους κομματικής θιγαρχίας και ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Έρχεται ένα πακέτο. Και οι τριακόσιοι να πουν ότι θέλουν να μειωθεί ένα κονδύλι για να αυξηθεί ένα αντίστοιχο άλλο κονδύλι, δεν θα γίνει, ενώ σε άλλες χώρες έρχεται γραμμή-γραμμή και λέει «προτείνω να κόψουμε κάτι από τους εξοπλισμούς και να αυξήσουμε κάτι στα επιδόματα ανεργίας, προτείνω να κόψουμε κάτι από τις δαπάνες δημοσίων σχέσεων των Υπουργείων για να δώσουμε κάτι στην εκπαίδευση και την καινοτομία». Γιατί δεν γίνεται εδώ;

Αντί γι' αυτό φτιάχτηκε με τα χίλια ζόρια τους περασμένους μήνες ένα γραφείο παρακολούθησης του προϋπολογισμού από τη Βουλή με επιστήμονες. Στελεχώθηκε μετά από καθυστέρηση δεκαετιών –είχε μαλλιάσει η γλώσσα μας να το προτείνουμε- και μόλις συνέταξε την πρώτη και την δεύτερη έκθεση, επειδή δεν άρεσε στο οικονομικό επιτελείο, εξωθήθηκαν οι άνθρωποι που είχαν τεθεί επικεφαλής από την προηγούμενη κυβέρνηση, σε παραίτηση. Αν είχαμε αυτά τα εργαλεία δεν θα ψηφίζαμε προϋπολογισμούς που να λένε έλλειμμα 2% και να κλείνουμε με έλλειμμα 15,7%.

Και επειδή η συζήτηση για τον προϋπολογισμό δεν είναι στεγνοί αριθμοί αλλά βαθιά πολιτικοί, τι σχέδιο έχουμε για τη χώρα, από πού θα μαζέψουμε έσοδα, πώς θα καταναείνουμε τα βάρη, πού θα ξοδέψουμε τις δαπάνες, πώς θα είναι αποτελεσματικές, πώς θα ενισχυθεί η ανάπτυξη, η κοινωνική συνοχή, υπάρχουν ορισμένα θέματα εμπιστοσύνης, κύριε Πρωθυπουργέ.

Φορολογική μεταρρύθμιση. Όλοι δέχονται με πρώτους αυτούς που ξεκίνησαν την προεκλογική κούρσα μέσα στο ΠΑΣΟΚ –μόλις πήραμε την έκτη δόση άρχισε η συζήτηση για τα εσωτερικά του ΠΑΣΟΚ- ότι έχουμε ένα φορολογικό σύστημα κραυγαλέα άδικο, ταξικά άνισο σε βάρος των ασθενέστερων και ένα φοροελεγκτικό και φοροεισπρακτικό μηχανισμό αναποτελεσματικό βαθμό και σε μεγάλο βαθμό διεφθαρμένο.

Γιατί έχει εξαιρεθεί από την ατζέντα της Κυβέρνησης σας η φορολογική μεταρρύθμιση; Ο κ. Βενιζέλος, που παραμένει στο ίδιο πόστο, είχε υποσχεθεί ότι ο νέος φορολογικός νόμος που θα ήταν δίκαιος, αποτελεσματικός και θα έφτιαχνε και τη δικαιοσύνη και τους μηχανισμούς θα είχε ψηφιστεί τον Οκτώβριο. Ποιος εμπόδιζε να είναι στην ατζέντα των προγραμματικών σας δηλώσεων και των προγραμματικών σας ανακοινώσεων αυτή η φορολογική μεταρρύθμιση; Γιατί να πληρώνουν μονίμως οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι και τα κορόιδα;

Υπάρχει επίσης ένα θέμα: διαφθορά, ατιμωρησία. Το κόστος της διαφθοράς και της ατιμωρησίας που τη συνοδεύει μαζί με τη γραφειοκρατία, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία της Κομισιόν, στην Ελλάδα είναι 6,8% του ΑΕΠ, όταν ο μέσος όρος στην Ευρώπη είναι 3% του ΑΕΠ. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό με το σημερινό συρρικνωμένο ΑΕΠ; Πάνω από 7 δισεκατομμύρια είναι το κόστος της διαφθοράς και της γραφειοκρατίας. Δεν είναι μόνο ηθικό θέμα το να πηγαίνουν οι κλέφτες φυλακή και να μην υπερπροστατεύονται, είναι και θέμα προκοπής, προόδου, ανάπτυξης αυτού του τόπου.

Άλλο θέμα μείζον είναι οι εγγυήσεις για τις τράπεζες. Τα 30 δισεκατομμύρια έγιναν 60 δισεκατομμύρια. Αυτά που έχουν δώσει τα τελευταία τρία χρόνια οι κυβερνήσεις στις τράπεζες σε ρευστό, εγγυήσεις είναι πολύ πάνω από το 50% του ελληνικού ΑΕΠ. Αυτά που έχουν δώσει μόνο σε ρευστό είναι πολύ πάνω από την τρέχουσα χρηματιστηριακή αξία του 100% των τραπεζών. Και σας ερωτώ και ως πρώην τραπεζίτη: Είναι λογικό και δίκαιο να κάνουν ορισμένοι τους ιδιώτες μεγαλομετόχους που δεν σηκώνουν μύγα στο σπαθί τους, δεν σηκώνουν έλεγχο γιατί είναι ιδιωτικό μαγαζί τους, τράπεζες οι οποίες λειτουργούν με τα λεφτά των φορολογουμένων; Και σας το θέτω, διότι έχουν σκάσει και

κανόνια. Δεν είναι μόνο το παλιό της Τράπεζας Κρήτης, έσκασε πρόσφατα το κανόνι της PROTON BANK. Περίπου 30% του Ταμείου Εγγύησης Καταθέσεων πήγε από την τσέπη των φορολογουμένων να στηρίξει το αποτέλεσμα της λεηλασίας μιας μικρής τράπεζας από τον πρώην μεγαλομέτοχο.

Ερωτώ: τι σας κάνει σίγουρους ότι δεν γίνεται το ίδιο σε άλλες ιδιωτικές τράπεζες; Ο κ. Προβόπουλος μου είπε ότι ο έλεγχος της «BLACKROCK», σύμφωνα με την εντολή που έδωσε η Τράπεζα της Ελλάδος, δηλαδή ο κ. Προβόπουλος, εξαίρεσε τα δάνεια που έχουν δοθεί σε ιδιώτες μέσω θυγατρικών του εξωτερικού των ελληνικών τραπεζών, το οποίο είναι το 20%. Ναι, αλλά μέσω θυγατρικών μπορεί κάποιοι κύριοι να έχουν δανειοδοτήσει offshore πίσω από τις οποίες κρύβονται οι ίδιοι ή οι κολλητοί τους και στη συνέχεια έφτιαξαν, επειδή είναι ιδιωτική τράπεζα, μία επιτροπή η οποία θεώρησε ότι αυτά τα δάνεια δεν είναι δυνατόν να αποπληρωθούν και τα έσβησε. Γιατί εξαιρέθηκε αυτό; Ο κ. Προβόπουλος μου είπε: «Γιατί θα ξοδεύαμε παραπάνω ως αμοιβή της «BLACKROCK», αν ελέγχαμε το 100% των δανείων και είπαμε ας ελέγξουμε το 80%». Δεν μου φαίνεται πειστικό. Δεν μου φαίνεται πειστικό πολύ περισσότερο, όταν ένα στέλεχος της Τράπεζας της Ελλάδας που κατάρτισε μία έκθεση ελέγχου για το τι έγινε στην PROTON BANK είχε ως απάντηση ένα μασούρι δυναμίτιδα που εξερράγη στην πυλωτή της πολυκατοικίας που μένει. Υπάρχουν θέματα.

Καταλήγοντας, γιατί δεν θέλω να κατακραστώ του χρόνου, είναι φανερό από όσα σας είπα ότι εμείς θεωρούμε αυτόν τον προϋπολογισμό άδικο, άνιστο, αντιαναπτυξιακό, υφειακό, κινούμενο σε μια λανθασμένη τροχιά και γι' αυτό θα τον καταψηφίσουμε.

Αλλά αφού εσείς συμφωνείτε και θέλετε να τον ψηφίσετε, τουλάχιστον σταματήστε να παίζετε τις κουμπάρες. Δεν είναι δυνατόν κανείς να ψηφίζει τον προϋπολογισμό και να λέει: «Διαφωνώ με την πολιτική που ο προϋπολογισμός υλοποιεί», κύριε Βρούτση. Και να σταματήσει και το θέατρο του παραλόγου. Είστε μία τρικομματική συγκυβέρνηση με στήριξη και συμμετοχή του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ, που συμφωνήσατε σε μια πολιτική, συμφωνήσατε στον επικεφαλής που θα την υλοποιήσει, τον κ. Παπαδήμο, και δεν έχει «μου, σου, του». Οποιασδήποτε δεν του αρέσει, αίρει την εμπιστοσύνη του, φεύγει από την Κυβέρνηση. Δεν μπορεί να είναι εντός, εκτός και επί τα αυτά.

Και να σταματήσει επιπλέον και το θέατρο του παραλόγου και όσον αφορά τους ρόλους. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς μπορεί σχεδόν ένα μήνα μετά τη συγκρότηση της Κυβέρνησης ο κ. Παπανδρέου να συνεχίζει ακόμη να παριστάνει τον Πρωθυπουργό -χθες μετά την κυβερνητική επιτροπή συγκάλεσε το 80% του Υπουργικού Συμβουλίου υπό την προεδρία του- ο κ. Σαμαράς να παριστάνει τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης -αυτός συγκαλεί τους Βουλευτές του και δεν καλεί τους Υπουργούς, λέει, για ξεκάρφωμα, να μη φαίνεται ότι αυτός τους έχει ορίσει στην Κυβέρνηση- και ο κ. Καρατζαφέρης να απειλεί -ενώ ήταν, λέει, το άκρον άωτο της υπευθυνότητας- ότι αν δεν γίνει δημοψήφισμα για το μακεδονικό, θα φύγει από την Κυβέρνηση. Σιγά τα λάχανα!

Σας ευχαριστώ πολύ.

Χαρίζω τα τριάντα δευτερόλεπτα στον επόμενο ομιλητή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μην έχετε καμμία αγωνία, θα τα πάρει ο κ. Λαφαζάνης πολλαπλάσια αυτά τα δευτερόλεπτα!

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ, κ. Δημήτριος Τσιρώνης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Αντιπρόεδρε και Υπουργέ Οικονομικών, κύριοι Υπουργοί, η φετινή συζήτηση για τον κρατικό προϋπολογισμό του έτους 2012 σκιάζεται από τα πρωτοφανή και κοσμογονικά γεγονότα που συντελούνται σήμερα στην Ευρώπη, γεγονότα που θέτουν σε δοκιμασία και αμφισβήτηση το ευρωπαϊκό οικοδόμημα και το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα, ενώ απειλούν να συμπαρασύρουν ολόκληρο τον πλανήτη σε μια επώδυνη περιπέτεια.

Η χώρα μας τους τελευταίους δεκαοκτώ μήνες στοχοποιήθηκε

ως η εύκολη λεία και βρέθηκε στο μάτι του κυκλώνα ενός ανελέητου διεθνούς οικονομικού πολέμου συμφερόντων. Χρησιμοποιήθηκε ως ασπίδα από τους Ευρωπαίους εταίρους μας, οι οποίοι εθελουφλώντας πίστευαν ότι έτσι θα έκρυβαν κάτω από το χαλί τα δικά τους προβλήματα, τις δικές τους αδυναμίες. Η μικρή αλλά ανθεκτική Ελλάδα άντεξε, στάθηκε όρθια στις επιθέσεις. Αντέχει ακόμη και ατενίζει με αισιοδοξία το μέλλον, επιδιώκοντας με σταθερά και υπεύθυνα βήματα να βρει το σίγουρο δρόμο της εξόδου από την κρίση.

Στις θύελλες η χώρα μας δεν πρέπει, δεν μπορεί να βρεθεί μόνη της. Χρειάζεται να στηρίξει και να στηριχθεί στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα και την κοινοτική αλληλεγγύη. Η διασφάλιση της παραμονής της χώρας μας στην ευρωζώνη και στο ευρώ αποτελεί και πρέπει να αποτελεί πρωταρχικό και κυρίαρχο στόχο της χώρας μας. Κάθε άλλη συζήτηση υπό τις παρούσες και επικρατούσες συνθήκες, οι οποίες -αξιοσημείωτο- δεν είναι ομαλές, είναι πολυτέλεια. Είναι πολυτέλεια και περιττή αυτήν τη στιγμή. Η δική μας προσπάθεια είναι αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που θα μας βγάλει από την κρίση, όπως αυτό απεικονίζεται και σε μια σειρά μεγεθών του προϋπολογισμού. Θα στηριχθούμε στις θυσίες του ελληνικού λαού, ενώ δική μας μέριμνα είναι να συνεχιστούν σε βάθος οι απαιτούμενες διαρθρωτικές αλλαγές και να συνεχιστεί με επιτυχία η δημοσιονομική προσαρμογή.

Σε ό,τι αφορά αποκλειστικά και κατ' εξοχήν στον προϋπολογισμό του 2012, το 2012 είναι η χρονιά της αναστροφής της κατάστασης και της συγκρατημένης αισιοδοξίας. Είναι η χρονιά όπου αναμένεται να επιτευχθεί για πρώτη φορά πρωτογενές πλεόνασμα. Η δημοσιονομική διαχείριση του 2012 θα είναι μετά από πολλά χρόνια και χάρη στις προσπάθειες και τις θυσίες των Ελλήνων πλεονασματική. Ο προϋπολογισμός του 2012 προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα της τάξης του 1,1% του ΑΕΠ ή 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Στον προϋπολογισμό του 2012 είναι πρωτοφανής η προσπάθεια δημοσιονομικής και διαρθρωτικής προσαρμογής που συνεπείσται στη χώρα μας. Από το 2009 μέχρι και το 2011 με την εφαρμογή του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής το πρωτογενές έλλειμμα θα έχει μειωθεί συνολικά κατά 21 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή κατά 10 % περίπου του ΑΕΠ.

Ο προϋπολογισμός του 2012 ενσωματώνει τις αρχικές εκτιμήσεις του οικονομικού επιτελείου για τις θετικές επιπτώσεις που θα έχει η συμφωνία που έχει επιτευχθεί στις 26/27 Οκτωβρίου του παρόντος χρόνου στη μείωση του δημόσιου χρέους, άρα και στη μείωση του κόστους της ετήσιας εξυπηρέτησής του. Η συμφωνία αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που τόσο επικρίθηκε κατά την επίτευξή της από τον τώως Πρωθυπουργό, το Γιώργο τον Παπανδρέου, σήμερα αποτελεί ένα τεράστιο κεφάλαιο για τη χώρα και συγκεντρώνει την αποδοχή της συντριπτικής πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας και του πολιτικού κόσμου.

Ως πρώτος ομιλών εκ των ειδικών εισηγητών του προϋπολογισμού και έχοντας, θα έλεγα, το προνόμιο να ακούσω όλους τους προηγούμενους γενικούς εισηγητές, δεν θα αποφύγω τον πειρασμό να σχολιάσω τα λεχθέντα από το γενικό εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας.

Κάθε καλόπιστος παρατηρητής δεν μπορεί να μη διαγνώσει τη διγλωσσία του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Θα μπορούσε κανείς να κατανοήσει την κριτική που άσκησε στη διετή διακυβέρνηση της χώρας από το ΠΑΣΟΚ, αλλά είναι ακατανόητη η σφοδρή κριτική που άσκησε σ' όλα τα μεγέθη του προϋπολογισμού, ενώ στο τέλος είπε ότι ψηφίζει τον προϋπολογισμό.

Αυτό δεν αποτελεί υπεύθυνη στάση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, προς τη χώρα. Μας έχει συνηθίσει η Νέα Δημοκρατία σ' αυτό. Η Νέα Δημοκρατία δεν είχε υπεύθυνη στάση και το 2009, η οποία φυγομάχησε και παρέδωσε την εξουσία στο ΠΑΣΟΚ. Δεν ήθελε να αναλάβει αυτή την ευθύνη. Παρέδωσε μια οικονομία με τεράστια ελλείμματα το 2009 της τάξης των 36 δισεκατομμυρίων, με διπλασιασμό του δημόσιου χρέους σε πέντε μόλις χρόνια.

Δεν μπορούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, να σας παρακολουθήσουμε ούτε θα σας ακολουθήσουμε στον κατήφορο και την ανευθυνότητα!

Παραλάβαμε τη χώρα σε μια δύσκολη στιγμή. Παραλάβαμε

μία χώρα στα όρια της χρεοκοπίας. Αναλάβαμε την ευθύνη να βγάλουμε τη χώρα από το αδιέξοδο για να σωθούν η χώρα και οι πολίτες από την απόλυτη καταστροφή. Ξεπερνώντας πολιτικά και ιδεολογικά όρια και κόκκινες γραμμές, ξεπερνώντας παραταξιακές πολιτικές, κομματικές και προσωπικές, ακόμη και φυσικές αντοχές, βάλαμε πάνω απ' το πολιτικό, κομματικό και προσωπικό συμφέρον, το συμφέρον της χώρας, της πατρίδας. Θα συνεχίσουμε με την ίδια υπευθυνότητα να αγωνιζόμαστε με αισιοδοξία για την έξοδο της χώρας από την κρίση.

Τις τελευταίες δεκαετίες κανείς προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υλοποιήθηκε ή δεν εφαρμόστηκε σωστά, κανένας δεν έπιασε ή δεν πέτυχε τους στόχους που είχαν τεθεί. Τι έχει αλλάξει ή τι είναι αυτό που σήμερα μας εγγυάται ότι ο προϋπολογισμός του επόμενου έτους δεν θα πέσει έξω για μια ακόμη φορά;

Ο προϋπολογισμός του 2012 βασίζεται σε πολύ αυστηρές εκτιμήσεις σε σχέση με την απόδοση των μέτρων που έχουν θεσμοθετηθεί, οι οποίες έχουν γίνει ή έχουν επιβεβαιωθεί από τους θεσμικούς εταίρους της χώρας μας.

Οι προϋπολογισμοί των παρελθόντων ετών δεν μπορούσαν να πετύχουν ή να πιάσουν τους στόχους που είχαν τεθεί, καθώς κατά την κατάρτισή τους γινόταν με αυθαίρετο τρόπο μια ποσοστιαία αύξηση τόσο στο σκέλος των εσόδων όσο και στο σκέλος των δαπανών. Συνήθως, τα έσοδα ήταν λιγότερα, οι δαπάνες μεγαλύτερες των προϋπολογισθέντων και η διαφορά καλυπτόταν με δανεισμό. Αποτέλεσμα ήταν να συσσωρευτούν τεράστια χρέη που σήμερα απειλούν να πνίξουν τη χώρα και τους πολίτες της.

Θα μπορούσε κανείς μπορούσε να επιδείξει κάποιου είδους ανεκτικότητα στο σκέλος των δαπανών με την αιτιολογία ότι η αύξησή τους δεν αναφύσσε σπατάλη, αλλά ενίσχυση του κοινωνικού κράτους και της ανάπτυξης. Δεν δικαιολογείται, όμως, καμία επιείκεια ή ανοχή στην αδυναμία ή την ολιγωρία των αρχών να εισπράξουν τα έσοδα του κράτους, οδηγώντας σε πρωτοφανή και τριτοκοσμικά επίπεδα τη φοροδιαφυγή και την παραοικονομία.

Λόγοι κοινωνικής δικαιοσύνης επιβάλλουν τη διεύρυνση της φορολογητέας ύλης και τη σύλληψη όσων φοροδιαφεύγουν, ώστε να μην πληρώνουν συνεχώς οι ίδιοι, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι και οι συνεπείς φορολογούμενοι. Λόγοι κοινής δικαιοσύνης, εντιμότητας και αξιοπιστίας του κράτους επιβάλλουν όταν λέμε ότι παρέχουμε δωρεάν υγεία και παιδεία σ' όλους τους πολίτες, να το εννοούμε.

Να είναι δωρεάν πραγματικά η πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας και παιδείας σε όσους το επιθυμούν και ειδικότερα σ' αυτές τις περιόδους μεγάλης ανασφάλειας, που κάθε πολίτης θέλει να νιώθει βέβαιος για την υγεία του, βέβαιος για το μέλλον των παιδιών του, ότι δηλαδή θα μπορέσουν να σπουδάσουν.

Όταν λέμε ότι η χώρα χρειάζεται ανάπτυξη δεν νοείται, για παράδειγμα, να μην εκτελούνται οι μεγάλοι οδικοί άξονες της χώρας, όπως είναι η Ιόνια Οδός, η Ολυμπία Οδός, ο Ε-65, κ.ο.κ.. Είναι σημαντικό που η αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων θα περιλαμβάνει δράσεις για την απεμπλοκή της κατασκευής αυτών των αυτοκινητοδρόμων.

Από τα παραπάνω παραδείγματα, αλλά και από άλλα σημαντικά, θα κριθεί η αξιοπιστία του κράτους και της πολιτείας. Πρωτίστως, όμως, η αξιοπιστία της πολιτείας θα κριθεί από τη δυνατότητά της να εισπράξει τα έσοδα του κράτους. Το μεγάλο στοίχημα για τη χώρα, το μεγάλο στοίχημα του προϋπολογισμού του 2012 θα κριθεί από την εξέλιξη των εσόδων, από τη δυνατότητα του κράτους, των αρχών, των εισπρακτικών και ελεγκτικών μηχανισμών να πετύχουν τους στόχους και να εισπράξουν τα προϋπολογισθέντα έσοδα.

Γιατί μόνο έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα απομακρυνθεί κάθε κίνδυνος για την επιβολή νέων συμπληρωματικών μέτρων. Γιατί δεν θα απαιτηθεί κανένα μέτρο -το λέμε και το τονίζουμε- αν το κράτος πετύχει να εισπράξει τα έσοδα που προβλέπονται στον προϋπολογισμό.

Γι' αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό, είναι ζήτημα τιμής και αξιοπιστίας του πολιτικού κόσμου, της εύρυθμης λειτουργίας του κράτους και των αρμόδιων αρχών της χώρας η πιστή εφαρμογή και η πραγματοποίηση των μεγεθών του προϋπολογισμού

του 2012. Μόνο έτσι μπορεί να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών έναντι του πολιτικού κόσμου. Μόνο έτσι μπορεί να οικοδομηθεί ένα άλλο πνεύμα, ένα διαφορετικό κλίμα αλληλοκατανόησης και αλληλοσεβασμού.

Τα συνολικά έσοδα του προϋπολογισμού της γενικής Κυβέρνησης -σύμφωνα με τα μεγέθη του ενοποιημένου προϋπολογισμού που περιλαμβάνει τον τακτικό προϋπολογισμό, τα νομικά πρόσωπα, τις ΔΕΚΟ, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης κ.ο.κ.- προβλέπεται να αυξηθούν κατά 4,56 δισεκατομμύρια ευρώ.

Είμαστε εν αναμονή της κατάθεσης του νέου φορολογικού νομοσχεδίου που, όπως είπε και ο προηγούμενος γενικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, θα πρέπει να κατατεθεί για λόγους φορολογικής δικαιοσύνης. Δεν μπορεί, όμως, να παραβλέψει κανείς ότι από το 2010 μπήκαν τα θεμέλια για ένα σύγχρονο, πιο αποτελεσματικό και πιο δίκαιο φορολογικό σύστημα.

Απλοποιήθηκε το πλαίσιο φορολόγησης των εισοδημάτων. Καθιερώθηκε προοδευτικότερη φορολόγηση. Μπήκαν σε εφαρμογή νέες διαδικασίες διασταυρώσεων και ελέγχου και πολλαπλασιάστηκαν τα ηλεκτρονικά συστήματα και οι ηλεκτρονικές υπηρεσίες.

Το 2011 υλοποιείται το θεσμικό πλαίσιο και λαμβάνονται μέτρα για την ενίσχυση των εσόδων, την αποκλιμάκωση του ελλείμματος και τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης. Ειδικότερα, πέραν αυτών των μέτρων που έχουν υιοθετηθεί για την αντιμετώπιση της πρωτοφανούς δημοσιονομικής κρίσης, έχουν θεσπισθεί μέτρα για την ενίσχυση της διαφάνειας, τον έλεγχο και τη βελτίωση της εισπραξιμότητας των φορολογικών οφειλών.

Ειδικότερα, καθιερώθηκε η δημοσιοποίηση των στοιχείων των μεγάλων οφειλετών άνω των 150 χιλιάδων ευρώ. Θεσπίστηκε η άρση του τραπεζικού απορρήτου. Καθιερώθηκε η υποχρέωση εκ μέρους όλων των τραπεζικών ιδρυμάτων να στέλνουν στοιχεία στο Υπουργείο Οικονομικών για τη μεταφορά εμβασμάτων στο εξωτερικό.

Θεσπίστηκε ο θεσμός του εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος, που παίζει σημαντικό ρόλο. Αυστηροποιήθηκαν οι ποινές σε μεγάλες υποθέσεις. Προβλέφθηκαν αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο, προκειμένου τα ποινικά αδικήματα, όπως αυτό της φοροδιαφυγής, να τιμωρούνται άμεσα και αποτελεσματικά.

Και εδώ έρχομαι να πω αυτό που συμβαίνει τις τελευταίες ημέρες με τις συλλήψεις των φοροφυγάδων. Ήταν αποτέλεσμα αυτού του μέτρου, το οποίο συγκεντρώνει την αποδοχή της ελληνικής κοινωνίας και ικανοποιεί το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Νομίζω ότι θα πρέπει να συνεχίσουμε αταλάντευτα τον αγώνα μας κατά της φοροδιαφυγής. Είναι θέμα αξιοπιστίας και τιμής του πολιτικού κόσμου.

Θεσμοθετήθηκε επίσης η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων στο Υπουργείο Οικονομικών, έτσι ώστε να μην μπορούν οι υπάλληλοι να κάνουν αυτά που έκαναν και να διαφεύγουν.

Σε ό,τι αφορά τα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού του 2012, αναμένεται να σημειώσουν αύξηση 3,4% έναντι του προηγούμενου έτους, δηλαδή του 2011. Η αύξηση αυτή είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων παρεμβάσεων που ελήφθησαν προκειμένου να αντισταθμισθεί η σημαντική επίπτωση της ύφεσης της οικονομίας στα έσοδα του δημοσίου.

Τα έσοδα από την άμεση φορολογία προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 24.213 εκατομμύρια ευρώ, εμφανίζοντας αύξηση κατά 17,4%, ενώ τα έσοδα από την έμμεση φορολογία θα παραμείνουν στα ίδια επίπεδα με το 2011.

Τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων θα είναι αυξημένα κατά 29%, ενώ τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων θα είναι μειωμένα κατά 22%. Αυτό γίνεται από τις επιπτώσεις της κρίσης στην κερδοφορία των επιχειρήσεων, αλλά και από τη μείωση του συντελεστή των αδιανέμητων κερδών από 24% σε 20%.

Για να μην υπάρξει καμία παρανόηση, μιλάμε για τα κέρδη που παραμένουν στην επιχείρηση και επανεπενδύονται, προκειμένου να δημιουργηθούν θέσεις απασχόλησης. Δεν είναι τα κέρδη των επιχειρήσεων που πηγαίνουν στις τσέπες των επιχειρηματιών.

Τα έσοδα από φόρους στην περιουσία προβλέπεται να είναι

αυξημένα, καθώς θα εισπραχθεί μέσα στο 2012, ο ΦΑΠ του 2010 και 2011. Τα έσοδα αυτά θα ενισχυθούν και από το ειδικό τέλος που εισπράττεται μέσω της ΔΕΗ. Τα έσοδα από το ΦΠΑ αναμένονται μειωμένα κατά 2% λόγω των επιπτώσεων της ύφεσης στην κατανάλωση, ενώ τα έσοδα του Φόρου Κατανάλωσης θα εμφανίσουν μία αύξηση της τάξεως του 2,3%. Αυτό θα είναι κυρίως λόγω της πλήρους απόδοσης της αύξησης του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στον καπνό και την περαιτέρω αύξηση του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης, από τον Οκτώβριο του 2012, με την εξίσωσή του με το πετρέλαιο κίνησης.

Είναι ένα μέτρο που σίγουρα πλήττει περιοχές της χώρας, όπως η Ήπειρος ή άλλες βόρειες περιοχές, που έχουν άλλες καιρικές συνθήκες και θα πρέπει από τώρα να σχεδιαστεί με ποιον τρόπο θα δίνεται το επίδομα θέρμανσης. Νομίζω, όμως, ότι αυτή η εξίσωση είναι σημαντική γιατί θα είναι ένα αποτελεσματικό κύττημα στη φοροδιαφυγή στη διακίνηση πετρελαίου.

Από την προβλεπόμενη σύνθεση των εσόδων του προϋπολογισμού του 2012 και κυρίως των φορολογικών εσόδων, μπορεί κανείς να παρατηρήσει ότι υπάρχει βελτίωση της σχέσης άμεσων προς έμμεσους φόρους, γεγονός που είναι ιδιαίτερα σημαντικό και κρίσιμο την περίοδο που διανύουμε, καθώς οι έμμεσοι φόροι λόγω της αναλογικότητάς τους είναι κοινωνικά άδικοι και επιβαρύνουν περισσότερο τα χαμηλά και μεσαία στρώματα.

Ένα δεύτερο που μπορεί να παρατηρήσει κανείς είναι ότι για πρώτη φορά φορολογείται ουσιαστικά η ακίνητη περιουσία, κάτι το οποίο αποτελούσε ζητούμενο πολλών ετών. Παρά τις επιμέρους ή τις οριακές περιπτώσεις αδικιών που δημιουργεί η επιβολή των φόρων ακίνητης περιουσίας και ιδιαίτερα του τέλους ακινήτων που εισπράττεται μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ, κανείς δεν μπορεί να αρνείται ή να εμμένει στη συνέχιση της ατέλειας και της μη φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας. Είναι η πρώτη φορά που πραγματικά γίνεται ένα σημαντικό βήμα στη φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας κι όχι μόνο του εισοδήματος.

Στρατηγικός στόχος της Κυβέρνησης και του οικονομικού επιτελείου της για το οικονομικό έτος 2012 είναι η διασφάλιση και η ενίσχυση της εισπράξης των εσόδων του δημοσίου, ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι που έχουν τεθεί στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Πολιτικής. Συνεπώς η επιβεβαίωση των μεγεθών όπως απεικονίζονται στον προϋπολογισμό και η πιστή εφαρμογή του προϋπολογισμού του 2012, καθώς και η αυστηρή εφαρμογή των μέτρων που έχουν ήδη ληφθεί μέχρι σήμερα, δεν θα επιτρέψουν, όπως είπαμε, μελλοντικά τη λήψη νέων πρόσθετων ή συμπληρωματικών μέτρων.

Έσοδα θα έχει το κράτος και από αποκρατικοποιήσεις και από αξιοποίηση δημόσιας περιουσίας. Είναι γνωστό ότι από τον Ιούλιο του 2011 ιδρύθηκε το Ταμείο Αξιοποίησης της Ιδιωτικής Περιουσίας του δημοσίου και νομίζω ότι είναι ένα ταμείο το οποίο έκανε γρήγορα δουλειά και ήδη έχουν ολοκληρωθεί ή προβλέπεται να ολοκληρωθούν επιτυχώς εντός του 2011 οι παρακάτω αποκρατικοποιήσεις:

Η εξάσκηση του δικαιώματος πώλησης 10% του ΟΤΕ.

Η επέκταση της άδειας τυχερών παιχνιδιών του ΟΠΑΠ για δέκα έτη.

Η νέα σύμβαση παραχώρησης στον ΟΠΑΠ τριάντα πέντε χιλιάδων παιγνιομηχανημάτων.

Η επέκταση των αδειών κινητής τηλεφωνίας.

Η πώληση της άδειας των κρατικών λαχείων.

Η πώληση τεσσάρων αεροσκαφών Airbus της παλαιάς Ολυμπιακής κ.ο.κ.

Από το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων του 2012 προβλέπονται επίσης έσοδα 9,3 δισεκατομμύρια ενώ μέσα στο 2012 θα προετοιμαστούν κι άλλες αποκρατικοποιήσεις, οι οποίες θα ολοκληρωθούν εντός του έτους.

Έχει διαμορφωθεί η στρατηγική για τη συνέχιση της αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας με έναν τρόπο τέτοιο που θα μπορούμε πραγματικά να προχωρήσουμε και να έχουμε έσοδα από την ακίνητη περιουσία.

Θα έλεγα ότι στο τέλος υλοποίησης αυτού του προϋπολογισμού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έχει κλείσει οριστικά ένας φαύλος κύκλος μιας δημοσιονομικής εποχής που άφησε

ανεξίτηλα τα σημάδια της κακοδιαχείρισης, της σπατάλης, της διαφθοράς, που δημιούργησαν τεράστια προβλήματα στους Έλληνες πολίτες και την ελληνική κοινωνία. Κλείνει οριστικά ο κύκλος της αμφισβήτησης και της απαξίωσης και ανοίγει ένας νέος κύκλος, της αξιοπιστίας, της προοπτικής και της ανάταξης της ελληνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε πως οι πολίτες αντιμετωπίζουν δυσκολίες, ότι ανατρέπονται κεκτημένα, οικογενειακοί προγραμματισμοί και ότι δημιουργούνται τεράστια προβλήματα. Αναγνωρίζουμε πως βεβαίως και υπάρχουν ευθύνες σε όσους διαχρονικά κυβέρνησαν τη χώρα, ευθύνες γι' αυτά που έπρεπε να γίνουν και που κάτω από το φόβο του πολιτικού κόστους δεν τολμήσαμε να πραγματοποιήσουμε.

Υπάρχουν όμως ευθύνες και σε όσους δεν κυβέρνησαν, με το στείο αντιπολιτευτικό τους λόγο και χωρίς προτάσεις και θέσεις.

Σήμερα όμως είναι μια διαφορετική εποχή. Η κρίση είναι και ευκαιρία. Σήμερα γίνεται μια καινούργια αρχή και ξεκινάει μια διαφορετική πορεία. Διαχθήκαμε από τα λάθη του παρελθόντος. Πάθαμε και μάθαμε. Η κρίση μας δίνει την ευκαιρία να αλλάξουμε. Σήμερα τολμάμε. Δεν φοβόμαστε το πολιτικό κόστος. Λαμβάνουμε σημαντικές αποφάσεις για να διορθώσουμε όλα αυτά τα οποία όλοι συμφωνούμε πως πρέπει να αλλάξουμε. Δίνουμε σήμερα μαζί με τον ελληνικό λαό τον πιο κρίσιμο αγώνα για τη σωτηρία της χώρας μας μέσα από ρηξικέλευθες και ριζοσπαστικές αλλαγές, μέσα από μεταρρυθμίσεις και επώδυνες αποφάσεις, που όμως θα εξασφαλίσουν μία νέα βιώσιμη πορεία ανάπτυξης και ευημερίας για τη χώρα μας.

Σ' αυτή τη μάχη που δίνουμε για να κατανοήσουμε τα αυτονόητα, σ' αυτόν τον αγώνα που διεκδικούμε τα αυτοδίκαια, σ' αυτή την τιτάνια προσπάθεια δεν χωρούν μικροκομματισμοί, δεν χωρούν λαϊκισμοί, κινήσεις εντυπωσιασμού και επικοινωνιακά τεχνάσματα.

Δεν χωρούν εύκολα λόγια. Μαγικές συνταγές και προτάσεις χωρίς αντίκρισμα πρέπει να τελειώσουν εδώ και τώρα. Πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτή η κρίση, η οποία απογύμνωσε το κοινωνικοπολιτικό μας σύστημα, τους θεσμούς και αποκάλυψε βαθύτερα και μείζονα προβλήματα, αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία να αλλάξουμε αντιλήψεις, να ανατρέψουμε κατεστημένα, να αλλάξουμε σελίδα. Μόνο με υπευθυνότητα, με σύνεση, με ρεαλισμό μπορούμε να προχωρήσουμε στη νέα πραγματικότητα που διαμορφώνεται παγκόσμια. Και μέχρι να βρεθεί μία νέα ισορροπία μεταξύ οικονομίας, κοινωνίας και κράτους, αλλά και στο νέο κύκλο ενηλικίωσης της ελληνικής Δημοκρατίας θέλουμε τον Έλληνα πολίτη συμμετέχο και συνοδοιπόρο, τον θέλουμε μαζί μας για να αντιμετωπίσουμε τα κοινά μας προβλήματα. Γιατί κανένας πρωθυπουργός, καμμία κυβέρνηση, κανένας πολιτικός δεν μπορεί να αλλάξει την κοινωνία, αν και οι ίδιοι οι πολίτες δεν θέλουν να αλλάξουν, εάν δεν αλλάξουν νοοτροπίες και κατεστημένες αντιλήψεις.

Μαζί, λοιπόν, με τον πολίτη και απέναντι στο λαϊκισμό και την ανευθυνότητα. Μαζί με τον ελληνικό λαό θα αλλάξουμε όλα όσα μας έφεραν μέχρι εδώ, όλα όσα μας πλήγωσαν, και μαζί θα δημιουργήσουμε μια νέα Ελλάδα και για εμάς τους ίδιους, αλλά πολύ περισσότερο για τα παιδιά μας, για τα δικά τους όνειρα για ένα καλύτερο αύριο. Είναι πραγματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ώρες ευθύνης για όλους μας. Η πρόσκληση είναι προς όλους μας. Η πρόκληση αφορά όλους μας. Ο αγώνας είναι κοινός.

Σας καλώ όλους να υπερψηφίσουμε τον προτεινόμενο προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2012.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Τσιρώνη.

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Βρούτσος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2012 διεξάγεται μέσα σ' ένα δυσμενές και ιδιαίτερα ρευστό πολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον τόσο για την Ελλάδα όσο και για την Ευρώπη. Η πολιτική και οι

οικονομική κατάσταση στη χώρα και οι εξελίξεις στην Ευρώπη επιβάλλουν απ' όλους μας να είμαστε ειλικρινείς όσο ποτέ, να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας και να παρουσιάσουμε την αλήθεια, όσο σκληρή και πικρή κι αν είναι.

Η κρίση ανέδειξε όχι μόνο τις αδυναμίες αλλά και το πόσο σαθρό ήταν το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, το οποίο σήμερα κρέμεται σε μία κλωστή. Η κρίση έφερε στην επιφάνεια την σκληρή οικονομική πραγματικότητα: από τη μία την πραγματικότητα την οποία συνδιαμόρφωσαν διαφορετικές κοινωνικές, πολιτισμικές, οικονομικές και γεωπολιτικές παρακαταθήκες της κάθε χώρας και από την άλλη ένα νόμισμα, αυτό του ευρώ, με δύο όψεις. Στη μία όψη είναι οι χώρες του Βορρά, όπως η Γερμανία, με ισχυρές οικονομικές βάσεις και με ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Στην άλλη όψη χώρες του Νότου, όπως η Ελλάδα, με σχεδόν ανύπαρκτη παραγωγική βάση, με έναν ιδιωτικό τομέα κρατικοδίαιτο, με έναν δημόσιο τομέα υπερτροφικό και με ανύπαρκτη σχεδόν ανταγωνιστικότητα.

Στην πορεία των ετών το ψαλίδι της ανισότητας διευρύνθηκε, αλλά το κοινό μυστικό παρέμενε καλά φυλαγμένο, γιατί βόλευε αμφότερα. Η μια πλευρά ζούσε σε μια εικονική ευημερία πάνω από τις δυνάμεις της, που διαμόρφωνε η πολιτική των δανείων. Η άλλη πλευρά συμβιβαζόταν, διότι τα οφέλη για την οικονομία της μεγάλωναν συνεχώς, όπως διευρυνόταν και το πλεόνασμα του εμπορίου της ισοζυγίου.

Σήμερα, που τα ψέματα τελείωσαν, είμαστε υποχρεωμένοι να αντιμετωπίσουμε τις διαχρονικές παθογένειες του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Καμμία οικονομική προσέγγιση δεν μπορεί να δώσει λύση, να απαντήσει στο πρόβλημα, αν δεν κοιτάξει ταυτόχρονα και τις δύο όψεις του νομίσματος.

Η Ευρώπη σήμερα βρίσκεται μπροστά σε μια κρίση πολιτικής, κρίση οράματος και κρίση προοπτικής, που για πρώτη φορά ξυπνά τον εφιάλτη αν σε σύντομο χρονικό διάστημα από τώρα η Ευρώπη όπως την γνωρίζουμε θα υπάρχει ή θα έχει διαλυθεί.

Η αντιμετώπιση της ευρωπαϊκής κρίσης χρέους θα απαντηθεί με μια ουσιαστική και πραγματική οικονομική διακυβέρνηση, με δημοσιονομική εξυγίανση, με δημοσιονομική πειθαρχία, αλλά και την απαραίτητη και αυτονόητη αλληλεγγύη, με εμβάθυνση σε δομές και λειτουργίες. Τα εργαλεία υπάρχουν: η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η έκδοση ευρωομολόγων, η δυνατότητα για επεκτατική νομισματική πολιτική, ενώ οι πολιτικές που χρειάζονται είναι η ταχεία προώθηση ενός αξιόπιστου και σταθερού θεσμικού πλαισίου για την οικοδόμηση της δημοσιονομικής ενοποίησης, με την προώθηση ταυτόχρονα ενός επιθετικού προγράμματος επενδύσεων και μεταρρυθμίσεων, ώστε να κάνουμε την Ευρώπη πιο ανταγωνιστική.

Οι προκλήσεις ανοίγονται μπροστά μας. Η Σύνοδος Κορυφής της 9ης Δεκεμβρίου καλείται να δώσει πειστικές απαντήσεις για το μέλλον της Ευρώπης.

Εμείς ως Ελλάδα και ολόκληρος ο ελληνικός λαός, παρ' ότι βιώνουμε αυτήν την πρωτοφανή και σκληρή δημοσιονομική προσαρμογή, στηρίζουμε το ευρωπαϊκό όραμα και είναι επιλογή μας η παραμονή της χώρας μας στους κόλπους της Ευρώπης, καθώς και η συμμετοχή μας στο ευρώ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η πολιτική που ακολούθησε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κατά την τελευταία διετία ήταν αδιέξοδη και τραγική. Οι θέσεις και η κριτική που άσκησε επί δύο ολόκληρα χρόνια η Νέα Δημοκρατία, δυστυχώς επιβεβαιώνονται.

Τον Οκτώβριο του 2009 η κυβέρνηση Παπανδρέου παρέλαβε το συνολικό δημόσιο χρέος στα 298 δισεκατομμύρια ευρώ. Μέσα στα δύο τελευταία χρόνια που μεσολάβησαν, παρά τα αλλεπάλληλα επώδυνα μέτρα και τις βαριές θυσίες των Ελλήνων, το χρέος αυξήθηκε κατά 21% ή περίπου κατά 62 δισεκατομμύρια ευρώ, για να φτάσει σήμερα στο ασύλληπτο των 360 δισεκατομμυρίων ευρώ. Παρέλαβε το δημόσιο χρέος στα 125% του ΑΕΠ και μέσα σε δύο χρόνια το έφτασε στο 165% του ΑΕΠ, δηλαδή το κατέστησε μη διαχειρίσιμο. Οδήγησε σε μείωση την εγχώρια παραγωγή. Το 2009 το ΑΕΠ ήταν 238 δισεκατομμύρια ευρώ και φέτος θα είναι 218 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή μέσα σε δύο χρόνια εκτός από την αύξηση του χρέους, είχαμε και μείωση του ΑΕΠ κατά 20 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου.

Ο Αντώνης Σαμαράς από την πρώτη στιγμή και η Νέα Δημο-

κρατία χαρακτήρισαν την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου για το «κούρεμα» του ελληνικού χρέους αναπόφευκτη, κάτι που επιβεβαιώνει και η ίδια η Έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, η οποία αναφέρει «Σήμερα όμως, η αυξημένη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην προσπάθεια μείωσης του δημόσιου χρέους που προβλέπεται από την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου, κατέστη αναπόφευκτη, καθώς διαπιστώθηκε σημαντική επιδείνωση σε καίριους τομείς της οικονομίας. Δεν αναμένεται να επιτευχθούν οι δημοσιονομικοί στόχοι του προϋπολογισμού του 2011, ενώ βάσει του προσχεδίου του προϋπολογισμού του 2012, προβλέπονται αποκλίσεις και στους αναθεωρημένους στόχους του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής. Δεν υπήρξε πρόοδος στην υλοποίηση των ιδιωτικοποιήσεων, δεν προχώρησαν ικανοποιητικά οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στο κράτος και στη λειτουργία των αγορών, δεν υπήρξαν απτές αποδείξεις μιας ισχυρής βούλησης για μεταρρυθμίσεις.»

Το μνημόνιο που συμφωνήθηκε το Μάιο του 2010 και οι αναθεωρήσεις που ακολούθησαν είχαν στόχο να στηρίξουν την επιλογή της εξόδου από την κρίση με τις μικρότερες δυνατές απώλειες, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα την αναγκαία χρηματοδότηση. Υποχρέωση της ελληνικής πλευράς ήταν να αποκαταστήσει σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα τη δημοσιονομική ισορροπία, να προχωρήσει σε ριζικές μεταρρυθμίσεις, που αφ' ενός θα διευκόλυναν και θα καθιστούσαν βιώσιμη τη δημοσιονομική προσαρμογή και αφ' ετέρου, να συντελέσουν στην αλλαγή του παραγωγικού προτύπου βελτιώνοντας την ανταγωνιστικότητα και ενισχύοντας την εξωστρέφεια της οικονομίας.

Σήμερα δεκαοκτώ μήνες μετά δεν έχει ακόμα διασφαλιστεί ότι η οικονομία μας θα καταφέρει να εισέλθει σύντομα σε ένα ενάρετο κύκλο, δεδομένου ότι:

Πρώτον, η ύφεση είναι βαθύτερη και μεγαλύτερης διάρκειας από ότι αναμενόταν.

Δεύτερον, οι μεσοπρόθεσμες προβλέψεις για την ανάπτυξη αναθεωρούνται προς τα κάτω.

Τρίτον, η δυναμική του δημόσιου χρέους παραμένει δυσμενής, αφού η αύξηση των εσόδων και η μείωση των δαπανών υστερούν αισθητά έναντι των στόχων.

Και τέταρτον, οι κοινωνικές αντιδράσεις οξύνονται, εντείνοντας περαιτέρω την αβεβαιότητα.

Γνωρίζετε ότι ο προϋπολογισμός διαμορφώνεται με βάση τα αποτελέσματα του προηγούμενου έτους. Στην περίπτωση του προϋπολογισμού που συζητάμε σήμερα, αφορούν τα αποτελέσματα των πολιτικών που απορρέουν από το μνημόνιο του 2010, που δυστυχώς απέτυχε. Η αποτυχία αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι η δημοσιονομική προσαρμογή στόχευε στο συνολικό δημοσιονομικό έλλειμμα, αντί του ορθού που είναι το διαρθρωτικό έλλειμμα που αποδίδεται σε διαρθρωτικές ανεπάρκειες, που επηρεάζουν μόνιμα το συνολικό χρέος. Με άλλα λόγια, το λεγόμενο «κυκλικό έλλειμμα» δεν θα έπρεπε να αποτελεί το στόχο της δημοσιονομικής προσαρμογής. Αυτό εξηγεί και την αναποτελεσματικότητα των μέτρων, καθώς και τις τεράστιες συνέπειες που αυτά είχαν αργότερα στη συνολική δημοσιονομική προσπάθεια.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι παρά τα δραστικά υπερπολλαπλάσια μέτρα του 2011, το δημοσιονομικό έλλειμμα δεν θα μειωθεί παρά μόνο 1,5% του ΑΕΠ από 10,6% του ΑΕΠ το 2010, το έλλειμμα θα μειωθεί στην καλύτερη περίπτωση σε 9% για το 2011, με αποτέλεσμα να βαθιάει και να παρατείνεται η ύφεση, ρίχνοντας την οικονομία σε ένα ευρύτερο, φαύλο και συνεχιζόμενο κύκλο ύφεσης ελλειμμάτων. Τελικό αποτέλεσμα ήταν η εκτόξευση του χρέους στο 161,7% του ΑΕΠ το 2011, μια κατάσταση γνωστή και ως «παγίδα χρέους».

Επίσης, η ολιγωρία που επέδειξε η προηγούμενη κυβέρνηση με καθυστερήσεις στις ιδιωτικοποιήσεις και στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, σε συνδυασμό με τα λάθη και τις παραλείψεις των τελευταίων δύο ετών, είχαν ως συνέπεια να φτάσουμε σε αυτό το χρέος το μη βιώσιμο. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, να οδηγηθούμε στις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της 26^{ης} Οκτωβρίου, δηλαδή σε μια αναπόφευκτη νέα δανειακή σύμβαση και στο μεγάλο «κούρεμα» των ομολόγων.

Προφανώς, και οι συνθήκες σήμερα είναι διαφορετικές από εκείνες του Μαΐου του 2010, της πρώτης δηλαδή δανειακής σύμ-

βασης, όπου η κρίση δανεισμού τότε ήταν κυρίως κρίση ρευστότητας και η οποία τότε θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί με τις κατάλληλες συμβατικές πολιτικές δημοσιονομικής προσαρμογής και ανάπτυξης.

Σήμερα όμως, η κρίση δανεισμού έχει όλα τα χαρακτηριστικά μιας κρίσης αφερεγγυότητας που επιβάλλει τη συντεταγμένη αναδιάρθρωση του χρέους, δηλαδή το «κούρεμα» των ομολόγων και την αναπόφευκτη νέα δανειακή σύμβαση.

Συμπερασματικά, λοιπόν, θα μπορούσε να πει κανείς ότι ο προϋπολογισμός στηρίζεται σε σαφείς βάσεις, καθώς είναι αποτέλεσμα της μετεξέλιξης των δύο προηγούμενων προϋπολογισμών του 2010 και του 2011, που είχαν άδοξη κατάληξη, όχι μόνο λόγω του πλήρους εκτροχιασμού τους, αλλά κυρίως γιατί οδήγησαν την οικονομία με τα μέτρα που περιείχαν σε τέλμα και την κοινωνία σε απόγνωση.

Ο προϋπολογισμός κινείται επί «ξυρού ακμής», καθώς στηρίζεται σε υπεραισιόδοξες παραδοχές, που ενδεχόμενη αστοχία σε κάποια από αυτές, αναπόφευκτα θα οδηγήσει σε αναγκαστική αναθεώρηση του με επώδυνες συνέπειες. Είναι προϋπολογισμός του αναπόφευκτου, καθώς τα μέτρα που τον συνοδεύουν έχουν ήδη ψηφιστεί και περιλαμβάνονται στο μεσοπρόθεσμο, στον εφαρμοστικό και στο πολυνομοσχέδιο, καθώς και σε άλλους νόμους που ψηφίστηκαν το 2011. Θέτει μη αμφισβητήσιμους στόχους, καθώς η προσπάθεια για δημοσιονομική προσαρμογή με πρωτογενές πλεόνασμα, μείωση του ελλείμματος και μείωση του δημόσιου χρέους, είναι στόχοι που δεν μπορούν να βρουν κανέναν αντίθετο και συνεπώς, πρέπει να επιδιωχθεί η στήριξη τους. Είναι προϋπολογισμός του μεγάλου «κουρέματος» του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων, καθώς με την πρωτοφανή ύφεση να κατατρύχει κάθε ζωντανό κύτταρο της οικονομίας με τις οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων, με τις πρωτοφανείς φορολογικές επιθέσεις, αυτό μειώθηκε δραματικά γυρίζοντας την Ελλάδα και τους Έλληνες δεκαετίες πίσω.

Από την άλλη πλευρά οι προκλήσεις που καλείται να αντιμετωπίσει ο προϋπολογισμός του 2012 είναι σημαντικές και κρίσιμες, καθώς περιέχουν έντονα το στοιχείο της αβεβαιότητας. Ο προϋπολογισμός προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα της γενικής κυβέρνησης 1,1% του ΑΕΠ για το 2012, από πρωτογενές έλλειμμα 1,5% του ΑΕΠ το 2011. Αποτελεί σίγουρα ένα φιλόδοξο στόχο, ο οποίος προσδίδει όχι μόνο μια θετική προοπτική για τα δημοσιονομικά δεδομένα της χώρας, αλλά και έναν ιδιαίτερο συμβολισμό.

Ωστόσο, πρέπει επισημανθεί ότι η αβεβαιότητα γύρω από κλείσιμο του ελλείμματος το 2011 –θυμίζω την απόκλιση στα έσοδα της τάξεως του 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ το δεκάμηνο του 2011, καθώς και το βάθος της ύφεσης του 2011, η οποία θα ξεπεράσει τις εκτιμήσεις του 5,5% του ΑΕΠ– δημιουργεί προφανείς δυσκολίες για την επίτευξη του στόχου του πρωτογενούς πλεονάσματος.

Σε κάθε περίπτωση η προσπάθεια για δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος αποτελεί στόχο, που πρέπει να πετύχουμε. Θα μπορούσε κάλλιστα να το χαρακτηρίσουμε και ως «εθνικό στόχο», όμως, η επίτευξη του από μόνη της, δεν μπορεί να σηματοδοτεί τη λύση στο δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας και μάλιστα τη στιγμή που απουσιάζει παντελώς, ο δεύτερος μεγάλος «εθνικός στόχος», ο στόχος που είναι η ανάκαμψη και οι ταχύτεροι ρυθμοί ανάπτυξης.

Η έξοδος από την κρίση δεν μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω δημοσιονομικής προσαρμογής, αλλά θα πρέπει να στηριχθεί και στον άξονα της ανάπτυξης, που νομοτελειακά συνεπάγεται ανταγωνιστικότητα στην οικονομία, ανταγωνιστικές επιχειρήσεις. Παρ' ότι στο συνημμένο ως προσάρτημα, στον παρόντα προϋπολογισμό, επικαιροποιημένο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής, παρουσιάζεται ανάπτυξη από το 2013, που συνεχίζεται και το 2014 και το 2015, αυτό δεν επιβεβαιώνεται από πουθενά. Ο περιορισμός της ύφεσης και η ταχύτερη δυνατή επαναφορά της οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, προϋποθέτουν αποκατάσταση του κλίματος και σοβαρή πρόοδο στη δημοσιονομική προσαρμογή, που θα δώσουν σαφή μηνύματα ότι η οικονομία μπορεί να ανακάμψει.

Παράλληλα, πρέπει να ενθαρρυνθεί η ιδιωτική επιχειρηματική

δραστηριότητα, η οποία σήμερα υφίσταται έντονα τις αρνητικές επιδράσεις της μειωμένης ζήτησης, της χαμηλής ανταγωνιστικότητας, της επιβραδυνόμενης πιστωτικής επέκτασης και του αυξημένου φορολογικού βάρους.

Η αβεβαιότητα όμως, επεκτείνεται και σε μια σειρά από άλλα δεδομένα, όπως η ύφεση. Η χώρα μας θα βρίσκεται το 2012 για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά σε ύφεση, κάτι που δεν συμβαίνει σε καμιά άλλη ευρωπαϊκή χώρα και δεν έχει ιστορικό προηγούμενο και για τη χώρα μας. Η ύφεση με βάση τα στοιχεία του προϋπολογισμού το 2012 εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 2,8%, εκτίμηση μάλλον αισιόδοξη, καθώς αντίστοιχες εκτιμήσεις που είχαν γίνει και στους προϋπολογισμούς του 2010 και του 2011, απέκλιναν σημαντικά.

Θυμίζουμε ότι το 2010 η εκτίμηση ήταν για ύφεση 0,3% και τελικά έκλεισε στο 3,5% μετά από την αναθεώρηση της ΕΛΣΤΑΤ. Το ίδιο συνέβη και το 2011, όπου η αρχική εκτίμηση για την ύφεση ήταν στο 3%, ενώ σήμερα εκτιμάται ύφεση 5,5%, πρόβλεψη που καθίσταται ιδιαίτερα επισφαλής.

Η ανεργία στη χώρα το 2012, με βάση τα στοιχεία του προϋπολογισμού, εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 17,1% από 16,4%, που προβλεπόταν στο προσχέδιο του προϋπολογισμού, εκτίμηση επίσης αισιόδοξη, καθώς η ανεργία έχει σκαρφαλώσει ήδη στο 18,4% για το μήνα Αύγουστο του 2011, ενώ τα πρόσφατα στοιχεία της Eurostat κάνουν λόγο για ανεργία 18,4% το 2012.

Υπενθυμίζουμε, για να το θυμόμαστε, ότι η ανεργία το Σεπτέμβριο του 2009 ήταν 9,1%. Δυστυχώς, μία από τις χειρότερες επιπτώσεις αυτής της οικονομικής πολιτικής είναι οι στρατιές των ανέργων στη χώρα μας που αυξάνονται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς. Όμως, η ανεργία είναι ακριβώς ένας από τους παράγοντες που απειλούν να τινάξουν στον αέρα τον προϋπολογισμό, αφού η αύξηση των δαπανών οφείλεται κυρίως στις δαπάνες για τα ασφαλιστικά ταμεία που πλέον δεν έχουν έσοδα από εισφορές.

Η πρόβλεψη του προϋπολογισμού για τα φορολογικά έσοδα του 2012 είναι και αυτή ιδιαίτερα αισιόδοξη, καθώς αγνοεί το γεγονός ότι η φοροδοτική ικανότητα επιχειρήσεων και φυσικών προσώπων έχει εξαντληθεί. Πιο αναλυτικά, για το 2012 προβλέπεται ότι τα φορολογικά έσοδα θα διαμορφωθούν στα 53,3 δισεκατομμύρια ευρώ, έναντι 49,7 δισεκατομμυρίων ευρώ που ήταν η εκτίμηση για το κλείσιμο του 2011, δηλαδή, αύξηση κατά 3,6 δισεκατομμύρια ή 7,1%.

Τα έσοδα από άμεσους φόρους θα αυξηθούν κατά 17,4%, ενώ την ίδια στιγμή τα έσοδα από έμμεσους φόρους, παρά τις συνεχείς αυξήσεις του Φ.Π.Α. –της τάξεως του 77%, 156%, 44%- και του ειδικού φόρου κατανάλωσης, με αντίστοιχες αυξήσεις –της τάξης του 87,3%, του 63,4%, του 200%- θα παρουσιάσουν αύξηση της τάξεως του 0%.

Εδώ καταρρίπτεται πλήρως ο μύθος της προηγούμενης κυβέρνησης ότι η αύξηση των εσόδων είναι ανάλογη με την αύξηση των φορολογικών συντελεστών. Αξίζει να σημειωθεί ότι στην τελική διαμόρφωση των φορολογικών εσόδων για το 2012, η φορολογία φυσικών προσώπων θα συμβάλει κατά 29,1%, ενώ η αντίστοιχη των νομικών προσώπων, δηλαδή οι επιχειρήσεις, θα είναι μειωμένη κατά 22%. Σε όρους οικονομίας αυτό σημαίνει και αποδεικνύει ότι η επιχειρηματικότητα στη χώρα μας υποχωρεί δραματικά, με τα λουκέτα να πολλαπλασιάζονται, τα κέρδη των επιχειρήσεων να μετατρέπονται σε ζημιές.

Να σας αναφέρω και κάτι ακόμα. Στη σελίδα 62 του προϋπολογισμού, γίνεται αναλυτική αναφορά των πρόσθετων δημοσιονομικών παρεμβάσεων, βάσει των οποίων θα στηριχθεί η ενίσχυση των εσόδων για το 2012. Οι περισσότερες από αυτές έχουν ήδη ψηφιστεί, είναι θεσμοθετημένες, με μέτρα του 2011 και του 2010.

Όμως, περιλαμβάνονται και άλλες, οι οποίες φανερώνουν την πρόθεση της Κυβέρνησης για νέες φορολογικές επιβαρύνσεις, όπως –συγκεκριμένα– η διεύρυνση των τεκμηρίων φορολόγησης σε όλους τους φορολογούμενους, η αλλαγή στο φόρο ακίνητης περιουσίας με τη μείωση του αφορολογήτου ορίου και την αύξηση των αντικειμενικών αξιών, η επιβολή έκτακτης εισφοράς στις επιχειρήσεις με μεγάλη κερδοφορία για τη χρήση του 2010.

Η θέση της Νέας Δημοκρατίας διαχρονικά παραμένει σταθερά

προσηλωμένη στην ανάγκη για πραγματοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου. Όμως, είναι αντίθετη σε κάθε σκέψη επιβολής νέων φόρων, όπως π.χ. της αύξησης των αντικειμενικών αξιών, της έκτακτης εισφοράς και της διεύρυνσης των τεκμηρίων φορολόγησης, καθώς τα μέχρι τώρα ισχύοντα φορολογικά μέτρα έχουν στην κυριολεξία στεγνώσει τη φοροδοτική ικανότητα επιχειρήσεων και φορολογουμένων.

Η μέχρι σήμερα λανθασμένη οικονομική πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ οδήγησε την οικονομία σε αδιέξοδο, με αποτέλεσμα όλες αυτές οι πρωτοφανείς θυσίες του ελληνικού λαού μέχρι τώρα να πηγαίνουν χαμένες.

Στον προϋπολογισμό του 2012 επιβεβαιώνεται ότι η δικαιοσύνη απουσιάζει παντελώς στην κατανομή του κόστους δημοσιονομικής προσαρμογής, με ευθύνη της προηγούμενης κυβέρνησης, με αποτέλεσμα οι κοινωνικές αδικίες να διευρύνονται. Φαινόμενα όπως η φοροδιαφυγή και το λαθρεμπόριο όχι μόνο στέρησαν πολύτιμους πόρους από τα δημόσια έσοδα, αλλά εξακολουθούν να βρίσκονται στα απυρόβλητα.

Οι ευθύνες της προηγούμενης κυβέρνησης ήταν και παραμένουν τεράστιες. Επιβάλλεται πλέον όσο ποτέ άλλοτε η ανάγκη για ένα νέο σύγχρονο φορολογικό σύστημα που θα αμβλύνει τις κοινωνικές αδικίες, θα συμβάλει στη δημιουργία ελκυστικού επενδυτικού κλίματος στη χώρα μας και θα αποκαταστήσει τη σχέση εμπιστοσύνης με τον πολίτη, δηλαδή όλο αυτό που δεν έκανε το ΠΑΣΟΚ για δυο ολόκληρα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έξοδος της χώρας από την κρίση δεν είναι δυνατή χωρίς τη δραστική μείωση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής που θα δώσουν προοπτική για μείωση του φορολογικού βάρους των συνεπών φορολογουμένων. Θα συμβάλλουν επίσης στην προσπάθεια για δημοσιονομική προσαρμογή και εξυγίανση και θα δημιουργήσουν κλίμα κοινωνικής δικαιοσύνης, ενώ –το κυριότερο– φορολογικές επιδρομές, όπως το χαράτσι της ΔΕΗ, θα μπορέσουν να καταργηθούν.

Μέχρι σήμερα οι δεκατέσσερις πρόχειροι και αποσπασματικοί φορολογικοί νόμοι, με αρχή το ν. 3842/2010 της προηγούμενης κυβέρνησης, απέδειξαν τη μεγάλη ζημιά που έκαναν. Η ανάγκη, λοιπόν, για ένα σύγχρονο φορολογικό σύστημα που θα συμβάλει στην επανεκκίνηση της οικονομίας είναι πλέον αδήριτη.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω δύο πράγματα: Πρώτον, η ψήφιση του προϋπολογισμού από τη Νέα Δημοκρατία και η στήριξη της Κυβέρνησης δεν αποτελεί «πλυντήριο» για τις ευθύνες και τις εγκληματικές πολιτικές της προηγούμενης κυβέρνησης ούτε δίνουμε συγχωροχάρτι.

Δεύτερον, η Νέα Δημοκρατία θα συνεχίσει να αγωνίζεται για τη διασφάλιση της ευρωπαϊκής προοπτικής της χώρας μας, καθώς και για τη διατήρηση και παραμονή της χώρας μας στη Ζώνη του ευρώ, κάτι που για πρώτη φορά μπήκε σε κίνδυνο και αμφισβητήθηκε με τις ευθύνες του προηγούμενου Πρωθυπουργού, του κ. Παπανδρέου. Η ψήφιση του προϋπολογισμού αποτελεί σήμερα την αναπόφευκτη γέφυρα για την επίτευξη του αναγκαίου αυτού στόχου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γιάννης Πρωτούλης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συγκύβερνηση του μαύρου μετώπου του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του κόμματος του Καρατζαφέρη κατέθεσε τον κρατικό προϋπολογισμό, ο οποίος αποτυπώνει τους αντιλαϊκούς στόχους μακράς διάρκειας, όπως έχουν καθοριστεί για την περίοδο του 2011-2015. Αποτελεί προϋπολογισμό, στον οποίο καταγράφεται ένα πράγμα: η επιταχυνόμενη χρεοκοπία των λαϊκών στρωμάτων και είναι προϋπολογισμός-εργαλείο για την ενίσχυση των μεγαλοεπιχειρηματιών του κεφαλαίου. Είναι προϋπολογισμός εξόντωσης, στην κυριολεξία, του λαού μας.

Στον κρατικό προϋπολογισμό αποτυπώνεται η ενιαία κατεύθυνση που αυτός έχει, να φορτωθούν τα βάρη και τα αποτελέσματα της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης –ποιοι άλλοι;– οι εργατοϋπάλληλοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι φτωχοί αγρότες,

συνολικά η λαϊκή οικογένεια, κάνοντας πλάτσικο στα δικαιώματα και τις ανάγκες τους και από την άλλη να εξασφαλιστεί ακόμα πιο φθηνή εργατική δύναμη, ακόμα πιο φθινοί εργάτες, με πλήρη ανατροπή των εργατικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων, στο βωμό –όπως διακηρύσσεται– της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας.

Στα αντιλαϊκά μέτρα που ήδη έχουν παρθεί θα προστεθούν και άλλα με μαθηματική ακρίβεια. Στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται: «Οι διαρθρωτικές αλλαγές στην αγορά εργασίας μπορούν να ενισχύσουν τη συμβολή του παράγοντα απασχόλησης στην ανάπτυξη από το 2012, ενώ ταυτόχρονα να βοηθήσουν στη συγκράτηση του κόστους εργασίας».

Συνολικά, οι διαρθρωτικές αλλαγές αποτελούν έναν καθοριστικό παράγοντα για εφαρμογή ενός νέου μοντέλου ανάπτυξης βασισμένου στις επενδύσεις και την εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει αυτό που γίνεται σήμερα στην Ελληνική Χαλυβουργία, όπου ο βιομήχανος απαιτεί να μπουν οι εργάτες μέσα στο χυτήριο, στα τμήματα ελασμάτων και πλέγματος, με 500 ευρώ. Αυτό είναι το νέο παραγωγικό μοντέλο.

Βλέπουμε, δηλαδή, ότι η Κυβέρνηση δεν σχεδιάζει ορισμένα επιμέρους μέτρα αντιλαϊκού χαρακτήρα, αλλά έχει σαν βάση τη στρατηγική στήριξης των μεγάλων επιχειρηματιών, έχει στρατηγική ανάπτυξη με κριτήριο τα συμφέροντα των μονοπωλίων και τίποτα άλλο.

Στα πλαίσια αυτά καθορίζει τα μέτρα ώστε η τιμή του εργάτη, το κόστος εργασίας όπως αναφέρει, να δημιουργεί τα ελάχιστα εμπόδια γι' αυτό το σκοπό.

Όταν αναφέρει η μαύρη Κυβέρνηση το κόστος εργασίας περιλαμβάνει ταυτόχρονα το μισθολογικό κόστος, δηλαδή του μισθού, αυτό που βγήκε ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων και είπε «μισθοί 450 ευρώ», αλλά και το μη μισθολογικό κόστος δηλαδή την ασφάλιση, την υγεία, την παιδεία, την πρόνοια. Μαζί με τα νέα μέτρα για τη μείωση των μισθών και των συντάξεων προμηνύει νέα επικίνδυνα μέτρα για τα λαϊκά στρώματα σε αυτά που προείπαμε, στην υγεία, στην παιδεία, στον πολιτισμό, στον αθλητισμό.

Θα πω ορισμένα παραδείγματα για να γίνουμε συγκεκριμένοι για την τοπική αυτοδιοίκηση και τον προϋπολογισμό για την τοπική αυτοδιοίκηση. Επιβεβαιώνεται και με αυτό τον προϋπολογισμό η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για το περιεχόμενο και την κατεύθυνση του αντιδραστικού για το λαό «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» στον ένα χρόνο εφαρμογής του.

Τι κάνει; Διευκολύνει την παράδοση σε επιχειρηματικά συμφέροντα του φυσικού πλούτου, τη συγκέντρωση της γης και την αλλαγή χρήσης της γης, επιταχύνεται η διαδικασία παραχώρησης τμημάτων ή ολόκληρων τομέων της διαχείρισης των υδάτινων πόρων, των απορριμμάτων στους επιχειρηματικούς ομίλους και κυρίως –το από– εμπορευματοποιεί και ιδιωτικοποιεί παραπέρα την υγεία, την παιδεία, την πρόνοια.

Ενδεικτικά αναφέρουμε τις σχολικές επιτροπές στους δήμους που είναι άδειες από λεφτά. Το αποτέλεσμα της συγχώνευσης σε πρώτη φάση είναι η μείωση κατά 40% της χρηματοδότησης που οδηγεί σε νέα επιβάρυνση των γονιών για να καλύψουν τις λειτουργικές ανάγκες, σε περίοδο κρίσης, ανεργίας που ξεπέρασε το 1 εκατομμύριο, φτώχειας, όπου οι γονείς δεν έχουν να βάλουν το χέρι στην τσέπη.

Παιδικοί σταθμοί για το χρόνο που τρέχει. Χιλιάδες οικογένειες έκαναν αίτηση για τους παιδικούς σταθμούς οι οποίες δεν ικανοποιήθηκαν, αποτέλεσμα της έλλειψης υποδομών, προσωπικού, χρηματοδότησης. Οι περισσότεροι παιδικοί σταθμοί που λειτουργούν, λειτουργούν με μειωμένο προσωπικό στα όρια της επικινδυνότητας, καλύπτονται από συμβασιούχους μερικής απασχόλησης.

Προνοιακές δομές και η πρόσδεσή τους στον εθελοντισμό. Προπαθούν να λύσουν κοινωνικά προβλήματα οι δήμοι που η πολιτική τους δημιουργεί, για παράδειγμα, με συσσίτια, φιλοξενία αστέγων, με εκδηλώσεις υποκριτικής φιλανθρωπίας από μεγαλόσχρημους χορηγούς αντί να δημιουργηθούν κρατικές δομές που να αντιμετωπίζουν το πρόβλημα.

Αυτή τη στιγμή που μιλάμε ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» είναι όχημα για να διαλύσει και διαλύει τις εργασιακές σχέσεις με απολύσεις

προσωπικού, εργασιακή εφεδρεία, γενίκευση μερικής απασχόλησης, συμβασιούχοι έργου, ορισμένου χρόνου, ενοικίασης εργαζομένων μέσω εργολαβικών γραφείων κ.λπ..

Τώρα το καινούργιο φρούτο! Σε συνεργασία με ΜΚΟ δημιουργούνται προγράμματα εργασιακής ομηρίας και όχι αντιμετώπισης της ανεργίας, αλλά προγράμματα ανακύκλωσης της ανεργίας στο όνομα της δήθεν αντιμετώπισής της, τα οποία εξασφαλίζουν ακόμη πιο φτηνή εργατική δύναμη.

Η ανάλυση του προϋπολογισμού όπως αυτός κατατέθηκε -η αλήθεια είναι με αλληλοσυγκρουόμενα στοιχεία μεταξύ τους, με πολλαπλασιασμούς που δεν βγαίνουν, αντιφατικά στοιχεία, συνειδητή επιλογή δεν είναι λάθος- επιβεβαιώνουν τη θέση για τον αντιλαϊκό, αντιδραστικό χαρακτήρα του. Όπως και να γίνουν οι συγκρίσεις για τη χρηματοδότηση είτε με τους προϋπολογισθέντες πόρους ή τις εκτιμήσεις ή τις αποδόσεις, η Κυβέρνηση μειώνει δραματικά την κρατική χρηματοδότηση σε περιφέρειες και δήμους. Είναι συνειδητή επιλογή.

Είναι συνειδητή επιλογή η κατεύθυνση που δίνει στις περιφέρειες ιδιαίτερα στους δήμους η Κυβέρνηση, δηλαδή ή να αυξήσουν ακόμα περισσότερο τα ήδη έσοδα της τοπικής διοίκησης με επιπλέον χαράτσια, με υψηλή ανταποδοτική λειτουργία ή το μείζ των υπηρεσιών θα κλείνουν και θα παραδίδονται εξ ολοκλήρου στους ιδιώτες.

Εδώ χρειάζεται να επισημάνουμε τις τεράστιες ευθύνες που έχουν το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και ο Συνασπισμός στο προηγούμενο διοικητικό συμβούλιο της ΚΕΔΚΕ που συμφώνησαν στη διαγραφή των παρακρατηθέντων πόρων 12 δισεκατομμυρίων ευρώ, που παρακρατήθηκαν, αποδεχόμενοι ένα έναντι ποσό σε οκτώ ετήσιες ισόποσες δόσεις.

Δεύτερον, για την παιδεία. Στα σχολεία τα βιβλία δεν έχουν έρθει ακόμα και έχουμε Δεκέμβρη, κύριε Υπουργέ. Τα ξενόγλωσσα βιβλία στο Λύκειο αγοράζονται, οι ελλείψεις στους εκπαιδευτικούς είναι τεράστιες. Την ίδια στιγμή βρίσκεται στον αέρα το ζήτημα μεταφοράς των μαθητών. Δεν μεταφέρονται οι μαθητές.

Μπροστά στο χειμώνα που έχουμε είναι εκρηκτικό το ζήτημα της θέρμανσης, καθώς δεν υπάρχουν χρήματα στις σχολικές επιτροπές για την αγορά πετρελαίου, ενώ σε αυτά που έχουν υποδομές φυσικού αερίου κόβεται η παροχή λόγω απλήρωτων λογαριασμών. Στα σχολεία ιδιαίτερα των λαϊκών συνοικιών πληθαίνουν τα φαινόμενα υποσιτισμού των μαθητών.

Να πάμε στις δομές της ειδικής εκπαίδευσης; Η κατάσταση είναι εξίσου τραγική. Στους χώρους αυτούς η έλλειψη προσωπικού οδηγεί σε κλείσιμο δομών. Εγκληματικό! Αναγκάζει τις οικογένειες να κρατούν τα παιδιά αυτά στο σπίτι είτε με κατ' οίκον φροντίδα, όσοι έχουν τη δυνατότητα, ή με εγκατάλειψη της εργασίας από τους γονείς.

Στα ΑΕΙ, ΤΕΙ κόβεται περαιτέρω η δωρεά σίτιση, ξεπουλιούνται οι εστίες σε ιδιώτες, οι φοιτητές πληρώνουν συνεχώς αυξανόμενα ενοίκια τη στιγμή που υπάρχουν αναξιопοίητα κτήρια, ξενοδοχεία. Δεν μπορούμε να μιλήσουμε για την κατάσταση που έχουν οι φοιτητικές εστίες, για αυτή την αθλιότητα που υπάρχει. Κόβονται τα δωρεάν συγγράμματα και οι φοιτητές πρέπει να ακριβοπληρώνουν βιβλία και σημειώσεις ή να καταφεύγουν -σε αυτό που είπε η Υπουργός- στην αναδιανομή των βιβλίων με επιβράβευση τη συμμετοχή και σε λοταρία μάλιστα για τα βιβλία.

Οι εργαζόμενοι, οι εκπαιδευτικοί, τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας συνολικότερα αντιμετωπίζουν σήμερα μια στάση πληρωμών από το κράτος η οποία δυναμιτίζει την όποια δυνατότητα να προχωρήσει η μαθησιακή διαδικασία, ενώ ταυτόχρονα, σήμερα που μιλάμε, χιλιάδες παιδιά πετιούνται κυριολεκτικά έξω από το εκπαιδευτικό σύστημα.

Ο κρατικός προϋπολογισμός για την παιδεία; Μειωμένος και σε σχέση με το 2011. Το 2011 ήταν μειωμένος σε σχέση με το 2010. Αυτό το χρόνο πήμε στα 500 εκατομμύρια ευρώ. Ο μειωμένος προϋπολογισμός του Υπουργείου Παιδείας μεταφράζεται σε λιγότερους εκπαιδευτικούς για τα σχολεία, την ανώτατη εκπαίδευση αλλά κυρίως σε δραματική μείωση των κονδυλίων για τις λειτουργικές δαπάνες σχολείων, πανεπιστημίων, ΤΕΙ, ερευνητικών κέντρων.

Ενδεικτικά αναφέρουμε την πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Μεί-

ωση στις λειτουργικές δαπάνες στο 83,3%. Πώς θα λειτουργήσουν τα σχολεία; Αντίστοιχη είναι η εικόνα για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Μείωση των λειτουργικών δαπανών της τάξης του 57,8%. Στα ΤΕΙ η μείωση είναι στο 18%, σε ιδρύματα που ήδη σήμερα αδυνατούν να λειτουργήσουν και να καλύψουν τις στοιχειώδεις ανάγκες τους. Στα πανεπιστήμια το ίδιο. Σε φορείς έρευνας εξίσου.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας λέει ούτε ένα ευρώ από την τσέπη της λαϊκής οικογένειας για τις λειτουργίες της εκπαίδευσης. Να δοθεί έκτακτο κονδύλι από τον κρατικό προϋπολογισμό για όλες τις ανάγκες των σχολείων. Κανένα σχολείο δεν πρέπει να μείνει χωρίς θέρμανση. Να απαλλαγούν από το ΦΠΑ οι σχολικές επιτροπές που αφορούν τις δαπάνες για προμήθεια αναλωσίμων. Δεν είναι δυνατόν να έχουν απαλλαγή ΦΠΑ οι πρεσβείες και όχι τα σχολεία. Δεν είναι δυνατόν να έχουν αφορολόγητο πετρέλαιο οι εφοπλιστές και όχι τα σχολεία.

Να αντιμετωπιστούν άμεσα κρούσματα, που υπάρχουν, υποσιτισμού των παιδιών της λαϊκής οικογένειας, να βγει έκτακτο κρατικό κονδύλι για τους δήμους χωρίς την εμπλοκή ΜΚΟ, εκκλησιών, χορηγών για τη σίτιση των παιδιών στις εργατικές λαϊκές συνοικίες.

Για την ειδική αγωγή, να ανοίξουν τώρα όλα τα ειδικά σχολεία με άμεση καταβολή των δεδουλευμένων που οφείλονται στους εργαζόμενους σε πρόνοια και ειδική αγωγή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Να σταματήσουν οι γονείς να πληρώνουν. Κανένα παιδί εν ολίγοις να μη μείνει εκτός εκπαίδευσης, κανένα παιδί εργατικής λαϊκής οικογένειας να μη μείνει χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Τρίτο ζήτημα: Υγεία και πρόνοια. Εδώ η κατάσταση είναι ήδη επικίνδυνη. Το 2012 οι δαπάνες του προϋπολογισμού που προβλέπονται συνολικά για το Υπουργείο Υγείας είναι μειωμένες για έναν ακόμα χρόνο κατά 6,5%, η χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων είναι μειωμένη κατά 9%, του ΟΓΑ κατά 23,5%, του ΙΚΑ κατά 41,6%, του ΟΑΕΕ κατά 10,6%, του ΝΑΤ κατά 11,5%. Συνολική μείωση πάνω από 1,5 δισεκατομμύριο.

Για ποιους μισθούς και συντάξεις μιλάτε; Γι' αυτούς που κόβετε; Γι' αυτούς που πετσοκόβετε, που κατακρεουργείτε;

Η χρηματοδότηση του καινούργιου Οργανισμού, του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας, είναι μειωμένη κατά 25 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με τη χρηματοδότηση του ΟΠΑΔ το 2011, δηλαδή λιγότερα ποσά για να καλύψουν τις ανάγκες όχι μόνο των ασφαλισμένων του ΟΠΑΔ, αλλά και των ασφαλισμένων του ΙΚΑ, του ΟΑΕΕ και του ΟΓΑ, που υπάγονται σήμερα όλοι μαζί στον ΕΟΠΥ.

Το μέγεθος των επιπτώσεων στη λαϊκή υγεία και πρόνοια δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι παίρνει το χαρακτήρα εφόδου στο δικαίωμα ενός άνεργου, ενός εργαζόμενου να αρρωστήσει και να βρει τη γιατρεία του. Τα επιχειρήματα της Κυβέρνησης για εξορθολογισμό των δαπανών, για νοικοκύρεμα, μείωση της σπατάλης, κ.λπ., στην πράξη σημαίνουν λεηλασία του λαϊκού εισοδήματος για πληρωμές και συμμετοχές στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Για τη φαρμακευτική περίθαλψη προβλέπεται επιπλέον μείωση 183 εκατομμυρίων ευρώ από τα ασφαλιστικά ταμεία. Μειωμένες προβλέπονται και οι δαπάνες των ασφαλιστικών ταμείων σε προνοιακές παροχές κατά 60 εκατομμύρια ευρώ και αντίστοιχα στον ΟΑΕΔ, στον ΟΕΚ, κ.λπ., μειωμένες κατά 198 εκατομμύρια ευρώ παίρνοντας υπ' όψιν ότι έτσι και αλλιώς ήταν ανεπαρκέστατες.

Πρωθοούνται συγχωνεύσεις, καταργήσεις τμημάτων, εργαστηρίων, κρεβατιών, ακόμα και εξειδικευμένων μονάδων. Για παράδειγμα η Καρδιοχειρουργική Μονάδα στο Παίδων Αγία Σοφία, η Μονάδα Κυστικής Ίνωσης στο ίδιο νοσοκομείο, το Ογκολογικό Νοσοκομείο του ΙΚΑ στην Αθήνα. Υπάρχουν κλειστές μονάδες εντατικής θεραπείας από την έλλειψη προσωπικού. Ήδη ανακοινώθηκε από τον Υπουργό Υγείας το κλείσιμο χιλίων κλινικών των δημοσίων νοσοκομείων. Με τα νέα οργανογράμματα στις δημόσιες μονάδες υγείας καταργούνται δημόσια κρεβάτια.

Είναι ενδεικτικό ότι στις δαπάνες του προϋπολογισμού για το 2012 δεν υπάρχει κονδύλι σχετικά με την πρόσληψη προσωπι-

κού. Αυτό σημαίνει ότι θα συνεχίσει η τεράστια έλλειψη προσωπικού σε όλους τους κλάδους και ειδικότητες και μάλιστα θα επιδεινωθεί με τις συνταξιοδοτήσεις, την εργασιακή εφεδρεία.

Ήδη αυτήν τη στιγμή που μιλάμε καταργούνται περίπου εκατόν πενήντα υγειονομικές μονάδες του ΙΚΑ, που εντάσσονται στα κέντρα υγείας της περιοχής τους. Καταργείται μέχρι και το επίδομα τοκετού, όταν αυτό γίνεται στα δημόσια νοσοκομεία και στα συμβεβλημένα με τον ΕΟΠΥ ιδιωτικά νοσοκομεία για τις ασφαλισμένες του ΟΠΑΔ, του ΙΚΑ, του ΟΑΕΕ, του ΟΓΑ. Μειώνονται τα χρηματικά ποσά για έξοδα μετακίνησης των νεφροπαθών και των πολυμεταγγιζόμενων ατόμων. Επιβάλλεται συμμετοχή 25% στην πρόσθετη περιθαλψη: ορθοπεδικά είδη, αναπνευστικές συσκευές, κ.λπ.. Δραματικές περικοπές γίνονται στη δαπάνη για την ειδική αγωγή των παιδιών: εργοθεραπείες, λογοθεραπείες, κ.λπ., που καλύπτεται ένας μόνο ορισμένος αριθμός.

Αυτό τι φανερώνει; Την τεράστια αντίφαση στο σύστημα που ζούμε, το γεγονός ότι παρά το επίπεδο της παραγωγικότητας, τις δυνατότητες της επιστήμης, της τεχνικής να λύνουν τις λαϊκές ανάγκες στην υγεία, στην πρόνοια, να γιατρεύουν τον κόσμο, να συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Αυτό αποδεικνύει μια σαπίλα, στην κυριολεξία μια σαπίλα.

Με τον προϋπολογισμό προωθείται το ξεθεμελίωμα των όποιων λαϊκών κατακτήσεων και δικαιωμάτων είχαν απομείνει στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα, γιατί και εδώ μπαίνει εμπόδιο στο διακηρυγμένο στόχο της Κυβέρνησης του μαύρου μετώπου στην ανταγωνιστικότητα, στην επιχειρηματική δράση και την κερδοφορία.

Να μιλήσουμε για τον πολιτισμό; Έχουμε το καινούργιο τώρα, τη σύνδεση του πολιτισμού με τον τουρισμό. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο μιλάμε για προϋπολογισμό μισθιακής για τον πολιτισμό, όπου επί της ουσίας θα δώσει και τη χαριστική βολή σε μια σειρά δημόσιους και κρατικούς φορείς με εξαιρετικό έργο, οι οποίοι είναι ήδη βαριά τραυματισμένοι από τη μέχρι τώρα πολιτική σας, ενώ την ίδια ώρα οι καλλιτέχνες θα βρίσκονται αντιμέτωποι μ' έναν ωμό εκβιασμό για υποταγή και εξαθλίωση.

Όσον αφορά στον αθλητισμό; Μειώθηκε η χρηματοδότηση στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού κατά 51%. Για το 2012 στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης είχαμε μείωση 66%, στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού είχαμε μείωση 30%.

Με βάση τα παραπάνω καλούνται ομοσπονδίες, σωματεία, ο ερασιτεχνικός αθλητισμός, τα δημοτικά αθλητικά κέντρα, να λειτουργήσουν αποκλειστικά σαν επιχειρήσεις, για να καλύψουν έξοδα συντήρησης, λειτουργίας, προγραμματισμού των δραστηριοτήτων τους. Με μια φράση, ο αθλητισμός από δικαίωμα θα είναι πολυτέλεια για λίγους.

Τέταρτο ζήτημα. Εδώ έχουμε μια αντιστροφή για τα Σώματα Ασφαλείας. Και αυτός ο προϋπολογισμός προβλέπει την αύξηση του προσωπικού των κατασταλτικών μηχανισμών, καθώς επίσης και την ενίσχυση της λειτουργίας των επιχειρησιακών μονάδων άμεσης επέμβασης, με το χωροφύλακα να περάσει η πολιτική, χωρίς αυτό να σημαίνει βέβαια αύξηση των μισθών στο προσωπικό ασφαλείας. Οι μισθοί θα μείνουν ως έχουν και θα κοπούν κίολας παρά την αύξηση της σύγχρονης υλικοτεχνικής υποδομής της, το C41 που επεκτείνεται κ.λπ..

Θέλω να τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής: αποδεικνύεται από τα ίδια τα στοιχεία ότι αυτός ο προϋπολογισμός καλεί το λαό να κάνει θυσίες για μια χούφτα πλουτοκράτες. Ο λαός μας πρέπει να επιλέξει να κάνει θυσίες για το δικό του όφελος, για το δικό του μέλλον, για το μέλλον των οικογενειών του και των παιδιών του.

Αυτός ο δρόμος που προτείνει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι μονόδρομος για τα λαϊκά στρώματα, η αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτήν τη λυκοσυμμαχία που σήμερα όλοι ανακαλύπτετε ότι δεν είναι έτσι όπως το προβλέπαμε από τη συνθήκη του Μάαστριχτ που όλοι μαζί την ψηφίσαμε.

Με λαϊκή εξουσία, με κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, με κεντρικό σχεδιασμό, μια τέτοια εξουσία μπορεί να κάνει μονομερή διαγραφή του χρέους. Αυτός ο δρόμος δεν είναι εύκολος και αυτός ο δρόμος θέλει θυσίες, όμως είναι θυσίες που πύκνουν τόπο και όχι θυσίες για να αυξήσουν τα κέρδη τους οι πλουτο-

κράτες, οι τραπεζίτες, οι εφοπλιστές, οι βιομήχανοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον ειδικό εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Ιωάννη Πρωτούλη.

Παρακαλείται ο κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης, συνάδελφος Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, να προσέλθει στο Βήμα.

Ορίστε, κύριε Κιλτίδη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ειλικρινά, ανεβαίνω προβληματισμένος και με δίχασμο μέσα μου, αν πρέπει να απαντήσω. Δεν θα το πράξω ως απάντηση, θα το πράξω ως προτροπή, όμως, και για το συνάδελφο τον κ. Παπαδημούλη και για τον κατελθόντα συνάδελφο ότι παιδί, γεννημένος το 1956 ένα πλυντήριο θυμάμαι που έβγαζε τα μαύρα ρούχα των γονιών μου και τη ξενιτιά που φορτώθηκα στην πλάτη μου από τους γονείς μου. Ο δίχαστικός λόγος του παρελθόντος δεν νομίζω ότι μπορεί να υπηρετήσει τίποτα πλέον. Η διαλεκτική ούτως ή άλλως και η φιλοσοφική σας θεώρηση, έστω και υποκλαπείσα από τον Μαρξ και τον Ένγκελς, από τους αρχαίους Έλληνες, σας προστάζει επί του πεδίου του διαλόγου ουσία διαλεκτικής εδώ μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα να κατατεθούν εκείνες οι προτάσεις οι οποίες μπορούν να δώσουν λύση.

Όσον αφορά το ΣΥΡΙΖΑ, θέλω ειλικρινά να του θέσω ένα ερώτημα: θα απαντήσει, εάν πιστεύει στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της πατρίδας;

Η κ. Παπαρήγα το έχει ξεκαθαρίσει, καθώς και το κόμμα της και είναι αποδεκτό κατά τη δημοκρατική –αν το θέλετε– ανοχή και σεβασμό. Αλλά είναι υποκριτικό στην κυριολεξία ένα κόμμα που διακηρύττει τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό, να μην μπαίνει στην προβληματική εκείνη της σχετικότητας –το έχω πει πολλές φορές– για να δούμε πώς θα σώσουμε αυτόν τον προσανατολισμό μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και δεν μπορεί να σωθεί βεβαίως με αφορισμούς, όντας εκτός κάθε προτάσεως που πρέπει να κατατίθεται σ' αυτήν την Αίθουσα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα που συζητάμε για τον προϋπολογισμό, διακυβεύονται ύψιστα ζητήματα της πολιτικής σ' αυτόν τον τόπο. Το πρώτιστο είναι η αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου. Ακούμε για εταιρείες offshore, καταθέσεις στην Ελβετία κ.λπ.. Παρακαλώ και προκαλώ τους συναδέλφους που θα ανεβαίνουν στο Βήμα να δηλώνουν τι από όλα αυτά έχουν ή δεν έχουν, για να τελειώνει αυτή η ιστορία με το διασυρμό του πολιτικού κόσμου και όσοι είναι επιλήσμονες του καθήκοντος, προφανώς και να αποβληθούν.

Επίσης, γίνεται διαστροφή εννοιών, όπως του πατριωτισμού. Τελικώς, θα χάσουμε τη γλώσσα μας σ' αυτόν τον τόπο. Όσον αφορά το πολίτευμα, πώς πρέπει να υπηρετείται, όσον αφορά τη συνταγματική παρακαταθήκη, πώς πρέπει να περιφρουρείται. Και πάνω απ' όλα, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε την ταπείνωση αυτού του τόπου του ιερού και κατά την ιστορία του και –αν το θέλετε– κατά το λάτ του, που βιώνει αυτήν τη ζώσα πραγματικότητα του έθνους σήμερα.

Είναι πράγματα τα οποία προκαλούν και ειλικρινά, εάν δεν απαντηθούν κατά τη συντεταγμένη παρουσία της πολιτείας, ματαιοπονούμε ότι με προϋπολογισμούς, με αριθμούς συνήθως, θα δώσουμε λύση για τον Έλληνα πολίτη και για το μέλλον αυτής της πατρίδας.

Έγινε μία Κυβέρνηση συνεργασίας. Και το κάνω αυτό όχι για να αποποιηθώ και να εμφανιστώ ως μέλος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού ότι και μεν ανήκω και αντιπολιτεύομαι ή όλα από αυτά τα φληναφήματα που ακούγονται. Τουλάχιστον ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός προσήλθε με ειλικρίνεια, διέθεσε το θεσμικό του προσωπικό και πολιτικό του δυναμικό και συμμετέχει σ' αυτήν την προσπάθεια με διακριτούς βεβαίως ρόλους για το συγκεκριμένο ρόλο, που έχει να διαδραματίσει αυτή η Κυβέρνηση συνεργασίας. Αυτή η Κυβέρνηση έπρεπε να υπάρχει από την πρώτη δανειακή σύμβαση και να είναι, πράγματι, Κυβέρνηση μάχης και σωτηρίας.

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και ο Γιώργος Καρατζαφέρης στάθηκαν ως πρωτοπορία και εμπροσθοφυλακή τη στιγμή της απόφασης και τότε και τώρα, χωρίς να φταίνε και χωρίς να έχουν επιλέξει το μοιραίο.

Αυτή η Κυβέρνηση συνεργασίας δεν δίστασε από την αρχή να δηλώσει -κατά την εκδοχή του παρελθόντος, βεβαίως- τι έπρεπε να γίνει για το χαμένο χρόνο. Λάθος περιεχόμενο, λάθος στιγμή, λάθος σηματοδότηση! Έχουμε πενήντα Υπουργούς, εκλογές μπροστά και βαυκαλιζόμαστε ότι μπορούμε να αποδώσουμε το μέγιστο ή το καλύτερο δυνατό που ζητάει αυτήν τη στιγμή η ανάγκη της πατρίδας.

Όλα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, γίνονται χωρίς να λέγεται η αλήθεια κατάματα στον ελληνικό λαό: τι διαπραγματευόμαστε, τι παλεύουμε να σώσουμε αυτήν τη στιγμή, πάντοτε κατά τον κανόνα της σύγκρισης και της σχετικότητας. Τι έχουμε μπροστά μας; Έχουμε να σώσουμε την Ελλάδα εντός της Ευρώπης και εντός της Ευρωζώνης, διότι ειδάλλως μπορεί να προκύψει ή το ένα ή το άλλο ή και τα δύο ή να προκύψει άλλο νόμισμα ή να προκύψει και δραχμή. Τι θα κερδίσει ο Έλληνας πολίτης απ' αυτόν τον αγώνα, εάν έχει αίσιο τέλος, έστω και συμβατικά, έστω και κατά συνθήκη ακόμη; Θα κερδίσει την ιδιοκτησία του, τις καταθέσεις του και το τεχνοεπιστημονικό και βιοτικό επίπεδο που έχει κατακτήσει.

Θα ήθελα να είμαστε ξεκάθαροι και τουλάχιστον αυτό πράττω μιλώντας ως ειδικός εισηγητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Αποφύγαμε το χειρότερο, αγαπητοί συνάδελφοι, τη συνέχιση της κυβέρνησης του κ. Παπανδρέου και πρέπει να αγωνιστούμε για το καλύτερο κατά την επιταγή της πολιτικής. Αυτό είναι το πρόταγμα της πολιτικής. Η πολιτική είναι η πλέον εν δυνάμει πραγματικότητα της ανθρώπινης ζωής και οφείλεις να αγωνίζεσαι πάντοτε για το καλύτερο. Ακούστηκαν και άλλα πράγματα κατά το παρελθόν -προσωπικώς, δεν με αντιπροσωπεύουν- περί του εφικτού ή ό,τι είναι δυνατόν να προκύψει.

Η Ελλάδα, αγαπητοί συνάδελφοι, εισήλθε στην Ευρωπαϊκή Ένωση κάτω από μια άλλη γεωπολιτική πραγματικότητα του παρελθόντος. Τολμώ να καταθέσω ότι πριν την κρατική της ολοκλήρωση, πριν την ενδυνάμωση των θεσμών της, βρέθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Βρέθηκε δε μετέπειτα στο ευρύ, χωρίς πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης με είκοσι επτά χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση -οι δεκαεπτά στην Ευρωζώνη- με μία κεντρική τράπεζα που δεν θυμίζει τίποτα από κεντρική τράπεζα, έστω και υπό την παλαιά έννοια του όρου «κράτος» ως κρατικής κεντρικής τράπεζας και μετά το 1990, με την πτώση του λεγομένου υπαρκτού σοσιαλισμού, βρέθηκε «στραγγαλισμένη» οικονομικά στη νοτιοανατολική Ευρώπη όντας μόνη της εντός του ευρώ και εντός της Ευρωζώνης. Είτε οι χώρες που είναι μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είτε εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη νοτιοανατολική Ευρώπη όλες οι χώρες βρίσκονται υπό εθνικό νόμισμα και κινούνται κατά το δοκούν, κατά τη δική τους συμπεριφορά με πολλές φορές ομοειδή προϊόντα.

Αλλά κάτι που έφταξε για εδώ που φτάσαμε, έχει να κάνει και με τη διαστροφή που παρατηρήθηκε στην οικονομία. Και τούτο το καταθέτω πάντοτε, γιατί προφανώς η απόρριψη, το μαύρο και το άσπρο είναι πολύ εύκολη πρακτική. Θυμίζει εκείνους τους Υπουργούς που παριστάνουν τους πολιτικούς, που λες κι αν έβαζε κανένας τον πατέρα που τελείωσε το δημοτικό κα έκανε κάποιες οριζόντιες περικοπές δεν θα κατάφερνε να μαζέψει έσοδα. Έτσι, λοιπόν και στην πολιτική απορρίπτεται συλλήβδην αυτή η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία και τάχα δεν πρέπει να γίνει ένας αγώνας για καλύτερευση αυτής εντός εθνικού πλαισίου και κρατικής οντότητας.

Η οικονομία και κατά τον όρο, από τότε που υπάρχει ως όρος, είναι η διοίκηση του οίκου, είναι η νομή τα του οίκου. Δυστυχώς, όμως, όχι ευθύνη ημών ή -αν το θέλετε- και των προγόνων μας ακόμη, η άυλη οικονομία, η εικονική οικονομία, το ψέμα στο ψέμα, το κέρδος στο χρήμα, που είναι πράγματα που έχουν γίνει. Τις προσεχείς μέρες θα βρείτε στις θυρίδες σας ένα κείμενο πέντε σελίδων από τα «Πολιτικά» του Αριστοτέλους, που τα προβλέπει από τότε. Μιλάει για το καπηλικό, για την καπηλεία στην οικονομία, όταν πάνω στο χρήμα υπάρχει διεκδίκηση κέρδους αγοράζοντας χρήμα. Και τα έλεγε από τότε ο σοφός αυτός «ογκόλιθος» της παγκόσμιας κοινωνιολογίας.

Εξ ου και οι κύκλοι του καπιταλισμού. Προφανώς, δεν ανήκουμε σ' αυτόν τον χώρο. Ποιος είπε ότι όσοι αγάπησαν την ελεύ-

θερη δημιουργία, σώνει και καλά έχουν ενσωματώσει τον καπιταλισμό ως βίωμά τους, ως κοσμοθεώρησή τους; Άλλο η ελεύθερη οικονομία προσδιορισμένη μέσα σε εθνικά πλαίσια, σε κρατικά πλαίσια υπηρετώντας τον πολίτη και άλλο ο καπιταλισμός, πράγματι, αυτών οι οποίοι θέλουν να κερδίζουν από άλλες χώρες εκμεταλλευόμενοι την άυλη και εικονική οικονομία κατά τον τρόπο που την εκμεταλλεύονται. Και τώρα βιώνουμε -λέει- τους κύκλους. Κάθε τριάντα χρόνια, θα πρέπει να εξανεμίζεται το παραγόμενο από την άυλη και εικονική οικονομία και να επανέρχονται οι κοινωνίες ξανά στην πραγματική οικονομία των πολιτών και των κρατών.

Από το 1978, με την πρώτη κρίση, η χώρα υπέστη ένα γενικό, καθολικό εξάρθρωμα. Άρχισε να μην πορεύεται συντονισμένα. Έκτοτε, ο καθένας, κατά το μερίδιο της ευθύνης του, επέτεινε αυτήν την πραγματικότητα και καθήλωσε την πατρίδα και καθήλωθηκε αυτός ο τόπος, σ' αυτό που ονόμασα «θέση αρόδου» με τη λογική ότι θυμίζει εκείνο το πλοίο που είναι στο πέλαγος -βλέπω και το φίλο μου από την Κάλυμνο και από εκεί έμαθα αυτόν τον όρο- που βρίσκεται έξω από το λιμάνι και δεν μπορεί να πιάσει ούτε λιμάνι αλλά δεν του επιτρέπεται και να αποπλεύσει και να ταξιδέψει.

Ο δημόσιος τομέας έγινε ελκυστικότερος του ιδιωτικού. Απίστευτα πράγματα βιώσαμε και πρέπει να τα ομολογήσουμε, να κάνουμε την αυτοκριτική μας και κατόπιν να τα ανατάξουμε όλα αυτά.

Δυστυχώς, επαληθεύτηκε και η πλατωνική ρήση στους νόμους του Πλάτωνα ότι η μακρόχρονη ειρηνική και δημοκρατική πορεία δεν είναι απαραίτητα μόνο συνθήκη δημιουργίας και ευημερίας. Μπορεί και οδηγεί πολλές φορές σε εκφυλισμό και αναποτελεσματικότητα.

Έτσι, λοιπόν, κατά τη διεθνή αναρχία, την ευρωπαϊκή αταξία, βρισκόμαστε σήμερα και βιώνουμε την ελληνική τραγωδία. Τα τελευταία δύο χρόνια κατ' εξακολούθηση και κατά συνέχεια των προηγούμενων ετών προφανώς κανένας δειγματοληπτικός έλεγχος δεν έγινε σε αυτόν τον τόπο. Ηλεκτρονική συνταγογράφηση, λέει, για να αποδείξουμε τα αυτονόητα, ότι δηλαδή μπορούμε να ελέγξουμε. Ασφαλιστική τιμή του φαρμάκου, που προκαλεί επί δεκαετίες σε αυτόν τον τόπο, όπως υπάρχει η νοσοκομειακή, κανένας δεν σκέφτηκε να επιβάλει.

Και κατά τα λοιπά, νομίζουμε ότι με τα πολύπλοκα γινόμενα και μεγαλύτεροι ως πολιτικοί, ξέρετε. Ο νεωτερισμός, δυστυχώς, έχει ταυτιστεί με την προοδευτικότητα και εκεί έχουμε πάθει μία άλλου είδους διαστροφή.

Τι έλεγε ο Κέινς, που έγινε αγαπημένος σοσιαλδημοκρατών και παρεμβατικών φιλελευθέρων; Ότι σε περιόδους κρίσεως πρέπει να γίνονται δημόσιες επενδύσεις. Και δεν ήξερε ο άνθρωπος αυτός ότι υπάρχουν και ΕΣΠΑ, ευρωπαϊκά προγράμματα και συγχρηματοδοτούμενα έργα. Αντιλαμβάνεστε ότι μιλούσε ξεκάθαρα για δημόσιες επενδύσεις. Αν ήξερε και αυτήν την πραγματικότητα, πόσο πρόταγμα θα ήταν κατ' αυτόν, για να αναθερμανθεί η οικονομία σε περιόδους κρίσεως;

Στασιοπληθωρισμός με ανεργία αυξανόμενη. Απίστευτο ρεκόρ και αυτό, παγκόσμια πρωτοτυπία. Παγκόσμια πρωτοτυπία είναι και η είσοδος στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, αυτό που ακούγαμε από μικρά παιδιά και ξέραμε ότι τότε μια χώρα έχει φθάσει στον πάτο. Επί δύο χρόνια πηγαίνουμε πιο χαμηλά. Δυστυχώς, φοβούμαι ότι υπάρχει σκαλί πιο κάτω, όπως λέει και ο ποιητής.

Το κοινωνικό κράτος βρίσκεται στο απόσπασμα, λες και όταν η Ελλάδα ήταν φτωχή, δεν είχε κοινωνικό κράτος. Ποιος τα είπε αυτά; Από το 1950, 1955, βιώσαμε παιδιά μετά τα νηπιотροφεία, τα ιδρύματα του παιδιού και όλα αυτά που υπήρχαν και τότε σε αυτήν την καθημαγμένη Ελλάδα που προσπαθούσε να κρατηθεί στα πόδια της. Ποιος είπε ότι δεν μπορούσε να μπει «κόκκινη γραμμή» και να μην υπάρχει καταράκλα, όσον αφορά τον εκφυλισμό του κοινωνικού κράτους;

Η οικονομία έχει χαθεί κατά 15% τα τελευταία χρόνια. Ο προϋπολογισμός, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι προϋπολογισμός ανάγκης και ως έτσι τον διαπραγματευόμαστε. Είναι προϋπολογισμός επιθυμιών και ευχών. Μαζί με αυτές τις επιθυμίες και τις ευχές αυτών που συνέταξαν τον προϋπολογισμό προσθέτουμε

ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και ο ομιλών και τις προσευχές μας να πετύχει ό,τι καλύτερο μπορεί, γιατί είναι πρωτοφανές ότι ζητάει περισσότερα από τα λιγότερα που υπάρχουν, περισσότερα από άλλες χρονιές από τα λιγότερα που θα υπάρχουν το 2012.

Έχουμε μπροστά μας το μεσοπρόθεσμο και προφανώς πρέπει να υπηρετηθεί από όλους εμάς, που ενστερνιστήκαμε την ευρωπαϊκή ιδέα, κατ' επέκταση του ελληνισμού, με το πολιτιστικό περιεχόμενο, με ό,τι σημαίνει αυτό ως ενωμένη ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Είναι φιλόδοξοι στόχοι για πρωτογενές πλεόνασμα, μείωση του ελλείμματος και του κρατικού χρέους. Πάνω από όλα όμως, η υπηρετήση του μεσοπρόθεσμου, έχει να κάνει με τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της πατρίδος.

Μπροστά μας έχουμε ζητήματα μεγάλα, τα οποία πρέπει να συζητηθούν. Δεν σημαίνει ότι γίνεται αντιπολίτευση όταν θέτουμε το θέμα της εφεδρείας και λέμε ότι κάτι πρέπει να διορθωθεί εκεί, ότι κάτι δεν έγινε, όπως είπαν και οι της τρόικας, ότι σε έξι χρόνια μπορούσε να γίνει η προσαρμογή. Ξεχάσαμε τις λέξεις -ξέρετε- τους δύο πυλώνες της πολιτικής: την πρόβλεψη και την προσαρμογή. Εάν σε έξι χρόνια γινόταν αυτή η προσαρμογή, δεν θα χρειαζόταν πιθανόν αυτό που γίνεται τώρα. Έστω τώρα, ας το κάνουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Όσον αφορά τα ταξί, τα 4/5 του Κοινοβουλίου, συμφωνούν με την πρόταση που περίπου πλανάται και ο συγκεκριμένος σημερινός Υπουργός άφησε να εννοηθεί. Τι γίνεται; Είναι δηλαδή λαϊκισμός; Τα 4/5, η πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ και όλα τα άλλα κόμματα, ήταν αντίθετα με αυτήν την ανεκδιήγητη πρωτοβουλία του τότε Υπουργού του κ. Ραγκούση. Δηλαδή δεν θα συζητηθεί, επειδή τάχα έγινε μία Κυβέρνηση συνεργασίας;

Για το Ειδικό Τέλος μάλλιασε η γλώσσα μας να λέει ότι αυτό έπρεπε να έχει φοροδοτικά χαρακτηριστικά, με σεβασμό -αν θέλετε- των ευαίσθητων ομάδων, των ανθρώπων που δεν μπορούν, σίγουρα, όμως, φοροδοτικά, όχι κατά τη διάσταση των τετραγωνικών μέτρων και του ακινήτου. Πιστεύω ότι είναι έξω από κάθε λογική και ευρωπαϊκή αντίληψη.

Πάνω από όλα, πρέπει να αγωνιστούμε για την ανεργία. Έπρεπε πάση θυσία να διατηρηθεί ο παραγωγικός ιστός, αγαπητοί συνάδελφοι, για να υπάρξει η προοπτική της κοινωνικής συνοχής. Κάποιοι εύκολα μιλούσαν για ανάπτυξη μέσα σε περίοδο καταστροφής και κρίσεως. Σε αυτήν την περίοδο μιλάς για ισορροπία, μιλάς για το να κρατήσεις ό,τι έχεις, να δώσεις από το υστέρημά σου ό,τι έχεις, να μη χάσουν οι άνθρωποι αυτοί το στοιχειώδες, που είναι η εργασία τους και η δυνατότητα να ζήσουν και να επιβιώσουν. Δυστυχώς, αυτά δεν έγιναν και δεν προτάχθηκαν για να τα υπερασπιστούμε.

Υπάρχουν όρια, αγαπητοί συνάδελφοι. Όχι πιο κάτω οι μισθοί και οι συντάξεις! Φτάνει πια! Όχι απαξίωση της περιουσίας, που είναι μια προσδοκία -ξέρετε- μια ελπίδα αυτού του λαού και αυτής της πατρίδας!

Θα πρότεινα, αυτό που σας λέει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο Γιώργος Καρατζαφέρης -γιατί όχι;- ότι εάν πάμε συντεταγμένοι, να απελευθερώσετε τις παραγωγικές και δημιουργικές δυνάμεις αυτού του τόπου για δύο χρόνια. Φέρτε μια ελευθερία δημιουργίας και παραγωγής! Βιώσαμε δεκαετίες εκφυλισμού και διαστροφής. Δεν είναι δυνατόν να μην μπορούμε να ελέγξουμε συντεταγμένα μία περίοδο διетίας, όπου στην πατρίδα μας θα μπορεί κανένας να δημιουργεί και να παράγει.

Ας με συγχωρέσουν κάποιοι, επειδή θα προτάξω το γεωργοδιατροφικό τομέα. Το πράττω αυτό όχι με μία εμμονή καταγωγής, αγαπητοί συνάδελφοι. Ο γεωργοδιατροφικός-μεταποιητικός τομέας, είναι ο ισχυρότερος κοινωνικός πολλαπλασιαστής κάθε κοινωνίας, πόσω μάλλον της ελληνικής. Είναι άνω του 6% πάντοτε. Στη δε κτηνοτροφία, ξεπερνά και το 8%. Δεν υπάρχει άλλη παραγωγική διάσταση από το γεωργοδιατροφικό-μεταποιητικό τομέα, στην οποία να έχει τέτοια ισχύ ο κοινωνικός πολλαπλασιαστής, να βάζεις ένα και να γίνεται οκτώ, να βάζεις ένα και να γίνεται έξι. Προφανώς είναι και ο τουρισμός.

Ας με συγχωρέσουν, όμως, ειλικρινά οι πρόγονοί μας και η ελληνική γλώσσα για το συνειδητό απόηχο που θα διαπράξω, να πω ποια είναι η νέα μεγάλη ιδέα που βρίσκεται μπροστά μας και

μας προκαλεί. Δυστυχώς, εκεί καταντήσαμε. Η νέα μεγάλη ιδέα και του έθνους και της πατρίδος και των πολιτών, είναι να ανορθώσουμε το θεμέλιο και τη λειτουργία του κράτους, να ξανακάνουμε τα Υπουργεία έτσι όπως τα βιώνουν οι ευνομούμενες πολιτείες, να κατοχυρώσουμε το Σύνταγμα με τομές, με τις οποίες να λειτουργεί το πολίτευμα, όπως πρέπει να λειτουργεί.

Δεν συνιστά άλλοθι για τον πολιτικό κόσμο -επειδή τάχα βιώσαμε μία μακρά δημοκρατική περίοδο- ότι κάναμε αυτό που έπρεπε να κάνουμε για τη δημοκρατία και το μέλλον της πατρίδας. Δεν είναι δυνατόν το Υπουργείο Γεωργίας να είναι έτσι καθημαγμένο, πεσμένο σαν ερείπιο κάτω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε τόσα χρόνια για Υπουργείο Περιβάλλοντος και να μην είναι αυτόνομο Υπουργείο Περιβάλλοντος. Είχαμε τα δημόσια έργα, το πήγαμε με την ενέργεια. Ή μιλάμε για περιβάλλον και έχουμε και τη Δασική τότε Υπηρεσία εκεί ή ειδικά αφήστε την να είναι στο Υπουργείο Γεωργίας. Έφυγε η αλεία, έφυγε ο δασικός χώρος, έφυγαν τα τρόφιμα. Άραγε, τι έμεινε σε αυτό το Υπουργείο Γεωργίας; Αυτές τις αλλαγές ποιος τις πληρώνει; Μελέτες δείχνουν το τρομακτικό κόστος που έχει επέλθει τόσα χρόνια από την επιθυμία κάθε διοικούντος, κάθε Πρωθυπουργού, να αλλάζει το περιεχόμενο και τις αρμοδιότητες των Υπουργείων.

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, με πατριωτική και λαϊκή αντίληψη, πιστεύοντας στην οικονομία των πολιτών και των κρατών, καλεί να εφαρμόσουμε μία νέα γεωστρατηγική. Η γεωπολιτική έχει αλλάξει και γράφει τις πράξεις της σε νέο τετράδιο της ιστορίας, αγαπητοί συνάδελφοι. Το πρόβλημα είναι βαθύτατα πολιτικό. Ο κόσμος αλλάζει. Η πρόβλεψη για τη νέα γεωπολιτική, προκαλεί και την Ευρώπη και την πατρίδα μας.

Η δε προσαρμογή στη νέα γεωστρατηγική του αποτελέσματος είναι επιτακτική. Ποιους πολιτιστικούς και ποιους γεωγραφικούς ορίζοντες μας δείχνει το μέλλον; Οι αυτοκρατορίες, στην ιστορία κατά καταγραφή απόλυτη έπεσαν από τον εκφυλισμό, όχι από οικονομικά προβλήματα. Το αξιακό σύστημα του ελληνισμού πρέπει να επανέλθει σ' αυτόν τον τόπο. Ο θρίαμβος του πραγματισμού απέτυχε. Τα ζεστά πτώματα των ιδεολογιών κείτονται κάτω από την πολυήλικη ελληνική σκέψη. Η ηθική του εμπρός ας ξαναχαράξει.

Ας θυμίσουμε ότι, Ελλάδα, οι θεραπευτές σου και οι σωτήρες σου είναι μέσα στο λαό σου και η υγεία σου και η σωτηρία είναι το δικό σου. Να γνωρίζουν και φίλοι και εχθροί ότι σ' αυτόν τον τόπο υπάρχουν κόκκινες γραμμές βαμμένες με αίμα. Γι' αυτό η παρακαταθήκη του ελληνισμού είναι μπροστά μας. Πίστη και αγώνες για την πατρίδα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Κιλτίδη, ειδικό εισηγητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Παρακαλείται ο ειδικός εισηγητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Θεόδωρος Δρίτσας, Βουλευτής Πειραιώς να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Δρίτσα, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανένας προϋπολογισμός προφανώς -και το ξέρουμε όλες και όλοι- δεν είναι ένα ουδέτερο κείμενο, δεν είναι ένα τεχνοκρατικό κείμενο. Αποτυπώνει πολιτικές επιλογές, προφανώς μέσα σε πλαίσια, σε όρια, σε δεδομένες δυνατότητες και συνθήκες αλλά είναι πολιτικές επιλογές.

Τούτος εδώ ο προϋπολογισμός, φτάνει στα άκρα ενός τυφλού συστήματος πολιτικών επιλογών, που επιμένει αυτή η Κυβέρνηση -όπως και η προκάτοχός της κυβέρνηση-, την οποία διαδέχεται με την αλλαγή του Πρωθυπουργού- στο ίδιο μοτίβο.

Στην κρίση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αδιανόητη η λιτότητα για τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους μικρομεσαίους, τα φτωχά στρώματα. Είναι αδιανόητη η ασυδοσία των τραπεζών και είναι αδιανόητη η προσδοκία -σε συνθήκες κρίσης- της ανάπτυξης μέσα από τις ιδιωτικές επενδύσεις. Αυτά τα

τρία αποτελούν -όχι μόνο στον προϋπολογισμό αλλά και στα τρία κόμματα που στηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση και στις επιλογές τους- το Ευαγγέλιο, ενώ παντού σ' όλον τον κόσμο, βοά και η επιστήμη και τα συνδίκια και τα κινήματα και οι άνθρωποι, που προσπαθούν να αντιδράσουν σ' αυτό το πλέγμα οργανωμένων πολιτικοοικονομικών συμφερόντων και δοξασιών και να πουν: Όχι λιτότητα αλλά στήριξη των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων, όχι ασοδοσία του χρηματοπιστωτικού συστήματος αλλά έλεγχος, εθνικοποίηση, άμεση, γενικευμένη, με όλους τους τρόπους και γενναίο στρατηγικό πρόγραμμα επενδύσεων, που να έχει μελετηθεί με βάση τις ιδιαιτερότητες, τις ανάγκες, τις προτεραιότητες της χώρας.

Εάν θέλει να μιλήσει κανείς με συνθήκες λογικής, αυτοί οι τρεις πυλώνες -για μια εναλλακτική και ριζικά διαφορετική αντιμετώπιση και αντίθετη πορεία για το ξεπέρασμα της κρίσης, για την αντιμετώπιση χωρίς να ισοπεδωθεί η κοινωνία, χωρίς να εξουθενωθεί ο πληθυσμός, χωρίς να δημιουργηθούν πολλαπλές οδυνηρές παρενέργειες κάθε είδους, κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές, ανθρώπινες- είναι απόλυτως λογικό να τεθούν σ' αυτήν την κατεύθυνση. Κι όμως δεν τίθενται. Γιατί; Γιατί υπάρχει η Αριστερά που έχει τα γενίους μυαλά, ενώ οι άλλοι δεν έχουν; Υπάρχει ειδική σοφία; Όχι. Είναι το πλέγμα των συμφερόντων. Αυτό το πολιτικό σύστημα πλέον και το ελληνικό και το ευρωπαϊκό και το διεθνές, είναι απόλυτα υποταγμένο. Επομένως, πράγματι, οι λύσεις δεν είναι εύκολες και δεν είναι λύσεις απλώς μιας διόρθωσης της πολιτικής, είναι λύσεις ριζικών ανατροπών.

Όμως, αυτό δεν χρειάζεται να το επαγγέλλεται μόνο η Αριστερά, απαιτείται να το επαγγέλλεται κάθε δημοκρατική δύναμη που έχει ως αναφορά τη λαϊκή κυριαρχία, την κοινωνική δικαιοσύνη και τον αυτοκαθορισμό των κοινωνιών, των ανθρώπων και των πολιτισμών τους. Διαφορετικά όλα τα άλλα οδηγούν σε έναν τέτοιο ανορθολογισμό, που πράγματι, κύριε Κιλτίδη, το μόνο που μένει είναι οι προσευχές. Όχι γιατί έτσι έχουν τα πράγματα σώνει και καλά αλλά γιατί ακριβώς επιλέγονται και ακολουθούνται αυτές οι πολιτικές.

Συζητάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έναν προϋπολογισμό μίας Κυβέρνησης, που αποκαλείται «εθνικής ενότητας», «εθνικής σωτηρίας», «έκτακτης ανάγκης». Μην ξεχνάμε -κι αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό και δεν μπορεί κανείς να υπεκφύγει απ' αυτό- ότι αυτή η Κυβέρνηση χρειάστηκε να σχηματιστεί γιατί η προηγούμενη έπεσε. Αυτό συνέβη κατ' ουσίαν, έπεσε υπό την πίεση των λαϊκών κινητοποιήσεων και της λαϊκής κατακραυγής. Δεν ολοκληρώθηκε η πτώση της, ήρθε ακριβώς αυτή η διαδικασία της «εθνικής σωτηρίας», για να προλάβει τις μεγαλύτερες συνέπειες από την πτώση αυτής της κυβέρνησης που είχαμε μέχρι πριν τρεις εβδομάδες. Μία κυβέρνηση που είχε αποτύχει σε όλους τους σκοπούς εκτός από έναν, να προωθήσει σ' αυτά τα δύο χρόνια με έναν δραστικό και βίαιο τρόπο, την πιο μεγάλη αναδιανομή πλούτου που έχει συντελεστεί στη χώρα μας επί πολλές δεκαετίες σε βάρος των λαϊκών τάξεων και υπέρ των πλουσίων και σε βάρος του δημοσίου. Έχει συμβεί αυτό ή δεν έχει συμβεί; Η κρίση είναι για όλους;

Η Ελλάδα, παρά την κρίση, συγκριτικά τουλάχιστον αλλά και πραγματικά, παραμένει στη χωρία των λεγομένων πλουσίων χωρών με 230 δισεκατομμύρια πέρυσι και 220 δισεκατομμύρια ευρώ τώρα Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν. Μπορούμε να κάνουμε τεράστια συζήτηση για τη δομή, για το ένα, για το άλλο, αλλά αυτό παράγεται. Και παράγεται μα από υπηρεσίες, μα από έτσι, από αλλιώς αλλά παράγεται. Και παράγεται, από εργαζόμενους ανθρώπους, δεν πέφτει από τον ουρανό, ούτε από τα δάνεια. Παράγεται.

Ποιο ήταν πάντα το πρόβλημα των προϋπολογισμών και αυτού αλλά και πολλών άλλων προηγούμενων, ακόμα και την περίοδο της ανάπτυξης; Ότι δεν είχαν τη βασική κατεύθυνση της κοινωνικής δικαιοσύνης, της δίκαιης διανομής του πλούτου, ήταν προϋπολογισμοί αδικίας, προϋπολογισμοί ιδιοτέλειας υπέρ των πλουσίων και υπέρ των επιχειρήσεων και με έναν τέτοιο τρόπο μάλιστα, που όχι μόνο ήταν άδικος αλλά οδηγούσε ακριβώς μέσα από αυτήν τη διαδικασία στα ελλείμματα και στην αύξηση του χρέους και στο δανεισμό.

Το χρέος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιμένουμε εμείς του

ΣΥΡΙΖΑ, ότι δεν είναι μόνο προϊόν κακοδιοίκησης ή άλλων παθογενειών της ελληνικής οικονομικής ή πολιτικής και διοικητικής ζωής αλλά είναι προϊόν κυρίως και κατεχόχην, της άδικης διανομής του πλούτου. Η διάβρωση του κράτους και η συναλλαγή, δεν έχει γίνει μόνο από το κομματικό κράτος και τα ρουσφέτια αλλά έχει γίνει από τη διείσδυση του ιδιωτικού κεφαλαίου σε όλους τους τομείς της διοίκησης και κυρίως στους νευραλγικούς, στην πολεοδομία, στην εφορία και σε πολλούς άλλους, όπως επίσης και στους περίφημους δημόσιους οργανισμούς, τη ΔΕΗ, τον ΟΤΕ κ.λπ..

Οι υπερκοστολογημένες αδειοδοτήσεις έργων για χάρη του κεφαλαίου, αυτού που οι ίδιοι κάνουν τους διαγωνισμούς και τις μελέτες και συντάσσουν τα σχέδια των προκηρύξεων των διαγωνισμών και η συναλλαγή με τις διοικητικές δομές του κράτους αλλά και με τις πολιτικές εκπροσωπήσεις, ανεβάζουν χρόνια τώρα το κόστος κάθε επένδυσης σε δυσθεώρητη επένδυση, που την πληρώνει το δημόσιο.

Και από αυτήν τη συναλλαγή προκύπτει όχι μόνο η φοροδιαφυγή που είναι ποινικό αδίκημα αλλά και το ότι ποτέ δεν υλοποιείται ένα σχέδιο για τον εξορθολογισμό και εκσυγχρονισμό της διαδικασίας ελέγχου της φοροδιαφυγής. Κυρίως, όμως, προκύπτει από την μόνιμη φοροαποφυγή. Αμφιβάλλει κανείς ότι τα μετρήσιμα μεγέθη και όχι στη μέγιστη εκδοχή τους, όχι στην εκδοχή της ιδανικής σύλληψης της φοροδιαφυγής ή της δίκαιης κατανομής αλλά στη σχετική τους, στην εξαιρετικά σχετική τους κατεύθυνση, θα είχαν οδηγήσει την ελληνική οικονομία στο να είναι οικονομία χωρίς ελλείμματα και χωρίς χρέη;

Γιατί, λοιπόν, αυτά θεωρούνται αδιέξοδα ή μάλλον θεωρούνται ότι δεν μπορούν να επιδιωχθούν; Βέβαια, τον τελευταίο καιρό, γίνονται πάμπολλες αναφορές και με διάφορους τρόπους για το κινήγι των φοροφυγάδων που διαφεύγουν ή των οφειλετών του δημοσίου. Καλή κίνηση. Όμως, θα πρέπει να συνεχιστεί και να μεθοδευθεί όχι επικοινωνιακά αλλά ως μια δίκαιη οργάνωση της υλοποίησης αυτού που το ελληνικό Σύνταγμα προβλέπει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ελληνικό Σύνταγμα, στο δεύτερο μέρος του έχει τίτλο -και όχι τυχαία- «Ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα». Αυτή η κατηγορία, αυτό το κεφάλαιο «Ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα» αρχίζει με το άρθρο 4 και αφού λέει ότι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου στην πρώτη παράγραφο, φτάνει στην πέμπτη παράγραφο και λέει ότι «οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη», σ' αυτά δηλαδή που έχει ανάγκη μια δημόσια οικονομία για να λειτουργήσει και να καλύψει τις ανάγκες της, όπως θα τα προϋπολογίσει μια κυβέρνηση, που είναι κοντά στην κοινωνία και που πραγματικά μπορεί να επιδιώξει την κατά το δυνατόν μέγιστη ικανοποίηση των αναγκών της κοινωνίας.

«Στα δημόσια βάρη», λοιπόν, συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις οι Έλληνες πολίτες, «ανάλογα με τις δυνάμεις τους». Υπάρχει τίποτα πιο καθαρό από αυτό; Κι όμως, σε όλη αυτήν την πολιτική των δύο τελευταίων χρόνων, παροξύνθηκε σε τέτοιο βαθμό αυτή η παραβίαση της συνταγματικής επιταγής «ανάλογα με τις δυνάμεις τους» που να μην μπορεί να το χωρέσει ανθρώπινος νους. Τι αναλογικότητα έχει αυτήν τη στιγμή το μνημόνιο ή αυτός ο προϋπολογισμός ή ο περσινός, αναφορικά με την πραγματική φοροδοτική ικανότητα των Ελλήνων πολιτών; Οι παρατηρηματούχοι σεισμόπληκτοι των Γρεβενών, αποτελούν την αναλογική εφαρμογή της συνταγματικής αυτής επιταγής; Υπάρχει περίπτωση να αποδείξει κανείς Υπουργός ότι τηρήθηκε στοιχειωδώς αυτή η διάταξη του Συντάγματος, η παράγραφος 5 του άρθρου 4;

Και δεν έχω καμιά ιδιαίτερη τάση να μιλώ για την αντισυνταγματικότητα ή το ένα ή το άλλο. Όμως, εδώ τα πράγματα είναι εμφανή. Θα μιλήσουμε μόνο για την έκτακτη ανάγκη; Μα ακριβώς, η έκτακτη ανάγκη είναι που απαιτεί αυτήν την εφαρμογή της συνταγματικής επιταγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η άδικη και καταστροφική πολιτική, δεν μπορεί να γίνει δεκτή από την ελληνική κοινωνία. Και δεν μπορεί να γίνει δεκτή, όχι γιατί το λέει ο ΣΥΡΙΖΑ ή το ΚΚΕ ή ο οποιοσδήποτε άλλος αλλά δεν γίνεται δεκτή γιατί δεν την αντέχει η ελληνική κοινωνία. Ξεπερνά τα όρια. Και αυτό δεν μπορεί να λυθεί με την επίκληση των θυσιών του ελληνικού λαού, για τις

οποίες δήθεν αισθανόμαστε ότι, πράγματι, πρέπει να τις τιμάμε και όλα αυτά κροκοδείλια τα οποία συνεχώς ακούμε είτε από Υπουργούς είτε από τον προηγούμενο Πρωθυπουργό. Ο νέος Πρωθυπουργός, δεν έχει φτάσει ακόμα σ' αυτό το σημείο. Τουλάχιστον εγώ δεν τον έχω ακούσει να λέει κάτι τέτοιο και ελπίζω να το αποφύγει, τουλάχιστον για λόγους αξιοπρέπειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επιμείνω σε ένα-δύο ζητήματα για όσο μου το επιτρέπει ο χρόνος.

Λέμε για το εφοπλιστικό κεφάλαιο και επιμένουμε ότι υπάρχουν ογδόντα έξι φοροαπαλλαγές. Είναι χαρακτηριστικό ότι και από τα στοιχεία αυτού του προϋπολογισμού, όπως και των προηγούμενων, από τον κωδικό «0141» που αφορά στο φόρο των πλοίων προκύπτει η εισπραξη μόλις 13, περίπου 14 εκατομμυρίων ευρώ. Πρόκειται για φοροαπαλλαγές σε ογδόντα έξι περιπτώσεις σε ναυτιλιακές επιχειρήσεις και εφοπλιστές.

Η ΔΟΥ πλοίων στον Πειραιά, για το έτος 2010 βεβαίωσε από τη ναυτιλιακή δραστηριότητα 306 –περίπου 307- εκατομμύρια ευρώ. Εισέπραξε 200 εκατομμύρια. Δεν μπόρεσε να εισπράξει 106 για διάφορους λόγους και ο λογαριασμός της είναι πολύ πιο κάτω από μια συνοικιακή ΔΟΥ. Αυτό γίνεται με το αντιπερίσπασμα του συναλλάγματος. Δείτε τα στοιχεία. Ίσως λόγω της κρίσης και πολλών άλλων αιτιών, το ναυτιλιακό συνάλλαγμα διαρκώς πέφτει.

Όμως, εκείνο που έχει ακόμα μεγαλύτερη σημασία, γιατί προβάλλεται ως «σημαία» των επιχειρημάτων, είναι ότι τα πλοία θα φύγουν από την ελληνική σημαία. Ε, λοιπόν, σας λέω, κύριοι συνάδελφοι, ότι το 1990, το ποσοστό των πλοίων με ελληνική σημαία επί του συνόλου του στόλου ήταν πάνω από 45%. Σήμερα, το 2010 και με όλες αυτές τις φοροαπαλλαγές ήταν 34%.

Στο δε πλάνο με τη χωρητικότητα, τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα. Αυτά είναι στοιχεία από το Ναυτικό Επιμελητήριο της Ελλάδας. Κι όμως, άλλες πηγές λένε ότι αυξήθηκε ο αριθμός των πλοίων με ελληνική σημαία. Αυτές χρησιμοποιούν μόνο τον αριθμό, χωρίς να τον συγκρίνουν με τη συνολική αύξηση των πλοίων που έχουν οι Έλληνες πλοιοκτήτες, η οποία εκτοξεύθηκε τα τελευταία δέκα, είκοσι χρόνια. Τα περισσότερα δεν τα έχουν με ελληνική σημαία. Και το ποσοστό διαρκώς πέφτει, παρά τα όσα τους δίνει το ελληνικό κράτος και οι κυβερνήσεις. Είναι αυτό δίκαιο και ειδικά σε στιγμές κρίσης, που κινδυνεύει η πατρίδα, η χώρα, η κοινωνία; Αποτελεί αυτό εφαρμογή του Συντάγματος;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει και άλλη μια πολύ σημαντική παράμετρος, που έχει να κάνει με τη μείωση των στρατιωτικών δαπανών.

Είναι αμφισβητούμενη η θεωρία ότι οι στρατιωτικές δαπάνες και οι εξοπλισμοί αφορούν την άμυνα της χώρας. Είναι μια συζήτηση, που την έχουμε κάνει πολλές φορές τα τελευταία δυο χρόνια στην Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων. Δυστυχώς, υπάρχουν πάρα πολλά στοιχεία που λένε ότι δεν συμβαίνει αυτό και ότι αντίθετα, η διπλωματία των εξοπλισμών και οι νατοϊκές δεσμεύσεις, επιβαρύνουν όλη αυτήν την εξαιρετικά οδυνηρή για την ελληνική κοινωνία αύξηση των εξοπλισμών και των στρατιωτικών δαπανών.

Οι ασκήσεις της Ελληνικής Αεροπορίας στην έρημο Νέγκεφ στο Ισραήλ προ ενός μηνός, πόσο κόστισαν; Ποιος μπορεί να μας εξηγήσει τη σκοπιμότητά τους; Ποιος μπορεί να μας εξηγήσει σε συνθήκες κρίσης τη σκοπιμότητά τους; Είναι ένα μικρό ερώτημα από τα πάρα πολλά.

Απ' όλο το δημόσιο και τα Υπουργεία, έχουμε μία αύξηση του προϋπολογισμού στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη κατά 4,4%. Δεν διορίζονται πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, ενώ έχουν εκλεγεί ακριβώς γιατί είναι παγωμένες οι πιστώσεις. Γιατί έχουμε αύξηση του προϋπολογισμού στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη; Όχι για τους υπηρετούντες αστυνομικούς, που το εισόδημά τους πέφτει αλλά για να προσληφθούν ειδικοί φρουροί. Η πρόσληψη ειδικών φρουρών καταστρατηγεί τη διαδικασία των γενικών εξετάσεων. Αντιλαμβάνομαστε πώς λειτουργούν τα πράγματα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι θυσίες που καλείται να κάνει η ελληνική κοινωνία, σιγά-σιγά σε ανάλογες θυσίες καλείται να ανταποκριθεί και όλη η ευρωπαϊκή κοινωνία. Σήμερα η τύχη, η μοίρα της Ελλάδας, της ελληνικής κοινωνίας και του ελληνικού

λαού, των Ελλήνων εργαζομένων, κάθε μέρα που περνά, συνδέεται όλο και πιο στενά με την τύχη των Πορτογάλων, των Ιρλανδών, των Ισπανών, των Ιταλών, των Γερμανών, των Ολλανδών εργαζομένων. Εκεί μπορεί να έχουν πιο ανεβαμένο βιοτικό επίπεδο, μπορεί να έχουν μια γερή παραγωγική βάση αλλά μέρα με τη μέρα, εβδομάδα με την εβδομάδα, η κρίση χτυπάει και εκεί. Αυτή είναι η Ευρώπη που πρέπει να ενωθεί. Το κεφάλαιο, οι κυβερνήσεις της χριστιανοδημοκρατίας και της σοσιαλδημοκρατίας, αυτές οι πολιτικές δυνάμεις, αποδείχθηκε ότι δεν μπορούν να ενώσουν την Ευρώπη. Κι αυτό γιατί είναι υποταγμένες στα συμφέροντα των κεφαλαιουχικών συγκροτημάτων και των υπερεθνικών κυρίως χρηματοπιστωτικών πια συμφερόντων.

Απέναντι σε αυτά, η ενότητα της Ευρώπης είναι υπόθεση των εργαζομένων και όχι υπόθεση αυτών των κυβερνήσεων και αυτών των συμφερόντων.

Αυτός ο προϋπολογισμός και δεν πρόκειται να υλοποιηθεί και είναι μια απατηλή εικόνα. Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να γίνει δεκτός, εξαιτίας κυρίως της τεράστιας αδικίας που επαγγέλλεται και επιχειρεί να υλοποιήσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Θεόδωρο Δρίτσα.

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Νικόλαος Ζωΐδης, Βουλευτής Δωδεκανήσου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΪΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μου επιτραπεί ευθύς εξαρχής μια ιδιαίτερα αυστηρή και συγκρατημένη εκτίμηση.

Θεωρώ ότι ο προϋπολογισμός του 2012, πρέπει να αποτελέσει την κύρια εγγύηση αξιοπιστίας της χώρας μας, δηλαδή την απόδειξη ουσιαστικά και συμβολικά της αξιοπιστίας μας ως χώρας και της δέσμευσής μας, για το μείζονα εθνικό στόχο που είναι η παραμονή της χώρας μας στο ευρώ.

Είναι ένας προϋπολογισμός συνεννόησης μιας τρικομματικής Κυβέρνησης συνεργασίας, ο οποίος για πρώτη φορά προβλέπει τη μείωση του δημόσιου χρέους μετά από μια ιστορική πορεία σταθερής αύξησης.

Ο μεγάλος στόχος του προϋπολογισμού του 2012 είναι σύμφωνα με τα προβλεπόμενα αλλά και τις εκτιμήσεις της τρόικας, η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος. Αποτελεί την αρχή μιας αναστροφής -περιορισμένης μεν, αλλά αναστροφής- η οποία μπορεί να εμπνεύσει κάπως μια κοινωνία καταπτοημένη, απαισιόδοξη και μια αγορά, που αδυνατεί να λειτουργήσει με προοπτική.

Επίσης, ο προϋπολογισμός δεν συνοδεύεται από νομοσχέδια με τα οποία θα επιβάλλονται νέα φορολογικά μέτρα. Θεμελιώνεται σε υφιστάμενα μέτρα που έχουν ήδη συμφωνηθεί και νομοθετηθεί, με πάρα πολύ κόπο και ορατές τις συνέπειες και για τον πολίτη και για το πολιτικό σύστημα. Έχουν δε ελεγχθεί με ιδιαίτερη αυστηρότητα -για να μην αναφερθώ σε κακοπιστία- από τους μηχανισμούς των θεσμικών μας εταίρων και της τρόικας.

Προϋπόθεση της εφαρμογής του, είναι η συσπείρωση των πολιτών. Χωρίς τη συνδρομή των πολιτών και την ενεργοποίηση της Δημόσιας Διοίκησης ούτε ο προϋπολογισμός του 2011 μπορεί να κλείσει επιβεβαιώνοντας τις τελικές εκτιμήσεις ούτε ο προϋπολογισμός του 2012, θα ξεκινήσει με καλούς οιωνούς.

Ο προϋπολογισμός του 2012, βασίζεται σε πολύ αυστηρές εκτιμήσεις ως προς την απόδοση των μέτρων που έχουν θεσμοθετηθεί. Προϋπόθεση επιτυχίας του είναι η εφαρμογή και η πλήρης υλοποίηση του προγράμματος στήριξης, όπως αυτό διαρθρώνεται σε δυο μεγάλους άξονες:

Ο πρώτος άξονας, αναφέρεται στη δημοσιονομική προσαρμογή, δηλαδή στη δραστική μείωση του ελλείμματος όσο το δυνατόν συντομότερα, με αυτονόητες συνέπειες στην ύφεση, στην ανεργία και στη λειτουργία της πραγματικής οικονομίας, που θα έχουν άμεσο αντίκτυπο στα έσοδα του κράτους. Η επιλογή αυτή, προκύπτει από τις σχέσεις δανειστού-δανειζομένου, πιστωτή-οφειλέτη, δηλαδή εξ ανάγκης. Αφού επιλέξαμε ως ταμειακή προτεραιότητα του κράτους να διασφαλίσουμε τις ανάγκες των πολιτών, που εξαρτούν την επιβίωσή τους από την εισπραξη του μισθού ή της σύνταξης, πετύχαμε από το Μάιο του 2012, την

απρόσκοπτη χρηματοδότηση με τεράστια ποσά και με πολύ συγκεκριμένους όρους.

Ο δεύτερος άξονας, που δεν μας τον επέβαλε κανένας, είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές, οι αλλαγές που θα οδηγήσουν σε μια οικονομία ανταγωνιστική, θα ανασυγκροτήσουν το κράτος, την κοινωνία και τη σχέση κοινωνίας και κράτους. Αλλαγές που θα έπρεπε να είχαμε υλοποιήσει εδώ και χρόνια ως εθνική προτεραιότητα, ως εθνική στρατηγική. Αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, οφείλουμε να παραδεχτούμε πως η τρόικα, το μνημόνιο και τα σκληρά μέτρα, είναι το αποτέλεσμα της δικής μας ολιγωρίας διαχρονικά. Ας είναι.

Έχω την ευθύνη να εξηγηθώ το σκέλος των δαπανών και όσο κι αν είναι άχαρο, είμαι υποχρεωμένος να καταθέσω αριθμούς, που θα επιβεβαιώσουν όσα διαλαμβάνονται στα κείμενα του προϋπολογισμού που μας διανεμήθηκαν.

Το σύνολο των δαπανών του 2011, εκτιμάται σε 105,5 δισεκατομμύρια ευρώ και για το 2012, προβλέπεται μειωμένο κατά 5,3 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 100,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Η κατανομή των δαπανών της γενικής κυβέρνησης σε ποσοστό επί του ΑΕΠ, εκτιμώνται για το 2011, και προβλέπονται για το 2012 ως εξής: 31,6% και 31,2% αντίστοιχα για συντάξεις, 19,6% και 17,9% αντίστοιχα για αμοιβές προσωπικού, 15,9% και 12,8% αντίστοιχα για τόκους, 14,5% και 14,1% αντίστοιχα για προνοιακές μεταβιβάσεις, 12,4% και 10,9% αντίστοιχα για λειτουργικές δαπάνες, 7,4% και 7,9% αντίστοιχα για δαπάνες επενδύσεων και 2,3% σταθερά για αποδόσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ενώ 1,9% και 2,9% αντίστοιχα προβλέπονται για λοιπές δαπάνες.

Είμαι υποχρεωμένος να αναφερθώ στα αποτελέσματα του 2011, όπου οι συνολικές δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού, συμπεριλαμβανομένων και των δαπανών για την πληρωμή των εγγυήσεων που εκτιμάται ότι θα καταπέσουν σε βάρος του ελληνικού δημοσίου, των δαπανών για πληρωμή τόκων, των δαπανών για επιχορήγηση νοσηλευτικών ιδρυμάτων, για εξόφληση παλαιών οφειλών τους, καθώς και των δαπανών υλοποίησης των εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, προβλέπεται να διαμορφωθούν σε 70,741 εκατομμύρια ευρώ το 2011, δηλαδή μειωμένες κατά 730 εκατομμύρια ευρώ ή 1% σε σχέση με τις εκτιμήσεις που έχουν περιληφθεί στο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής και αυξημένες κατά 3,955 εκατομμύρια ευρώ ή 5,9% σε σχέση με το 2010.

Η μείωση σε σχέση με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής, αφορά τις κατηγορίες δαπανών για μισθούς, για επιχορηγήσεις νοσηλευτικών ιδρυμάτων, για αποδόσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για αποδιδόμενους πόρους και κυρίως για τα εξοπλιστικά προγράμματα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας κατά 900.000.000 ευρώ. Η αύξηση των δαπανών σε σχέση με το 2010, οφείλεται κυρίως στην ανάγκη κάλυψης των αυξημένων πρόσθετων αναγκών επιχορήγησης του ασφαλιστικού συστήματος και κυρίως στις δαπάνες δυστυχώς πληρωμής τόκων.

Οι πρωτογενείς δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού, προβλέπεται να διαμορφωθούν σε 51.830.000 ευρώ μειωμένες κατά 220.000.000 ή 0,4% σε σχέση με τις εκτιμήσεις του μεσοπρόθεσμου προγράμματος κατά 349.000.000 ευρώ ή 0,7% σε σχέση με αυτές του 2010. Οι συνολικές δαπάνες για αποδοχές και συντάξεις, εκτιμάται ότι θα είναι αυξημένες κατά 173.000.000 ευρώ σε σχέση με τις προβλέψεις που είχαν περιληφθεί στο μεσοπρόθεσμο και περιορισμένες κατά 222.000.000 ευρώ ή κατά 1,13% έναντι του 2010.

Αντιλαμβάνεστε ότι οι δαπάνες για πρόσθετες παροχές στις οποίες περιλαμβάνονται και τα επιδόματα καταργηθέντων λογαριασμών, θα είναι αυξημένες κατά 21.000.000 ευρώ σε σχέση με τις προβλέψεις του μεσοπρόθεσμου και μειωμένες κατά 173.000.000 ευρώ ή 11,4% έναντι του 2010, κυρίως λόγω του περιορισμού των πρόσθετων παροχών όπως υπερωρίες, αμοιβές για συμμετοχή σε επιτροπές και συμβούλια, αμοιβές για εργασία κατά τις νυχτερινές ώρες και εξαιρέσιμες ημέρες κ.λπ., το γνωστό νοικοκύρεμα. Είναι χαρακτηριστική η περιστολή αυτού του είδους των δαπανών. Οι καταναλωτικές και σύνθετες δαπάνες, εκτιμάται ότι θα εμφανίσουν σημαντικότερη μείωση, αφού θα

περιοριστούν κατά 77.000.000 ευρώ ή 2,9% σε σχέση με τις προβλέψεις του μεσοπρόθεσμου και κατά 381.000.000 ευρώ ή 12,8% έναντι του 2010. Η μείωση αυτή, αποδίδεται σε διαρκή προσπάθεια που καταβάλλεται για τον περιορισμό των δαπανών λειτουργίας του κρατικού μηχανισμού και ενδεικτικά οι δαπάνες λειτουργίας, αναμένονται μειωμένες κατά 11,1 εκατομμύρια ευρώ ή 1,4% και κατά 244,1 εκατομμύρια ευρώ ή 23,4% σε σχέση με το 2010.

Οι δαπάνες για τις μεταβιβαστικές πληρωμές αναμένεται να εμφανιστούν αυξημένες κατά 128.000.000 ευρώ ή 1,7% σε σχέση με το μεσοπρόθεσμο και κατά 1.303.000.000 ευρώ ή 7,5% σε σχέση με το 2010, κυρίως λόγω της ανάγκης χορήγησης αυξημένων κονδυλίων, για την κάλυψη των αναγκών των ασφαλιστικών ταμείων λόγω μείωσης των εσόδων τους εξαιτίας της μεγαλύτερης από την αναμενόμενη ύφεσης. Είναι όμως ένας τομέας, τον οποίο δεν μπορούμε, όπως αντιλαμβάνεστε, να αφήσουμε ακάλυπτο. Οι αποδιδόμενοι πόροι, αποδόσεις εσόδων σε ΟΤΑ και λοιπά νομικά πρόσωπα καθώς και οι επιστροφές δασμών, είναι μειωμένοι κατά 150.000.000 ευρώ ή 0,7% σε σχέση με το μεσοπρόθεσμο και κατά 1.196.000.000 ευρώ ή 13,4% σε σχέση με το 2010, ενώ οι δαπάνες για τόκους καταγράφουν συνεχή ανοδική πορεία. Οι πληρωμές για τόκους εκτιμάται ότι θα ανέλθουν στα 16.380.000.000 ευρώ για το 2011, περίπου 7,5% του ΑΕΠ, παρουσιάζουν αύξηση κατά 370.000.000 ευρώ ή 2,4% σε σχέση με το πρόγραμμα και κατά 3.157.000.000 ευρώ ή 23,9% σε σχέση με το 2010. Οι πληρωμές του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων μέχρι το τέλος του 2011 εκτιμάται ότι θα ανέλθουν συνολικά σε 6.890.000.000 ευρώ, από τα οποία 5.500.000.000 ευρώ θα διατεθούν σε έργα συγχρηματοδοτούμενα από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα υπόλοιπα 1.390.000.000 ευρώ για έργα που χρηματοδοτούνται από εθνικούς πόρους.

Στο όριο πληρωμών του εθνικού σκέλους του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του 2011 περιλαμβάνονται 40.000.000 ευρώ, που θα προέλθουν από συνεισφορές τρίτων, δωρεές για την ολοκλήρωση έργων στις πυρόπληκτες περιοχές της χώρας. Στο πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων του 2011 δόθηκε έμφαση, αφενός στην αντιμετώπιση των αναγκών που προέκυψαν λόγω της ολοκλήρωσης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, των κοινοτικών πρωτοβουλιών και των έργων του Ταμείου Συνοχής και αφετέρου στην εντατικοποίηση της υλοποίησης των δράσεων του ΕΣΠΑ 2007-2013, του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης, καθώς και του επιχειρησιακού προγράμματος αλιείας της ίδιας περιόδου.

Το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού για το 2011, με βάση τις τρέχουσες εκτιμήσεις αναμένεται ότι θα ανέλθει στα -22.959.000.000 ευρώ. Μετά από εθνολογιστικές προσαρμογές και τον συνυπολογισμό των ισοζυγίων νομικών προσώπων ΔΕΚΟ, ΟΤΑ κ.λπ. διαμορφώνεται στα 19.683.000.000 ευρώ ή 9% του ΑΕΠ και το πρωτογενές αποτέλεσμα της γενικής Κυβέρνησης διαμορφώνεται στα -3.925.000.000 ευρώ, δηλαδή στο -1,8% του ΑΕΠ.

Κουραστικά τα νούμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά πρέπει να καταγραφούν. Πρέπει να μπουν στην ιστορία του προϋπολογισμού, που συζητούμε απόψε.

Το σύνολο των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού του 2012, προβλέπεται να διαμορφωθεί σε 64.858.000.000 ευρώ, μειωμένο κατά 5.884.000.000 ευρώ ή 8,3%, σε σχέση με τις αντίστοιχες εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων του 2011 και κατά 1.929.000.000 ευρώ, σε σχέση με το 2010. Η παραπάνω μείωση σε σχέση με το 2011 προκύπτει κυρίως ως αποτέλεσμα της προβλεπόμενης μείωσης των δαπανών για πληρωμή τόκων, σε ταμειακή βάση κατά 3.630.000.000 ευρώ, καθώς και των προβλέψεων για μείωση των δαπανών για πληρωμή αποδοχών, συντάξεων, πρόσθετων και παρεπόμενων παροχών και των αποδιδόμενων πόρων. Οι πρωτογενείς δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού προβλέπεται να διαμορφωθούν σε 49.085.000.000 ευρώ το 2012, μειωμένες κατά 2.745.000.000 ευρώ, συγκριτικά με τις αντίστοιχες εκτιμήσεις του 2011 και κατά 3.195.000.000 ευρώ σε σχέση με το 2010.

Οι δαπάνες αποδοχών και συντάξεων θα ανέλθουν σε 19.415.000.000 ευρώ, παρουσιάζοντας μείωση κατά 672.000.000

ευρώ ή 3,3%, σε σχέση με την εκτίμηση πραγματοποίησης του 2011. Η ανωτέρω εξοικονόμηση προβλέπεται ότι θα επιτευχθεί με την μείωση του αριθμού των συμβασιούχων ορισμένου χρόνου, με την εφαρμογή το ενιαίου μισθολογίου, με τον περιορισμό των προσλήψεων και τον επαναπροσδιορισμό των θέσεων ευθύνης, την υιοθέτηση ευέλικτων μορφών απασχόλησης στο δημόσιο και τη δυνατότητα παροχής αδειών άνευ αποδοχών στο προσωπικό για εργασία εκτός δημοσίου.

Ειδικότερα, οι δαπάνες για καταβολή συντάξεων εμφανίζονται αυξημένες κατά 77.000.000 ευρώ ή 1,2% σε σχέση με το 2011, λόγω της μεταφοράς της επίπτωσης του αυξημένου αριθμού αποχωρήσεων κατά το 2011. Οι δαπάνες για πρόσθετες και παρεπόμενες παροχές προβλέπεται να εμφανίσουν σημαντική μείωση και να περιοριστούν σε 682.000.000 ευρώ, μειωμένες κατά 538.000.000 ευρώ ή 37,9% έναντι του 2011. Επισημαίνεται ότι οι σχετικές δαπάνες εμφανίζουν μείωση, παρά το γεγονός ότι καλύπτουν και αμοιβές ωρομίσθιων εκπαιδευτικών, εφημερίες για τρών κ.λπ., κυρίως ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των πολιτικών μείωσης των δαπανών για την καταβολή πρόσθετων παροχών και αποζημιώσεων.

Οι καταναλωτικές και σύνθετες δαπάνες είναι μειωμένες κατά 45.000.000 ευρώ, έναντι του 2011 και σημαντικά περιορισμένες κατά 427.000.000 ευρώ έναντι του 2010. Η μείωση αυτή αντικατοπτρίζει την προσπάθεια που καταβάλλεται για τον εξορθολογισμό των δαπανών και τον περιορισμό τους στα απολύτως αναγκαία επίπεδα.

Οι μεταβιβαστικές πληρωμές αναμένεται να διαμορφωθούν σε 17.173.000.000 ευρώ και θα καλύψουν κυρίως τις ανάγκες των φορέων της κοινωνικής ασφάλισης και των νοσηλευτικών ιδρυμάτων.

Θα μπορούσα να χαρακτηρίσω ανελαστικές τις δαπάνες αυτές. Στους αποδιδόμενους πόρους, δηλαδή στην κατηγορία που αφορά αποδόσεις πόρων σε τρίτους, όπως η τοπική αυτοδιοίκηση, ο ΟΓΑ κ.λπ., οι δαπάνες προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 7.146 εκατομμύρια, μειωμένες κατά 595 εκατομμύρια ευρώ ή 7,7% σε σχέση με το 2011.

Στον προϋπολογισμό του 2012, επίσης έχει προβλεφθεί πίστωση ύψους 1.000 εκατομμυρίων ευρώ ως αποθεματικό, για την αντιμετώπιση αναγκών εκτάκτου χαρακτήρα. Οι δαπάνες για τόκο μετὰ την εφαρμογή του προγράμματος μείωσης του δημόσιου χρέους με τη συμμετοχή ιδιωτών, το γνωστό PSI, προβλέπεται να περιοριστούν στα 12.750 εκατομμύρια από 16.380 εκατομμύρια το 2011 και 13.223 εκατομμύρια το 2010. Ως ποσοστό του ΑΕΠ θα διαμορφωθούν στο 6% από 7,5% το 2011, χωρίς την εφαρμογή του PSI. Οι τόκοι θα ανέλθουν στα 17.900 εκατομμύρια, δηλαδή στο 8,4% του ΑΕΠ. Σε δεδουλευμένη βάση οι τόκοι θα διαμορφωθούν στα 13.800 εκατομμύρια ευρώ έναντι 15.715 εκατομμυρίων το 2011.

Αντιλαμβάνομαστε όλοι συνεπώς, πώς μπορεί να ανακουφιστούν τα οικονομικά δεδομένα της χώρας, αν τελεσφορήσει η προσπάθεια που είναι σε εξέλιξη και αν όλοι επιδειξουμε την απαιτούμενη σοβαρότητα. Ακόμη, έχουν προβλεφθεί πιστώσεις για την πληρωμή ληξιπροθέσμων υποχρεώσεων παρελθόντων οικονομικών ετών φορέων της γενικής κυβέρνησης, ενώ η διάθεση των ποσών αυτών, θα γίνει μόνο υπό συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις.

Το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού για το 2012, με βάση τις προβλέψεις του σχεδίου του προϋπολογισμού και μετὰ την υλοποίηση του προγράμματος ανταλλαγής ομολόγων, αναμένεται να ανέλθει στα -13.473 εκατομμύρια ευρώ. Μετά τις εθνολογιστικές προσαρμογές και τον συνυπολογισμό των ισοζυγίων νομικών προσώπων, ΔΕΚΟ, ΟΤΑ κ.λπ., θα διαμορφωθεί στα -11.427 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή στο 5,4% του ΑΕΠ, και το πρωτογενές αποτέλεσμα της γενικής κυβέρνησης, θα είναι θετικό στα +2.423 εκατομμύρια ευρώ δηλαδή στο +1,1% του ΑΕΠ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι ο προϋπολογισμός του 2012, είναι ένας προϋπολογισμός με τον οποίο αρχίζει η αναστροφή της πορείας της χώρας μας. Είναι ένας προϋπολογισμός με πολύ σημαντικά χαρακτηριστικά, τα οποία έχουν αναλυθεί στο δημόσιο διάλογο, που όμως όφειλα να επαναφέρω, για να καταγραφούν για μια ακόμη φορά. Είναι ένας προϋπολογι-

σμός, με τον οποίο προβλέπεται, όπως είπα, για πρώτη φορά πρωτογενές πλεόνασμα. Η δημοσιονομική διαχείριση του 2012 θα είναι επιτέλους, χάρη στις προσπάθειες και κυρίως στις θυσίες των Ελλήνων πολιτών, πλεονασματική. Η γιγαντιαία αυτή προσπάθεια, αξίζει την εμπιστοσύνη των Ευρωπαίων. Το πλεόνασμα θα είναι μικρό, θα είναι όμως ένα πρωτογενές πλεόνασμα ύστερα από πάρα πολλά χρόνια. Αυτή είναι μια προοπτική που ανοίγει μια πόρτα ελπίδας για τη χώρα και τους πολίτες ότι το δημόσιο χρέος της Ελλάδας είναι βιώσιμο, ότι εάν είμαστε ενωμένοι, εάν δεν υπονομεύουμε ο ένας τον άλλο και πρωτίστως όσοι έχουμε συνευθύνει την περίοδο αυτή, εάν δουλέψουμε σκληρά και συστηματικά, αυτή η χώρα μπορεί να έχει ελπίδες και ευοίωνες προοπτικές.

Κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να υπερψηφίσουμε αυτόν τον προϋπολογισμό, αλλά κυρίως σας προτρέπω να δουλέψουμε όλοι με ζήλο, ώστε το 2012 να καταστεί η αφετηρία για μια νέα Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Ζωΐδη.

Παρακαλείται ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Θεόδωρος Καραόγλου να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Καραόγλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ολοκληρώνεται το 2011 και η ελληνική κοινωνία ζει τις δικές της συνέπειες του δικού της τυφώνα «Κατρίνα» ή αλλιώς τις συνέπειες των αδιέξοδων πολιτικών της κυβέρνησης Παπανδρέου.

Τις δυο προηγούμενες χρονιές, τέτοιες μέρες μιλώντας για το ίδιο θέμα, είχαμε προειδοποιήσει για τα επερχόμενα αδιέξοδα της πολιτικής του κ. Παπανδρέου. Δυστυχώς, τα πράγματα εξελίχθηκαν πολύ χειρότερα και από τις πιο απαισιόδοξες προβλέψεις μας. Δυο χρόνια μετά και δεν υπάρχει ούτε ένας Έλληνας πολίτης που να μην έχει πληγεί. Δεν υπάρχει ούτε ένας πολίτης, που να μην αναγνωρίζει πόσο μεγάλο κακό συνέβη στη χώρα μας. Οποιαδήποτε χαραμάδα ελπίδας έχει χαθεί. Οι κοινωνικοί δείκτες έχουν επιδεινωθεί δραματικά. Η ελληνική κοινωνία, βιώνει πρωτόγνωρες, βιώνει αφόρητες καταστάσεις. Τέτοια επιτυχία στην αποτυχία δεν μπορούσαμε να φανταστούμε ούτε στο χειρότερο εφιάλτη μας.

Είναι ξεκάθαρο ότι ο προϋπολογισμός του 2012, είναι ιδιαίτερα σκληρός για τους πολίτες, που καλούνται δυστυχώς για μια ακόμη χρονιά να σηκώσουν ένα τεράστιο βάρος. Τα σενάρια που υιοθετεί ο προϋπολογισμός του 2012 είναι τα πλέον αισιόδοξα και θέλει πάρα πολύ δουλειά και πάρα πολύ τύχη, για να επιτευχθούν. Για να μπορέσουμε, όμως, να σχεδιάσουμε για το μέλλον, πρέπει πρώτα να δούμε γιατί φτάσαμε ως εδώ, τι συνέβη στη χρονιά που πέρασε, τι λέγαμε, τι προβλέπαμε και πώς φτάσαμε στο σήμερα.

Κατ' αρχάς, πρέπει να τονίσω ότι έχει καταντήσει γραφική η συνεχής επίκληση της σωτηρίας μας από την προηγούμενη κυβέρνηση. Μας έχει «σώσει» -και βάζω πάντοτε τη λέξη εντός εισαγωγικών- πολλές φορές μέχρι σήμερα αλλά κατά ένα παράδοξο τρόπο, μετά από κάθε τέτοιου είδους σωτηρία, είμαστε σε ακόμη χειρότερο σημείο. Μας «έσωσε» πέρυσι το Μάιο του 2010, με την είσοδο της χώρας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την παράδοση μας άνευ όρων στην τρόικα. Μας «έσωσε» με την ψήφιση του προϋπολογισμού του 2011. Μας «έσωσε» με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, με τους εφαρμοστικούς νόμους, με το πρώτο κούρεμα του χρέους με τη Συμφωνία της 21ης Ιουλίου και τελικά, μας «έσωσε» για μια ακόμη φορά, με την πρόσφατη απόφαση των χωρών της Ευρωζώνης της 26ης/27ης Οκτωβρίου. Όμως, παρά τις αλλεπάλληλες «σωτηρίες», ο εξευτελισμός της χώρας μας στο εξωτερικό και η ταπείνωση που δεχόμαστε καθημερινά ως Έλληνες πολίτες, έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Η παρωδία που εκτυλίχθηκε με το δημοψήφισμα, φαινή έμπνευση του κ. Παπανδρέου, μας έχει εκθέσει σε όλη την Ευρώπη. Έτσι, η περίφημη έκρηξη στην οποία θα παίρναμε από τον Αύγουστο του 2011, παρά τις θυσίες του ελληνικού λαού, είναι ακόμη σε αναμονή, με σοβαρές συνέπειες δυστυχώς

στη σταθερότητα της οικονομίας μας. Άλλωστε, δεν είναι τυχαία η διαρροή 14 δισεκατομμυρίων ευρώ από τις τράπεζες το τελευταίο χρονικό διάστημα, εκροή καταθέσεων για πληρωμή φόρων, για τη διαβίωση των πολιτών αλλά κυρίως εξαγωγή προς κάποιο άλλο ασφαλές τραπεζικό καταφύγιο.

Συζητώντας για τον προϋπολογισμό του 2012, έχει ενδιαφέρον να θυμίσω τις προβλέψεις μας για τον προϋπολογισμό του 2011, ένα προϋπολογισμό, που ούτε οι ίδιοι οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ θυμούνται πόσες φορές τον αναθεώρησαν. Ενώ, λοιπόν, στο παρελθόν μας μιλούσαν και δημαγωγούσαν περί τριετών προϋπολογισμών, έχουμε φτάσει σήμερα στο σημείο, να αναθεωρούνται οι προϋπολογισμοί όχι κάθε εξάμηνο αλλά κάθε τρίμηνο στην κυριολεξία.

Στην περσινή συζήτηση, έγιναν από όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου διάφορες προβλέψεις, όπως για παράδειγμα για το περίφημο έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού. Ο προϋπολογισμός του 2011, προέβλεπε ότι θα πέσει στο 7,1% ή περίπου στα 17 δισεκατομμύρια. Τότε σύσσωμη η Αντιπολίτευση λέγαμε ότι αυτός είναι ένας ευσεβής πόθος που δεν μπορεί να υλοποιηθεί -μακάρι να υλοποιηθεί αλλά δεν μπορεί να υλοποιηθεί- και ότι αναγκαστικά θα αναθεωρηθεί. Μετά από τρεις αναθεωρήσεις κατά τη διάρκεια του 2011, σήμερα υπολογίζεται το έλλειμμα περίπου στο 9% του ΑΕΠ ή περίπου 20 δισεκατομμύρια ευρώ έλλειμμα. Ούτε, όμως, δυστυχώς αυτό θα επιτευχθεί, καθώς το πραγματικό έλλειμμα φοβάμαι ότι θα κινηθεί γύρω στο 10,5% του ΑΕΠ ή περίπου γύρω στα 23 δισεκατομμύρια ευρώ, ένα αποτέλεσμα πολύ κοντά σε σχέση με το έλλειμμα του 2010 και θα τολμούσα να πω, πολύ κοντά στο πραγματικό έλλειμμα του 2009, αν δεν ακολουθούσατε την καταστροφική πολιτική του τελευταίου τριμήνου, όταν η κυβέρνηση Παπανδρέου, με δημιουργική λογιστική δεν εισέπραξε προϋπολογισμένα έσοδα, όπως για παράδειγμα τα τέλη κυκλοφορίας του 2010, όπως για παράδειγμα, τα έσοδα από τη νομιμοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων και αντίθετα προχώρησε σε ανεξέλεγκτες δαπάνες.

Εδώ και δύο χρόνια, λοιπόν, ο λαός ακολουθεί ένα πρόγραμμα σκληρών, αιματηρών θυσιών και ως τελικό αποτέλεσμα έχουμε σχεδόν μηδενική μείωση του ελλείμματος, με ταυτόχρονη αύξηση του δημόσιου χρέους κατά 70 δισεκατομμύρια περίπου.

Αυτή δε η φαινομενική συγκράτηση του ελλείμματος οφείλεται στην ουσία στην εσωτερική στάση πληρωμών, με απλήρωτες υποχρεώσεις του δημοσίου που αγγίζουν τα 7 δισεκατομμύρια ευρώ, καθώς και στην περαιτέρω μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 2 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου.

Ο προϋπολογισμός του 2012 προβλέπει μείωση του ελλείμματος στο 5,5% του ΑΕΠ, περίπου στα 11,5 δισεκατομμύρια ευρώ και πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 1,1 δισεκατομμύρια, υπερβολικά αισιόδοξος στόχος που μακάρι να επιτευχθεί.

Είναι αισιόδοξος, γιατί στηρίζεται σε δύο βασικές παραμέτρους: Πρώτον, στη σοβαρή μείωση των δαπανών για τόκους τη στιγμή που είμαστε ακόμη στην αρχή της διαπραγματεύσεως για την εφαρμογή του PSI. Δεύτερον, στη δυνατότητα των νοικοκυριών να πληρώνουν κανονικά τους φόρους για τις υποχρεώσεις τους, τη στιγμή που όλοι οι δείκτες οδηγούν, δυστυχώς, στο αντίθετο αποτέλεσμα.

Έτσι, οι δαπάνες για πληρωμές τόκων έχουν αυξηθεί υπέρρογκα και θα ξεπεράσουν τα 16 δισεκατομμύρια το 2011. Χωρίς την εφαρμογή του PSI το 2012 αναμενόταν να κινηθούν γύρω στα 18 δισεκατομμύρια. Τώρα, με την εφαρμογή του PSI και υπό την αίρεση ότι θα συμμετέχουν όλοι οι δανειστές μας, υπάρχει η αρχική εκτίμηση για μείωση περίπου στα 12,5 δισεκατομμύρια. Το ποσό, όμως, αυτό εξακολουθεί να είναι τεράστιο και πραγματικά δυσβάστακτο για τα δεδομένα της ελληνικής οικονομίας.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως, όταν για πρώτη φορά το 2009 το συγκεκριμένο κονδύλι για τους τόκους ξεπέρασε το όριο των 10 δισεκατομμυρίων ευρώ, έδωσε ισχυρή δυναμική ώθηση για την αύξηση του χρέους. Ως ποσοστό του ΑΕΠ οι δαπάνες για τόκους θα διαμορφωθούν το 2012 στο 6%, από το 7,5% που ήταν το 2011.

Σ' όλο αυτό το σκηνικό, αβεβαιότητα προσφέρει η απαίτηση των ομολογιούχων για υψηλά επιτόκια στις συμφωνίες για το PSI. Το δημόσιο χρέος έχει αυξηθεί υπέρμετρα. Φέτος, το χρέος της

γενικής Κυβέρνησης θα ξεπεράσει τα 360 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου και σε ποσοστό το 160% του ΑΕΠ. Για το 2012, το ποσό αυτό θα έφθανε στα 380 δισεκατομμύρια, μία αύξηση δηλαδή του χρέους κατά περίπου 90 δισεκατομμύρια, μέσα σε τρία χρόνια.

Ωστόσο, με την εφαρμογή του PSI και με την προϋπόθεση ότι θα είναι επιτυχημένο, το ύψος του δημοσίου χρέους αναμένεται να υποχωρήσει στα 310 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου ή στο 145,5% του ΑΕΠ. Αν όλα πάνε καλά, φιλοδοξούμε, το 2020 να φθάσουμε στο 120% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, όσο δηλαδή το βρήκε η κυβέρνηση Παπανδρέου το 2009. Χρειάζονται δέκα χρόνια δηλαδή μεγάλων δραματικών θυσιών για όλο τον ελληνικό λαό, αν δεν αλλάξει η πολιτική, για να πετύχουμε αυτό που είχαμε δεσμευμένο το 2009, να έχουμε δηλαδή το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ στο 120% περίπου.

Η ύφεση που βιώνει η οικονομία μας εξαιτίας της πολιτικής της Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ είναι άνευ προηγουμένου. Στην ουσία η ελληνική οικονομία είναι σε κώμα. Αρχικά, το ΠΑΣΟΚ μιλούσε για επιστροφή στην ανάπτυξη στο τέλος του 2011. Στην πορεία, μιλούσε για μία ύφεση της τάξης του 3%. Σήμερα, είμαστε στο 5,5% τουλάχιστον και εάν δεν είχε αλλάξει ο τρόπος υπολογισμού πρόσφατα, θα μιλούσαμε, δυστυχώς, για ύφεση το 2011 πάνω από 7%. Για το 2012 ο προϋπολογισμός προβλέπει μία ύφεση της τάξης του 2,8%, σενάριο μάλλον άκρως αισιόδοξο.

Πώς, όμως, μπορεί να αντέξει μία χώρα -η μοναδική χώρα στην Ευρώπη- που θα βρίσκεται σε ύφεση συνεχώς για πέντε χρόνια; Ποια είναι, αλήθεια, η πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ για την ανάπτυξη; Τι κάνατε τα δύο τελευταία χρόνια που κυβερνάτε για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας;

Ανεργία. Η ανεργία καλπάζει. Είναι ο πιο τραγικός δείκτης της σημερινής Ελλάδας. Πέρυσι προειδοποιούσαμε ότι με τα συνεχή μέτρα η ανεργία θα ξεπερνούσε το 15%. Δυστυχώς, διαψευστήκαμε και εμείς στις προβλέψεις μας. Τον Αύγουστο του 2011 η ανεργία ξεπέρασε το 18,4%. Πρακτικά, αυτό σημαίνει ότι αναμένεται να κλείσει η χρονιά, το τρέχον έτος, το 2011, με το πρωτοφανές νούμερο του 1 εκατομμυρίου ανέργων και του 20% ως ποσοστό επί του πληθυσμού.

Ακόμη, το 45% των νέων, ηλικίας από δεκαοκτώ έως είκοσι πέντε χρονών, είναι άνεργοι και, δυστυχώς, καταφεύγουν στη μετανάστευση. Χιλιάδες νέοι, τα καλύτερα μυαλά της χώρας αναγκάζονται να πάνε μετανάστες στο εξωτερικό. Μέσα σε δύο χρόνια, λοιπόν, έχουμε πεντακόσιες πενήντα χιλιάδες επιπλέον ανέργους και αύξηση κατά 110% του σχετικού ποσοστού με όλες τις τεράστιες παρενέργειες, όπως τα επιδόματα ανεργίας και τις κοινωνικές παροχές, ανασφάλεια, εγκληματικότητα, ψυχολογικά προβλήματα και άλλα πολλά. Υπολογίζεται σήμερα ότι περίπου τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες οικογένειες ζουν, χωρίς κανέναν εργαζόμενο στο σπίτι.

Για το 2012 ο προϋπολογισμός εκτιμά ότι η ανεργία θα κυμανθεί στο 17,1%, που για να γίνει πράξη θα πρέπει στην ουσία να συγκρατηθεί η ανεργία, δηλαδή θα πρέπει να υπάρξει μία άλλη πολιτική για επανεκκίνηση της οικονομίας, θα πρέπει να τρέξει το ΕΣΠΑ, θα πρέπει να προχωρήσουν οι διαρθρωτικές αλλαγές στη χώρα. Επείγει, λοιπόν, να βρούμε λύσεις σήμερα, για να αντιμετωπίσουμε το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα που έχει η χώρα.

Ο πληθωρισμός, παρά την ύφεση, έμεινε στο 3% αντί για 2,2% που υπήρχε στην αρχική πρόβλεψη του προϋπολογισμού του 2011. Για το 2012 εκτιμάται ότι θα πέσει στο 0,6%, κυρίως λόγω της ύφεσης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Τα έσοδα τα υπολογίζατε στα 55,5 δισεκατομμύρια και παρά τα αλλεπάλληλα νέα χαράτσια, με αποκορύφωμα τις έκτακτες εισφορές και το χαράτσι στα ακίνητα μέσω του λογαριασμού της ΔΕΗ, θα εισπραχθούν λιγότερα από 54 δισεκατομμύρια, δηλαδή περίπου 1,5 με 2 δισεκατομμύρια λιγότερα απ' αυτά που είχαμε εισπράξει, ακόμα και το 2010.

Όλη αυτή η αφαίμαξη των πολιτών πήγε χαμένη. Δεν υπήρξε κανένα αποτέλεσμα. Κατά 2 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου είναι μειωμένα τα έσοδα από τους έμμεσους φόρους, παρά τις αυξή-

σεις σε ΦΠΑ στον καπνό, στο πετρέλαιο κ.λπ.. Έτσι, και έσοδα δεν εισπράξατε και δώσατε ώθηση στην ύφεση.

Θα ήθελα σταθώ στην υπερφορολόγηση των ακινήτων και των εισοδημάτων από την εργασία. Είναι τρομακτικό ότι σε σχέση με το 2009 οι ιδιοκτήτες ακινήτων θα πληρώσουν επτά φορές περισσότερους φόρους το 2012, με τη μονιμοποίηση του έκτακτου τέλους μέσω της ΔΕΗ, με τις αυξήσεις των αντικειμενικών αξιών, με το διπλασιασμό των τεκμηρίων διαβίωσης, φόρους που τους επέβαλε το κόμμα εκείνο που καλούσε τους πολίτες προεκλογικά, το 2009, να μην πληρώσουν το ΕΤΑΚ, γιατί θα το καταργούσε. Όντως, οι πολίτες δεν το έχουν πληρώσει ακόμα, λόγω του ότι διαλύσατε το φοροεισπρακτικό μηχανισμό και σήμερα καλούνται να πληρώσουν φόρους στα ακίνητα στο επταπλάσιο.

Συνολικά σήμερα σαράντα φόροι επιβαρύνουν τα ακίνητα, μειώνουν την εμπορική αξία των ακινήτων, την αποτίμηση των προσημιωμένων ακινήτων που έχουν οι τράπεζες, άρα και την κεφαλαιακή τους επάρκεια, οπότε είναι αναγκασμένο να έρθει το κράτος μετά και να καλύψει αυτή τη ζημία. Μήπως, λοιπόν, πρέπει η Κυβέρνηση να επανεξετάσει το γεγονός ότι στην προσπάθεια να εισπράξει επιπλέον 3 δισεκατομμύρια από τα ακίνητα, στο τέλος θα βρεθεί να πληρώνει 10-15 δισεκατομμύρια επιπλέον στις τράπεζες, για να καλύψει πιθανή ζημία τους;

Τέλος, θα αναφέρω ορισμένα επιμέρους στοιχεία για τον προϋπολογισμό του 2011, που καταδεικνύουν την παταγώδη αποτυχία. Στοχεύατε σε αύξηση του φόρου εισοδήματος κατά 560 εκατομμύρια ευρώ και υπάρχει μείωση των εσόδων περίπου στα 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Από το ΦΠΑ σκοπεύατε να εισπράξετε 800 εκατομμύρια ευρώ επιπλέον και τελικά θα εισπραχθούν 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερα.

Υπολογίζατε να εισπράξετε 11,6 δισεκατομμύρια ευρώ από φόρους κατανάλωσης και τελικά, θα εισπραχθούν Ειδικόι Φόροι Κατανάλωσης μειωμένοι κατά 10%, γύρω στα 10,4 δισεκατομμύρια, όσο περίπου θα είναι μειωμένα και τα έσοδα των έμμεσων φόρων. Ειδικότερα, οι φόροι από τα καύσιμα, παρά τις συνεχείς αυξήσεις του ειδικού φόρου κατανάλωσης, θα είναι μειωμένοι κατά 15%.

Υπολογίζατε να εισπράξετε πάνω από 1 δισεκατομμύριο από τα ακίνητα, από νομιμοποίηση αυθαιρέτων, από την αύξηση των αντικειμενικών αξιών, αλλά πώς να εισπραχθούν αυτά, όταν έχει παγώσει εντελώς η αγορά των ακινήτων, όταν έχουν πέσει πάνω από 50% οι οικοδομικές άδειες; Πώς θα εισπράξετε τα ποσά αυτά;

Υπολογίζατε εντός του 2011 να εισπράξετε ένα ποσό γύρω στα 700 εκατομμύρια από τη φορολόγηση των τυχερών παιχνιδιών, αλλά με τις επιλογές σας μέχρι σήμερα δεν έχει εισπραχθεί ούτε ένα ευρώ και φυσικά ούτε προβλέπεται να εισπραχθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου.

Πώς είναι δυνατόν να ξεχάσουμε τις προεκλογικές διακηρύξεις του ΠΑΣΟΚ ότι θα εισπράξει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές των τότε 31 δισεκατομμυρίων ευρώ, που σήμερα όμως έχουν ξεπεράσει τα 63 δισεκατομμύρια ευρώ;

Επίσης, επιχαίρετε ότι έχουν βεβαιωθεί πρόστιμα ύψους 1.275.000.000 από τις εφορίες για το 2010, όμως δεν λέτε ότι μέσα στο 2010 εισπράχθηκαν μόλις 29.000.000 ευρώ. Τι θα κάνει η Κυβέρνηση, λοιπόν, με όλα αυτά τα οφειλόμενα;

Τέλος, τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις, ακόμα ψάχνουμε να τα βρούμε. Έτσι, ενώ ακούγαμε για έσοδα από αποκρατικοποιήσεις της τάξης των 5 δισεκατομμυρίων περίπου μέσα στο 2011, τελικά, με την καλύτερη δυνατή πρόβλεψη θα εισπραχθούν φέτος γύρω στο 1,7 δισεκατομμύρια, ενώ για το 2012 υπάρχει ένας στόχος στα 6 δισεκατομμύρια, που μακάρι να υλοποιηθεί, με έμφαση βέβαια πάντα στην ουσία των υγιών αποκρατικοποιήσεων. Γιατί πούλαμε, αξιοποιούμε την ακίνητη περιουσία του ελληνικού δημοσίου. Δεν την ξεπουλάμε όσο όσο.

Στο μέτρο των δαπανών επίσης υπήρξαν πολλές αστοχίες. Στην ουσία, παρά τις σοβαρές θυσίες των πολιτών, παρά τις πολύ σημαντικές μειώσεις μισθών και συντάξεων, οι δαπάνες έμειναν περίπου στα ίδια επίπεδα μ' αυτές του 2010. Δυσάρεστη εξέλιξη σίγουρα είναι η αύξηση των τόκων για το 2011 και η δραματική μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Ας εξετάσουμε τώρα το σκέλος των δαπανών του προϋπολο-

γισμού του 2012. Οι δαπάνες θα διαμορφωθούν στα 65 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου, μειωμένες κατά 8,3%, σε σχέση με τις αντίστοιχες εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων του 2011. Η μείωση αυτή προκύπτει κυρίως ως αποτέλεσμα της προβλεπόμενης μείωσης των δαπανών για πληρωμή τόκων κατά 3,6 δισ. ευρώ, λόγω του PSI, αλλά και λόγω της μείωσης των πρωτογενών δαπανών κατά 2,5 περίπου δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτή η μείωση των δαπανών όμως προκαλεί ιδιαίτερη ανησυχία για τις επιπτώσεις που θα έχει στην κοινωνική ζωή του τόπου και στην πραγματική οικονομία, καθώς θα μειωθούν δαπάνες για ανέργους, για ευπαθείς ομάδες, για δημόσια έργα, για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Στις δαπάνες ξεχωρίζω τα εξής σημεία: Στα ασφαλιστικά ταμεία φέτος είχαμε μια αύξηση δαπανών κατά περίπου 7,5% ή 1,3 δισ. ευρώ. Ειδικά για το ΙΚΑ χρειάστηκε η γενναία συνεισφορά του κράτους, καθώς η αλματώδης αύξηση της ανεργίας προκάλεσε μεγάλα ελλείμματα στα έσοδα του ΙΚΑ.

Το 2012 προβλέπεται μία συνολική μείωση 3,1 δισ. ευρώ για τα τέσσερα μεγάλα ταμεία, δηλαδή για τον ΟΓΑ, το ΙΚΑ, το NAT και τον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών, ενώ παράλληλα θα χρηματοδοτηθεί ο Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υπηρεσιών Υγείας με 1,3 δισεκατομμύρια.

Όσον αφορά τον ΟΑΕΔ, που κατά το 2011 χρειάστηκε διπλάσια επιχορήγηση λόγω των υπερδιπλάσιων επιδομάτων ανεργίας, φέτος, με βάση τον προϋπολογισμό, προβλέπεται μεγάλη μείωση. Έτσι από τα 764 εκατομμύρια ευρώ το 2011, προβλέπεται για το 2012 μείωση στα 500 εκατομμύρια, στόχος που δεν μπορούμε να καταλάβουμε πώς μπορεί να επιτευχθεί, με δεδομένη την αύξηση της ανεργίας.

Το ΕΚΑΣ θα δεχθεί μία μείωση φέτος κατά 175 εκατομμύρια ευρώ, καθώς σχεδιάζεται να δοθεί σε περίπου είκοσι χιλιάδες λιγότερους δικαιούχους.

Ακόμα, προβλέπονται περικοπές μισθών και επιδομάτων σε δημοσίους υπαλλήλους ύψους 1,6 δισ. ευρώ, με το νέο μισθολόγιο, μείωση των συμβασιούχων, περιορισμός των προσλήψεων και υιοθέτηση ευέλικτων μορφών εργασίας και απασχόλησης στο δημόσιο. Οι δαπάνες αποδοχών και συντάξεων θα ανέλθουν σε 19,5 δισ. ευρώ περίπου, παρουσιάζοντας μείωση κατά περίπου 700 εκατομμύρια ευρώ ή 3,3%, σε σχέση με την εκτίμηση πραγματοποίησης του 2011.

Στις δαπάνες κατά Υπουργείο παρατηρούμε μειώσεις που προκύπτουν από τις μειώσεις μισθών στο προσωπικό. Ωστόσο, είναι θέμα το γεγονός ότι θα υποστούν σοβαρές μειώσεις τα Υπουργεία Οικονομικών και Εσωτερικών, που είναι αρμόδια, το μεν πρώτο για τη συγκέντρωση των εσόδων του δημοσίου και το δεύτερο για να αναδιοργανώσει την κρατική μηχανή. Δυστυχώς, για μια ακόμη χρονιά θα συνεχίσουν να είναι μειωμένες οι δαπάνες για την παιδεία, για την υγεία, για την εθνική άμυνα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η κατάσταση που έχει να αντιμετωπίσει η χώρα είναι πρωτοφανής. Λάθη και παραλείψεις δεκαετιών και μια καταστροφική διακυβέρνηση ΠΑΣΟΚ επί διετία μας οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση. Ένα κόμμα, ένας Πρωθυπουργός που δεν άκουγε κανέναν, γαντζωμένος στην εξουσία, που έκανε κουρελόχαρτο το Σύνταγμα κι έβαζε πάνω απ' όλα το κομματικό κι όχι το πατριωτικό συμφέρον, όχι μόνο στη διετία αυτή, αλλά κι από την αρχή της κρίσης.

Αποδεχθήκαμε την Κυβέρνηση εθνικού σκοπού, αποδεικνύοντας και πάλι για μια ακόμη φορά ότι υπεράνω όλων είναι η πατρίδα και τα συμφέροντά της. Θα συνεχίσουμε το δρόμο της υπευθυνότητας, όπως πράξαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια, και δεν θα αμφισβητήσουμε τον παρόντα προϋπολογισμό της μεταβατικής Κυβέρνησης Παπαδήμου.

Παράλληλα, θα εντατικοποιήσουμε τον αγώνα μας για αλλαγή της αδιέξοδης οικονομικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, για μια άλλη πολιτική, σύμφωνα με τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, τις προτάσεις του Προέδρου μας Αντώνη Σαμαρά, που θα επιτρέψει μελλοντικά άλλους προϋπολογισμούς, προϋπολογισμούς ανάπτυξης, προοπτικής, ελπίδας για τη χώρα και για τους Έλληνες πολίτες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνά-

δελφοι, έχω να κάνω μια ανακοίνωση ψηφίσματος προς την Ολομέλεια.

Η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία ΕΣΑμεΑ κατέθεσε ψήφισμα με το οποίο εκφράζει την αντίθεσή της στην πολιτική της Κυβέρνησης και στην ολιγωρία της πολιτείας να εφαρ-

μόσει μέτρα προστασίας των ατόμων με ειδικές ανάγκες και ζητεί τη θωράκιση των μελών της και των οικογενειών τους από την ανεργία, τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Το ψήφισμα, για την οικονομία του χρόνου, κατατίθεται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχει ως εξής:

ΛΛ

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ
"Ε.Σ.Α.με.Α."
ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΦΟΡΟΥΜ
ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Ελ.Βενιζέλου 236, Ηλιούπολη,
Τ.Κ.16341, ΕΛΛΑΔΑ
Τηλ. 210.9949837 Φαξ 210.5238967
e-mail: esaea@otenet.gr
http://www.esaea.gr

Λεβ. 221/2.12.2011
Υ^{ος} Νιώτη

«Η ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ»

Διακήρυξη της
Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία στο πλαίσιο της
3^{ης} Δεκέμβρη 2011 - Εθνική Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία

**ΘΩΡΑΚΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ, ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ & ΤΟΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ!**

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2768
Ημερομ. 21/12/11

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ
"Ε.Σ.Α.με.Α."
ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΦΟΡΟΥΜ
ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Ελ.Βενιζέλου 236, Ηλιούπολη,
Τ.Κ.16341, ΕΛΛΑΔΑ
Τηλ. 210.9949837 Φαξ 210.5238967
e-mail: esaea@otenet.gr
http://www.esaea.gr

«Η ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ»

Διακήρυξη της
Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία στο πλαίσιο της
3^{ης} Δεκεμβρη - Εθνική Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία

«ΘΩΡΑΚΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ, ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ & ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ!»

Εμείς, τα άτομα με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις, το 10% του πληθυσμού της χώρας, και εμείς οι γονείς και κηδεμόνες των ατόμων με νοητική αναπηρία, αυτισμό, σύνδρομο down, εγκεφαλική παράλυση, βαριές και πολλαπλές αναπηρίες βιώνουμε τη διάκριση σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής. Σήμερα, σε συνθήκες έντονης οικονομικής κρίσης, κινδυνεύουμε πιο πολύ από ποτέ από την ανεργία, τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Με αφορμή τη φετινή 3^η Δεκεμβρη, Εθνική Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία, διακηρύσσουμε την απόφασή μας να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε με όλες μας τις δυνάμεις για να ανατρέψουμε τις δυσμενείς καταστάσεις που βιώνουμε από την επιβολή των σκληρών μέτρων λιτότητας που μας έχουν οδηγήσει ήδη στην εξαθλίωση.

**ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΑ ΤΡΑΠΙΚΑ ΘΥΜΑΤΑ ΜΙΑΣ ΑΝΕΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ,
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΡΩΝ ΠΟΥ ΑΠΟΚΤΗΘΗΚΑΝ ΜΕ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ, ΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΘΥΣΙΕΣ.
ΤΑ ΟΡΙΑ ΑΝΟΧΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΟΧΗΣ ΜΑΣ ΕΧΟΥΝ ΕΞΑΝΤΛΗΘΕΙ!**

Η αποσάθρωση των δημόσιων πολιτικών στήριξης μας και η ολιγωρία της Πολιτείας να εφαρμόσει, όπως το Σύνταγμα επιτάσσει, προστατευτικές πολιτικές και μέτρα έχουν οδηγήσει:

- Στη σκληρή και επώδυνη μείωση των εισοδημάτων μας από την άδικη επιβολή έκτακτων εισπρακτικών μέτρων.
- Στην εκτίναξη του ποσοστού ανεργίας, που αποτελεί για εμάς την πιο σκληρή μορφή κοινωνικής αναπηρίας λόγω της αναποτελεσματικής εφαρμογής του ν. 2643/1998.
- Στη χωρίς προηγούμενο υποβάθμιση των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών παροχών μας.
- Στην κατάρρευση του δημόσιου συστήματος πρόνοιας. Στον κίνδυνο αφανισμού σημαντικών δημόσιων Δομών και Προγραμμάτων Κοινωνικής Φροντίδας, όπως είναι τα ΚΗΦΗ, ΚΔΑΠμεΑ, «Βοήθεια στο Σπίτι».
- Στην κατάρρευση του δημόσιου συστήματος υγείας. Στη χωρίς προηγούμενο υποβάθμιση των δημόσιων υπηρεσιών υγείας που ανοίγει το δρόμο στην άνθηση του ιδιωτικού τομέα και στην πρωτοφανή μείωση του ύψους και του είδους των φαρμάκων και των θεραπευτικών μεθόδων, μέσων και προθέσεων.
- Στην κατάρρευση της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης και των υπηρεσιών ψυχικής υγείας.
- Στην ανεπαρκή χρηματοδότηση και στον κίνδυνο διακοπής της λειτουργίας των Κέντρων Υποστήριξης για τα άτομα με νοητική αναπηρία, αυτισμό, σύνδρομο down, εγκεφαλική παράλυση,

βαριές και πολλαπλές αναπηρίες κ.λπ. που έχουν δημιουργήσει με κόπο και θυσίες σωματεία γονέων/κηδεμόνων ατόμων με αναπηρία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

▪ Στην επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης των ατόμων με βαριές και πολλαπλές αναπηρίες στα ιδρύματα κλειστής περίθαλψης.

▪ Στη συνεχιζόμενη απαράδεκτη υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης των ατόμων με αναπηρία.

▪ Στην υιοθέτηση, με ταχείς και αντιδημοκρατικές διαδικασίες, ενός «παραμορφωμένου» ΚΕΒΑ που λειτουργεί ως προκρούστεια κλίνη για την αναπηρία.

▪ Στην οργάνωση και λειτουργία ενός νέου μεν, ανεπαρκούς δε, Ενιαίου Κέντρου Πιστοποίησης της Αναπηρίας που, όχι μόνο, εξακολουθεί να διαιωνίζει τις παθογένειες και τις αδυναμίες του προηγούμενου συστήματος, αλλά και να παράγει νέες.

▪ Στη δραστική διακοπή από το Υπουργείο Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης του Προγράμματος Διερμηνείας στη Νοηματική Γλώσσα που καταδικάζει όλους τους κωφούς και βαρήκοους πολίτες της χώρας στον κοινωνικό αποκλεισμό.

▪ Στη συνεχή υπο-χρηματοδότηση των Οργανώσεων μας, αποδυναμώνοντας τη φωνή των πιο αποκλεισμένων ανάμεσα στους αποκλεισμένους.

ΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ, ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ, ΤΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ, ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΝΑ ΑΝΤΙΛΗΦΘΟΥΝ ΟΤΙ:

▪ Η αναπηρία και οι προστατευτικές πολιτικές που έχουν εφαρμοστεί ως σήμερα ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ να μπαίνουν στην προκρούστεια κλίνη της δημοσιονομικής προσαρμογής, ωσάν τα άτομα με αναπηρία και οι οικογένειές τους να ευθύνονται για τη δημοσιονομική κατάντια της χώρας!

▪ Η αναπηρία ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ να στοχοποιείται μέσω κατηγοριών περί «αναπήρων μαϊμού» που προσβάλλουν την αξιοπρέπειά μας, ενισχύουν την κοινωνική προκατάληψη απέναντί μας, δικαιολογούν την ανεπάρκεια του πολιτικού συστήματος να μας προστατεύσει και οδηγούν σε έναν σύγχρονο Καϊάδα περιθωριοποίησής μας! Για τους «αναπήρους μαϊμού» δεν ευθυνόμαστε εμείς! Ευθύνονται οι υπηρεσίες, οι γιατροί και οι πολιτικοί όλων των κυβερνήσεων που εξέθρεψαν αυτό το σύστημα της συναλλαγής και της διαπλοκής!

▪ Η ελληνική Πολιτεία όχι μόνον ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ να επιτρέψει την κατάρρευση του κοινωνικού κράτους, η οποία οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στη διάσπαση της κοινωνικής συνοχής και στη φτώχεια, αλλά αντίθετα οφείλει να μας προστατεύσει και να μας ενισχύσει στη βάση των αρχών του ανθρώπινου και κοινωνικού δικαίου!

ΤΟ ΑΝΑΠΗΡΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ!

ΕΝΟΜΕΝΟΙ, ΔΥΝΑΤΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΖΗΤΟΥΜΕ ΤΗ ΘΩΡΑΚΙΣΗ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ, ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ:

▪ Να σταματήσουμε από όλα τα σκληρά και άδικα μέτρα που έχουν ήδη μειώσει δραματικά τα εισοδήματά μας (μειώσεις μισθών και επικουρικών συντάξεων, επιβολή έκτακτων εισφορών κ.λπ.). Να μην καταργηθεί καμία ευνοϊκή φορολογική ρύθμιση έως ότου καταρτιστεί ένα αντικειμενικά δίκαιο, προοδευτικό ενιαίο φορολογικό σύστημα που θα λαμβάνει υπόψη του την πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση που προκαλεί η αναπηρία στο ατομικό και οικογενειακό εισόδημα. Να

προσδιορίζεται εδώ και τώρα το κόστος διαβίωσης λόγω αναπηρίας στην Ελλάδα της κρίσης και να λαμβάνεται πάντοτε υπόψη όταν σχεδιάζονται πολιτικές κάθε είδους και μορφής.

- Να σταματήσει εδώ και τώρα η διαρκής υπο-χρηματοδότηση του τομέα της πρόνοιας που κινδυνεύει να αφανιστεί από τον κοινωνικό χάρτη της χώρας. Να στελεχωθούν επαρκώς με εξειδικευμένο επιστημονικό και βοηθητικό προσωπικό όλες οι Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας για να μην ξαναζήσουμε φαινόμενα τύπου «ΚΕΠΕΠ ΛΕΧΑΙΝΩΝ». Να διασφαλιστεί η συνέχιση της λειτουργίας των ΚΕΚΥΚΑμεΑ και η παροχή των υπηρεσιών τους στη βάση των αρχικών σκοπών ίδρυσής τους. Να διασφαλιστεί η χρηματοδότηση των Κέντρων Υποστήριξης για τα άτομα με νοητική αναπηρία, αυτισμό, σύνδρομο down, εγκεφαλική παράλυση, βαριές και πολλαπλές αναπηρίες κ.λπ.

- Να θεσπιστεί ένα σύγχρονο πλαίσιο προστασίας για την ένταξη και παραμονή μας στην εργασία. Να διοριστούν άμεσα όλοι οι επιτυχόντες των προηγούμενων (γενικών και ειδικών) προκηρύξεων του Ν.2643/1998, ανεξαρτήτως του περιοριστικού μέτρου 1/10. Να καταργηθεί το εισοδηματικό κριτήριο των 12.000 € για την εξαίρεσή μας από το μέτρο της εργασιακής εφεδρείας. Να προστατευτούν οι εργαζόμενοι με αναπηρία από τις απολύσεις (π.χ. ομαδικές) στον ιδιωτικό τομέα. Να συμπεριληφθούν διακριτά μέτρα προστασίας σε όλες τις συλλογικές και επιχειρησιακές συμβάσεις εργασίας ώστε να μη θιγούν αναφαίρετα εργασιακά δικαιώματά μας.

- Να σταματήσει εδώ και τώρα κάθε είδους προσπάθεια που αποσκοπεί στη χρήση του ΚΕΒΑ ως εργαλείου περικοπής δημοσιονομικών δαπανών και να σχεδιαστεί στη βάση των αρχών της ιατρικής επιστήμης και της δικαιωματικής προσέγγισης της αναπηρίας. Να δημιουργηθούν υπηρεσίες του Ενιαίου Κέντρου Πιστοποίησης της Αναπηρίας σε κάθε Καλλικρατικό Δήμο, καλύπτοντας τις ανάγκες τόσο της νησιωτικής Ελλάδας όσο και αρκετών άλλων περιοχών της χώρας που μέχρι στιγμής δεν καλύπτονται.

- Να καταρτιστεί ένας Ενιαίος Κανονισμός Παροχών για όλους τους ασφαλισμένους που θα εγγυάται τη δωρεάν χορήγηση όλων των φαρμακευτικών, θεραπευτικών μέσων, μεθόδων, προθέσεων και τεχνικών μέσων υγείας. Να μην μείνει κανένας άπορος πολίτης με αναπηρία χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και χορήγηση παροχής υπηρεσιών αποκατάστασης.

- Να διασφαλιστεί η άμεση χρηματοδότηση όλων των Κέντρων Ψυχικής Υγείας. Να εκσυγχρονιστούν οι Μονάδες Χρονίων Παθήσεων (π.χ. Διαβητολογικά Κέντρα, Μονάδες Τεχνητού Νεφρού, Μονάδες Μεσογειακής Αναιμίας, Κέντρα Αιμορροφιλικών κ.λπ.) και να εξαιρεθούν από το μέτρο συγχωνεύσεων - καταργήσεων Μονάδων του ΕΣΥ. Να οργανωθεί άμεσα Δημόσιο Δίκτυο Κέντρων Αποκατάστασης που θα εξυπηρετεί τις ανάγκες κάθε πολίτη με αναπηρία σε κάθε γωνιά της χώρας. Να καλυφθούν οι ανάγκες των πιο αποκλεισμένων από εμάς, των ατόμων με βαριές αναπηρίες και πολλαπλές ανάγκες εξάρτησης, με συγκεκριμένες δράσεις, όπως κατ' οίκον εξέταση, κατ' οίκον νοσηλεία, κατ' οίκον πιστοποίηση της αναπηρίας κ.λπ.

- Να καταστεί η τριτοβάθμια εκπαίδευση προσβάσιμη, ανοιχτή και «φιλική» σ' εμάς και να αρθούν όλες οι διατάξεις που αναπαράγουν και διαιωνίζουν ρατσιστικές και αποτρόπαιες συμπεριφορές. Να παρέχεται κατά τη διάρκεια της εκπαιδευτικής διαδικασίας σε κάθε μαθητή με αναπηρία και χρόνια πάθηση η αναγκαία υποστήριξη. Να σχεδιαστεί επιτέλους συγκεκριμένο πλαίσιο μετακίνησης των μαθητών με αναπηρία προς και από τα σχολεία τους.

▪ Να επανα-χρηματοδοτηθεί άμεσα από το Υπουργείο Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης το Πρόγραμμα Διερμηνείας στη Νοηματική Γλώσσα προκειμένου να συνεχίσουν να καλύπτονται, όπως άλλωστε συνέβαινε επί σειρά ετών, οι πάσης φύσεως επικοινωνιακές ανάγκες των κωφών και βαρήκοων πολιτών της χώρας σε δημόσιες υπηρεσίες και οργανισμούς, νοσοκομεία και ιατρεία, σχολεία και πανεπιστήμια, δικαστήρια και δικηγορικά γραφεία, κοινωνικές εκδηλώσεις, συνέδρια κ.λπ.

▪ Να διασφαλίσει η Πολιτεία την απρόσκοπτη και εύρυθμη λειτουργία των Οργανώσεών μας σε όλα τα επίπεδα ως έμπρακτη αναγνώριση της συνεισφοράς μας στην επίτευξη της κοινωνικής συνοχής, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της πολιτισμικής προόδου της χώρας. Η αυτο-οργάνωση και η αυτοδιάθεση των ατόμων με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις και των οικογενειών μας, αποτελεί ύψιστη δημοκρατική λειτουργία και συνιστά την απολύτως αναγκαία προϋπόθεση για να γίνεται πράξη κάθε μέρα **«ΤΙΠΟΤΑ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ, ΧΩΡΙΣ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ»**.

**ΣΥΣΣΩΜΕΣ ΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΑΠΗΡΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΠΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΜΕ ΤΟ
ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΘΗΣΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΤΟΥΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΥΜΕ ΟΤΙ:**

▪ Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια σε κάθε προσπάθεια καταστρατήγησης κεκτημένων δικαιωμάτων μας, προκειμένου να μπορούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια και να ικανοποιούμε τις προσωπικές και κοινωνικές ανάγκες και υποχρεώσεις μας.

▪ Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε προκειμένου να γίνει συνείδηση στην Κυβέρνηση, τα Πολιτικά Κόμματα, τους Κοινωνικούς Εταίρους, την Εκκλησία και σε κάθε πολίτη, ότι την κρίση δεν πρέπει να την πληρώσουμε εμείς διότι δεν ευθυνόμαστε για τη δημιουργία της.

▪ Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια σε κάθε μορφή διάκρισης και συμπεριφοράς που προσβάλλει την αξιοπρέπεια μας.

▪ Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για την καταπολέμηση όλων των μορφών φιλανθρωπίας (επαιτεία, εράνους, τηλεμαραθώνιους κ.λπ.).

▪ Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για την προστασία των πλέον ευάλωτων ατόμων από εμάς, όπως είναι τα άτομα με νοητική αναπηρία, αυτισμό, σύνδρομο Down, εγκεφαλική παράλυση, βαριές και πολλαπλές αναπηρίες, τα άτομα που διαβιούν σε ιδρύματα, οι γυναίκες με αναπηρία και οι μετανάστες με αναπηρία.

Όλοι μαζί, ενωμένοι και δυνατοί...

από σήμερα, ανήμερα την 3η Δεκέμβρη 2011 και κάθε ημέρα, αγωνιζόμαστε σε κάθε πόλη, με κάθε πρόσφορο μέσο, με παραστάσεις διαμαρτυρίας και κινητοποιήσεις έως το αγωνιστικό ραντεβού που δίνουμε στις 13 Δεκέμβρη 2011 στην Πλατεία Ομονοίας, ώρα 10 το πρωί, που θα καταλήξει σε πορεία διαμαρτυρίας στο κέντρο της Αθήνας, προκειμένου να υψώσουμε φωνή διαμαρτυρίας για την τραγική θέση που έχουμε περιέλθει εξαιτίας της εντεινόμενης οικονομικής κρίσης για την οποία δεν είμαστε εμείς υπεύθυνοι και για την άμεση εφαρμογή πολιτικών και μέτρων προστασίας μας.

77

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Σπυροπάνος Μαργέλης για είκοσι λεπτά.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε το σχέδιο του προϋπολογισμού του 2012, ενός προϋπολογισμού που κατατίθεται κάτω από συνθήκες μεγάλης αβεβαιότητας και ανασφάλειας, σε μια πολύ δύσκολη κατάσταση για τη χώρα, τη δυσκολότερη που έχει βρεθεί τις τελευταίες δεκαετίες, σε μια περίοδο αστάθειας και αμφισβήτησης για ολόκληρη την Ευρωζώνη.

Η χώρα μας τα τελευταία δύο χρόνια διανύει μια επώδυνη πορεία για την ανάταξή της, μια πορεία που χαρακτηρίζεται από μια πρωτοφανή προσπάθεια δημοσιονομικής και διαρθρωτικής προσαρμογής για τα ελληνικά και όχι μόνο δεδομένα. Αρκεί να θυμηθούμε πως το 2010, που ήταν το πρώτο έτος εφαρμογής του προγράμματος οικονομικής πολιτικής, επιτεύχθηκε μείωση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ. Από το 15,6% το 2009 φθάσαμε στο 10,6% το 2010. Αυτή η μείωση του ελλείμματος ήταν η μεγαλύτερη που έχει σημειωθεί ποτέ σε χώρα της Ευρωζώνης και μάλιστα σ' ένα περιβάλλον με αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Αυτό οφείλεται πρωτίστως στις θυσίες του ελληνικού λαού.

Η προσπάθεια αυτή γνωρίζουμε ότι είναι δύσκολη. Είναι όμως αναγκαία και πρέπει να τη συνεχίσουμε με σταθερότητα αλλά και περισσότερη δικαιοσύνη στην κατανομή των βαρών. Τώρα μπαίνουμε στην πιο κρίσιμη φάση. Τώρα είναι η κατάλληλη ευκαιρία να δείξουμε την αποφασιστικότητά μας, αποτρέποντας όλα τα σενάρια περί χρεοκοπίας και εξόδου από το ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα Κυβέρνηση καλείται να δράσει κάτω από συνθήκες πρωτοφανούς πίεσης και παρατεταμένης οικονομικής ύφεσης. Καλείται να θέσει μέσα σ' ένα δυσμενές οικονομικά περιβάλλον σαφείς στόχους, με προοπτική και συγκεκριμένα αποτελέσματα. Γι' αυτό και το παρόν σχέδιο του προϋπολογισμού δεν αποτελεί το προϊόν σύνταξης μιας ωραιοποιημένης έκθεσης ιδεών, αλλά κινείται στη βάση ενός στοχευμένου σχεδίου, συμβατού προς τις υποχρεώσεις που έχουμε αναλάβει ως χώρα.

Είναι σημαντικό ότι ο προϋπολογισμός αυτός είναι ο πρώτος προϋπολογισμός μετά από χρόνια που κατατίθεται μέσα σε ένα πλαίσιο ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης και συνεργασίας, που όλοι οφείλουμε να ενισχύσουμε και να διευρύνουμε. Είναι ένας συμβολικός προϋπολογισμός, που αποτυπώνει την ισχυρή -θέλω να πιστεύω- αποφασιστικότητα των πολιτικών δυνάμεων της χώρας να υπερκεράσουν αντιπαραθέσεις και αντιπαλότητες και να συνεργαστούν για το καλό της χώρας.

Το νέο πολιτικό σκηνικό που διαμορφώθηκε με τη νέα Κυβέρνηση συνεργασίας έχει μεγάλη αξία και εγγυάται τις πλέον ομαλές συνθήκες που θα μπορούσαν να υπάρξουν μέσα σε μία τόσο κρίσιμη περίοδο.

Είναι γεγονός πως ο προϋπολογισμός του 2012 κατατίθεται μέσα σε μία πολύ δύσκολη συγκυρία, τόσο σε ευρωπαϊκό, όσο και σε διεθνές επίπεδο μέσα σε συνθήκες αβεβαιότητας και νευρικότητας. Κατατίθεται, όμως, με τους καλύτερους δυνατούς οινικούς χάρη στην πολιτική συναίνεση που φαίνεται να διαμορφώνεται στο εσωτερικό της χώρας. Η αναμενόμενη υπερψήφισή του με μεγάλη πλειοψηφία είναι βέβαιο πως θα στείλει ισχυρό μήνυμα αποφασιστικότητας και σταθερότητας, τόσο στο εσωτερικό, όσο και στο εξωτερικό.

Ο νέος προϋπολογισμός είναι ένας πλεονασματικός προϋπολογισμός, χωρίς βέβαια να υπολογίζουμε τους τόκους. Για πρώτη φορά μετά από αρκετά χρόνια κατατίθεται ένας προϋπολογισμός, που μπορεί να δώσει πρωτογενές πλεόνασμα στο τέλος του 2012, το οποίο υπολογίζουμε στο 1,1% του ΑΕΠ ή 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Για πρώτη φορά μετά από αρκετά χρόνια επιδιώκουμε να εφαρμόσουμε το λογικό και το δημοσιονομικά ορθό, δηλαδή να καταναλώνουμε με σύνεση και σύμφωνα με αυτά που μπορούμε να παράγουμε, να ζούμε μέσα στις δυνατότητές μας και όχι πάνω απ' αυτές, εξαρτώμενοι από δανεικά.

Ο νέος προϋπολογισμός είναι ένας ρεαλιστικός προϋπολογι-

σμός. Οι εκτιμήσεις για το 2012 έχουν διαμορφωθεί με τα πιο αυστηρά κριτήρια. Τα μέτρα και οι στόχοι του έχουν περάσει κάτω από το μικροσκόπιο των εταίρων μας. Θα λέγαμε ότι έχει σχεδιαστεί με βάση το χειρότερο και όχι το καλύτερο σενάριο. Για το λόγο αυτό θεωρώ ότι δεν πρόκειται να συναντήσουμε μεγάλες εκπλήξεις κατά την εφαρμογή του, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι πρέπει και να εφησυχάζουμε. Αντίθετα, χρειάζεται σοβαρή και συστηματική προσπάθεια.

Ο προϋπολογισμός του 2012 είναι ένας προϋπολογισμός ανατροφής της αυξητικής πορείας του δημόσιου χρέους. Είναι ένας προϋπολογισμός που σε συνδυασμό με τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου θέτει τις βάσεις για να τιθασεύσουμε ένα υπέρογκο χρέος, που λάμβανε ανεξέλεγκτες διαστάσεις, να μπορέσουμε να το κάνουμε βιώσιμο και διαχειρίσιμο. Πιστεύω πως θα είμαστε πλέον σε θέση να χαρτογραφήσουμε μία νέα, ασφαλέστερη πορεία εξόδου από την κρίση και να πλεύσουμε σε πιο ήρεμα νερά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012 θέλουμε να είναι ο προϋπολογισμός της μετάβασης σε μία νέα εθνική αφετηρία. Η ψήφισή του αποτελεί προϋπόθεση για τη διασφάλιση της πλήρους και άμεσης εφαρμογής των πρόσφατων αποφάσεων της Ευρωζώνης, αποφάσεις που διασφαλίζουν τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ελληνικού δημόσιου χρέους. Με την εκτέλεσή του προβλέπεται να επιτευχθεί μία τεράστια δημοσιονομική προσαρμογή. Υπενθυμίζω πως η προσπάθεια ξεκίνησε με πρωτογενές έλλειμμα 24 δισεκατομμύρια ευρώ το 2009 και θα καταλήξει σε πρωτογενές πλεόνασμα 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ το 2012.

Η χώρα μας, με σχεδιασμένη και συνεχή προσπάθεια, πρέπει και μπορεί να εισέλθει σε μία νέα, υγιή δημοσιονομική πραγματικότητα. Σημειώνω πως για το 2012 ο βασικός στόχος του προϋπολογισμού σύμφωνα με την αισιόδοξη πρόβλεψη είναι η μείωση του ελλείμματος στο 5,4% του ΑΕΠ, ενώ με την απαισιόδοξη πρόβλεψη, αν αποτύχει το «κούρεμα», στο 6,7% από το 15,6% το 2009, για να μην ξεχνιόμαστε.

Για την επίτευξη των παραπάνω δημοσιονομικών στόχων προβλέπεται η εφαρμογή συγκεκριμένων μέτρων, πολιτικών και παρεμβάσεων, που έχουν αποφασιστεί το προηγούμενο διάστημα, τόσο σε επίπεδο ενίσχυσης εισπράξης των εσόδων του δημόσιου, όσο και σε επίπεδο περιορισμού των κρατικών δαπανών. Ασφαλώς, καταλυτικό ρόλο στην προσπάθεια αναμένεται να διαδραματίσει η υλοποίηση του PSI.

Έτσι, ο προϋπολογισμός του 2012, σε αντίθεση με τους προηγούμενους δεν ενσωματώνει νέα φορολογικά και εισπρακτικά μέτρα, δεν προβλέπει νέες περικοπές για μισθωτούς και συνταξιούχους, δεν περιλαμβάνει νέους φόρους, με την προϋπόθεση, βέβαια, πως θα εφαρμοσθούν όλα τα μέτρα και οι πολιτικές, που έχουν αποφασισθεί και ψηφισθεί μέχρι σήμερα.

Παραμένει, όμως, χρέος μας να δούμε πώς και με ποιες αποφάσεις θα κάνουμε πιο δίκαια τα μέτρα. Πρέπει να δούμε με ποιες πρόσθετες παρεμβάσεις μπορούμε να αποκαταστήσουμε σοβαρές αδικίες και ατέλειες του συστήματος, που ταλαιπωρούν και επιβαρύνουν τις πιο ευάλωτες κατηγορίες πολιτών.

Συγχρόνως, οφείλουμε να συνεχίσουμε με συστηματικό τρόπο και συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα τις διαρθρωτικές αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα, η οικονομία, η ελληνική διοίκηση, η αγορά, η αναπτυξιακή διαδικασία. Οφείλουμε να συνεχίσουμε με μεγαλύτερη ένταση τις προσπάθειες για τη βελτίωση των εισπρακτικών μηχανισμών, τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, τον περιορισμό της φοροδιαφυγής. Ενέργειες, όπως οι αλλαγές στις δομές της φορολογικής και δημοσιονομικής διοίκησης, η θέσπιση της άρσης του τραπεζικού απορρήτου προς τη φορολογική αρχή, η πλήρης εφαρμογή της διαδικασίας του αυτόφωρου για μεγάλους οφειλότες προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, η συμμετοχή ιδιωτών για την υποβοήθηση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού, ο έλεγχος της μεταφοράς κεφαλαίου στο εξωτερικό, ο έλεγχος των καταθέσεων στην Ελβετία κ.λπ., πρέπει να συνεχιστούν με περισσότερη ένταση και συνέπεια από αύριο κιόλας.

Κορυφαία ενέργεια σ' αυτές τις προσπάθειες πρέπει να είναι η ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, που φαί-

νεται να συγκεντρώνει τη συναίνεση των περισσότερων πολιτικών δυνάμεων.

Να έρθει, λοιπόν, τώρα, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, στη Βουλή για ψήφιση το καινούργιο φορολογικό νομοσχέδιο. Είναι πλέον όρος επιβίωσης για τη χώρα η υποχρέωση να πληρώσουν, να συνεισφέρουν όλοι οι Έλληνες πολίτες, ανάλογα με τα πραγματικά τους εισοδήματα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο στόχος της δημοσιονομικής προσαρμογής είναι αυτονόητο πως πρέπει να επιτευχθεί. Συγχρόνως, όμως, είναι αναγκαίο να στηριχθούν και με άλλες πολιτικές η οικονομία και οι προοπτικές ανάπτυξης της χώρας. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα εργαλεία άσκησης αναπτυξιακής πολιτικής και μάλιστα, σε περιόδους κρίσης, σαν αυτή που βιώνουμε τώρα.

Σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, το 2012 το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπεται να χρηματοδοτήσει τις αναπτυξιακές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας με 7,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Θα μπορούσε να είναι και μεγαλύτερο αυτό το ποσό και σίγουρα θα θέλαμε να είναι μεγαλύτερο, είναι γεγονός όμως πως το οικονομικό επιτελείο κλήθηκε να διαμορφώσει με τον προϋπολογισμό του 2012 ένα Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κάτω από δύσκολες οικονομικά συνθήκες, από τη μία η υποχρέωση για την επίτευξη του στόχου της μεσοπρόθεσμης δημοσιονομικής προσαρμογής και από την άλλη η ανάγκη να στηρίξουμε την αναπτυξιακή διαδικασία, να πετύχουμε την αναθέρμανση της οικονομίας και τη δημιουργία ενός θετικού επενδυτικού κλίματος, που θα συμβάλει στην προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων, θα κινήσει την αγορά, θα δώσει νέες θέσεις εργασίας, αλλά και έσοδα για το κράτος.

Ανεξάρτητα, όμως, από το όποιο ύψος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων απαιτούνται στοχευμένες δράσεις και συγκεκριμένες παρεμβάσεις. Πρώτα απ' όλα, απαιτείται μία καθολική αλλαγή στον τρόπο με τον οποίο ως χώρα παράγουμε πλούτο. Χρειάζεται να αναθεωρήσουμε το παρωχημένο παραγωγικό μοντέλο του χθες, στο οποίο στηριζόταν η οικονομία μας με κύρια χαρακτηριστικά την κατανάλωση και την εξάρτηση από δανεικά, τις κρατικοδίαιτες επιχειρήσεις και τις αντιπαραγωγικές επενδύσεις. Χρειάζεται να μεταβούμε σε ένα νέο, σύγχρονο αναπτυξιακό μοντέλο, που θα στηρίζεται στα υγιή χαρακτηριστικά της οικονομίας και θα εκμεταλλεύεται τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας, δηλαδή το ανθρώπινο δυναμικό της και το φυσικό της πλούτο.

Στη βάση ενός τέτοιου μοντέλου πρέπει να σχεδιάσουμε δράσεις και παρεμβάσεις που θα δώσουν προστιθέμενη αξία στην αναπτυξιακή προοπτική της χώρας. Στη βάση αυτή πρέπει να οικοδομηθεί η νέα αναπτυξιακή στρατηγική και να στηριχθεί με τα κατάλληλα προγράμματα από το ΕΣΠΑ, τους εθνικούς πόρους και τις δράσεις από τη συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Έχει ενδιαφέρον να δούμε παραδείγματα με καλά αποτελέσματα από τη συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, να ενθαρρύνουμε και να ενισχύσουμε τέτοιες πρωτοβουλίες, να προσελκύσουμε έτσι κεφάλαια που χρειαζόμαστε, κυρίως για έργα με αναπτυξιακό χαρακτήρα, που αξιοποιούν φυσικούς πόρους και δυνατότητες και φέρουν έσοδα από τη λειτουργία τους.

Η μαρίνα της Λευκάδας, του Νομού που εκπροσωπώ στην Ελληνική Βουλή, αποτελεί ένα τέτοιο καλό παράδειγμα.

Οφείλω εδώ να τονίσω πως είναι ευκαιρία αλλά και υποχρέωσή μας μέσα στο κλίμα συναίνεσης και συνεννόησης, που φαίνεται να διαμορφώνεται, να ξεμπλοκάρουμε τα μεγάλα έργα που εκτελούνται με συμβάσεις παραχώρησης. Ο αυτοκινητόδρομος Κόρινθος-Πάτρα και Ιονία Οδός -ενδεικτικά αναφέρω- επιτέλους πρέπει να προχωρήσουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται να αλλάξουμε τον τρόπο με τον οποίο ιεραρχούμε ως κράτος τις ανάγκες μας, να επαναπροσδιορίσουμε αναπτυξιακούς στόχους και προτεραιότητες, να αναλογιστούμε επιτέλους ως χώρα πού θέλουμε να πάμε και να δούμε, με τα εργαλεία που έχουμε στη διάθεσή μας, πώς θα το καταφέρουμε.

Μια σωστή και ρεαλιστική στοχοθεσία των αναπτυξιακών μας αναγκών και προτεραιοτήτων μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το ΕΣΠΑ, τον αναπτυξιακό νόμο, τη συνεργα-

σία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας είναι αυτό που χρειαζόμαστε πρωτίτως αυτή τη στιγμή.

Η αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων για το 2012 κατά 11,76% σε σχέση με το 2011, σε μια πολύ δύσκολη οικονομικά συγκυρία για τη χώρα, είναι αναμφισβήτητο ένα θετικό στοιχείο. Αναδεικνύει την απόφασή μας για την υλοποίηση των μεγάλων υποδομών, που έχει ανάγκη η χώρα για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, τη στήριξη της επενδυτικής πρωτοβουλίας και την τόνωση της τοπικής και περιφερειακής ανάπτυξης.

Η οικονομική ανάπτυξη, στην οποία προσβλέπουμε, με την υλοποίηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων πιστεύουμε ότι θα αποτελέσει την κινητήριου δύναμη, η οποία θα συμπαρασύρει και τον ιδιωτικό τομέα, θα ενισχύσει τις ιδιωτικές επενδύσεις, θα συμβάλει στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, θα τονώσει τους εξωστρεφείς κλάδους της οικονομίας.

Θέλω στο σημείο αυτό να επισημάνω πως επιτέλους, ο επιχειρηματικός κόσμος της χώρας, όλοι όσοι τα προηγούμενα χρόνια ανέπτυξαν τις επιχειρήσεις τους, κέρδισαν, έκαναν περιουσίες, οφείλουν τώρα να κάνουν το καθήκον τους απέναντι στη χώρα, να αναλάβουν επενδυτικές πρωτοβουλίες, να τολμήσουν, ακόμα και να ρισκάρουν για να βοηθήσουν τη χώρα να βγει από το αδιέξοδο. Αυτή η χώρα είναι που τους έδωσε κέρδη και πλούτη τα προηγούμενα χρόνια. Είναι η ώρα της ανταπόδοσης. Το χρέος απέναντι στην πατρίδα ως αποδείξουμε πως παραμένει ψηλά στο αξιακό μας σύστημα.

Όμως, συγχρόνως οφείλουμε να σταθούμε δίπλα στους ιδιώτες επενδυτές, να τους διευκολύνουμε στην προσπάθεια που τους ζητάμε να κάνουν, να διαμορφώσουμε ένα καλύτερο επιχειρηματικό περιβάλλον, να μειώσουμε τη γραφειοκρατία, να δημιουργήσουμε συνθήκες σταθερότητας και αξιοπιστίας, να αναλάβουμε νέες υποστηρικτικές πρωτοβουλίες.

Η συμβολή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων -το γνωρίζουμε, αλλά το επισημαίνω- είναι καθοριστική για την κατασκευή των μεγάλων έργων που έχει ανάγκη η χώρα μας, όπως είναι οι μεγάλοι οδικοί άξονες, ο σιδηρόδρομος, το μετρό, τα αεροδρόμια, τα λιμάνια, οι μαρίνες, τα έργα διαχείρισης των απορριμμάτων και προστασίας του περιβάλλοντος.

Εξίσου μεγάλη είναι η συμμετοχή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και στις δράσεις του Υπουργείου Ανάπτυξης, δράσεις που έχουν να κάνουν με τη στήριξη της επιχειρηματικότητας και την υλοποίηση έργων στο πλαίσιο ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων νομαρχιακού και περιφερειακού επιπέδου, δράσεις που αφορούν σε προγράμματα ψηφιακής σύγκλισης.

Οι επενδυτικές δαπάνες για την παιδεία, τον πολιτισμό, την υγεία και την πρόνοια αποτελούν σημαντικό μέρος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων με ξεχωριστή συμβολή στην πνευματική, πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη. Το κονδύλι που προβλέπεται γι' αυτούς τους τομείς ανέρχεται περίπου στα 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Επίσης, μεγάλη είναι η έμφαση που δίνεται στην ενίσχυση για την ανάπτυξη της ελληνικής Περιφέρειας, με μεγάλα συγκριτικά πλεονεκτήματα, που καιρός είναι να αξιοποιήσουμε προς όφελος της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας. Το συνολικό ύψος των δαπανών για έργα που θα διαχειριστούν οι αποκεντρωμένες διοικήσεις προβλέπεται να ανέλθει στο 1,15 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2012.

Οι αιρετές αυτοδιοικήσεις, δήμοι και περιφέρειες, με τις αρμοδιότητες που έχουν κυρίως με τις προσδοκίες που έχει επενδύσει σε αυτές ο ελληνικός λαός, οφείλουν να αναλάβουν πρωτοβουλίες, να συντάξουν και να προωθήσουν έξυπνα πιλοτικά προγράμματα με βάση τις δυνατότητες και τα πλεονεκτήματα κάθε περιοχής, να τολμήσουν να αξιοποιήσουν πόρους και ευκαιρίες, να ανοίξουν νέους δρόμους συνεργασίας με το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, να εμπνεύσουν και να συνεγείρουν τις δημιουργικές δυνάμεις κάθε περιοχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο βασικός στόχος για το 2012 είναι η απορροφητικότητα των πόρων του ΕΣΠΑ να ξεπεράσει τις υποχρεώσεις της χώρας μας, όπως αυτές διαμορφώνονται από το πρόγραμμα στήριξης της ελληνικής οικονομίας. Για το σκοπό αυτό, βρίσκεται σε εξέλιξη η δεύτερη αναθεώρηση του

ΕΣΠΑ που αναμένεται να ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του 2011. Σε εξέλιξη βρίσκεται, επίσης, ο ανασχεδιασμός βασικών μηχανισμών, που υποστηρίζουν την υλοποίηση των διαφόρων προγραμμάτων, με στόχο τη βελτίωση της αποτελεσματικότητάς τους.

Είναι γεγονός πως τα επιχειρησιακά προγράμματα του ΕΣΠΑ τα πρώτα τρία χρόνια από την έναρξή τους παρουσίασαν σημαντικές καθυστερήσεις. Το αποτέλεσμα ήταν η ιδιαίτερα χαμηλή απορροφητικότητα, η οποία τον Οκτώβριο του 2009 δεν ξεπερνούσε το 3%. Τα δύο τελευταία χρόνια, με αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου, με συντονισμένες πρωτοβουλίες και συστηματική προσπάθεια έχουν επιταχυνθεί οι ρυθμοί υλοποίησης του προγράμματος. Οι εντάξεις των έργων έχουν φθάσει σήμερα στο 92%, οι νομικές δεσμεύσεις στο 53% και η απορροφητικότητα στο 27%, ενώ αναμένεται περαιτέρω επιτάχυνση για ορισμένα από τα επιχειρησιακά προγράμματα του ΕΣΠΑ, στα οποία παρατηρείται καθυστέρηση, όπως στο «Περιβάλλον για την Αειφόρο Ανάπτυξη», «Ψηφιακή Σύγκλιση», «Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση», «Διοικητική Μεταρρύθμιση».

Περαιτέρω, μέσα από συγκεκριμένες δράσεις και προγράμματα παρέχεται η δυνατότητα να παρασχεθούν κεφάλαια του ΕΣΠΑ για κεφάλαια κίνησης στις επιχειρήσεις. Συγχρόνως, προβλέπεται η δημιουργία ενός εγγειοδοτικού ταμείου από το οποίο θα διοχετευθούν πιστώσεις από το ΕΣΠΑ ως εγγύηση προς την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, με τη σειρά της, θα χορηγήσει δάνεια στις ελληνικές τράπεζες για να διοχετευθούν στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, με στόχο να κινηθεί και πάλι η αγορά.

Η αναπτυξιακή μας πολιτική συμπληρώνεται με τον νέο επενδυτικό νόμο που ψηφίστηκε στις αρχές του 2011, ο οποίος ενισχύει την υγιή επιχειρηματικότητα, την καινοτομία, την απασχόληση και την περιφερειακή ανάπτυξη. Ο νέος επενδυτικός νόμος εισάγει πολλές και σημαντικές τομές, ενώ παράλληλα αποκαθιστά την αξία των δημοσίων πόρων, ενισχύοντας τα δυναμικά επενδυτικά σχέδια που έχουν σαφείς προοπτικές βιωσιμότητας.

(Στο σημείο αυτό χτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δίνει την ευκαιρία να βασιστούμε σε ένα νέο οικονομικό και κοινωνικό πρότυπο, ένα πρότυπο δυναμικό, παραγωγικό, εξωστρεφές και ανταγωνιστικό, για να ξεφύγουμε από το καθεστώς της εύκολης ανάπτυξης, της ανάπτυξης που βασίστηκε στην παραιοικονομία, τον άκρατο δημόσιο δανεισμό, την εσωστρέφεια που είχαν παγιδευτεί τα προηγούμενα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας την ομιλία μου θεωρώ απαραίτητο να τονίσω πως το ένα ζητούμενο είναι ασφαλώς το ύψος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Το δεύτερο ζητούμενο μας είναι η αποδοτικότητα των πόρων, η αποτελεσματικότητα των δράσεων και των πρωτοβουλιών, η ποιότητα των παραγόμενων έργων και εν τέλει το επενδύσιμο κόστος, σε σχέση με το προσδοκώμενο όφελος.

Γι' αυτό και προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να συνεχίσουμε και να αναλάβουμε νέες πρωτοβουλίες για την επέκταση του fast track και για μικρότερες επενδύσεις, τη σύσταση Κέντρου Εξυπηρέτησης Επενδυτών, την απλοποίηση της άσκησης εξαγωγικών δραστηριοτήτων, την επέκταση των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών και διαγωνισμών σε όλο το φάσμα διαδικασιών ανάθεσης και εκτέλεσης δημοσίων συμβάσεων, με στόχο την ενίσχυση του ανταγωνισμού, την αλλαγή του τρόπου ανάθεσης και σύνταξης των μελετών, την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου ωρίμανσης και παραγωγής των δημοσίων έργων, τη δημιουργία ηλεκτρονικού μητρώου για κάθε μελέτη και κάθε έργο, με στόχο την ουσιαστική παρακολούθηση του χρονοδιαγράμματος υλοποίησής του, την περαιτέρω δραστηριτική απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης των έργων, δημοσίων και ιδιωτικών, τη χωροθέτηση χρήσεων γης, την ολοκλήρωση των πολεοδομικών μελετών του Κτηματολογίου, του δασολογίου, την απλοποίηση των διαδικασιών και τη συντόμηση του χρόνου ολοκλήρωσης των απαλλοτριώσεων, τέλος τη βελτίωση με γρήγορους ρυθμούς, με συγκεκριμένο σχέδιο δράσης και πολιτικές της λειτουργίας και της αποτελεσματικότητας της Δημόσιας Διοίκησης, που αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη κάθε προσπάθειας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012 που συζητάμε σήμερα θέλουμε να γίνει ο προϋπολογισμός που θα σηματοδοτήσει μια νέα εποχή για τη χώρα, ένας προϋπολογισμός που θα σημάνει τη μετάβαση σε μια νέα καλύτερη, δημοσιονομικά και αναπτυξιακά, περίοδο.

Στο χέρι μας είναι να κλείσει οριστικά ο κύκλος της αμφισβήτησης και της απαξίωσης και να ανοίξει ο νέος κύκλος της προοπτικής και της ανάταξης της ελληνικής οικονομίας, της ελπίδας και της σιγουριάς για τους Έλληνες πολίτες και κυρίως για τους νέους ανθρώπους. Αρκεί να γυρίσουμε ελπίδα, να ξεφύγουμε από τη μίζερια, το φόβο, τον αδιέξοδο καταγγελτικό λόγο, την ακύρωση κάθε προσπάθειας, την αδράνεια και την απραξία. Αρκεί να σκεφτούμε αλλιώς, να χτίσουμε μία νέα ιδέα για τη χώρα μας, ένα νέο όραμα, μία νέα ελπίδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή του ΠΑΣΟΚ και Βουλευτή Λευκάδας, κ. Σπυροπάνο Μαργέλη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Νέας Δημοκρατίας και Βουλευτής Αττικής, κ. Αθανάσιος Μπούρας για είκοσι λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τον προϋπολογισμό του 2012, ενώ βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα μας, την Ευρώπη, την κοινωνία και την πραγματική οικονομία. Η πολιτική που εφάρμοσε η προηγούμενη κυβέρνηση απέτυχε παταγωδώς. Η χώρα βρίσκεται σε πραγματικό δημοσιονομικό εκτροχιασμό, παρά τις πρωτόγνωρες θυσίες των πολιτών. Τα έσοδα καταρρέουν, οι πρωτογενείς δαπάνες διογκώνονται, το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων –το είπατε όλοι- βουλιάζει, το έλλειμμα εκτοξεύεται. Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση Παπανδρέου δεν είχε κανένα σχέδιο.

Δυστυχώς, εδώ που έφθασαν τα πράγματα με την πολιτική της, η νέα δανειακή σύμβαση έχει γίνει αναπόφευκτη. Γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία στηρίζει τη μεταβατική Κυβέρνηση Παπαδήμου και ψηφίζει τον προϋπολογισμό του 2012. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι αίρονται με την ψήφο μας στον προϋπολογισμό οι ενστάσεις της Νέας Δημοκρατίας στα μέτρα και την πολιτική της νέας Κυβέρνησης.

Συμφωνούμε με τους στόχους, τη μείωση του χρέους και του ελλείμματος, τη δημοσιονομική εξυγίανση. Διαφωνούμε, όμως – αυτό λέμε δύο χρόνια – με το μείγμα της πολιτικής που μας έχει οδηγήσει μακριά από αυτούς τους στόχους. Και όπως έγραφε ο Πρόεδρος μας, κ. Αντώνης Σαμαράς, στην επιστολή προς τους δανειστές μας, πιστεύουμε ότι οι συγκεκριμένες πολιτικές πρέπει να τροποποιηθούν. Όλοι οι οικονομικοί δείκτες αποτυπώνουν ανάγλυφα το μέγεθος του προβλήματος μέσα από το οποίο επιβεβαιώνεται η αστοχία της κυβερνητικής πολιτικής των δύο προηγούμενων ετών.

Όταν ανέλαβε ο κ. Παπανδρέου, τον Οκτώβριο του 2009 η οικονομία λειτουργούσε και τα όποια προβλήματα λόγω της διεθνούς οικονομικής κρίσης θα μπορούσαν να απαλειφθούν με την κατάλληλη πολιτική. Θα θυμάστε, όμως, τότε τους «Τιτανικούς» και τα υπόλοιπα.

Λόγω, όμως, της ανικανότητας της κυβέρνησης Παπανδρέου – η οποία ομολογείται σήμερα και όλο αυτό τον προηγούμενο καιρό από τα πρωτοκλασάτα στελέχη του ΠΑΣΟΚ – η οικονομία μέσα σε μία διετία περιήλθαμε σε μία πρωτοφανούς έκτασης ύφεση η οποία έχει καταρρακώσει τη ψυχολογία της αγοράς και των πολιτών, έχει εξανεμίσει τις όποιες ελπίδες απεμπλοκής της οικονομίας από το φαύλο κύκλο στον οποίο έχει περιέλθει.

Ή, λοιπόν, θα αντιμετωπίσουμε τη νέα πραγματικότητα κοιτάζοντάς την στα μάτια με βασικές προτεραιότητες την ανάπτυξη και τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής ή τα γεγονότα θα μας ξεπεράσουν όλους.

Ο προϋπολογισμός του 2012 έχει στοιχεία αβεβαιότητας που θα επηρεάσουν το ύψος του πρωτογενούς πλεονάσματος. Η Νέα Δημοκρατία στηρίζει και θα στηρίξει τους στόχους της δημοσιονομικής προσαρμογής με ρεαλιστικούς όμως όρους κυρίως, μέσω της περιστολής των δαπανών. Στηρίζει και θα στηρίξει την πραγματοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, την πραγμα-

τοποίησης αποκρατικοποιήσεων, την αξιοποίηση της δημόσιας παρουσίας χωρίς βέβαια τη λήψη νέων μέτρων, επαχθών μέτρων για τους πολίτες πέραν αυτών που ήδη έχουν ψηφιστεί.

Επιβάλλεται πλέον όσο ποτέ η ανάγκη για ένα νέο και σύγχρονο φορολογικό σύστημα που θα αμβλύνει τις κοινωνικές αδικίες, θα συμβάλει στη δημιουργία ελκυστικού φορολογικού περιβάλλοντος για τις επενδύσεις και θα αποκαταστήσει τη σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσα στο κράτος και τους πολίτες.

Τι να πεις στον άνεργο, στον μισθωτό που βλέπει το οικογενειακό του εισόδημα να μειώνεται, στο συνταξιούχο που υφίσταται έστω και μικρή περικοπή της σύνταξής του, στον επιχειρηματία που δεν βρίσκει πρόσβαση στο τραπεζικό σύστημα, στη μοναχική μητέρα που αγωνίζεται με ένα μικρό μισθό ή πολλές φορές ένα επίδομα ανεργίας να μεγαλώσει τα παιδιά της;

Τι να πεις στη νέα γενιά, που έχοντας υψηλά μάλιστα μορφωτικά προσόντα, δυσκολεύεται να βρει μια θέση εργασίας και αναγκάζεται να φύγει στο εξωτερικό;

Κατά τη διάρκεια του 2011 όλοι οι δείκτες που αντανακλούν την οικονομική δραστηριότητα δείχνουν σημαντική μείωση. Σύμφωνα μάλιστα με την προχθεσινή –πολλοί από εμάς παρακολουθήσαμε στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων- ενδιάμεση έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος το πρώτο εξάμηνο του 2011 σε σχέση με το πρώτο εξάμηνο του 2010 η δημόσια κατανάλωση υποχώρησε σχεδόν κατά 9%, η ιδιωτική κατανάλωση μειώθηκε κατά 7%, ο όγκος της συνολικής οικοδομικής δραστηριότητας μειώθηκε στο 44,6%. Ο αριθμός των νοικοκυριών στα οποία κανένα άτομο δεν εργάζεται, αυξήθηκε κατά 12,9%. Η άνοδος του ποσοστού των μακροχρόνια ανέργων έφτασε το 49%. Όλα αυτά σε σύγκριση με το 2010 που ήδη είχε χειροτερεύσει η οικονομική κατάσταση σε σχέση με προηγούμενα έτη.

Οι τάσεις αυτές, δυστυχώς, δείχνουν συνέχιση της ύφεσης. Επίσης η μείωση της απασχόλησης και η αύξηση της ανεργίας αναμένεται να συνεχιστεί και το 2012 λόγω της συνεχιζόμενης ύφεσης στην οικονομία και της μείωσης της απασχόλησης στο δημόσιο τομέα. Η μελέτη μάλιστα της εταιρείας «MAC KENZIE», που φέρει τον τίτλο «Η Ελλάδα δέκα χρόνια μπροστά», στο σκέλος της απασχόλησης αναφέρει πως μόλις δύο στους τρεις σε παραγωγική ηλικία εργάζονται.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το 2009 με κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ανήλθε στο ποσό των 9.588.000.000 ευρώ, ποσό το οποίο το ΠΑΣΟΚ τότε είχε χαρακτηρίσει ως ανεπαρκές. Στον κρατικό προϋπολογισμό του 2010 όταν το ΠΑΣΟΚ είχε γίνει πλέον κυβέρνηση ενέκρινε για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων ανώτατο όριο δαπανών ύψους 10,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Μετά, όμως, από δύο διαδοχικές περικοπές το 2010 τελικά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων έκλεισε στα 8.454.000.000., εξ ου και άφησε σωρηδόν ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις, γιατί ήταν μειωμένο κατά δύο δισεκατομμύρια ευρώ περίπου.

Από το αρχικό συγκεκριμένο ύψος δαπανών των 8,5 δις ευρώ για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του 2011, σήμερα το ύψος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων ανέρχεται σε 6.890.000.000 ευρώ. Πού το είδατε αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, και είπατε ότι είναι ανεβασμένο και ότι θα ανέβει και φέτος; Δεν ξέρω πού το βλέπετε. Πρόκειται για χαμηλότερο ιστορικά ποσοστό επί του ΑΕΠ, 3,2%. Ποτέ δεν ήταν τόσο χαμηλό.

Και αυτό είναι θεωρητικό. Επί της ουσίας θα είναι πολύ χαμηλότερο μιας και το οικονομικό έτος κλείνει αυτό το μήνα. Είναι ασαφές ότι η μείωση δεν χρησιμοποιήθηκε για την ανάπτυξη, όπως είπατε –που συμφωνούμε- αλλά για αντίστοιχου μεγέθους τρύπα από τις αποκλίσεις στους στόχους των εσόδων και των δαπανών.

Οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων μέχρι σήμερα για το 2011 ανέρχονται σε 4.273.000.000 ευρώ. Είναι ανησυχητικό το γεγονός ότι το υπόλοιπο διαθέσιμο, έστω και μετά το κουτσούρεμα κατά περίπου δύο δισεκατομμύρια, που ανέρχεται σε 2.617.000.000 ευρώ, δεν φαίνεται να είναι δυνατόν να απορροφηθεί σε έργα δημοσίων επενδύσεων, δεδομένου ότι πρακτικά απομένει ούτε ένας μήνας.

Φέτος, λοιπόν, διατρέχουμε τη δεύτερη διαδοχική χρονιά που περικόπηκε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και μάλιστα

με τάση περαιτέρω μείωσης μέχρι το τέλος του 2011.

Το ΕΣΠΑ, το κύριο αναπτυξιακό εργαλείο που έχει η Κυβέρνηση στα χέρια της, κινείται με βήμα σημειωτών. Στην απορρόφηση του ΕΣΠΑ σύμφωνα με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης –έτσι γίνονται οι συγκρίσεις- η Ελλάδα βρίσκεται στην εικοστή θέση μεταξύ των είκοσι επτά, ενώ το Σεπτέμβριο, αγαπητοί συνάδελφοι, του 2009, που βέβαια τότε λειτουργούσε το Γ' ΚΠΣ - και πρέπει να ξέρουμε κάποιοι που τα γνωρίζουμε αυτά ότι όταν λειτουργούν δύο προγράμματα μαζί ολοκληρώνεται αυτό που τελειώνει και αρχίζει το επόμενο- το ΕΣΠΑ ήταν στην πέμπτη θέση. Αυτήν, όμως, τη στιγμή, για να μην γυρίζουμε στο παρελθόν, δυστυχώς λιμνάζουν αναξιοποίητα 15 δισεκατομμύρια ευρώ από το ΕΣΠΑ.

Για να θυμηθούμε κάποια πράγματα σας λέω ότι επί πέντε μήνες, από τον Οκτώβριο του 2009 μέχρι το Φεβρουάριο του 2010, δεν υπήρχε Γενικός Γραμματέας Επενδύσεων και Ανάπτυξης, στη συνέχεια η δημιουργία Ειδικής Γραμματείας ΕΣΠΑ αύξησε ακόμη περισσότερο τη γραφειοκρατία με συνέπεια η Γενική Διεύθυνση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού και Δημοσίων Επενδύσεων να καθίσταται θεατής και στην ουσία να υπολείπεται.

Θα ήθελα να επισημάνω και κάτι ακόμα. Μέσα σε δύο χρόνια τοποθετήθηκαν τρεις διαφορετικοί Υφυπουργοί αρμόδιοι για το ΕΣΠΑ, δηλαδή και μόνο η ενημέρωση δεν ήταν δυνατόν να γίνει. Βασικό, όμως, πρόβλημα του ΕΣΠΑ δεν είναι μόνο η χαμηλή απορροφητικότητα των κονδυλίων, αλλά και η κατεύθυνση των απορροφήσεων, καθώς μεγάλα έργα υποδομής και διαρθρωτικά προγράμματα, που έχουν τη δυνατότητα να κινήσουν την ανάπτυξη, παραμένουν καθηλωμένα.

Η προηγούμενη κυβέρνηση αντί να επιταχύνει το έργο δημιουργίας ταμεία χαρτοφυλακίου και μεταβίβασε σε αυτά πόρους, προκειμένου να εμφανίσει μια πλασματική τελική απορρόφηση προτού τα κοινοτικά κονδύλια φτάσουν στους τελικούς αποδέκτες.

Μάλιστα, το είπε και ο προλαλήσας συνάδελφος, παρά τις κυβερνητικές διακηρύξεις της κυβέρνησης Παπανδρέου για πράσινη ανάπτυξη ο τομέας του περιβάλλοντος έχει παραγκωνιστεί. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» σημειώνει πολύ-πολύ χαμηλή απορροφητικότητα. Χαρακτηριστικά, επίσης, παραδείγματα χαμηλής απορροφητικότητας αποτελούν τα προγράμματα για τη Νεανική και τη Γυναίκεία Απορροφητικότητα -αυτά δεν θέλουν σχέδια, αγαπητοί συνάδελφοι, ξέρετε, έχουν υποβληθεί αιτήσεις και δεν δίνονται κονδύλια και το πρόγραμμα για τη Ψηφιακή Σύγκλιση, την Εκπαίδευση και τη Διά Βίου Μάθηση κ.λπ..

Δύο χρόνια τώρα ακούμε ότι το ΕΣΠΑ είναι η μόνη πηγή επίλυσης προβλημάτων. Κάθε Υπουργός της κυβέρνησης, που πριν από λίγες ημέρες έφυγε, έλεγε: «Θα το λύσουμε από το ΕΣΠΑ». Δύο χρόνια επαναλαμβάνονταν το ίδιο σκηνικό.

Οι εισπραξίες -για να σας πω και κάτι ακόμα- από την Ευρωπαϊκή Ένωση αυτήν τη στιγμή που μιλάμε -και δίνω ακριβή νούμερα- είναι 2.318.000.000 ευρώ μαζί με τις επιστροφές από το επιτυχές κλείσιμο του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, γιατί όπως ξέρετε επί ενάμιση χρόνο μετά τη λήξη του προγράμματος γίνεται ο έλεγχος και αποδίδεται το 5% της παρακράτησης κάθε προγράμματος.

Εγώ σ' αυτό το σημείο πρέπει να πω ότι αισθάνομαι ιδιαίτερα υπερήφανος γιατί με δική μου ευθύνη τότε στο Υπουργείο ολοκληρώθηκε, χωρίς να χαθεί ούτε ένα ευρώ, το 3ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με τη μεγάλη βοήθεια και στήριξη των αξιόλογων στελεχών του τότε Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Η όλη εικόνα γίνεται ακόμα πιο αρνητική αν συνυπολογιστεί ότι μεγάλο μέρος των κονδυλίων που έχουν απορροφηθεί οφείλονται και σε έργα γέφυρες, ενώ το ποσοστό απορρόφησης είναι εν μέρει πλασματικό, αφού προσμετρούνται τα ποσά που έχουν «παρκάρει» σε διαφόρων ειδών ταμεία χαρτοφυλακίου, παραδείγματος χάριν, «Ταμείο Επιχειρηματικότητας», «Εξοικονομώ κατ' οίκον», χωρίς να έχουν επωφεληθεί ακόμα οι πραγματικοί αποδέκτες.

Στον προϋπολογισμό του 2012, προβλέπονται για το ΠΔΕ δαπάνες ύψους 7,7 δισεκατομμυρίων ευρώ, εκ των οποίων 1,7 δισεκατομμύριο ευρώ στο εθνικό σκέλος και 6 δισεκατομμύρια

ευρώ συγχρηματοδοτούμενα. Το κονδύλι αυτό φαίνεται στο ψηφισθέν τον Ιούλιο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο να είναι σταθερό μέχρι το 2015. Στην πορεία θα φανεί, όμως, πόσες χρηματοδοτήσεις θα καταλήξουν να γίνουν, αφού διαχρονικά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων αποτελεί όχι μόνο αναπτυξιακό εργαλείο, αλλά δυστυχώς -το τονίζω δυστυχώς- τα τελευταία δύο χρόνια και μέσο άσκησης δημοσιονομικής πολιτικής. Η συνεχιζόμενη καθυστέρηση απορρόφησης κοινοτικών πόρων θα έχει ως αποτέλεσμα, εφόσον συνεχιστεί η παρούσα κατάσταση είτε την απώλεια τους είτε τη συσσώρευση τόσων υποχρεώσεων στα τελευταία έτη εφαρμογής, που το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δεν θα μπορέσει να τις καλύψει αφήνοντας απλήρωτα τα έργα.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να πούμε ότι η εκάστοτε περικοπή του εθνικού σκέλους του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων συνεπάγεται: μείωση της ΣΑΤΑ, του «ΘΗΣΕΑ», του «ΕΛΛΑΔΑ», διακοπή εργασιών ημιτελών έργων, απλήρωτες υποχρεώσεις εκτελεσμένων και ολοκληρωμένων έργων, όπως και διακοπή συμβάσεων από αναδόχους για έργα άμεσης προτεραιότητας, όπως παραδείγματος χάριν, πυρόπληκτα, σεισμόπληκτα και αντιπλημμυρικά έργα, άγριες περικοπές στη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ.

Δυστυχώς, η σημαντική μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων δημιουργεί εκτός από τις καθυστερήσεις των έργων πολύ μεγάλη αύξηση της ύφεσης. Ο κ. Στουρνάρας, στην Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας την προσδιόρισε στο 2%. Το ίδιο επιβεβαιώνεται και από την πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ, σύμφωνα με την οποία ο πολλαπλασιαστής των δημοσίων επενδύσεων είναι πολύ μεγάλος. Σε μια περίοδο που το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων μειώνεται και οι χρηματοδοτήσεις των ΟΤΑ περιορίζονται σημαντικά, θα έπρεπε τα έργα ΣΔΙΤ και οι συμβάσεις παραχώρησης να αποτελούν κυρίαρχα εργαλεία ανάπτυξης και εκτέλεσης σημαντικών έργων. Αυτά τα εργαλεία, δυστυχώς, τα δύο τελευταία χρόνια δεν αξιοποιήθηκαν αν και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε κάνει σημαντικά βήματα στα θέματα αυτά.

Ιδιαίτερα πρέπει να τονίσω ότι δεν ολοκληρώθηκαν οι διαπραγματεύσεις για τις συμβάσεις παραχώρησης -το ανέφεραν και οι συνάδελφοι από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ και ο κατελθών εκ του Βήματος ο κ. Μαργέλης, πριν από λίγο- για τους μεγάλους οδικούς άξονες με συνέπεια αυτήν τη στιγμή να κινδυνεύει το 30% περίπου του ΕΣΠΑ από τη μη υλοποίηση αυτών των μεγάλων έργων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα η αυτοδιοίκηση -πιστεύω θα το γνωρίζετε- βρίσκεται σε δραματικά δύσκολη θέση. Ο «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ» βρίσκεται στο σημείο μηδέν. Γίνονται μεγάλες, άγριες, πρωτοφανείς περικοπές θεσμοθετημένων πόρων των δήμων. Για το 2010, η περικοπή στους πόρους ήταν για τις ΣΑΤΑ 92%, στις λειτουργικές δαπάνες των σχολείων 50%, Από το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» έγινε περικοπή των πόρων των δήμων 308 εκατομμύρια ευρώ για συμβασιολογημένα έργα. Η Κοινή Υπουργική Απόφαση των ΚΑΠ έτους 2010, εκδόθηκε για πρώτη φορά το επόμενο έτος, δηλαδή τον Απρίλιο του 2011.

Στο τέλος ουσιαστικά του 2011, η εικόνα έχει ως εξής: στους ΚΑΠ παρατηρείται πολύ μεγάλη υστέρηση. Από ΣΑΤΑ έχουν λάβει μόνο 230 εκατομμύρια ευρώ για έργα των δήμων, από τα 630 εκατομμύρια ευρώ που προβλέπει ο προϋπολογισμός του 2011, ενώ υπολείπονται 400 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 63% ακόμα. Πότε θα δοθούν; Θα το θυμάστε πολλοί, ήσασταν και δήμαρχοι, οι ΣΑΤΑ δινόταν ανά τρίμηνο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να σημειώσω, επίσης, χαρακτηριστικά ότι πριν έξι μήνες οι δυο Υπουργοί τότε -όχι οι σημερινοί- ο κ. Παπακωνσταντίνου και ο κ. Ραγκούσης, υπολόγισαν το λειτουργικό κόστος των δήμων σε 3,8 δισεκατομμύρια. Ξέρετε πόσο γράφει ο προϋπολογισμός για το λειτουργικό κόστος σήμερα μαζί με την ΚΑΠ, δηλαδή και τα προνοιακά επιδόματα, που είναι 915 εκατομμύρια ευρώ; 2,4 δισεκατομμύρια.

Τα έργα του Προγράμματος «ΘΗΣΕΑΣ», καθώς και τα ειδικά αναπτυξιακά «Πίνδος», «Ορεινών Όγκων Κρήτης», «Στερεάς Ελλάδας», «Νότιου Αιγαίου», βρίσκονται σε χειμερία νάρκη με τεράστιες συνέπειες για την ανάπτυξη της -όπως λέμε όλοι,

δηλαδή- ξεχασμένης περιφέρειας.

Το προεδρικό διάταγμα του πολυδιαφημισμένου προγράμματος «ΕΛΛΑΔΑ» αγνοείται. Για την ολοκλήρωση του θεσμικού πλαισίου του «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ», από τα δεκαεπτά προεδρικά διατάγματα έχουν εκδοθεί μόνο δυο και από τις σαράντα μία υπουργικές αποφάσεις έχουν εκδοθεί μόνο έντεκα. Αυτή είναι η συνέπεια. Οι δήμοι έχουν πλέον ατονήσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας ένα λεπτό και σε μένα, κύριε Πρόεδρε.

Η αύξηση των επενδύσεων και η αναπλήρωση της εγχώριας ζήτησης θα ήταν δυνατόν να γίνουν με άμεσες ξένες επενδύσεις. Όμως, η μείωση των άμεσων ξένων επενδύσεων αγγίζει το 50%. Οι λόγοι είναι μάλλον γνωστοί, αφού το άλλοτε σταθερό νομοθετικό πλαίσιο έδωσε τη θέση του σε ένα μη φιλικό ασαφές περιβάλλον. Η κατάργηση του προηγούμενου αναπτυξιακού ν. 3299, χωρίς την υιοθέτηση νέου για δεκαπέντε μήνες, στέρησε την αγορά για το 2011 από τη δυνατότητα εκταμίευσης πόρων. Και αυτό διότι από τις πρώτες ενέργειες της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ το 2009 ήταν να καταργήσει τον κατά γενική ομολογία πετυχημένο αναπτυξιακό νόμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαρακτηριστικό είναι ότι, ακόμη και αν εγκριθούν όλες οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν το πρώτο εξάμηνο με το νέο αναπτυξιακό νόμο, οι συνολικές ενισχύσεις θα είναι δώδεκα φορές μικρότερες σε σχέση με τις προβλεπόμενες.

Στον τομέα της ανταγωνιστικότητας υποχωρήσαμε σημαντικά. Μάλιστα, είναι προφανές ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση για τη χώρα μας, να επανεξεταστεί το μείγμα της ακολουθούμενης πολιτικής, έτσι ώστε να καταλήξουμε σε ένα αναπτυξιακό μοντέλο για τη χώρα. Η Ελλάδα μπορεί, σύμφωνα πάντα με τη μελέτη της εταιρείας «MACKENZIE», να πετύχει τη δεκαετία 2011-2020 ένα μέσο ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης της τάξης του 3%, διπλάσιο, δηλαδή, από αυτόν που θεωρείται εφικτός σήμερα.

Τελειώνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να πω ότι βασικός στόχος της μεταβατικής Κυβέρνησης, όπως τόνισε ο ίδιος ο Πρόεδρος μας, ο κ. Σαμαράς, είναι να επανορθώσει τη μεγάλη ζημιά που έγινε με την εξαγγελία του δημοψηφίσματος, με την εξασφάλιση της έκτης δόσης και την ολοκλήρωση της απόφασης για το «κούρεμα», ώστε να αποφυγεί η Ελλάδα τη χρεοκοπία.

Ο προϋπολογισμός χρειάζεται πλέον τη νέα συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου για να σταθεί. Γι' αυτό εμείς θα δώσουμε ψήφο στον προϋπολογισμό στη βάση της προαναφερθείσας συμφωνίας. Ο προϋπολογισμός αυτός έχει ουσιαστικά ήδη ψηφιστεί. Στηρίξαμε και στηρίζουμε τους στόχους της δημοσιονομικής προσαρμογής. Διατηρούμε, όμως, τις θέσεις μας με βάση τις οποίες σύντομα θα μας κρίνει ο λαός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, η Νέα Δημοκρατία θα αγωνιστεί, προκειμένου να υιοθετηθούν πολιτικές που είναι αποτελεσματικές και θα μας οδηγήσουν στην έξοδο μας από την κρίση με ανάκαμψη, ανάπτυξη και κοινωνική συνοχή για την πολυαναμενόμενη επανεκκίνηση της οικονομίας και της κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή της Νέας Δημοκρατίας και Βουλευτή Νομού Αττικής, τον κ. Αθανάσιο Μπούρα.

Καλούμε τον τελευταίο για σήμερα ειδικό εισηγητή...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Αλλά όχι ύστατο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): ...αλλά όχι ύστατο, ούτε έσχατο, τον κ. Ιωάννη Αμοιρίδη, Βουλευτή Πιερίας του ΠΑΣΟΚ, με την αγόρευση του οποίου θα ολοκληρώσουμε τη σημερινή μακρά διαδικασία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, αγαπητέ Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, φαντάζομαι ότι εκεί που κάθεστε αισθάνεστε σαν Βουλευτής.

Επειδή το τελευταίο χρονικό διάστημα ακούμε συνεχώς για καταθέσεις στην Ελβετία, καλό είναι να δημοσιοποιήσετε -και σας κατέθεσα με άλλους τέσσερις συναδέλφους αίτημα την 1η

Νοέμβρη, επειδή κάποιοι το ανακάλυψαν τελευταία- όλα τα ονόματα αυτών που έχουν βγάλει χρήματα έξω, πέρα από το εισόδημά τους, σε οποιαδήποτε τράπεζα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αγαπητέ Πρόεδρε, μαζί συζητήσαμε -και επικροτώ την άποψή σας- ότι θα πρέπει να βρεθεί νομική φόρμουλα, ώστε να εξουσιοδοτήσουν οι Βουλευτές τον Υπουργό και το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και να ανοίξουν όλοι οι λογαριασμοί των Βουλευτών σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρώπης και παγκοσμίως.

Παρακαλώ, να βρείτε τη νομική φόρμουλα. Εμείς έχουμε την πολιτική βούληση να υπογράψουμε εξουσιοδότηση στον αντίστοιχο φορέα, γιατί πραγματικά σήμερα καμμία πολιτική δεν μπορεί να σταθεί, εάν δεν υπάρχει το αίσθημα δικαίου και ισότητας και ισονομίας κυρίως απέναντι στην πολιτική τάξη.

Βλέπουμε ότι η Ελλάδα το τελευταίο χρονικό διάστημα, παρ' ότι έκανε κάποια βήματα, ανέβηκε στη διαφθορά μια θέση. Είμαστε πιο κάτω από τη Βουλγαρία. Παγκόσμια είμαστε στην εβδομηκοστή όγδοη θέση και στην Ευρώπη τελευταίοι. Πώς θα παλέψουμε; Πώς θα συγκριθούμε και θα ζητήσουμε να είμαστε σε μία ζώνη, που πέρα από οικονομική, είναι και κοινωνική; Πώς θα κάνουμε προσαρμογή κοινωνική όταν η διαφθορά δεν περιορίζεται; Αυτός πρέπει να είναι ο στόχος και νομίζω ότι η ουσία του προϋπολογισμού είναι εκεί μέσα από τις δράσεις και τις προτάσεις που κατατίθενται.

Βλέπετε τι γίνεται και με το ποδόσφαιρο. Έφυγαν οι εισαγγελείς. Απομακρύνθηκαν και αντικαταστάθηκαν από τους διοικούντες. Εκεί είναι η Ελλάδα σήμερα. Πόσο να προσπαθήσουμε; Τι θα πρέπει να αποδείξουμε, όταν δεν έχουμε υιοθετήσει το αξίωμα ότι θα αφήσουμε πίσω μας την Ελλάδα προ του μνημονίου; Οι ίδιοι πρέπει να αντισταθούν και αυτό είναι πολύ δύσκολο. Είναι πάρα πολύ δύσκολο να υιοθετήσουμε αυτήν τη λογική, να το πιστέψουμε και να αγωνιστούμε. Την ώρα που συζητάμε για το ίδιο θέμα, γύρω μας συμβαίνουν και ανατρέπουν αυτήν τη λογική γεγονότα.

Ο προϋπολογισμός, λοιπόν, για πρώτη φορά αντικατοπτρίζει την πλήρη λειτουργία της Κυβέρνησης, τη γενική Κυβέρνηση, πώς λειτουργεί ένα κράτος σε όλες του τις εκφάνσεις, στο μήκος και στο πλάτος. Πρόκειται για ένα προϋπολογισμό, που για πρώτη φορά στοχεύει σε ένα πρωτογενές πλεόνασμα μετά από πέντε χρόνια. Έτσι ακόμη και το 2008 είχαμε έλλειμμα 3,2%, παρ' ότι τα στοιχεία έδειχναν τότε ότι έχουμε και ανάπτυξη 2%. Για πρώτη φορά, λοιπόν, μπορούμε να έχουμε πλεόνασμα πρωτογενές, έστω και κάτω από τη μονάδα, αλλά είναι το πρώτο μεγάλο βήμα, είναι η αρχή και δεν είναι πραγματικά λεπτομέρεια να κάναμε αυτό το βήμα.

Πέρα από τους στόχους, όμως, του προϋπολογισμού, πρέπει να υπάρξει και σε άλλο επίπεδο η ικανοποίηση του αισθήματος δικαίου με την ανακατανομή βαρών. Τρέξαμε πάρα πολλά νομοσχέδια σε σύντομο χρονικό διάστημα. Η Γερμανία για να ενωθεί και να ισορροπήσει έκανε δέκα χρόνια. Εμείς στον ένα χρόνο θέλουμε να τα κάνουμε και πιεζόμαστε να τα κάνουμε. Άρα, πιθανόν να υπάρχουν και αστοχίες. Αλλά, μπορούμε να αναθεωρήσουμε αυτήν την κατανομή βαρών και να την κάνουμε πιο δίκαια. Είναι ένα πολύ μεγάλο βήμα σ' αυτήν την κατεύθυνση να μπορούν να μας εμπιστευθούν οι πολίτες.

Όσον αφορά το ΕΣΠΑ, για το οποίο μιλήσατε, κύριε Μπούρα, ξέρετε τι απορρόφηση είχατε το 2009; 2,8. Σήμερα είναι κοντά στο 28 και είναι πάνω από το μέσο ευρωπαϊκό όρο. Αυτό, όμως, δεν μας ικανοποιεί. Και ξέρετε τις οικονομικές δυσκολίες για τη συμμετοχή της χώρας, τώρα που είναι στο 5%....

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Είναι στοιχεία, κύριε Μπούρα. Εγώ δεν σας διέκοψα. Θα πούμε και τα υπόλοιπα στοιχεία που είπατε πριν.

Το ΕΣΠΑ είναι ένας μοχλός ανάπτυξης και κυρίως για την περιφέρεια. Όμως, και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, που είναι αυξημένο κατά 11,7%, δίνει μια επιπλέον δυναμική, αρκεί να τρέξουμε. Οι ιδιωτικές επενδύσεις θα συμβάλουν και αυτές. Πρέπει να υπάρξει, όμως, ρευστότητα στην αγορά, πρόγραμμα στήριξης των τραπεζών, κεφαλαιοποίηση, αλλά κυρίως ρευστότητα στην αγορά.

Κύριε Υπουργέ, είναι ζητούμενο.

Όσον αφορά την αναδιοργάνωση του κράτους και την κοινωνική πολιτική, δεν μπορεί να θεωρούμε ότι αυτός ο προϋπολογισμός ή η πορεία του κράτους περνάει μόνο μέσα από την οικονομία, ότι δηλαδή μονοσήμαντη διάσταση της επιτυχίας του εγχρημάτος είναι η οικονομία. Δεν είναι μόνο η οικονομική προσαρμογή, είναι κυρίως η κοινωνική προσαρμογή και η καταπολέμηση της ανεργίας, όλες αυτές οι ιδιωτικές και κρατικές επενδύσεις σε αυτήν την κατεύθυνση.

Παράλληλα, οι φορείς, η τοπική αυτοδιοίκηση αναλαμβάνει ένα πολύ μεγάλο μέρος αυτού του έργου. Πρέπει να συμβάλουν οι φορείς της αυτοδιοίκησης τοπικά στην καταπολέμηση της ανεργίας και με έργα αυτεπιστασίας, αλλά και μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, με τα προγράμματα που θα τρέξουν και ήδη τρέχουν σε κάποιες περιοχές ανά την Ελλάδα.

Όσον αφορά τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, φέτος τα χρήματα που παίρνει η τοπική αυτοδιοίκηση, κύριε Μπούρα -η συμφωνία έγινε χθες με την ΚΕΔΕ- είναι 3.009.000.000 ευρώ και μαζί με τη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση φτάνει τα 3.609.000.000 ευρώ. Άρα, είναι περίπου στα περυσινά, περίπου 2% λιγότερο. Αν βάλετε, όμως, ότι τα προνοιακά επιδόματα θα μειωθούν λόγω του ελέγχου που πλέον γίνεται σε αυτήν τη χώρα, περίπου στα 100.000.000 ευρώ, αν από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», από την αναδιάρθρωση των υπηρεσιών εξοικονομηθούν άλλα 185.000.000 ευρώ, αν μειωθεί η μισθοδοσία με τα τόσα άτομα που έχουν περάσει πλέον σε συνταξιοδοτικό καθεστώς και έχουμε και από εκεί μία μείωση, υπερκαλύπτουμε τους περυσινούς πόρους. Κοιτάξτε, τα στοιχεία θα σας τα δώσω. Θα τα δείτε τις επόμενες μέρες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Τα έχω όλα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Δεν τα έχετε. Δυστυχώς, δεν τα έχετε, γιατί θα λέγατε 2.600, 3.000.000.000 ευρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Μπούρα, σας παρακαλώ, μη διακόπτετε. Αν είναι κάτι επί προσωπικού, θα σας δώσω το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Τη μερίδα του λέοντος, αγαπητοί συνάδελφοι, στα 3.600 την έχει ο πρώτος βαθμός. Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ζητώ από τον κ. Μπούρα να μην σας διακόπτει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Δεν αντέχει ο κ. Μπούρας. Εμείς αντέξαμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μπορείτε μετά να μου ζητήσετε το λόγο επί προσωπικού. Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Συγγνώμη, συνεχίστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Εντάξει, δεν θα κάνω αναφορά σε εσάς. Θα κάνω αναφορά στη Νέα Δημοκρατία. Δεν την εκπροσωπείτε εσείς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Εγώ την εκπροσωπώ αυτήν τη στιγμή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Φαντάζομαι, ως εισηγητής πρώτα απ' όλα τον εαυτό σας εκπροσωπείτε. Τα στοιχεία που έχετε θέλω να πιστεύω ότι είναι πραγματικά όπως τα είχατε, αλλά δεν έχετε τα τελικά στοιχεία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Τα τωρινά, σημερινά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Τέλος πάντων. Μάλλον δεν είστε ενημερωμένος. Δεν θα μπω σε αντιπαράθεση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δεν ακούγεστε. Σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Παρ' όλα αυτά τα νούμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, γνωρίζουμε ότι οι δήμοι βρίσκονται σε πολύ δύσκολη κατάσταση. Η μεγάλη αλλαγή που έκανε το ΠΑΣΟΚ, η μεγάλη μεταρρύθμιση του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» πρέπει να στηριχθεί. Δυστυχώς, πάρα πολλοί δήμοι βρίσκονται σε δυσχερή οικονομική θέση, γιατί και δεν μπορούν να εισπράξουν -λόγω της εσχής- δημοτικά τέλη, ακόμη και το ΕΤΑΚ, ακόμη και το φόρο που βάλαμε τώρα. Όλα αυτά δημιουργούν τεράστια προβλήματα.

Άρα, οι δήμοι χρειάζονται στήριξη. Θα συμφωνήσω με τον κ. Μπούρα ότι υπολείπεται ένα ποσό 80.000.000 ευρώ από τη ΣΑΤΑ και άλλα 107.000.000 ευρώ από τα παρακρατηθέντα που οφείλει κάθε χρόνο να δίνει το κράτος. Από τα 213.000.000 χρωστάει πε-

ρίπου 107.000.000 ευρώ για τη δόση του έτους 2011.

Πρέπει να τρέξει, όμως και το Πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ». Πάλι συμφωνώ μαζί σας, αφού ολοκληρωθεί και το Πρόγραμμα «ΘΗ-ΣΕΑΣ». Γι' αυτά νομίζω ότι υπάρχουν δεσμεύσεις από τον Υπουργό Εσωτερικών και το επόμενο χρονικό διάστημα θα ολοκληρωθεί το Πρόγραμμα «Θησέας» και θα ξεκινήσει επιτέλους το Πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ» που θα δώσει άλλη εικόνα και άλλη δυναμική στην ελληνική περιφέρεια.

Τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ΟΤΑ είναι πιεστικά. Είναι προβλήματα λειτουργίας, προβλήματα πολλές φορές –σε ελάχιστους δήμους- αδυναμίας καταβολής μισθοδοσίας –είναι οι πιο ακραίες μορφές, είναι λίγοι οι δήμοι- αδυναμία εξυπηρέτησης δανειακών υποχρεώσεων και αδυναμία καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών. Στο σύνολο του δανεισμού των δήμων, περίπου στο ύψος των 1,9 δισεκατομμυρίων, το 1,1 δισεκατομμύριο είναι προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Και εκεί μπορεί να γίνει πλέον παρέμβαση. Υπάρχουν, όμως και τα δάνεια των δημοτικών επιχειρήσεων, περίπου 250.000.000, τα οποία είναι κυρίως από έργα που εντάσσονται στο Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης και εκ των πραγμάτων δεν υπάρχει συμμετοχή των δήμων και δανείζονται οι δήμοι. Τα χρήματα δηλαδή αυτά τα παίρνει, όταν ολοκληρώνεται το έργο, από την Ευρωπαϊκή Ένωση το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, μέσω του Υπουργείου Οικονομικών.

Ο δανεισμός Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης είναι μικρός, είναι περίπου 110.000.000 ευρώ. Οι συνολικές, όμως, υποχρεώσεις και τα ληξιπρόθεσμα χρέη των δήμων προς τρίτους είναι αρκετά. Ανέρχονται περίπου στα 1.300.000.000 ευρώ, εκ των οποίων τα ληξιπρόθεσμα είναι περίπου 800, καθώς και οι υποχρεώσεις προς γενικούς φορείς της Κυβέρνησης, των δήμων και προς το ελληνικό δημόσιο, ασφαλιστικά ταμεία, κ.λπ. ανέρχονται στα 87.000.000 ευρώ, εκ των οποίων τα 40.000.000 είναι ήδη ληξιπρόθεσμα.

Επειδή οι δήμοι δεν μπορούν να υλοποιήσουν και να εκτελέσουν τους προϋπολογισμούς τους, όπως συνέβη το 2011, αναγκάστηκαν να εγγράψουν δάνεια στους προϋπολογισμούς, για να κλείσουν. Έτσι, δεκατρείς δήμοι έχουν εγγράψει δάνειο πάνω από 10.000.000, είκοσι οκτώ από 4.000.000 μέχρι 10.000.000 και σαράντα δήμοι δάνεια από 1.000.000 μέχρι 4.000.000 ευρώ και αυτό, βέβαια, δεν μπορεί να συνεχιστεί. Δεν μπορεί να υπάρχει ένας εικονικός προϋπολογισμός, όπως και ο προϋπολογισμός του κράτους πρέπει να απεικονίζει μία πραγματική κατάσταση.

Το σύνολο των απαιτήσεων των δήμων από τους πολίτες και από άλλες πηγές είναι περίπου 1.400.000.000, παρ' ότι έχει ψηφισθεί από την Κυβέρνηση η δημοτική φορολογική ενημερότητα, που δίνει τη δυνατότητα στους δήμους να εισπράττουν. Έτσι, μειώνονται τα αχρεωστήτως καταβληθέντα και δεν πληρώνονται ποτέ και παραγράφονται στα πέντε χρόνια.

Κύριε Υπουργέ, ακόμη και τα καταβληθέντα στο δημόσιο που έχουν εγγραφεί και δεν πληρώνονται -και διαβάζω στις εφημερίδες ότι κάποια από αυτά παραγράφονται- νομίζω ότι με μια νομοθετική ρύθμιση μπορεί να τα επαναβεβαιώσετε, δηλαδή αν λήγουν στα επτά χρόνια, πρέπει να γίνει άλλα επτά. Γιατί διαβάζουμε στις εφημερίδες ότι κάποια 3 και πάνω εκατομμύρια από κάποιον οφειλέτη, επειδή πέρασε ο καιρός, παραγράφηκαν. Με νομοθετική ρύθμιση πρέπει να τα επαναβεβαιώσετε. Νομίζω ότι έχετε αυτήν τη δυνατότητα. Το οφείλετε, εξ άλλου, σε αυτούς τους ανθρώπους που δεν χρωστάνε τίποτα στο δημόσιο. Γιατί να σβήσουν 3,7 εκατομμύρια από κάποιον; Γιατί αδυνατούσε το δημόσιο να τα εισπράξει; Πρέπει να τα επαναβεβαιώσει και βέβαια, όσο πάει χρονικά.

Προτείνει, λοιπόν, το Υπουργείο ένα πρόγραμμα εξυγίανσης των δήμων, σε συμφωνία με την ΚΕΔΕ, για να αντιμετωπιστούν οι άμεσες υποχρεώσεις των υπερχρεωμένων ΟΤΑ και παράλληλα, να διατηρηθούν οι καλές υπηρεσίες στους πολίτες και να υπάρχει η μακροβιότητα στην οικονομική διαχείριση και βιωσιμότητά τους.

Προβλέπεται, λοιπόν, να υπάρξει μία τεχνική υποστήριξη από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, να επιδιωχθεί η μείωση του μισθολογικού κόστους με τις μετατάξεις των υπαλλήλων σε άλλες υπηρεσίες. Μπορούν οι οργανισμοί να ζητήσουν την επι-

μήκυνση της περιόδου αποπληρωμής των δανείων, καθώς και περίοδο χάριτος από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, ήτοι και από τις ιδιωτικές τράπεζες. Προωθείται συμφωνία με το Υπουργείο Οικονομικών που θα εξασφαλίζει τη δυνατότητα συμψηφισμού των οφειλών των ΟΤΑ προς το κράτος. Επιδιώκεται, βέβαια και η εξασφάλιση κεφαλαίων από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων μαζί με την τεχνική υποστήριξη προς τους ΟΤΑ, ώστε να μπορούν να πάρουν δάνεια χαμηλότοκα, να εξοφλήσουν τους προμηθευτές, να κινηθεί και η τοπική αγορά.

Και σε κάποιες περιπτώσεις -που είναι οι ελάχιστες- και δεν μπορούν να λυθούν τα προβλήματα σύμφωνα με τα προηγούμενα μπορούν οι δήμοι να ζητήσουν πρόσθετες επιχορηγήσεις. Είναι ελάχιστοι οι δήμοι. Το Υπουργείο, όμως, διευκολύνει και αυτούς τους ελάχιστους δήμους.

Η χρηματοδότηση του Προγράμματος «Λογαριασμός Εξυγίανσης και Αλληλεγγύης της Αυτοδιοίκησης» που συστήνεται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων καλό είναι, κύριε Υπουργέ, να καλυφθεί από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και όχι από τους ΚΑΠ, για να μην υπάρχει υστέρηση στους ΚΑΠ.

Υπάρχουν, όμως και οι υποχρεώσεις από τους ΟΤΑ που θα ενταχθούν στο πρόγραμμα εξυγίανσης. Είναι ανάληψη της υποχρέωσης της μείωσης των δαπανών και της αύξησης των ιδίων εσόδων και επιμέρους υποχρεώσεις, όπως είναι ένα κομμάτι από τη ΣΑΤΑ. Δεν μπορεί να γίνουν καινούργια έργα. Πρέπει να πάει ένα κομμάτι στη συντήρηση των υπαρχόντων και ένα κομμάτι να πάει στο χρέος. Και αυτά, βέβαια, μπορούν να πάνε ανά δημοτική κοινότητα ή ενότητα, σε όποιο τμήμα -που έχει συνενωθεί- έχει τις μεγαλύτερες οφειλές. Πρέπει να παγώσουν οι χρηματοδοτήσεις για εκδηλώσεις και πολιτιστικά δρώμενα, να παγώσουν οι προσλήψεις και οι συμβάσεις και βέβαια, να υπάρχει ένα χρονοδιάγραμμα το οποίο δεν θα υπερβαίνει τη συγκεκριμένη δημοτική περίοδο.

Ακόμη και το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» -και θα κλείσω με αυτό- για τους δήμους πρέπει να προχωρήσει, γιατί υπάρχουν συμβάσεις που λήγουν. Πρέπει να υπάρξει η αντίστοιχη χρηματοδότηση. Είναι περίπου 75.000.000 ευρώ. Είναι χιλιάδες οι συμπολίτες μας που ωφελούνται από αυτό το πρόγραμμα. Ίσως είναι από τα καλύτερα προγράμματα μαζί με το πρόγραμμα των «ΚΑΠΗ», που έχει λειτουργήσει μέσα από την τοπική αυτοδιοίκηση. Πρέπει να συνεχιστεί χωρίς διακοπή σε μια πάρα πολύ δύσκολη χρονικά περίοδο και κυρίως για τα ΑΜΕΑ και για τους ανήμπορους συμπολίτες μας.

Όσον αφορά τις ΔΕΚΟ και τα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου που υπάγονται στη Γενική Κυβέρνηση, επηρεάζουν άμεσα τον προϋπολογισμό λόγω των επιχορηγήσεων, λόγω των αυξήσεων του μετοχικού κεφαλαίου, στο οποίο συμμετέχει το κράτος, της καταβολής μερισμάτων και φορολογικών εσόδων και έμμεσα μέσω της χορήγησης εγγύησης του ελληνικού δημοσίου για τη λήψη δανείων, το πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων που εφαρμόζει η Κυβέρνηση στο πλαίσιο του μεσοπρόθεσμου στοχεύει στην εξυγίανση, στη διαφάνεια, στον εκσυγχρονισμό, την ενίσχυση της παραγωγικότητας και τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους πολίτες. Η εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων για το 2011 αναμένεται να βελτιώσει το λειτουργικό κόστος κατά 826.000.000 ευρώ και το 2012 κατά 414.000.000 ευρώ. Τα πρώτα αποτελέσματα ήδη είναι ενθαρρυντικά.

Σε ό,τι αφορά τις δημόσιες επιχειρήσεις και τους οργανισμούς, το 2012 αναμένεται αύξηση εσόδων στα 2.089.000.000 από 1.842.000.000 ευρώ, περίπου 220.000.000 ευρώ σήμερα και λόγω της αύξησης των μεταβιβάσεων από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων -που είναι αυξημένο κατά 11,76 σε σύγκριση με το 2011- πράγμα που το ανέφερα και προηγουμένως.

Προβλέπεται ακόμη μέση ετήσια αύξηση των εσόδων της τάξης του 10% και μείωση περίπου στο 8% των δαπανών από τις επαναξιολογήσεις, αναδιαρθρώσεις, καταργήσεις και συγχωνεύσεις των φορέων και εφαρμογή στοχευόμενων και εξειδικευμένων κατά περίπτωση πολιτικών, πάντα με σκοπό τη βελτίωση του οικονομικού αποτελέσματος και την ορθολογικότερη και παραγωγικότερη λειτουργία τους.

Για να επιτευχθούν τα οικονομικά αποτελέσματα των φορέων που υπάγονται στη γενική Κυβέρνηση κατά τουλάχιστον 800 εκα-

τομμία ευρώ, η Κυβέρνηση το 2011 προχώρησε σε μία σειρά από νομοθετικές και άλλες παρεμβάσεις. Έτσι καθιερώθηκε Ειδική Γραμματεία όλων των ΔΕΚΟ, του Υπουργείου Οικονομικών, αλλά και των Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου. Η νομοθετική αυτή πρωτοβουλία οδήγησε στη διεύρυνση του αριθμού των φορέων που ελέγχονται από την Κυβέρνηση από τους πενήντα δύο στους εκατόν πενήντα και εκτιμάται ότι μέσα από αυτήν τη διαδικασία θα υπάρξει καλύτερος έλεγχος, καλύτερα αποτελέσματα τόσο λειτουργικά όσο και οικονομικά.

Ακόμη περιορίστηκαν περισσότερο οι δαπάνες μισθοδοσίας, ενώ οι διοικήσεις των φορέων κατόπιν οδηγιών του Υπουργείου Οικονομικών κλήθηκαν να εντατικοποιήσουν την προσπάθειά τους για μείωση των λοιπών λειτουργικών δαπανών.

Σε ό,τι αφορά την αναδιοργάνωση, συγχώνευση και κατάργηση των φορέων του δημοσίου ήδη παρατηρείται σημαντική βελτίωση των οικονομικών μεγεθών, των συγκοινωνιακών φορέων, ΟΣΕ, ΕΡΓΟΣΕ, ΓΑΙΑΟΣΕ, ΤΡΑΙΝΟΣΕ κ.λπ., με περιορισμό των ζημιών χρήσεως κατά 36%, οι οποίες εκτιμάται ότι θα πάνε το 2011 σε 958 εκατομμύρια έναντι 1.504.000.000 ευρώ το 2010. Ένα τεράστιο ποσό εξοικονομείται μέσα από τις αναδιοργανώσεις, συγχωνεύσεις και τις καταργήσεις των φορέων.

Στο πλαίσιο της γενικότερης κυβερνητικής πολιτικής για επαναξιολόγηση όλων των φορέων του δημοσίου προβλέπεται ακόμη η αναδιοργάνωση της ΕΡΤ, η συγχώνευση, κατάργηση ή μετασχηματισμός των εταιρειών και φορέων ΚΕΔ, ΟΔΔΥ, ΕΤΑ, ΟΣΚ, ΔΕΠΑΝΟΜ, κ.λπ., με τελικό στόχο η βελτίωση του λειτουργικού αποτελέσματος των ΔΕΚΟ και των οργανισμών που υπάγονται στη γενική Κυβέρνηση κατά 414 εκατομμύρια ευρώ.

Οι άξονες αυτής της στρατηγικής για την επίτευξη της βελτίωσης των αποτελεσμάτων είναι η ενίσχυση των συνολικών εσόδων κατά 9,6% μέσα από μία σειρά παρεμβάσεων και η μείωση των συνολικών εξόδων μέσα από τον εξορθολογισμό των δαπανών και η συστηματική παρακολούθηση υλοποίησης των δράσεων για την επίτευξη των οικονομικών αποτελεσμάτων.

Παράλληλα με αυτές τις δράσεις η Κυβέρνηση προχωρά το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της περιουσίας του ελληνικού δημοσίου συνολικού ύψους 50 δισεκατομμυρίων ευρώ, το μεγαλύτερο στον κόσμο. Πενήντα δισεκατομμύρια από την ίσως μικρότερη πληθυσμιακά χώρα στον κόσμο που κάνει το μεγαλύτερο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι η Ελλάδα δεν υπάρχει περίπτωση να πτωχεύσει. Μπορεί σε ένα βαθμό να φαίνεται χρεοκοπημένη, αλλά όχι να πτωχεύσει. Έχει τόσο μεγάλο ιδιωτικό και δημόσιο πλούτο, ο οποίος πρέπει να αξιοποιηθεί, ο οποίος δίνει τη δυνατότητα πλέον να βλέπουμε αισιόδοξα το μέλλον, αρκεί να αξιοποιηθεί σωστά. Αυτό που θα αξιοποιήσουμε, πρέπει να επιφέρει κυματοειδείς επενδύσεις επιπλέον, και να δώσει μία μεγαλύτερη δυναμική και ταυτότητα στη χώρα και μεγαλύτερη αξία σε αυτές τις επενδύσεις.

Η περίοδος αυτή πραγματικά είναι δύσκολη. Χρειάζεται καλύτερη, γρηγορότερη και ουσιαστικότερη απόδοση μέσα από την υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων. Έτσι συστάθηκε τον Ιούνιο του 2011 το Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας, η ίδρυση του οποίου συνιστά μία νέα προσέγγιση και αντίληψη για πρώτη φορά για τα ελληνικά δεδομένα εντελώς διαφορετική από τις δυσκίνητες διαδικασίες του παρελθόντος.

Μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα το νέο Ταμείο έγινε πλήρως λειτουργικό και ήδη προβλέπεται να έχουν ολοκληρωθεί επιτυχώς μέσα στο 2012 μία σειρά από αποκρατικοποιήσεις, η επέκταση της σύμβασης και η πώληση των μετοχών του αεροδρομίου «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», η πώληση των μετοχών ΕΥΑΘ και ΕΥΔΑΠ, των ΕΛΠΕ, της ΔΕΠΑ, της ΔΕΣΦΑ και τα δικαιώματα λειτουργίας της Εγνατίας Οδού.

Επίσης, αναμένεται να έχουν ολοκληρωθεί εντός του 2012 η πώληση της άδειας των κρατικών λαχείων, η πώληση των μετοχών του ΟΠΑΠ και η πώληση του ΟΠΑΠ, του ΟΔΙΕ, της ΛΑΡΚΟ, των ΕΑΣ, το Καζίνο της Πάρνηθας, των ΕΛΤΑ και της ΕΛΒΟ.

Τέλος, σε ό,τι αφορά την ακίνητη περιουσία, αυτή αφορά τριάντα εννέα κτήρια και η στρατηγική που θα ακολουθηθεί για την αξιοποίηση των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων του δη-

μοσίου για το 2012, αλλά και όσο διαρκέσει το πρόγραμμα, έχει τρεις βασικές κατευθύνσεις:

Η ταχεία πώληση των περιουσιακών στοιχείων, που είναι σαφώς καθορισμένα και απαλλαγμένα από κωλύματα και η μετατροπή όσων είναι χαμηλής αξίας σε υψηλής, με εκμετάλλευση οικονομικών κλίμακας ή με τη βοήθεια τρίτων μερών και το σαφή νομικό καθορισμό δικαιωμάτων χρήσης, τα οποία θα παραχωρηθούν έναντι συνολικού τιμήματος.

Κύρια, όμως, κύριε Υπουργέ, η τέταρτη κατεύθυνση και διάσταση είναι η διαφάνεια και η αποφασιστικότητα. Μιλούν ότι θα ξεπουλήσετε κ.λπ.. Σήμερα είστε Κυβέρνηση. Θέλει αποφασιστικότητα. Όποιος διστάζει, όπως λένε οι Εγγλέζοι, είναι χαμένος. Κάνετε το βήμα αποφασιστικά, να δώσουμε λύση στη χώρα να αξιοποιηθεί η περιουσία. Πολλές φορές μπορεί να δώσεις ένα χώρο, μία ιδιοκτησία μικρής αξίας, αλλά αυτή μπορεί να λειτουργήσει ελκυστικά και η υπόλοιπη περιουσία να γίνει πάρα πολύ ελκυστική και ανεβασμένη σε τιμή. Άρα, για να σώσουμε την πολυκατοικία, πιθανόν θα πρέπει να πουλήσουμε το καλύτερό της διαμέρισμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, μιλάτε εκτός κειμένου και θα πάρουμε πολύ χρόνο. Έχετε ακόμη δύο λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Μου φτάνουν τα δύο λεπτά.

Πριν προχωρήσω στον επίλογο, κύριε Πρόεδρε, αφού πρέπει να κλείσω, θα κάνω μία αναφορά, αγαπητέ Υπουργέ, για το πετρέλαιο θέρμανσης. Θα καταθέσω μία λύση για την πάταξη της παράνομης διακίνησης πετρελαίου. Με αυτήν τη μέθοδο – μπορεί να έχετε κάποια άλλη εσείς – θα μπορεί πλέον και να παρακολουθείται η διανομή, να προστατεύονται οι ιδιοκτήτες, αλλά κυρίως να αποφύγουμε την επιβάρυνση από την εξίσωση του πετρελαίου κίνησης.

Η έκπτωση στην πηγή, η έκπτωση στον πολίτη θα είναι επί τόπου. Η τιμή δεν θα αλλάξει και το Υπουργείο θα έχει τη δυνατότητα να καταπολεμήσει την εισφοροδιαφυγή, τη φοροδιαφυγή από το πετρέλαιο. Ως σήμερα βλέπετε τι συμβαίνει γύρω μας. Έχει μειωθεί η κατανάλωση πετρελαίου στο 50%. Καταστρέφονται τα δάση. Αυτό είναι καθημερινό φαινόμενο. Κυρίως για τις βόρειες περιοχές η θέρμανση είναι όπως ο αέρας, είναι η ανάσα. Υπάρχουν προβλήματα κοινωνικής συνοχής ακόμη και στις ίδιες τις οικοδομές. Κάποιοι πληρώνουν, κάποιοι δεν πληρώνουν, κάποιοι έχουν αρρώστους, κάποιοι έχουν μικρά παιδιά. Δεν μπορεί αυτό το κομβικό σημείο να δημιουργήσει ένα σημαντικό κοινωνικό πρόβλημα στην προσπάθεια που κάνουμε.

Υπάρχει αυτή η λύση. Την καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής. Μπορείτε να τη δείτε, αλλά φαντάζομαι ότι μπορείτε να βρείτε και άλλες τεχνικές λύσεις αρκεί να υπάρχει πολιτική βούληση και είμαι βέβαιος πως την έχετε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Αμοιρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας θα πω ότι η οικονομία δεν είναι ένα στατικό μέγεθος, είναι ένα δυναμικό μέγεθος, άρα αλλάζει όταν αλλάζουν οι παράμετροι και οι εσωτερικοί και οι εξωτερικοί και των αγορών και των πολιτικών. Υπάρχουν χώρες εταίροι στην Ευρώπη, που σε λίγο έχουν εκλογές και λειτουργούν διαφορετικά. Υπάρχουν εταίροι στην Ευρώπη, οι οποίοι αγνοούσαν τον κίνδυνο των αγορών και τον αντιμετωπίζουν ξαφνικά. Άρα, χρειάζεται μία συνολική αντιμετώπιση και θα πρέπει να είμαστε ενωμένοι.

Αγαπητέ κύριε συνάδελφε από τη Νέα Δημοκρατία, κύριε Μπούρα, υιοθετήσατε τον προϋπολογισμό και αυτό σημαίνει ότι υιοθετείτε και τα αναγκαία μέτρα που πήραμε πριν λίγο καιρό παρ' ό,τι είχατε αντίρρηση. Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι κακώς καθυστερήσατε να υπογράψετε ένα κείμενο για να προχωρήσει η χώρα που έχει τόσο ανάγκη αυτήν την δανειακή σύμβαση για την επόμενη ημέρα.

Επειδή η πολιτική κατάσταση, αγαπητέ Υπουργέ, στο εσωτε-

ρικό είναι ρευστή, αυτή η Κυβέρνηση χρειάζεται στέρεους πολιτικούς οργανισμούς για να προχωρήσει. Παρ' ότι υπάρχουν διεργασίες στα κόμματα, ακόμη και στο δικό μας κόμμα, πρέπει οποιαδήποτε διεργασία γίνει, να στηρίζει αυτήν την προσπάθεια, παράλληλα με τη δική της διεργασία, γιατί γνωρίζουμε ότι δεν μπορεί να παρακολουθεί με στασιμότητα ένα δυναμικό πολιτικό κόμμα, ένας δυναμικός πολιτικός οργανισμός, όλη αυτήν την κινητικότητα που υπάρχει σε ευρωπαϊκό, οικονομικό και παγκόσμιο επίπεδο.

Εκτιμώ ότι όλοι έχουμε τη συνείδηση να προχωρήσουμε μαζί και φαίνεται μέσα από την ομόφωνη σχεδόν ψήφιση αυτού του προϋπολογισμού από τις πλευρές της Βουλής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον ειδικό εισηγητή του ΠΑΣΟΚ και Βουλευτή Πιερίας, κ. Ιωάννη Αμοιρίδη.

Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκαν οι αγορεύσεις των ειδικών εισηγητών.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.14' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, ημέρα Σάββατο 3 Δεκεμβρίου 2011 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

